

अयं च ग्रन्थोऽद्यावधि कुत्रापि नामुद्यतातोऽलभ्यपद्वीमेवाभित
भासीदतोऽस्माभिरस्य ग्रन्थस्य शास्त्रिजनद्वारा सम्यक्परिशोधनं कार-
यित्वा प्रमाण-प्रमेयादिविवेचनप्रभृतिमुद्रणोपयुक्तव्यवस्थया च परिष्का-
यं म्वर्क्ये 'श्रीवेङ्कटेश्वर' मुद्रणयन्त्रालये मुद्रयित्वा प्रसिद्धिमान्नीयते ।

विज्ञापयामः सर्वान्सज्जनान्-अयं प्रदीपचन्द्रमशास्त्रार्थप्रदर्शकौ
"धर्मप्रदीप" नामा ग्रन्थः सर्वथा संग्रहणीयतामहंतेवेत्यवग्यं संगृह्य
श्रीमद्रन्थकाराणां परिश्रमःकृतार्थीक्रियतामिति ।

सकलसज्जनसङ्घप्रेमाभिलाषी-

खेमराज श्रीकृष्णदास,

"श्रीवेङ्कटेश्वर" (स्टीम) मुद्रणयन्त्रालयाधीन-मुंबई.

अथ धर्मप्रदीपस्थविषयानुक्रमणिका प्रारभ्यते ।

विषयः.	पृष्ठम्.	विषयः.	पृष्ठम्.
मङ्गलाचरणम् १	सामान्यपुण्यकालः.....	१३
वृषोष्टयावः २	सूर्यसंक्रान्तिवत्सर्वप्रवृत्त्याम-	
प्रकीर्णकनिर्णयः	... ३	पि संक्रान्तिः	... १४
तत्र ग्रहणकालनिर्णयः	... ३	दिनरात्रिविभेदेन पुण्यकाल-	
भोजननिषेधविकल्पौ ३	निर्णयः १५
योगविशेषे फलविशेषः	... ४	रात्रिसंक्रमणे स्नानादिनिर्णयः	१६
तीर्थस्नानम्	... ५	रात्रावयनसंक्रमे विशेषः २०
ग्रहणे श्राद्धनिर्णयः	... ३	कर्मकरसंक्रमे पूर्वापरपटी-	
ग्रहणे मन्त्रदीक्षादि ६	पुण्यकालनिर्णयः २१
ग्रहणदर्शननिर्णयः	... ३	विष्णुपदादिसंक्रमेषु विशेषः	३
मङ्गलकार्येषु त्याज्यदिनानि	३	विषुवसंक्रान्तिपुण्यकालनि-	
आसभेदेन ग्रहणीयनक्षत्रे ग्रह-		णयः....	... २२
णानन्तरं मङ्गलनिषेधकाल-		सर्वसंक्रान्तिषु दानविशेषव-	
निर्णयः	... ७	णनम्	... २४
नक्षत्रद्वये ग्रहणे नक्षत्रद्वयनि-		संक्रान्तिषूपवासनिर्णयः	... ३
षेधः....	... ३	सूर्यसंक्रान्तिवच्चन्द्रादिसंक्रा-	
ग्रहणे मन्त्रपुरश्चरणप्रकारः	८	न्तीनामपि पुण्यकालनि-	
		णयः	... २५
अथ संक्रान्तिनिर्णयः ।		सूर्यादीनांकलाविम्बगत्यादि-	
संक्रान्तिभेदाः	... ३	दर्शककोष्ठकम्	... २६
रविसंक्रमकालनिर्णयः	... ९	तदुपपत्तिविचारश्च	... २७
संक्रान्तिपुण्यकालनिर्णयः	११		
चलसंक्रमनिर्णयः	... ३	अथ श्राद्धकालनिर्णयः ।	
निरूपणांशसंक्रान्तिपुण्यकालः	१२	तत्र वृद्धिश्राद्धकालनिर्णयः	२८
पुण्यकालोपयोगिसंक्रान्ति-		अष्टकान्वष्टकाश्राद्धनिर्णयः	३०
संज्ञाः	... १३		

विषय .	पृष्ठम् .	विषय .	पृष्ठम् .
एकोद्दिष्टश्राद्धनिर्णयः ... ३१		रात्रिजननमरणयोराशौचवि-	
क्षयाहस्वरूपवर्णनम् ... ३१		चारः ... ५८	
एकोद्दिष्टपार्वणनिर्णयः ... ३१		अतिक्रान्ताशौचम् ... ५९	
क्षयाहकालनिर्णयः ... ३२		आशौचसंपातनिर्णयः ... ६०	
श्राद्धारम्भसमाप्तिकालनिर्णयः ३३		भवांशौचोत्तरमन्वारोद्दणे स्नि-	
विघ्नवशाद्वात्रिश्राद्धनिर्णयः ३४		याह्यहाशौचम् ... ६२	
रजस्वलायानिर्णयः ... ३४		गृहीताशौचानां पुत्राणां पितुः	
प्रथमाब्दिकश्राद्धनिर्णयः ... ३४		संस्कारे मातुः सपिण्डस्य	
श्राद्धेऽधिकमासनिर्णयः ... ३४		वा मरणे निर्णयः... ३५	
पार्वणश्राद्धकालनिर्णयः ... ३६		ब्रह्मचारिणामाशौचनिर्णयः ३५	
खर्वदर्पकालनिर्णयः ... ३८		विवाहादौ तत्तत्कर्माभ्युत्तरमा-	
पूर्वापरविद्धतिविधिविवेचनम् ४०		शौचाभावः... ३५	
अमायां पार्वणश्राद्धकालनि-		यज्ञादिषु तत्तत्कर्माभ्युत्तरमा-	
र्णयः... ४३		शौचाभावः ... ३५	
अथाशौचकालनिर्णयः ।		चिकित्सकवाकशिल्पिप्रभृती-	
नाभिकशौचनिर्णयः ... ४३		नामाशौचनिर्णयः... ६३	
शौचवाशौचनिर्णयः ... ५०		लवणादिपदार्थानां दोषाभावः ४३	
ढाह्यजननविद्वलपनिर्णयः ... ५२		मथमाब्दमध्ये मातुल्यकर्माणां	
चौलात्प्रागाशौचनिर्णयः ... ५२		श्राद्धादेश्च निषेधः... ५२	
कृतचौलाशौचनिर्णयः ... ५३		अब्दमध्येऽस्थिप्रक्षेपगयाश्राद्धा-	
जातदन्ताजातदन्ताशौचनिर्णयः ५३		परपक्षश्राद्धनिषेधापधादौ... ५३	
असंस्मृतान्यायाशौचनि-		अथ गुरुशुक्रास्तवृद्धत्यादि-	
र्णयः ... ५४		निर्णयः ... ६४	
जात्याशौचनिर्णयः ... ५४		अथ वेधादिनिर्णयः ... ६५	
द्विजदासाद्याशौचम् ... ५६		तियिनिशेषे वैद्यनिर्णयः ... ६६	
वर्णसंदराशौचम् ... ५६		मतादिषु मन्त्रालोपयोगितियि-	
सम्भृतान्याशौचम् ... ५६		निर्णयः ... ६७	
अग्निगाद्याशौचम् ... ५७		उपवासलक्षणम् ... ६९	
अग्निगाद्याशौचम् ... ५७		अथैकभक्तनिर्णयः ... ७०	
गृहपथाद्याशौचम् ... ५८		स्यतन्त्रैकभक्तनिर्णयः ... ७१	
अग्निदम्पाशौचम् ... ५८		अन्याद्वापवासप्रतिनिषेध-	
		तनिर्णयः ... ७२	

विषयः.	पृष्ठम्.	विषयः.	पृष्ठम्.
अथ नक्तनिर्णयः ७३		चैत्रशुक्लत्रयोदश्यामनद्वयोदशी-	
नक्तकालनिर्णयः ७४		व्रतम् ९६	
रात्रिभोजननिर्णयः ७५		" चतुर्दश्यां कामोत्सवः ७६	
नक्तव्रततिथिविशेषनिर्णयः ७५		" गिवचतुर्दशी ७७	
संध्याकालवर्ज्यकर्मणि ७८		चैत्रशुक्लपौर्णिमानिर्णयः ९७	
अथाचितनिर्णयः ७९		वैशाखकृष्णपक्षीयप्रतिपदा	
दानव्रतनिर्णयः ८१		दितिथिनिर्णयः ।	
नक्षत्राद्युपवासनिर्णयः ८१		तत्र वैशाखकृष्णप्रतिपदा ९८	
एकादश्यापुपवासनिर्णयः ८२		वैशाखकृष्णपञ्चम्यां श्राद्धम् ९८	
धरुणोदयस्वरूपम् ८३		" अष्टम्यां दीपितलापूजनम् ९९	
धरुणोदयवेधविचारः ८३		" त्रयोदश्यामनद्वयोदशी	
सूर्योदयवेधः ८५		" चतुर्दश्यां कुंडोदकदानम्	
एकादश्यामष्टादशभेदाः ८८		" अमावस्यायां सक्तदानम्	
अथ चैत्रशुक्लपक्षीयप्रति-		वैशाखशुक्लपक्षीयप्रतिपदा-	
पदादितिथिनिर्णयः ।		दितिथिनिर्णयः ।	
वत्सरास्त्रप्रतिपदनिर्णयः ९०		" शुक्लद्वितीयायां वृद्धपुरुषपूजनम् "	
चैत्रशुक्लद्वितीयानिर्णयः ९१		" तृतीयायामक्षय्यतृतीया "	
" तत्रोमाशिवहुताशपूजनम् "		" तत्र लवणोदधिस्नानादि १००	
" तृतीयायां रामदोहोत्सवः "		" परशुरामजयन्ती १०१	
गौरीतृतीया १०१		" त्रिलोचनपात्रा १०१	
" चतुर्थ्यां गणेशपूजा ९२		" सप्तम्यां गङ्गोत्पत्तिः १०२	
" पञ्चम्यां श्रीपञ्चमीव्रतम् "		" तत्र शंकराव्रतम् १०३	
" षष्ठ्यां स्कन्दपूजा ९३		" अष्टम्यामपराजितापूजनम् १०३	
" सप्तम्यां दमनकादिभिर्भा-		" नवम्यां चण्डिकाव्रतम् १०४	
स्करपूजा ९३		" द्वादश्यां केशवस्नानम्, पि-	
" अष्टम्यामशोकाष्टमीव्रतम् "		पीतकद्वादशीव्रतं च १०४	
" नवम्यां श्रीरामजयन्ती ९४		" त्रयोदश्यामनद्वयोदशी १०५	
" दशम्यां यमपूजा ९५		" चतुर्दश्यां श्रीनृसिंहजयन्ती "	
" एकादश्यां लक्ष्मीसहितवि-		" पौर्णिमास्यां पद्माव्रीदककु-	
ष्णोरान्दोलनम् ९५		म्भतिलकृष्णमृगाजिनदा-	
" द्वादश्यां दमनकोत्सवः ९६		नादि १०५	

विषयाः.	पृष्ठम्.	विषयाः	पृष्ठम्.
अथ ज्येष्ठशुक्लपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।		अथाषाढशुक्लपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।	
ज्येष्ठशुक्लाष्टम्यां शीतलापूज- नम् १०५		तत्र आषाढशुक्लद्वितीयायां रथ- चात्रोत्सवः... .. ११	
ज्येष्ठशुक्लद्वादश्यां गौडमतेन घटसावित्रीव्रतारम्भः ११		" षष्ठ्यां स्कन्दपूजा ... ११	
ज्येष्ठशुक्लामायां घटसावित्री- व्रतम् ११		" सप्तम्यां सावित्रीव्रतम् ११५	
अथ ज्येष्ठशुक्लपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।		" अष्टम्यां महिषासुरपूजनम् ११	
तत्र ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदि दशहर- स्नानारम्भः ११		" नवम्यामैन्द्रीपूजा ... ११	
" तृतीयायाम्भ्रातृव्रतम् ११		" दशम्यां भगवद्विः ११	
" चतुर्थ्यामुमापूजनम् ११		" एकादश्यां विष्णुशयनो- त्सवः ११	
सप्तम्यामुपवासनिर्णयः १०८		" द्वादश्यां विष्णुशयनोत्सव- व्रतारम्भः ११५	
" अष्टम्यां शुक्रादेवीपूजा ... ११		" त्रयोदश्यां विजयापार्वती- व्रतम् ११	
" नवम्यां ब्रह्माणीपूजा ११		" पूर्णिमायां कौकिलव्रतम् ११	
" दशम्यां दशहराव्रतम् ... ११		अस्यां नक्तव्रतम्, व्यासपूजा ११	
" एकादश्यां निर्जलेकादशी ११०		इयं भगवद्विः, अस्यां हरिपूजनो- त्सवव्रतानम् ११	
" द्वादश्यां घटसावित्रीव्रता- रम्भः ११			
" चतुर्दश्यां धनुदानम् ... ११			
" पौर्णमास्यां घटसावित्रीव्र- तम् १११			
अस्यां महाज्येष्ठापूजा ... ११			
अस्यां तिलच्छादिदानम् ... ११			

विषयः । पृष्ठम् । विषयः । पृष्ठम् ।

अथश्रावणशुक्लपक्षीयप्रति-
पदादितिधिनिर्णयः

तत्र श्रावणशुक्लप्रतिपदिबिम्ब-
रोटकव्रतम्
" द्वितीयायां रक्तदर्शनम् ...
" तृतीयायां स्वर्णगौरीव्रतम्
" चतुर्थोनिर्णयः ११९
" पञ्चम्यां नागपूजा ...
" षष्ठ्यां कालिकजयन्ती ... १२०
" सप्तम्यां शीतलासप्तमीव्रतम्
" अष्टम्यां देवीव्रतं, नृसिंहव्रतं च
" नवम्यां सन्तुनवमीव्रतम्
" द्वादश्यां दामोदरद्वादशी-
व्रतम् १२१
" चतुर्दश्यां कुलधर्मशास्त्रार्थः १२२
" पौर्णमास्यामुपाक्रमनिर्णयः "

अथभाद्रकृष्णपक्षीयप्रति-
पदादितिधिनिर्णयः ।

भाद्रपदकृष्णद्वितीयायामग्र-
शयनव्रतम्
" तृतीयायां विशालाक्षीयात्रा
" चतुर्थ्यां बह्मलाचतुर्थीव्रतम्
" षष्ठ्यां हलपथीव्रतम्
" सप्तम्यां शीतलाव्रतम् ... १२५
" अष्टम्यां कृष्णजन्माष्टमी-
शास्त्रार्थः
" नवम्यां देव्युत्पादनम् ... १२८
" द्वादश्यामथोद्वादशी ...
" त्रयोदश्यां युगादिः ...
" चतुर्दश्यामथोचतुर्दशी
" अमावास्यायां कुशाग्रहणी १२९

अथभाद्रपदशुक्लपक्षीयप्र-
तिपदादितिधिनिर्णयः ।

भाद्रपदशुक्लप्रतिपदिफलमण्ड-
लव्रतम्
" द्वितीयायां नीलाम्बरदर्शनम्
" तृतीयायां हरितालिकाव्रतम्
" चतुर्थ्यां सिद्धिदायकाव्रतम् १२०
" पञ्चम्यामृषिपञ्चमीव्रतम् १२१
" षष्ठ्यां सूर्यपथीव्रतम् ... १२२
" सप्तम्यां देवीपूजा, मुक्ता-
भरणव्रतम्
" अष्टम्यां दूर्वाष्टमीव्रतम् ...
" नवम्यां नन्दापूजा ... १२४
" दशम्यां दशवतारव्रतम्
" एकादश्यामद्रुपरिचर्तनम्
" द्वादश्यां शक्रध्वजोत्थापनम् १२५
" अत्रैव श्रावणद्वादशीव्रतम्
" त्रयोदश्यां गोबिरात्रव्रतम् १२६
" चतुर्दश्यामनन्तचतुर्दशी
" पौर्णमास्यामिन्दुलापौर्णिमा १२८

अथाश्विनकृष्णपक्षीयप्रति-
पदादितिधिनिर्णयः ।

आश्विनकृष्णप्रतिपदिमहालयाखण्डः
" द्वितीयायामग्रशयनव्रतम्
" तृतीयायां ललितादेवीयात्रा
" षष्ठ्यां कपिलापथी ...
" अष्टम्यां महालक्ष्मीव्रतम् १२९
" नवम्यां देवीप्रबोधः ... १४०
" त्रयोदश्यां श्राद्धनिर्णयः "

विषयाः	पृष्ठम्.	विषयाः	पृष्ठम्.
अथाश्विनशुक्लपक्षीयप्रति- पदादितिथिनिर्णयः ।		कार्तिककृष्ण-चतुर्दश्यां	
आश्विनशुक्ल-प्रतिपदिनवरात्र- व्रतारम्भः "		नरकचतुर्दशीनिर्णयः ... १५२	
" द्वितीयायामुमाशिवादिपूज- नम् "		" अमावास्यायां प्रातरभ्यङ्गः १५३	
" पञ्चम्यामुपाङ्गललिताव्रतम् "		" " पार्वणश्राद्धम् ... "	
" षष्ठ्यां सायं विल्वाभिमन्त्रणम् "		" " दीपदानम् "	
" सप्तम्यां देवीपूजा ... १४४		" " लक्ष्मीपूजनम् १५४	
" अष्टम्यां महाष्टमी ... १४५		" " अलक्ष्मीनिःसारणम् "	
" नवम्यां महानवमी ... "		" " कुबेरपूजनादि ... १५५	
" दशम्यां विजयादशमी... १४६		अथकार्तिकशुक्लपक्षीयप्र- तिपदादितिथिनिर्णयः ।	
" द्वादश्यां द्वादशतमम् ... १४८		कार्तिकशुक्ल-प्रतिपदिगोक्षी- हनम् "	
" चतुर्दश्यां वाराहीपूजा ... "		" द्वितीयायां यमद्वितीया १५७	
" पौर्णमास्यां कौमुदीलक्ष्मी- पूजनादि "		" चतुर्थ्यां नागचतुर्थीव्रतम् १५९	
अथकार्तिककृष्णपक्षीयप्र- तिपदादितिथिनिर्णयः ।		" षष्ठ्यां स्वामिकार्तिकी, स्क- न्दव्रतम् "	
कार्तिककृष्ण-प्रतिपदिनिर्णयः "		" सप्तम्यां कल्पादिः ... "	
" द्वितीयायामग्न्यशयनव्रतम् "		" अष्टम्यां गोपाष्टमी "	
" तृतीयायां बृहद्रौरीव्रतम् "		" नवम्यां युगादिः ... "	
" चतुर्थ्यां करकचतुर्थीव्रतम् "		" दशम्यां सार्वभौमव्रतम् १६०	
" पञ्चम्यां श्राद्धम्... .. १५०		" एकादश्यां भीष्मपञ्चकव्रता- रम्भः "	
" षष्ठ्यां विल्वाभिमन्त्रणम् "		" " प्रबोधोत्सव... .. "	
" अष्टम्यामहोरीव्रतम् ... "		" " द्वादश्यां नीराजनद्वाद- शीव्रतम् १६१	
" " कालाष्टमीव्रतम् "		" " ध्वजारोपणम् ... "	
" " अशोकाष्टमीव्रतम्... .. "		" चतुर्दश्यां वैकुण्ठचतुर्दशी व्रतम् १६२	
" " राधाकुण्डस्नानम् ... "		" कार्तिकव्रतोत्थापनम् ... १६३	
" द्वादश्यां गोपत्सद्वादशी- व्रतम् "		" पौर्णमास्यां पञ्चकयोगः "	
" प्रयोदश्यां यमदीपदानम् "		" " त्रिपुरोत्सवः... .. "	
		" " वृषोत्सवः "	

विषयाः.	पृष्ठम्.	विषयाः.	पृष्ठम्.
अथमार्गशीर्षकृष्णपक्षीय- प्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।		अथपौषकृष्णपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।	
मार्गशीर्षकृष्णप्रतिपदिस्नानमा- हात्म्यम् १६४		पौषकृष्णद्वादश्यां सुरुपाद्वाद- दशीव्रतम् १७१	
" तृतीयायां सौभाग्यसुन्दरी- व्रतम् "		" अमावास्यायां कुहूः "	
" अष्टम्यां कालाष्टमीव्रतम् १६५		अथपौषशुक्लपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।	
अमावास्यायां गौरीतपोव्रतम् १६६		पौषशुक्ल-द्वितीयायां दपणदर्श- नम्.... .. १७२	
अथमार्गशीर्षशुक्लपक्षीयप्र- तिपदादितिथिनिर्णयः ।		" अष्टम्यां महाभद्राव्रतम् "	
मार्गशीर्षशुक्ल-प्रतिपदिब्रह्मपूजा-		" एकादश्यां मन्वादिः ... १७३	
" पचासी "		" द्वादश्यां कूर्मद्वादशीव्रतम् "	
" अत्र धान्यव्रतम्... .. "		" पौर्णमास्यां माघस्नानारम्भः "	
" द्वितीयायां सुवर्णद्वयनम् "		" अत्र राजाभिषेकः "	
" तृतीयायां स्मभाव्रतम् ... "		अथमाघकृष्णपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।	
" चतुर्थ्यां वरदचतुर्थीव्रतम् "		माघकृष्णप्रतिपदादौमूलकभ- क्षणनिषेधः "	
" पञ्चम्यां नागपञ्चमीव्रतम् "		" तृतीयायां सौभाग्यसुन्दरी- व्रतम् "	
" षष्ठ्यां स्कन्दपूजा ... १६७		" चतुर्थ्यां गौरीचतुर्थीव्रतम् "	
" " चम्पापट्टी महारिपूजा "		" द्वादश्यां तिलद्वादशीव्रतम् १७४	
" सप्तम्यां मित्रसप्तमी ... १६८		" चतुर्दश्यां यमतर्पणम् १७५	
" अष्टम्यां महारिक्कमहादे- वपूजा "		" अमावास्यायामर्द्धोदयमहो- दयनिर्णयः "	
" नवम्यां नन्दिन्याख्यायां देवीपूजाव्रतम् "		अथमाघशुक्लपक्षीयप्रतिप- दादितिथिनिर्णयः ।	
" द्वादश्यां धरणीव्रतम् ... "		माघशुक्ल-द्वितीयायां भूमिजल- दर्शनम् १७	
" त्रयोदश्यामनङ्गवयोदशी- व्रतम् "		" तृतीयायां गुडलवणदानम् "	
" चतुर्दश्यां कपर्दीश्वरसंनिधौ स्नानात्पैशाच्यान्मुक्तिः १७०		" चतुर्थ्यां कुन्दचतुर्थीव्रतम् "	
" पौर्णमास्यां दत्तात्रेयोत्पत्तिः "			

विषयाः.	पृष्ठम्.	विषयाः.	पृष्ठम्.
माघशुक्लचतुर्थ्यांगौरीचतुर्थी		फाल्गुनशुक्ल-चतुर्थ्यां वैनायक-	
व्रतम् १७६		व्रतम् ... १८६	
" पञ्चम्यां श्रीपञ्चमीव्रतम् १७७		" सप्तम्यां कामदसप्तमीव्रतम् "	
" " षष्ठ्यन्तपञ्चमी ... "		" अष्टम्यां लक्ष्मीपूजार्दीपदानम् "	
" सप्तम्यां रथसप्तमीव्रतम् १७८		" एकादश्यामामलक्येकादशी १८७	
" " भारोग्यव्रतम् १८०		" द्वादश्यां गोविन्दद्वादशी-	
" " मन्वादिः "		व्रतम् "	
" अष्टम्यां भीष्माष्टमी ... "		" " नृसिंहद्वादशीव्रतम् "	
" नवम्यां महानन्दाव्रतम् "		" " आमलकीद्वादशीव्रतम् "	
" एकादश्यां माघव्रतोद्याप-		" पौर्णमास्यां दोहोत्सवः १८८	
नम् "		" होलिकापूजनशास्त्रार्थः "	
" " भीष्मैकादशी "			
" द्वादश्यां वाराहद्वादशी-		अथचैत्रकृष्णपक्षीयप्रतिप-	
व्रतम् १८१		दादितिथिनिर्णयः ।	
" त्रयोदश्यां कालपादिः ... "		चैत्रकृष्णप्रतिपदिवसन्तोत्सवः १९२	
" चतुर्दश्यामारण्यतीव्रतम् "		" " भूतिचन्दनम् "	
" पौर्णमास्यां महामाघी "		" " तैलाभ्यङ्गः "	
" " अत्र कार्पासादिदानम् "		" " आम्रकुसुमप्राशनम् १९३	
अथफाल्गुनकृष्णपक्षीयप्र-		" " द्वितीयायां नृत्यगीताद्यु-	
तिपदादितिथिनिर्णयः ।		त्सवः "	
फाल्गुनकृष्णपष्ठ्यां पञ्चकयोगः "		" चतुर्थ्यां गणेशव्रतनिर्णयः १९४	
" अष्टम्यां सीताव्रतः ... "		" पञ्चम्यां रङ्गपञ्चमी "	
" चतुर्दश्यां महाशिवरात्रिव्रत-		" अष्टम्यां कालाष्टमीनिर्णयः "	
शास्त्रार्थः "		" त्रयोदश्यां वारुणी-महावा-	
" अमावास्यायां युगादिमन्वा-		रुणी-महामहावारुणीनिर्णयः "	
दिवर्णनम्... .. १८६		" सरस्वतीस्तोत्रपाठादि १९६	
अथफाल्गुनशुक्लपक्षीयप्रति-		" चतुर्दश्यां काममहोत्सवः "	
पदादितिथिनिर्णयः ।		" अमावास्यायां मन्वादिः "	
फाल्गुनशुक्ल-द्वितीयायां छागद-		" वरतोषानदीजलस्नानमाहा-	
शनम् "		त्म्यम् १९७	
		ग्रन्थालङ्कारः... .. "	
		ग्रन्थसमाप्तिः १९८	

इति धर्मप्रदीपस्थविषयानुक्रमणिकासमाप्ता.

॥ श्रीः ॥

❀ अथ धर्मप्रदीपः ❀

प्रारभ्यते ।

श्रीमन्मङ्गलमूर्तये नमः ।

सिन्दूरकाशमीरजरञ्जितशयो

यस्यामलेन्दीवरकान्तिसोदरः ॥

देवेन्द्रहस्तीन्द्रसमानशोभया—

पृक्तः स शैवोस्तुतरां शिवाय नः ॥ १ ॥

किञ्च—

दातुं चतुर्वर्गमसौ चतुर्दा—

स्त्वासान्धमाख्यातुमिवैकदन्तः ॥

विघ्नान्धकारोष्णमयूखभाली

तन्याच्छिवं नः स गणाधिशाली ॥ २ ॥

मोमेलेशान्समोमेलांश्चतुर्वर्गफलप्रदान् ।

विश्वविश्वजनीनेनानन्तरायनुदे नुमः ॥ ३ ॥

शन्देहं भजतां वन्देऽमरवन्दपदाम्बुजम् ।

मन्देहदेहसन्देहं त्रयीमूर्तिं तमोनुदे ॥ ४ ॥

धीर्द्धीवर्तिं सिन्धुजा सद्विचार—

स्नेहं गौरी दिष्टसदोषतेजः ॥

(२)

धर्मप्रदीपे—

दयायाचे धर्मदीपे सदैव

देवीरेवं स्तादयं सुप्रकाशः ॥ ५ ॥

ये कालसिद्धान्तितशास्त्रहीना

ये वाऽक्षमास्तत्सुविचारणायाम् ॥

तेषां कृते भैरवदत्तशर्मा

धर्मप्रदीपं प्रकटीकरोति ॥ ६ ॥

अथ प्रकीर्णकनिर्णयः ।

तत्र ग्रहणकालनिर्णयः ।

तत्र यस्मिन् यामेऽर्कग्रहणं ततः पूर्वं प्रहरचतुष्टयं, चन्द्रग्रहे
तु प्रहरत्रयं न भुज्जीत ।

“सूर्यग्रहे तु नास्तीयात्पूर्वं यामचतुष्टयम् ।

चन्द्रग्रहे तु यामांस्त्रीन्बालवृद्धातुरैर्विना ॥”

इति माधवीये ‘वृद्धगौतमोक्तेः । ‘ग्रहणं तु भवेदि’
त्यादिमार्कण्डेयोक्तेश्च ॥

अस्तोदये अस्तास्ते विशपमाहनुर्माधवीये वृद्धवसिष्ठव्यासौ—

“अस्तोदये विधोः पूर्वं नाहर्भोजनमाचरेत् ।

अमुक्तयोरस्तगयोरथादृष्ट्वा परेहनि ॥” —इति ।

विष्णुधर्मपि—

“अहोरात्रं न भोक्तव्यं चन्द्रसूर्यग्रहो यदा ।

मुक्तिं दद्यात् तु भोक्तव्यं स्नानं कृत्वा ततः परम् ॥”

सायंसन्ध्यायां सूर्यस्य अस्तास्ते पूर्वेऽह्नि रात्रौ च न भो-

क्तव्यं प्रातस्सन्ध्यायामिन्दोर्ग्रस्तास्ते पूर्वरात्रावुत्तरेहि च न भोक्तव्यं 'सन्ध्याकाल' इत्यादिगाग्योक्तेः ॥

चन्द्रग्रस्तास्ते उत्तरदिने सन्ध्याहोमादौ न दोषः, 'ग्रस्त' इत्याद्युशनस उक्तेः। आहिताग्नेर्न दोषोऽनाहिताग्नेस्तु दोष एव ॥

बालवृद्धातुराणां तु ग्रहणकालात्पूर्वमेकयामो निषिद्धः ।

"सायाह्ने ग्रहणं चेत्स्यादपराह्ने न भोजनम् ।

अपराह्ने न मध्याह्ने मध्याह्ने न तु सङ्गवे ॥

भुञ्जीत सङ्गवे चेत्स्यान्न पूर्वं भोजनक्रिया ॥"

इति मार्कण्डेयोक्तेः। वेधकाले ग्रहणे वा पक्कमन्नं त्याज्यम् ॥

'सर्वंपाम्' इत्यादि हेमाद्रौ पट्त्रिंशन्मतात् । भार्गवार्चनदीपिकायां विशेषमाह मेधातिथिः—

"आरनालं पयस्तक्रं दधि स्नेहादिपाचितम् ।

मणिकस्थोदकं चैव न दुग्धेद्राहुसूतके ॥"

मन्वर्थमुक्तावल्याम्—

अन्नं पक्कमिह त्याज्यं स्नानं सवमनं ग्रहे ।

वारितक्रारनालादि तिलदर्भेर्न दुग्न्यति ।

जले त्वदोषो गाङ्गविषयः । "ग्रहोपितं जलं पीत्वा पाद-
कच्छं समाचरेत्" इति चतुर्विंशतिमतेऽन्यजलस्य दोषोक्तेः ॥

वेधकाले ग्रहणे वा समर्थस्य भोजने प्रायश्चित्तमुक्तं माध-
वीये कात्यायनेन—

"चंद्रसूर्यग्रहे भुक्ता प्राजापत्येन शुध्यति ।

तस्मिन्नेव दिने भुक्ता त्रिरात्रेणैव शुध्यति" इति

ग्रहणे च त्रिरात्रमेकरात्रं वोपवासः श्रेयोर्थिना कार्यः ।
'एकरात्रमि'त्यादिश्लोकद्वयेन लैङ्गोक्तेः । इदञ्च पुण्यतिरि-
क्तविषयम्—

“आदित्येऽहनि संक्रान्तौ ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।

पारणं चोपवासं च न कुर्यात्पुत्रवान्गृही ॥ ”

इति जैमिनिवचनात् ।

यदा तु स्वेष्टस्तास्तस्तदा पुत्रिणः प्रहरद्वयं हित्वा बाला-
दिवद्भोजनं, नतूपवासः 'सायाह्ने ग्रहणमि'ति पूर्वोक्तमार्कण्डे-
यवचनात् । माधवेन तु पुत्रिणोपि तत्रोपवास एवोक्तः ।
मदनरत्नेऽप्येवम् । वर्द्धमानस्तु 'अहोरात्रं न भोक्तव्यम्'
इति । ज्ञातात्तपीये “ सूर्याचन्द्रमसोर्लोकानक्षयान्याति
मानवः ” इति फलश्रुतेर्मृक्यदर्शने उपवासः काम्यो न त्वयं
निषेध इत्याह । तन्न । व्रतत्वेपि विष्णुधर्मं निषेधाऽवश्यं-
भावोपलब्धेः ।

तथा व्यासेनात्र योगविशेषे फलविशेष उक्तः—

“रविग्रहः सूर्यवारे सोमे सोमग्रहस्तथा ।

चूडामणिरिति ख्यातस्तत्र दत्तमनन्तकम् ॥

वारेऽन्येषु यत्पुण्यं ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ।

तत्पुण्यं कोटिगुणितं योगे चूडामणी स्मृतम् ॥ ”

अत्र चाप्यन्तयोः स्नानं कुर्यात् ।

“ग्रम्यमाने भवेत्स्नानं ग्रस्ते होमो विधीयते ।

मुच्यमाने भवेद्दानं मुक्ते स्नानं विधीयते ॥ ”

इति हेमाद्रौ वचनात्, स्नानं स्यादित्यादिब्रह्मवैवर्ताच्च, ‘सर्व-
षाम्’ इत्यादिवृद्धवसिष्ठोक्तेश्चासचैलं मुक्तिस्नानपरमिति म-
दनरत्न उक्तम् । भार्गवार्चनदीपिकायां चतुर्विंशतिमते—

“मुक्तौ स्नानं सचैलं यो न कुर्याद्ब्रह्मसूते ।

स सूतकी भवेत्तावद्यावत्स्यादपरो ग्रहः ॥ ”

इदञ्च स्नानमन्त्रकं कार्यमिति स्मृतिरत्नावल्याम् ।
ग्रहे तीर्थविशेषो भारते ‘गङ्गे’ त्यादिनोक्तः । महानदीष्वपि
मासविशेषे काश्चिच्छेष्टा उक्ता हेमाद्रौ । ‘इन्दोर्लक्षे’ ति
फलाधिक्यं व्यासेनोक्तम् । तीर्थाभावे तु माधवीये शङ्खेन
वाप्यादिषु स्नानमुक्तमातुरस्योष्णोदकस्नानञ्च ॥

प्रभासखण्डे तीर्थस्नानादपि समुद्रस्नानस्य फलमधिक-
मुक्तम् । मार्कण्डेयेन तत्तत्तीर्थासम्भवे तु तत्तत्तीर्थस्मरणमपि
पुण्यमुक्तम् । अत्र ऋष्यशृङ्गेण श्राद्धमुक्तमामात्रेण हेम्ना वा,
तदकरणेऽनिष्टञ्च । अपराके अत्र द्विजानां पाकश्राद्धमुक्तं,
श्राद्धकर्तुः पुण्यं, भोक्तुरपुण्यं च । किञ्चात्र गोभिलेना-
मात्रेण हेम्ना वा वार्षिकश्राद्धमुक्तम् । अत्राशौचमध्येपि
स्मार्तकर्मणाऽपरित्यागो मन्त्रदीक्षादिश्रोक्तः । पात्रान्तरि-
ततोयेन रजस्वलस्नानादि च माधवीये मिताक्षरादौ च ।

देवलेन चन्द्रग्रहे रात्रौ स्नानं दानं च प्रशस्तमुक्तम् । यदा तु
ज्योतिःशस्त्रेण दिने चन्द्रग्रहो रात्रौ च सूर्यग्रहस्तदा
स्नानादिनिषेध उक्तः । अत्र रामगोपालादिमन्त्रदीक्षोक्ताः
सा चार्कग्रह एव न चन्द्रग्रहे । जन्मर्क्षादौ ग्रहेऽनिष्टफलं तद्वा-
नशान्त्यादि च हेमाद्रावुक्तम् । किञ्चात्र ब्रह्मसिद्धान्ते दर्श-
ने विशेष उक्तः—

“सर्वैः पटस्थितं वीक्ष्यं स्वस्थं तैलाम्बुदर्पणे ।

ग्रहणं गुर्विणी जानु न पश्येत् पटं विना”—इति ॥

तथा मङ्गलकृत्येषु तत्र त्याज्यदिनान्युक्तानि हेमाद्रौ ।

“त्रयोदश्यादितो वर्ज्यं दिनानां नवकं ध्रुवम् ।

माङ्गल्येषु समस्तेषु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः ॥”

प्रकारान्तरञ्च तत्रैवोक्तम्—

“द्वादश्यादितृतीयान्तो वेध इन्दुग्रहे स्मृतः ।

एकादश्यादिकः सौरि चतुर्थ्यन्तः प्रकीर्तितः ॥”

इदं पूर्णग्रासे । “ग्रहं खण्डग्रहे तयोरिति तत्रैवोक्तेः ।

वशिष्टेन तु—

“सर्वग्रासे दिनान्यष्टौ सर्वकार्येषु वर्जयेत् ॥

पट् दिनानि त्रिभागानि अर्द्धग्रासे चतुर्दिनम् ।

चतुर्थांशे त्रिरात्रं स्याद्ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः” इत्युक्तम् ॥

अङ्गिरास्तु—

“सर्वग्रासे तु सप्ताहमर्द्धग्रासे दिनत्रयम् ।

त्रिदशेकाङ्गुलतो ग्रासे दिनमेकन्तु वर्जयेत् ॥”

इत्याह ॥ एवमेतेषां पक्षाणां विषयव्यवस्थादेशभेदेना-
चारभेदादवगन्तव्या ।

अत्रापि ग्रस्तास्तगे पूर्वं त्रिदिनं नेष्टमर्थादग्रेतनानि दिनानि शुभानि । तथा ग्रस्तोदये परस्तात्पश्चात्त्रिदिनं नेष्टं पूर्वं दिनत्रयं शुभम् । तथाऽर्द्धखण्डे ग्रस्तास्तग्रस्तोदययोरभावेऽपि अर्द्धग्रासे विम्बमानादर्द्धग्रासे उभयोः कालयोः प्राक्पश्चात्त्रिदिनं नेष्टम् । यदाह पीयूषधारायां गुरुः—

“ग्रस्तास्ते त्रिदिनं पूर्वं परं ग्रस्तोदये तथा ।

खण्डग्रासे दिनं त्रि त्रि निश्शेषे सप्त सप्त च ॥”

इति । अत्र निश्शेषे सप्त दिनानि पूर्वं सप्त च ग्रहणानन्तरं ग्रहणदिनं चेति पक्षो निषिद्ध उक्तः कैश्चित् । स च तत्रोत्पाताऽपाते बोध्यः । अतः खण्डग्रासादिसद्भावेऽपि ग्रस्तोदयग्रस्तास्तत्त्वाभावात्पूर्वं पश्चाच्चोक्तदिनानि वर्ज्यानीति विषयविवेकः ।

अथ ग्रहणानन्तरं ग्रासभेदेन ग्रहणियनक्षत्रे मङ्गलनिषेधकालमाह गुरुः पीयूषधारायाम्—

“सर्वग्रासे तु पणमासांस्त्रीन्मासांश्च दलग्रहे ।

आपादग्रहणे चिष्ण्यं मासमेकं विवर्जयेत्”—इति ॥

अथ नक्षत्रद्वये ग्रहणे तदुभयमपि निषिद्धं शार्ङ्गयविवाहपटले पीयूषधारायाम्—

“यस्मिन्निबधुं राहुरिं च चिष्ण्ये

गृह्णाति तत्प्राज्यमृतत्रयं स्यात् ॥

पाणिग्रहे पुंमरणं विधत्ते

दयोर्भयोश्चिद्वयमेव जह्यात् ॥”

अथासन्नपक्षद्वयग्रहणे किं द्वयत्यागः षण्मासमुत कस्य-
चित्कश्चिद्विशेषस्तन्निर्णयश्च तत्रैव । पक्षान्तरेण ग्रहणद्वयं च
यदा तदादिग्रहणोपगमम् ॥

“पश्चाद्विशुद्धं भवति द्वितीयं पाणिग्रहे शुध्यति भोगषट्कात् ॥”

इति । अत्र मुहूर्तमार्तण्डकृता दिनभं लग्नभं च निषि-
द्धमुक्तम् । अत्र कार्यावश्यकत्वे परिहार उक्तो ज्योतिर्निबन्धे-

“पञ्च दिनानि वसिष्ठस्त्रिदिनं गर्गस्तु कौशिकस्त्वेकम् ॥

यवनाचार्यस्य मतं पञ्च मुहूर्ताश्च दूषयति राहुः” इति ।
अत्रान्यानि चाग्नेयादिमण्डलादि तत्तत्फलं वर्णविकारादि-
फलञ्च ग्रन्थेषूक्तानि विस्तरभिया नोपन्यस्तानि ।

किञ्चात्र पुरश्चरणचन्द्रिकायां स्नानपूर्वकं स्पर्शादि-
भोक्षान्तं मन्त्रजप उक्तस्तदुत्तरं तद्दशांशहोमतर्पणमार्जनवा-
हणभोजनाद्युक्तं तदपि तथा । अत्र मेघाच्छादनेपि स्नानादि
सर्वं विधेयमन्धादीनामपि सर्वं सचक्षुःपुरुषवदोध्यम् ।

इति ग्रहणनिर्णयः ।

अथ संक्रान्तिनिर्णयः ।

तत्र ग्रहाणां प्राग्राशितोऽपरराशौ संक्रमणं संक्रान्तिः ।
सा च द्विविधा, मध्यमा स्पष्टा च । तत्र षट्कर्षसंस्कृतो मध्य-
मो ग्रहो राश्यन्तरं यदा संक्रामतिसा मध्यमा । यदा तु स्पष्टारु-

तिसंस्कारविशिष्टो ग्रहो राश्यन्तरं गच्छेत्सा स्पष्टसंक्रातिः ।
तत्र मध्यममानस्य स्पष्टीकरणार्थत्वादेव तज्जनितसंक्रान्त्य-
नुपयोगादत्रैतत्प्रागे स्पष्टसंक्रांतिरेव ग्राह्या । सापि द्विविधा ।
सायनांशा निरयणांशा चेति । तत्र यदा सिद्धान्तगणनागता-
यनांशसंस्कृता ग्रहा राश्यन्तरगमनमुररीकुर्वते सा सायनांशा ।
यदा त्वयनांशसंस्काररहिता ग्रहा राश्यन्तरगास्तदा सा निरय-
णांशोच्यते । तत्र तदुभयसंक्रांतिकालोपि मुख्यो गौणश्चेति
द्विधा । तत्र—

“सुस्थे नरे सुखासीने यावत्स्पन्दति लोचनम् ।

तस्य त्रिशत्तमो भागस्तत्परः परिकीर्तितः ॥

तस्माच्छततमो भागस्तुष्टिरित्यभिधीयते ।

बुधेः सहस्रभागो यः स कालो रविसंक्रमे ॥ ”

इति देवीपुराणोक्तमुख्यकालस्य परस्परविसंवादिज्योति-
स्सिद्धान्ताऽनवगमात्, कथञ्चित्तज्ज्ञानेपि बहुकालसाध्यश्चा-
द्वादेस्तत्रानुष्ठानाऽसम्भवाच्च गौणकालो निर्णयिते । तत्र सायनां-
शसंक्रान्तेस्तावदुच्यते । तत्रायनांशसाधनं ज्योतिस्सिद्धान्ते-
भ्योऽवगन्तव्यम् ॥

ग्रहलाघवे तु—“वेदोर्ध्वज्ज्यूनः खरसहस्रतः शकोऽयर्नाशाः”
इत्ययनांशाः साधिताः । तत्साधने मकरन्दीयोगन्धस्तु ॥

“भूनेत्रवेदोनशकः स्वर्कीय—

दशांशहीनः खरसैर्विभक्तः ॥ ”—

इति सूत्रलक्ष्ये ।

अथ सायनसंक्रान्तिकालसाधनमाह रामः—

“तथाऽयनांशाः खरसाहताश्च—

स्पष्टार्कगत्या विहता दिनाद्यैः ।

मेषादितः प्राक्चलसंक्रमाः स्यु—

दाने जपादौ बहुपुण्यदास्ते” —इति ॥

यथा राशिसंक्रमा बहुपुण्यदास्तथा चलसंक्रमा इति
तथाशब्दार्थः ।

वसिष्ठोपि—

“चलसंस्कृततिग्मांशोः संक्रमेभ्यः ससंक्रमः ।

अजागलस्तन इव राशिसंक्रान्तिरुच्यते” —इति ॥

पुलस्त्योऽपि—

“अयनांशसंस्कृतो भानुर्गले चरति सर्वदा ।

अमुख्या राशिसंक्रान्तिस्तुल्यः कालविधिस्तपोः ॥

स्तनदानजपश्राद्धव्रतहोमादिकर्मभिः ।

सुकृतं चलसंक्रान्तावक्ष्यं पुरुषोऽश्रुते” —इति ॥

दीपिकायां नारदोपि—

“संक्रान्तेः पुरतो भानुमुक्त्या यावद्भिरंशकैः ।

खेरयनसंक्रान्तिस्तदा तद्राशिसंक्रमः” —इति ॥

एतदेवाभिप्रेत्य रत्नमालाकृदप्याह—

“यावद्भिरंशैरयनच्युतिः स्या— :

चद्रोग्यकालेन दिवाकरस्य ।

च्युतिर्भवेद्विष्णुपदादिकानां

रहस्यमेतन्मुनिभिः प्रदिष्टम्”—इति ॥

रोमशसिद्धान्तेपि—

“दिनरात्रिप्रमाणानां निर्णयो नभसंक्रमात् ॥

यतः सकलकर्माणि पुण्योऽतश्चलसंक्रमः—”इति ॥

जात्रालिनापि राशिसंक्रान्तिषु यथा पुण्यकालस्तथा
सायनांशसंक्रान्तिष्वप्युक्तः । स च वक्ष्यमाणनिरयणसंक्रमपु-
ण्यकालादवगन्तव्यः । मकरसंक्रमे तु विशेषः । तथाच—

“संक्रान्तिषु यथा कालस्तदीयेष्वयने तथा ।

अयने विंशतिः पूर्वा मकरे विंशतिः पराः”—इति ॥

अयने चलसंक्रमे । अत्र चलसंक्रमाख्ये मकरायणे पूर्वा
विंशद्धटिकाः पुण्यकालः । मकरसंक्रान्तौ तु परा विंशतिर्घ-
टिकाः पुण्यकालः । मकरव्यतिरिक्तैकादशचलसंक्रमेषु
तत्तत्संक्रमवत्पुण्यकालो ज्ञेय इति माधवो व्याख्यदिति
पीयूषधारा । अत्र चलसंक्रमसाधनश्लोके प्रागित्युपलक्षणम् ।
कदाचित्संक्रान्तिकालात् परतोपि अयनांशवशेन चलसंक्रम-
संभवात् ।

तथा चोक्तं वेदाङ्गज्योतिषे—

“प्रपद्येते श्रविष्ठादौ सूर्याचन्द्रमसाबुदक् ।

सार्पाद्वि दक्षिणार्कस्तु माघश्रापणयोः सदा”—इति ।

भास्कराचार्यस्तु—भचक्रस्य पश्चिमपरिवर्तनमसमाख्य-

प्रागेव चलसंक्रममुररीकुरुते, धनिष्ठादाविति तु नायं दोष-
चत्वारिंशत्कलाधिकपदंशोपेतदशराशिमितायनांशे धनिष्ठा-
दावित्यस्यापि प्रागसम्भवदर्शनात् ।

ननु चैकस्यैव सूर्यस्यैकस्मिन्नेव राशौ राशिसंक्रमणं
चलसंक्रमणं च कथं संभवति। कुतः स्वकक्षास्थिताकाशभाग-
स्य द्वादशधा विभक्तस्य राशिरिति संज्ञा । तत्र रविमण्डलस्य
तत्तद्वाश्यादिमन्देशस्पर्शो राशिसंक्रम इत्युच्यते । तस्मिन्नेव च
राशौ चलसंक्रमस्तु कीदृश इति चेच्छृणु। ईश्वरेच्छालोकादृष्ट-
वशतस्तत्तद्वाश्यादिभागस्य सूर्यतेजस्तत्स्पर्कश्चलसंक्रमो मण्ड-
लमध्यसंपर्कश्च राशिसंक्रम इति विषयविवेकः । तद्यथा—
रथयायां प्राक् पश्चाच्च नधिमानस्य दीपस्थाग्रे प्रभा यस्मिन्प्रदेशे
गच्छति तस्मिन्नेव प्रदेशे क्षणान्तरेण दीपोपि गच्छति एवं
सर्वेषामपि ग्रहाणां चलसंक्रमा द्रष्टव्या इति दिक् ।

अथ निरयणांशसंक्रातिपुण्यकालो निर्णीयते ।

तत्र वारनक्षत्रयोगवशाद्धोरादिसंज्ञितसंक्रान्तीनां जाति-
परत्वेन यच्छुभाशुभं फलं तच्च नोक्तमिहानुमयोगाद्विस्तर-
मपाच्च ।

तथा दिनरात्रिप्रहरादिविभागेन यच्छुभाशुभफलं नारद-
कड्यपादिभिरुक्तं तदपि नोक्तमुक्तहेतुभ्याम् ।

किञ्च केवलशुभाशुभवारपरत्वेन केवलचन्द्राभितनक्षत्र-
परत्वेन च यच्छुभाशुभफलमुक्तं वसिष्ठकड्यपाभ्यां तदपि
नालेति मयोक्तहेतुभ्याम् ॥

अन्यच्च जन्मर्क्षादिजातसंक्रातिसूचितं तत्तत्संक्रमणजात-
वृष्ट्यादिसूचितं च शुभाशुभफलं तदशुभापनोदकशान्तिस्नान-
मपि नोक्तमुक्तहेतुभ्यां, तत्तत्संक्रान्तिजातिलेपभक्ष्यवाह-
नादिकं च ।

अथ पुण्यकालोपयोगिसंक्रान्तिसंज्ञा आह ।

तत्र मकरकर्कटयोः सौम्ययाम्यायनसंज्ञे।तदाह नारदः—
“सौम्ययाम्यायने नूनं भवतो मृगकर्किणोः”—इति ।

अथावशिष्टानां दशसंक्रान्तीनां षडशीतिमखाद्याः संज्ञां
उक्ता नारदेन—

“स्थिरसेष्वर्कसंक्रान्तिर्ज्ञेयं विष्णुपदाह्वयम् ।

षडशीतिमखं ज्ञेयं दिस्वभावेषु राशिषु ॥

तुलाधराजयोर्ज्ञेयं विषुवत्सूर्यसंक्रमः”—इति ॥

संज्ञामयोजनमग्रे वक्ष्यामः ।

अथ सामान्यतः पुण्यकाल उच्यते ।

“संक्रान्तिकालादुभयत्र नाडिका

पुण्या मताः षोडश षोडशोष्णगोः”—इति ॥

गणितागतार्कसंक्रमकालात्पूर्वतः परतश्च षोडश घट्टः
पुण्याः । यदाह षोडशघट्टारायां वशिष्ठः ।

“दिनपतिसंक्रमणात्प्राक्षोडश नाड्यश्च पुण्यकालः सः ।

परतः षोडश नाड्यः सर्वत्र स्नानदानकार्येषु”—इति ॥
ब्रह्मसिद्धान्तोपि—

“संक्रान्तेः प्राक्परस्ताच्च सार्द्धाः षोडश नाडिकाः ॥
त्रयस्त्रिंशत्संक्रमस्य पुण्याः सर्वस्य नाडिकाः”—इति ।

किञ्चायमर्थो वासनासिद्धः सूर्यसिद्धान्तेऽभिहितः—

“अर्कमानकलाः पष्ट्या गुणिता भुक्तिभाजिताः ।
तदर्थनाड्यः संक्रान्तेरर्वाक्पुण्यं तथा परे”—इति ॥

सिद्धान्तशिरोमणावपि—

पष्टिघ्नबिम्बं ग्रहभुक्तिभक्तं

संक्रान्तिनाड्योऽखिलधर्मकृत्ये ।

रवेस्तु ताः पुण्यतमा ग्रहः स्व—

संक्रान्तिगो मिश्रफलं विधत्ते ॥

वारानां चेयं यदि ग्रहस्य स्पष्टगतितुल्यकलाभिरहोरात्र-
मानरूपाः पष्टिघटिका लभ्यन्ते तदा ग्रहबिम्बकलाभिः
कियत्य इति त्रैराशिकेन बिम्बकलानां पष्टिगुणको ग्रहभु-
क्तिर्भाजको निष्पन्न इत्यर्थः ।

एवं सर्वग्रहाणामपि संक्रान्तिः स्यात् । तत्र सामान्यतः
सूर्यबिम्बं त्रयस्त्रिंशत्कलाग्रहतहासवृद्धिभ्यां बिम्बस्यापि
हासवृद्धिसम्भवात् ॥ तदुक्तं सिद्धान्त एवात्र विस्तरमपि
नालेखि मया ।

अत एव त्रिंशदेकत्रिंशद्वात्रिंशत्सार्द्धद्वात्रिंशत्त्रयस्त्रिंशदा-

दिभेदेन स्मृतिषु पुण्यकालघटिकाभिधानं स्पष्टीकृत्याभेद-
सम्भवाद्भिन्नं तदेवं सामान्यतः संक्रान्तिषु द्वात्रिंशद्घटिका-
रूपः पुण्यकालो निर्णीतः ॥ देवीपुराणे मन्दादिसंज्ञाभे-
दात्पुण्यकालविशेष एवोक्तः—

“द्विचतुः पञ्च सप्ताष्ट नव द्वादश एव च ।

क्रमेण घटिका ह्येतास्तत्पुण्यं पारमार्थिकम्”—इति ।

स तु पुण्यातिशयप्रतिपादनपर इति माधवदीपिकाकार-
जस्मन्तभास्करकारा अवदन् ॥ गोविन्दस्तु मन्दादिष्वयं
विचारो न चारप्रयुक्तास्ववचनादित्याह ।

अथ रात्रिसंक्रमे यद्यर्द्धरात्रात्प्राक् संक्रमस्तदा पूर्वदिन-
स्योत्तरार्द्धं पुण्यं, यद्यर्द्धरात्रादुपरि संक्रमस्तदोत्तरदिनस्य
पूर्वार्द्धमेव पुण्यमुक्तं ब्रह्मसिद्धान्ते—

“भवन्नान्तं बिम्बमध्यं रात्र्यर्द्धात्प्रागुदेति चेत् ।

स्नानदानादि मध्याह्नात्कुर्याद्बुध्वं गते दिने ॥

रात्र्यर्द्धादुपरिक्षेत्रं याति चेदन्यथाऽर्घ्यमा ।

अह्नन्नागामिनि मध्याह्नात्पूर्वं स्नानादि पुण्यदम् ॥ ”

भवनं राशिः । बिम्बमध्यं रवेः क्षेत्रं राशिः ।

बृद्धवसिष्ठोपि—

“अह्नि संक्रमणे पुण्यमहः कृत्स्नं प्रकीर्तितम् ॥

रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिनार्द्धं स्नानदानयोः ।

अर्द्धरात्रौ दधस्तस्मिन्मध्याह्नस्योपरिक्रिया ॥

ऊर्ध्वं संक्रमणे चोर्ध्वमुदयात्प्रहरद्वयम् ॥ ”-इत्याह ।

ननु दिनसंक्रान्तिवशांश्चावपि पुण्यकालसत्त्वात् रात्रौ स्नानादि कुतो न क्रियते यदर्थमयमुद्यम आरब्धः । उच्यते-

“रात्रौ स्नानं न कुर्वीत दानं चैव विशेषतः ॥ ”

इति सुमन्तुवाक्याद्वा रात्रौ स्नानादिनिषेधात् । यत्तु नैमित्तिकं ग्रहणादि प्रयुक्तं तद्वत्त्येव ।

“नैमित्तिकं च कुर्वीत स्नानं दानं च रात्रिषु ॥ ”

इति सुमन्तुवाक्यशेषात् ।

अथार्द्धरात्रसंक्रमे मकरकर्कटयोश्च विशेषः ।

तत्रार्द्धरात्रशब्दो निर्शीथवाचकः । त च रात्रिद्वितीय-
प्रहरान्तिमपलवाच्छिन्नः ।

माधवमते तु द्वितीयप्रहरान्तिमैकघटी तृतीयप्रहरा-
दिमैकघटिकेत्येवं घटिद्वयात्मकस्तत्र संक्रमे प्रागपरं दि-
नद्वयं पुण्यमुक्तं वृद्धवसिष्ठेन-

“पूर्णं चेदर्द्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः ।

प्राहुर्दिनद्वयं पुण्यं मुक्त्वा मकरकर्कटी”-इति ॥

ब्रह्मसिद्धान्तेऽपि-

ययर्द्धरात्र एव स्यात्संपूर्णं संक्रमो रवेः ।

तदा दिनद्वयं पुण्यं स्नानदानादिकर्मसु ॥ ”-इति ।

अत्र दीपिकाकारेण तु तत्राभिन्नतिथौ पूर्वदिने भिन्नति-
थौ परदिन उक्तम् ।

वसिष्ठवाक्ये 'मुक्ता मकरकर्कटौ' इत्युक्तं तत्र यदि सूर्यो-
दयात्प्राक् पूर्वे कर्कसंक्रमस्तदा पूर्वदिन एव पुण्यकालो नोत्तर-
दिने । तथा यदि सूर्यास्तादनन्तरं मकरसंक्रमस्तदोत्तरदिन एव
पुण्यकालो न पूर्वदिने ॥ तदाह वृद्धगार्ग्यः—

“यदास्तमयवेलायां मकरं याति भास्करः ।

प्रदोषे चार्द्धरात्रे वा स्नानं दानं परेऽहनि ॥

अर्द्धरात्रे तदूर्ध्वे वा संक्रान्तौ दक्षिणायने ।

पूर्वमेव दिनं ग्राह्यं यावन्नोदयते रविः ॥”

इति । अस्तमयवेलाया इति पञ्चम्यन्तं पदम् । वाशब्द इवार्थः ।
निर्णयसिन्धौ तु 'यदास्तवेलायामि'त्यनेनास्तमयवेलायां
प्रदोषे इत्यर्थः । सप्तम्यन्तपाठ एवोक्तः ॥ प्रदोषे च त्रिघ-
टिकात्मकादस्तादुपरितनभागेऽर्थात्पूर्वरात्रे अर्द्धरात्रे च मकर
संक्रमे माधवकालादर्शनिर्णयामृतमदनरत्नपारिजात-
मते परेऽह्नि पुण्यकालः । दक्षिणात्याश्वैतदेवाद्वियन्ते इत्यु-
क्तम् । तस्यापवादमाह नारदः पीयूषधारायाम्—

“अर्द्धास्तमनसन्ध्या हि घटिकात्रयसम्मिता ।

तथैवार्द्धोदयात्सा च घटिकात्रयसम्मिता ॥”—इति ।

स्कन्दपुराणेप्येवम्—

“उदयात्प्राक्तनी सन्ध्या घटिकात्रयसंमिता ।

सायंसन्ध्या त्रिघटिका ह्यस्तादुपरि भास्वतः ॥”—इति ।

अत्र प्रातः सन्ध्यायां यदि दक्षिणायनप्रवृत्तिस्तदा सूर्यो-
दयादनन्तरं सम्पूर्णमहः पुण्यम् । तथा यदि सायंसन्ध्यायामु-
त्तरायणप्रवृत्तिस्तदा सूर्यास्तात्पूर्वं सम्पूर्णमहः पुण्यम् । यदाह
नारदः—

“सूर्यस्योदयसन्ध्यायां यदि याम्यायनं भवेत् ।

तदोदयादहः पुण्यं पूर्वाहः पूर्वतो यदि ॥

सूर्यास्तमनसन्ध्यायां यदि सौम्यायनं भवेत् ।

तदहः पुण्यकालः स्यात्परतश्चेत्परेऽहनि ॥”—इति ।

अत्र यद्युदयसन्ध्यातः प्राक् कर्कसंक्रमस्तदा प्राग्दिन एव
पुण्यकालो नोत्तरदिने । तथा यद्यस्तसन्ध्यामतिक्रम्य मक-
रसंक्रमस्तदोत्तरदिन एव पुण्यकालो न पूर्वदिने इति निरुद्योर्थः ।

अतो बृद्धगार्ग्यादिवाक्यनारदवाक्ययोः प्रदोषसन्ध्या-
पदोपादानेन सामान्यविशेषभावोऽवगन्तव्यः । वस्तुतस्तु
अस्तमयवेलायामिति सामीप्यार्थसप्तम्या तत्समीपवर्तिप्रदोषे
पूर्वरात्रे इत्यर्थं न कोपि विरोधः ॥

यत्तु हेमाद्रौ स्कन्दपुराणवाक्यम् ।

“अनुर्मिनावतिक्रम्य कन्यां च मिथुनं तथा ।

पूर्वाऽपरविभागेन रात्रौ संक्रमते यदा ।

दिनान्ते पञ्च नाड्यस्तु तदा पुण्यतमाः स्मृताः ।

उदये च तथा पञ्च दैवे पित्र्ये च कर्मणि ॥”-इति ॥

तदपि सन्ध्याविषयकमेवेत्याहुरभियुक्ताः । विपुवे तु यथाश्रुतमेवेति ।

ननु नायमयनपुण्यकालोद्यमः सफलः शास्त्रान्तरविरुद्धत्वात् । तथाहि-

“अह्नि संक्रमणे पुण्यमहः कृत्स्नं प्रकीर्तितम् ।

रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिनार्द्धं स्नानदानयोः ॥

अर्द्धरात्रादधस्तस्मिन्मध्याह्नस्पोपरि क्रिया ।

ऊर्ध्वं संक्रमणे चोर्ध्वमुदयात्प्रहरद्वयम् ॥

पूर्णं चेदर्द्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः ।

प्राहुर्दिनद्वयं पुण्यं मुक्त्वा मकरकर्कटौ ॥”

इति वृद्धवशिष्टेनायनव्यतिरिक्तेषु दशसु संक्रमणेषु रात्रिगतेषु ‘या याः सन्निहिता नाड्यस्तास्ताःपुण्यतमाः स्मृताः’ इति कश्यपोक्तसामान्यवाक्याद्रात्रावेवानुष्ठानं प्रसक्तमाह्नि संक्रमण इत्यादिनापोह्य दिवैवानुष्ठानं विहितं, तस्यापि पर्युदासः क्रियते ‘मुक्त्वा मकरकर्कटौ’ इति । तस्मान्मकरकर्कटयोः संक्रमे रात्रावेवानुष्ठानं कर्तव्यमित्युक्तं भवति । अत एवा याज्ञवल्क्यः-

“राहृदर्शनसंक्रान्तिविवाहात्ययवृद्धिषु ।

स्नानदानादिकं कार्यं निशि काम्यव्रतेषु च ॥”—इति ।

वसिष्ठसुमन्तू अप्येवम् ।

एवमेतेषु वाक्येषु सामान्यवाचिनोऽपि संक्रान्तिपदस्य म-
करकर्कटसंक्रान्तिपरत्वमवसीयते । यस्तु ‘रात्रौ स्नानं न कुर्वीत
दानं चैव विशेषतः’ इति निषेधस्संक्रान्त्यन्तरे व्यवतिष्ठते ।
अत एवोक्तं कङ्कपयेन—

‘स्नानं दानं ग्रहणवत्सौम्ययाम्यायनद्वये ।’

इति । तस्माद्रात्रावयनसंक्रमे सति तत्रैव स्नानायनुष्ठातव्य-
मिति हेमाद्रिमाधवादयः ।

कमलाकरस्तु प्रागुक्तवचने तयोर्दिनद्वयपुण्यत्वादेरेव पर्यु-
दासान्मकरकर्कटयोरपि न ‘स्नानं दानं परेहनि’ इत्यादिभिरहः-
पुण्यत्वोक्तेः । अहःपुण्यत्वानुपपत्त्या कल्परात्रिनिषेधस्य च
प्रत्यक्षरात्रिविधिना बाधात्सर्वसंक्रान्तिषु रात्रिगतासु रात्राव-
नुष्ठानविकल्प इत्याह ॥

एवं शास्त्रद्वयेन तुल्यबलत्वादिकल्पसिद्धौ तत्तद्देशप्रसिद्ध-
शिष्टाचारेण व्यवस्था द्रष्टव्या । तत्र गौर्जरास्तु कश्यपादि-
वाक्यमनुसृत्य रात्रावयनसम्भवे सति रात्रावेव स्नानदानादि
कुर्वन्ति । दाक्षिणात्यास्तु वृद्धगार्ग्यादिवाक्यमङ्गीकृत्य दिवस
एव स्नानदानादि कुर्वन्ति । गौडा अप्येवमेवेति ॥

यदा तु दिने कर्मकरसंक्रमस्तदा क्रमेण पूर्वोत्तरघटि-
कानियममाह वृद्धवाशिष्ठः—

“अतीतानागते पुण्ये द्वे तूदग्दक्षिणायने ।

त्रिंशत्कर्कटके नाड्यो मकरे विंशतिः स्मृताः”—इति ॥

अत्र निर्णयसिन्धुकालनिर्णयकारौ मकरे चत्वारिंश-
द्वटिका आहतुः। अतीतित्यस्यार्थः—उत्तरायणमतीतं सत् पुण्यं,
दक्षिणायनमागामि पुण्यं; तत्र कर्कसंक्रमस्य प्रागुक्तघटिकाः
मकरे तूत्तरा उक्तघटिकाः पुण्या इत्यर्थः । अत्र वाक्ये
यद्यपि दिनप्रदानुपादानं तथापि यदास्तमयवेलाया इति
रात्रिपरविशेषवाक्यालोचनादिदं दिनपरं प्रतिभाति । तथा स-
ति केनापि हेतुना समीपघटीषु श्राद्धायनुष्ठानाऽस्तम्भवे परमा-
वधित्वेन त्रिंशदादयो घटिका अभ्यनुज्ञायन्ते । यदा तु प्रति-
बन्धाभावस्तदा “या याः सन्निहिता नाड्यस्तास्ताः पुण्यतमाः
स्मृताः” इति कश्यपोक्तेः समीपघटीष्वेव श्राद्धादि विधेयं
सन्निहितपदयामे कारणाभावादिति न्यायाच्च ।

अथ ‘पूर्वाः पराः षोडश घटिकाः पुण्याः’ इति पूर्वं सामा-
न्येनोक्तम् । इदानीं विष्णुपदादिसंक्रमेषु विशेषमाह—

“याम्यायने विष्णुपदे चाद्या मध्यास्तुलाज्जयोः ।

षडशीत्यानने सौम्ये परा नाड्योऽतिपुण्यदाः ॥”

याम्यायने कर्कसंक्रमे । विष्णुपदे वृषसिंहवृश्चिककु-
म्भसंक्रमे । संक्रान्तिकालादाद्याः षोडश घटिका अतिपुण्यदाः
अग्निमास्तु न तथेति निष्कृष्टोऽर्थः ।

तुलामेषयोर्मध्या उभयतः षोडश षोडश घटिकाः पुण्याः ।
 अथवा षोडशैव घट्यः पुण्याः षडशीत्यायने मिथुनकन्या-
 धनुर्मीनसंक्रमेषु तथा सौम्ये मकरसंक्रमे संक्रान्तिकालात्परा
 अग्निमाः षोडश नाढ्योऽतिपुण्यदाः' प्रथमास्तु न तथेत्यर्थः ॥
 “पुण्यायां विष्णुपद्यां च प्राक्पश्चादपि षोडश ।” इति
 वृद्धवसिष्ठवाक्येनास्यैकवाक्यतावशात् ।

विपुवे तु सामान्यनिर्णय एवेति केचित् । दीपिकाकार-
 स्त्वेवमाह—मेपे तुलायां च संक्रान्तिकालात्पूर्वमष्टौ परत-
 श्चाष्टौ घटिकाः पुण्यकाल इति । युक्तं चैतत् । ‘विपुवे च
 मध्याः’ इति मध्यपदोपादानान्मध्ये षोडश घटिकाः
 पुण्या इत्युच्यते । कस्मात्कालान्मध्या इत्यपेक्षायां संक्रान्ति-
 कालादेवेत्यतः पूर्वमष्टौ पश्चाच्चाष्टौ घटिकाः पुण्या इत्यर्थः ।
 यत्तुक्तं वृद्धरूपतिना—

“वर्त्तमाने तुलामेपे नाढ्यस्तूभयतो दश ।”

इति तुलामेषसंक्रान्तिकालात् प्राक्पश्चाच्च पञ्च पञ्च नाढ्यः
 पुण्या इति । एतदपि युक्तमायन्तसोपेक्षत्वान्मध्यशब्दस्य
 गणितागतपुण्यकालघटिकानां मध्यविभागस्थूलदृशा दश-
 घटिकात्मको भवति तदा तेषां पुण्यतमत्वसूचनार्थं ‘या याः
 सन्निहिता नाढ्यः’ इति कश्यपोक्तेः ॥

येच मकरसंक्रमे चत्वारिंशद्घटिकात्मकपुण्यकालाभ्यनुज्ञा-
 तारस्तेषामयमाशयः—सायंसन्ध्येतररात्रिभागे मकरसंक्रमे

तत्र स्नानदानादेर्निषेधाद्विजयात्मकसामान्यकालरहितरात्रेः
किञ्चिदधिकत्रिंशद्वटिकात्मिकायाश्चत्वारिंशद्वटिकासु व्यव-
कलने किञ्चिद्व्यूनदशघटिकात्मकः पुण्यकाल उत्तरोहि उप-
लभ्येतैव । तत्र च स्नानदानश्राद्धादिकर्मनिष्पत्तिसम्भव इति
षडशीतिमखेप्पायाग्रिमघटीनां पुण्यकाले तरतमभावः ।
यत्तु—

“षडशीत्यां व्यतीतायां पष्टितुल्यास्तु नाटिकाः ।”

इति वृद्धवसिष्ठवाक्यम् । तत्प्राग्वटीषु प्रतिबन्धवशाच्छ्रा-
द्धादेरसम्भवे सत्यग्रिमघटीषु श्राद्धायन्यनुज्ञायाः परमावधिका-
लेयत्तार्थम् । इदं सर्वं दिनसंक्रान्तिविषयं वेदितव्यम् । “अह्नि
संक्रमणे पुण्यमहः कृत्स्नं प्रकीर्तितम्” इति सामान्यवाक्यस्य
'याम्यायने विष्णुपदे' इत्यस्य च विशेषवाक्यस्य वाक्यै-
कवाक्यतावशातः । अत एव—

“रात्रौ संक्रमणे भानोर्दिनार्द्धं स्नानदानयोः ॥”

इति रात्रिपरविशेषस्य सत्त्वाच्च ।

कमलाकरोपि मेघे प्रागूर्ध्वं च दश घटिकाः पुण्यकालः,
वृषे पूर्वाः षोडश, मिथुने पराः षोडश, कर्के पूर्वास्त्रिंशत्, सिंहे पूर्वा
षोडश, कन्धायां पराः षोडश, तुलायां प्रागूर्ध्वं दश, धृश्चि-
के पूर्वाः षोडश, धनुषि पराः षोडश, मकरे चत्वारिंशत्परा
इत्याह । इदं च तेन हेमाद्रिमतेनोक्तम् ।

माघवमते तु मकरे परा विंशतिः पुण्याः, कुम्भे पूर्वाः

षोडश, मीने पराः षोडशेति । सूर्योदयोत्तरं कर्कसंक्रमे तु परत एव पुण्यम् । यदा तु सूर्यास्तात्प्राङ्मकरसंक्रमस्तदा पूर्वमेव पुण्यम् । मध्याह्ने कर्कसंक्रमे तद्दिनस्य पूर्वार्द्धं मकरे चोत्तरार्द्धम् । रात्रावयनातिरिक्तदशसु संक्रान्तिषु पूर्वभागे पूर्वदिनस्योत्तरार्द्धमपरभागे उत्तरदिनस्य पूर्वार्द्धं पुण्यमुपलभ्यते । रात्रौ तु निशीथात्प्राक्परतश्च संक्रमेऽपरार्कहेमाध्यनन्तभट्टादिमते पूर्वोत्तरदिनयोः षड्च नाड्यः पुण्याः । मतान्तरे तु रात्रौ पूर्वभागे मकरसंक्रमे उदये परेह्यि पञ्च घट्यः । रात्रौ पूर्वापरभागयोः कर्कसंक्रमे दिनान्ते पूर्वह्यि पञ्च नाड्यः पुण्या इति यत्तत्पुण्यातिशयपरम् । अत्रापि पूर्वनिर्णयविरोधाभावः घटिकातरतमभावे पूर्ववद्वयवस्थेति दिक् ।

हेमाद्रौ विश्वामित्रेण सर्वसंक्रान्तिषु दानविशेष उक्तः । मेघे मेघोदककुम्भादिदानम् । वृषे गोदानादि । मिथुने वस्त्रान्नपात्रादि दानम् । कर्के घृतधेनुप्रदानादि । सिंहे ससुवर्णरुद्रादिदानम् । कन्यायां वस्त्रवेश्मादिदानम् । तुलायां धान्यगोरसदीपादिदानम् । वृश्चिके दीपवस्त्रादिदानम् । धनुषि वस्त्रयानादिदानम् । मकरे तिलवस्त्रदारुवह्नीचादिदानम् । कुम्भे गवामश्वुत्तृणादिदानम् । मीनेऽम्लानां मालानां च दानमिति ।

अत्रोपवासमाहाऽऽपस्तम्बश्चिरात्रम् । वसिष्ठस्त्वशकस्याहोरात्रोपवासमाह । अत्रोपवासः संक्रान्तिदिने । दानादि तु

पुण्यकाल इत्याचार्य्यचूडामणिः । विधिलाघवात् पुण्यकाल-
दिन एवोत्तममित्याहुरिति वृद्धाः । इदं च पुत्रिगृहस्थाति-
रिक्तविषयमिति जैमिनिः । अत्र श्राद्धमपि कार्यम् । किञ्चात्र
स्नानदानश्राद्धाऽकरणे प्रत्यवाय उक्तो वशिष्ठादिभिः ।
एतद्दानादिकं सर्वमस्माभिः प्रसङ्गात्संक्षिप्तमुक्तम् ॥

अथ नायं केवलसूर्यसंक्रम एव पुण्यकालः किन्तु चन्द्रा-
दीनां ग्रहाणां नक्षत्रराशयोरपि संक्रमे पुण्यकालो भवति । सोऽपि
सोपपत्तिकः प्रसङ्गतः प्रोच्यतेऽस्माभिः । तत्र जैमिनिः—

“नक्षत्रराशयो रविसंक्रमे स्यु—

रवाक्रपरत्रापि रसेन्दुनाड्यः ॥

पुण्यास्तथेन्दोस्त्रिभरापलैर्यु—

गेकैव नाडी मुनिभिः शुभोक्ता ॥

ततश्चतस्रस्तपलाः कुजस्य

बुधस्य तिस्रो मनवः पलानि ॥

अब्ध्यब्धिनाड्यः पलसप्तयुक्ता

गुरौ च शुके सपलाश्चतस्रः ॥

द्विनागनाड्यः पलसप्तयुक्ताः

शनैश्चरस्याभिहिताः सपुण्याः ॥”

इत्थं चन्द्रादीनामुक्तवटीपलानि चोत्तमतः पुण्यकाल
इत्यर्थः ॥ अत्रोपपत्तिः—

“भानोर्गतिः स्वदशभागयुतार्द्धिता वा

बिम्बं विधोस्त्रिगुणिता युगशैलभक्तः ॥”

इति सिद्धान्तशिरोमण्युक्तप्रकारेण रविचन्द्रयोर्मान-
कला ध्यानेयाः ।

“व्यंघ्रिपिवः सचरणा ऋतवस्त्रिभाग—

युक्तादयो नव च सत्रिलवेपवश्च ।

स्युर्मध्यमास्तनुकलाः क्षितिजादिकानाम् ॥”

इति भौमादीनामपि तत्रैवोक्ताः । तत्र क्रमेण मानकलाः ॥

“पष्टिघ्नबिम्बं ग्रहभुक्तिभक्तं

संक्रान्तिनाड्योऽखिलधर्मकृत्ये ॥”

इति भास्करोक्तदिशा संक्रान्तिनाड्यः स्युस्तत्र ग्रहभुक्त-
यस्तेनैवोक्ताः ।

“नन्दाक्षा भुजगा रवेः शशिगतिः खाङ्काद्रयोऽक्षाम्रय-

स्तुङ्गस्याङ्गकलाः कुवेदविकलाः पातस्य रामाभवाः ।

माहेयस्य महीगुणा रसकरा जस्येपुसिद्धा रदाः

पञ्चेज्यस्य सितस्य पण्णवमिता अष्टौ शनेर्द्व कले”—इति ।

सूर्यादीना कलाभिन्नानि मध्यानि							सूर्यादीना कलादिमध्यगतयः						
स.	चं.	मं.	वु.	वृ.	शु.	श.	स.	चं.	मं.	वु.	वृ.	शु.	श.
३२	३२	४	६	७	९	५	५९	५९	३१	९५	५	९६	२
३१	३	४५	१५	२०	२०	२०	८	३५	२६	८	०	८	०

स.	चं.	मं.	वु.	वृ.	शु.	श.	स.	चं.	मं.	वु.	वृ.	शु.	श.
३३	२	९	६	८८	९	१००	१६	१	४	३	४४	४	८०
०	२६	४	२०	०	८	०	३०	१३	३२	१०	०	३४	०

बुधशुक्रयोस्तु संक्रान्तिघटिकानयने सूर्यगतिरेव हारः
कल्प्यस्तद्रतितुल्यगतित्वात्तयोर्वासना भाष्ये हि बुध-
शुक्रौ रवेरासन्नावेव कदाचिदग्रतः कदाचित्पृष्ठे तस्यानुचरा-
विव सदा व्रजन्तौ दृश्येते । अतस्तयोरपि रविभागतुल्या एव
भगणा इत्युपपन्नमिति भास्करेणाभिहितत्वात् । पठ्यमाना
तु गतिस्तत्तच्छीघ्रोच्चयोःशीघ्रफलानयनार्थं वासनासिद्धजीर्णैः
कल्पिता ।

अथो यथोक्तप्रकारेण साधिताः पुण्यकालघटिकाः पूर्वापर-
कालौ मिलित्वा पुण्यकाल इत्यर्थः । यथाऽत्र वासना प्रागुक्ता
एतदर्थं नाढ्यः प्राक्परतश्च पुण्याः यथार्द्धनाढ्यः प्राक् परतश्च
पुण्याः । अत्र गणितागतवटीपलेषु लिखितजैमिनिवाक्ये च
क्वचित्किञ्चित्पलभेदो घटिकाभेदश्च सगतिस्पष्टीकृतिवशातः ।
युक्तं चैतत् । आकाशे हि वेधादिना स्पष्टा एव स्वगा दृश्यन्ते
न मध्यमाः । दिनद्वयस्पष्टस्वगान्तरालं च गतिरिति स्पष्टगत्यैव
बिम्बसंक्रान्तिघट्यानयनमुचितम् । उक्तञ्च केशवाक्येण—

“कुजादिकानामपि बिम्बलिप्ताः

षष्ठ्या गुण्याः स्वस्वजवेन भाज्याः ॥

नाड्यादिकः संक्रमणान्तराल-

कालः स्फुटस्तु स्फुटभुक्तिबिम्बैः”—इति ॥

अपिशब्दात्सूर्याचन्द्रमसोर्ग्रहणं तथा साति मध्य-
मापेक्षयास्पष्टगतिबिम्बयोरुपचयापचयसाम्यैस्तत्तद्घटिकानाम-

प्युपचयापचयसाम्यानि क्रमेणापतन्ति तेषां चानि-
यतत्वात् पथे उपनिबन्धायोगाज्जीर्णैर्नियतमध्यगत्या सूर्या-
दीनां ग्रहाणां पुण्यकालघटिका आनीयोपनिबन्धः
कृतः । अतो यो जैमिनिवाक्ये 'सार्द्धाश्वतथः पलसप्त-
युक्ता गुरोरिति पाठो माधवादिभिरपाठि । तथा हेमाद्रि-
णापि 'दिनागनाड्य' इति। नागा अष्टौ द्विरावृत्ता दिनागाः षोडश
नाड्यः शनैश्वरस्य संक्रान्तौ पुण्यकाल इति यद्व्याख्यायि
तदुभयमपाकृतं भवति। तथा रामचन्द्राचार्या अपि काल-
निर्णये हेमाद्रिमूलकममुमर्थं स्वपथेनोपनिबध्नन्तश्चिन्त्यो-
क्तयो ज्ञेयाः । तस्मात्सर्वग्रहाणां राशिनक्षत्रयोः संक्रान्तिषु
पुण्यकालोऽस्ति। भास्करोपि 'स्वेस्तु ताः पुण्यतमा' इति वदं-
श्चन्द्रादिसंक्रान्तिनाड्यः पुण्या इत्यसूचयत्। "अतिशायने तम-
विष्ठनौ" इति पाणिनिवचनात्। "ग्रहः स्वसंक्रान्तिगो मिश्रफलं
विधत्ते" इति सूर्यादिसंक्रान्तिसाधारणम् । तत्र सकलग्रहसंक्रा-
न्तिषु दिनरात्रिविष्णुपदादिभेदेन सूर्यसंक्रमणवर्त्तिर्णयो बो-
ध्यः। एवं सायनांशसंक्रान्तिष्वप्युक्तवत्पुण्यकालोऽवधार्यः। सं-
क्रान्तिमान्यता हि गुर्जरदेशेऽस्तीत्यलमतिप्रसक्ताऽनुप्रसक्तेन ॥

अथ श्राद्धकालो निर्णयते ।

तत्र माङ्गलिकत्वादृद्धिश्राद्धकालनिर्णयस्तावत् । तत्रा-
ग्न्याधानात्पुत्रजनननिमित्तकेतरवृद्धिश्राद्धेषु प्रातःकालो
गुह्यः पूर्वार्द्धे गोणः । 'प्रातर्वृद्धिनिमित्तकम्' इति माधवीये

हारीतशातातपस्मृत्यन्तरोक्तेः । स च पञ्चधाविभक्तदिन-
प्रथमभागः षड्घटिकात्मा, केनचिन्निमित्तेन तदसम्भवे पूर्वा-
ह्णोपि । तदसम्भवे तु 'सह वाम्बापूर्वकं स्यात्प्रगे' प्रगे पूर्वाह्णे
इति कालनिर्णयोक्तेः । कमलाकरेण तु प्रातःशब्दः सार्द्ध-
प्रहरपर उक्तः । "प्रहरोर्द्धार्द्धसँध्युक्तःप्रातरित्यभिधीयते" इति
पृथ्वीचन्द्रोदयस्थितगार्ग्योक्तेः । निर्णयामृतेष्वेवम् ।
आधानाङ्गं नान्दीश्राद्धं त्वपराह्ण एव, तस्याग्निकत्वादिति
निर्णयसिन्धौ 'आग्निकं त्वपराह्णतः' इति गालवविष्णुक्तेः ।
पृथ्वीचन्द्रोदयधृतविष्णुधर्मोक्तेः । पुत्रजन्मनि तु दिवा
रात्रौ सन्ध्ययोर्वा नाभिनालकर्तनतः प्राक् मुख्यः कालः 'अ-
च्छिन्ननाले कर्त्तव्यं श्राद्धं वै पुत्रजन्मनि' इति निर्णयसिन्धौ
पृथ्वीचन्द्रोदयधृतविष्णुधर्मोक्तेः । अत्र च केनचिन्निमि-
त्तेन मुख्यकालातिक्रमे वैजवापेन स्तनपानतः पूर्वमप्यभि-
हितम् "स्तनप्राशनतः पूर्वनाभिकर्त्तनतोऽपि वा" इति स्मृति-
सङ्ग्रहे तु—आशौचान्ते कार्यमित्युक्तम् । निर्णयसिन्धौ—मु-
ख्यकालातिक्रमे गौणयोरनयोः कालयोस्तु प्रातरेव कार्यं न
मध्याह्नादिषु । संक्रान्तिग्रहणद्रव्यब्राह्मणसम्पत्तिगजच्छाया-
दिनिमित्तकश्राद्धेषु तत्तन्निमित्तकाल एव मुख्यः कालः ।
संक्रान्तिषु पुण्यकालो गौणकालः मन्वादियुगादियुगान्त-
कल्पादितिथिषु शुक्लपक्षगासु पूर्वाह्णः, कृष्णपक्षगास्वपराह्णो
मुख्यकालः ।

‘पूर्वाह्ने तु सदा कार्याः शुक्ला मनुयुगादयः ।

दैवे कर्मणि पित्र्ये च रुष्णे चैवाऽपराह्णिके’ ॥

इति निर्णयसिन्धुवृतपाञ्चोक्तेः । हेमाद्रिदीपिका-
जस्मन्तभास्करस्मृत्यर्थसारदिवोदासीया अप्येवम् ।
दिनद्वये तत्तिथिसत्त्वे परैवेति हेमाद्र्यादयः । निर्णया-
मृतादयस्तु श्राद्धे त्वापराह्णिक्ये वेति व्यवस्थां
जगदुः । सेयं पूर्वाक्तानेकवचनविरोधात् ‘पूर्वाह्णे दैविकं
कुर्वात्’ इत्यादिवचनादेव सिद्धेर्वचनवैयर्थ्याच्च स्वाच्छन्य-
विलसितमात्रमित्युपेक्षणीयेति ।

अथाश्विनपौषमाषफाल्गुनाऽसिताष्टम्योऽष्टकाः केश्चिन्मा-
र्गादिमासचतुष्टयासिताष्टमीध्वसिताश्विनाष्टम्यां चाष्टकेति चो-
क्तं मनुस्मृतिटीकायाम्।पौषादिमासाऽसिताष्टम्यस्तिल एव
स्वीकृताः।किञ्चेतन्मासीयासितनवम्योऽन्वष्टका अष्टकानाम-
नुपश्वाद्भवन्तीति व्युत्पत्तेः । आसु नवपिण्डात्मकं मातृपूर्वकं
भावं पार्वणत्वादपराह्णे कार्यमिति हेमाद्रिदीपिके । का-
त्यायनपृथ्वीचन्द्रोदयच्छागलेया निर्णयसिन्धो पितृपू-
र्वकमाहुः।अत्र शास्त्राभेदेन व्यवस्थेत्यपि पृथ्वीचन्द्रोदयः ।
मातृपूर्वकं जीवत्पितृकविषयमिति निर्णयदीपः । ‘एवं प्रद-
क्षिणावृत्को वृद्धौ नान्दीमुखान्पितृन्’ इति याज्ञवल्क्यस्मृतेः
पितृपूर्वकमेव ।

अथ मरणानन्तरं वर्षपर्यन्तं प्रतिमासं मरणतिथौ यानि मासिकश्राद्धानि तान्येकोद्दिष्टानि तानि च वक्ष्यमाणलक्षणे कुतपे कार्याणीति साधवीये व्यासहारीतगौतमशातातपादिवचनेभ्योऽवसीयते । वचनानि तु विस्तरभियाऽत्र न लिखितानि । द्वादशाहपिण्डनपक्षे तु सपिण्डनतः प्रागनुष्ठेयानि न तत्र कालनियमः । सपिण्डीकरणं त्वपराह्ण एव, तस्य पार्वणत्वात् । सपिण्डीकरणं कुतपे तस्यैकोद्दिष्टत्वादिति याज्ञवल्क्याशयः ।

अथ क्षयाहकालनिर्णयं वक्तुं तावत्क्षयाहस्वरूपमाह निर्णयसिन्धौ हेमाद्रिधृतव्यासः—

“मासपक्षतिथिस्पृष्टे यो यस्मिन्प्रयतेऽहनि ।

प्रत्यब्दं तु तथाभूतं क्षयाहं तस्य तं विदुः”

इति । नारदीयेऽप्येवम् । अत्र चान्द्रं मानं ज्ञेयम् ।

‘आब्दिके पितृकार्ये च चान्द्रो मासः प्रशस्यते ।’

इति गार्ग्योक्तेः । अत्र श्राद्धं नानास्मृतिष्वेकोद्दिष्टं पार्वणं चोक्तम् । तत्तत्स्मृतिवचनानि चोक्तानि निर्णयसिन्धौ, तान्यत्र विस्तरभिया नोपन्यस्तानि । किञ्चात्र पार्वणेकोद्दिष्टयोर्वीहियववद्विकल्पः स च देशाचारादयवस्थित इति । एतद्देशीयगौडशिष्टास्तु अमायां पितृपक्षे च मृतानां पिण्डत्रयात्मकं पार्वणमनु तिष्ठन्ति ।

(३२) धर्मप्रदीपे—

“अमायां संक्षयो यस्य पितृपक्षेऽथ वा पुनः ।

पार्वणं तस्य कर्तव्यं नैकोद्दिष्टं कदाचन”—इति ।

“मृताहनि तु कर्तव्यं प्रतिमासं च वत्सरम् ।

प्रतिसंवत्सरे चैवमायमेकादशेहनि” ॥

इति याज्ञवल्क्यस्मरणे प्रतिसंवत्सरमिति पदाज्ज्ञापका-
न्मृताहे त्वेकोद्दिष्टमेव कुर्वन्ति । हरिहरभाष्ये साग्नेः पार्वणं
निरग्नेरेकोद्दिष्टमुक्तम् । निर्णयामृतेऽपुत्रस्य पत्नीव्यतिरिक्त-
कर्तृत्वे एकोद्दिष्टं पत्नौकर्तृके पार्वणम् । श्राद्धविवेकेऽपि
विशेषोऽमावास्यापितृपक्षमृतयोर्मातापित्रोर्मातुरेकोद्दिष्टं पितुः
पार्वणम् ।

“अमायां पितृपक्षे च पित्रोश्चेन्मरणं भवेत् ।

एकोद्दिष्टं तु मातुः स्यात्पितुः पार्वणमेव च ॥”

अथ क्षपाहकालनिर्णयो निर्णयामृते । अत्रापराह्णव्यापि-
नी तिथिर्ग्राह्योभयत्रापराह्णस्पर्शाभावे तु पूर्वैव सायंकाल-
व्यापिनी ग्राह्येत्युक्तम् । तत्र नारदः—

“दर्शश्च पौर्णमासश्च पितुः सांवत्सरं दिनम् ।

पूर्वविद्धमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते ।”

स्मृत्यन्तरेऽपि—

“दिरहव्यापिनी चेत्स्यान्मृताहस्य तिथिर्यदा ॥

पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या त्रिमुहूर्ता भवेद्यदि”—इति ।

पूर्वेद्युः सायमिति वाक्यशेषः । पूर्वेद्युः सायं "त्रिमुहूर्तार्त्तावे
परैव कुतपकालव्यापिनी ग्राह्येति ॥

"त्रिमुहूर्तानि चेद्रात्र्या परैवकुतपेहिता ॥" इतिगोभिलोक्तेः ॥

मैथिलः श्राद्धकौमुदीदीपिकापृथ्वीचन्द्रोदयकाराश्च
निर्णयामृतमतसपराह्णकालं पिण्डत्रयात्मकक्षयाहविषयमा-
हुः, एकपिण्डात्मकक्षयाहश्राद्धे तूक्तलक्षणं मध्याह्नकालमुररी
कृष्यते । स च पञ्चदशधा विभक्तदिवसस्य सतमाष्टमनवममुहू-
र्तात्मकः । ते च मुहूर्ता गान्धर्वकुतपरौहिणसंज्ञकास्तत्रैको-
द्दिष्टस्योपक्रमे कुतपस्य पूर्वोत्तरजागाविच्छया विकल्पितौ ।
तदाह व्यासः—

"कुतपप्रथमे भागे एकोद्दिष्टमुपक्रमेत् ।

आवर्त्तनसमीपे वा तत्रैव नियतात्मवान् ॥"—इति ।

समाप्तिकालमाह श्लोकगौतमः—

"आरभ्य कुतपे श्राद्धं कुर्यादारौहिणं बुधः ।

विधिज्ञो विधिमास्थाय रौहिणं तु न लङ्घयेत् ॥"

तदेवं कुतपरौहिणयोर्मध्यान्हगतमध्यमचरमभागयोःकर्म-

कालत्वेन व्यवस्थितयोः सतोस्तद्व्यापिनी तिथिरेकोद्दिष्टे ग्र-
हीतव्येति स्थितम् । अत्र पूर्वद्युरेव परेद्युरेव वा मध्याह्नव्या-
तिरित्येनयोः पक्षयोर्न कोपि सन्देहः । उभयत्र तद्व्यापित्वे
तत्स्पर्शाभावो वेत्यनयोः पक्षयोः पूर्वद्युरेवानुष्ठानम् । तथा सति
पूर्वोदाहृतान्यपराह्णसायाह्नास्तमयव्याप्तिविषयाणि पित्र्य-

सामान्यवचनान्यनुगृहीतानि भविष्यन्ति । उभयत्र साम्येनैक-
देशव्याप्तौ खर्वादिवाक्येन निर्णयः कार्यः । वैषम्येणैकदेशव्या-
प्तौ तु यदा पूर्वयुरेव महती तदा महत्त्वानुग्रहात्सामान्यव-
चनानुग्रहाच्च पूर्वयुरेवानुष्ठानम् । यदा तु परेयुरेव महती तदा सा-
मान्यशास्त्रमुपेक्ष्यापि महत्त्वमेवादरणीयमिति पार्वणश्राद्धनि-
र्णये वक्ष्यते । अतस्तेनैव न्यायेनात्रापि परेयुरेवानुष्ठानमिति
माधवः । यदा विघ्नवशाद्धिने संवत्सरश्राद्धं न कृतं तदा रात्रौ
वपि कार्यम् ॥

“मृताहं समतिक्रम्य चाण्डालेष्वपि जायते ।”

इति मरीचिना मृताहातिक्रमे दोषस्योक्तत्वात् । अकरणे
अन्या अपि दोषोक्तयो निबन्धेषु, विस्तरभियाऽत्र नोपन्य-
स्ताः । न च नक्तं श्राद्धं कुर्वीतारब्धे वा भोजनसमा-
पनमित्यापस्तम्बेन गौणकालस्योक्तत्वादिति माधवः । आ-
रब्धश्राद्धविघ्नवशाद्वात्रिपातभोजनसमाप्त्यन्तं रात्रौ कार्यम् ।
शेषसमाप्तिः परदिन एवेति हरदत्तः । ग्रहणदिने वार्षिकप्राप्तौ
तद्दिन एवामात्रेण हेम्ना वा कुर्यात् । अत्र रजस्वलानिषेधः
स्त्रीकर्तृकश्राद्धविषयः । तदाह निर्णयामृते गौतमः—

“अपुत्रा तु यदा भार्या संप्राप्ते भर्तुराच्छिदके ।

रजस्वला भवेत्सा तु कुर्यात्तत्पञ्चमेहनि ॥”

इति । तच्च प्रथमाच्छिदकं शुद्धमासि मृतस्य प्रथमाब्दे तस्मि-

त्रेव मासे मलिने द्वादशमासिकोर्ध्वं त्रयोदशेऽतीति मलमास
एव कार्यम् । 'मृत्तियुद्धासाद्विपट्ठीपरः' इति कालनिर्णयोक्तेः ।
हेमाद्रावप्येवम् । मम तु एवं जातिः शुद्धमासशुक्लपक्षमृतस्याऽऽ-
द्याद्धिकं तद्वर्षान्ते मृतमासस्यैवाधिक्येऽधिकमासशुक्लपक्षीय-
मृतित्तिथौ कार्यम् ।

“असंक्रान्तेपि कर्तव्यमाद्धिकं प्रथमं द्विजैः”

इति वृद्धवसिष्ठहारीतोक्तेः ।

“आद्धिकं प्रथमं यत्स्यात्तत्कुर्वीत मलिम्लुचे ।”

इत्यादियमोक्तेश्च । शुद्धमासकृष्णपक्षमृतस्य तु प्रथमा-
द्धिकं तन्मासशुद्धकृष्णपक्षीयमृतित्तिथौ कार्यं न मलमासकृ-
ष्णपक्षे ।

“सौवत्सरं न वर्धेत श्राद्धं चैव मृतेहनि ।”

इति पैठीनस्युक्तेः ॥

“प्रत्यब्दं द्वादशे मासि कार्या पिण्डक्रिया सुतेः ।

कचित्रयोदशेपि स्यादायं त्यक्त्वा तु वत्सरम् ॥”

इति लघुहारीतोक्तेश्च । शुद्धमासमृतस्य तदितराधिकमा-
सोन्तरा पतति तदा तस्य द्विरावृत्तिं कृत्वा चतुर्दशे शुक्ले
मृतिमास एवाद्याद्धिकं कार्यम् ॥

“अब्दमम्बुघटं दद्यादन्नं वापि सुसंचितम् ।

संवत्सरे विवृद्धेपि प्रतिमासं च मासिकम् ॥”

इति कौशुमिनाऽधिकमासिकविधानात् ।

“मासपक्षतिथिरपृष्टे यो यस्मिन्म्रियतेऽहनि ।”

इत्यनेन व्यासेन तन्मासीयतपक्षतत्तिथिविधानाच्च। प्रथ-
माब्दिकाभिधमहःश्राद्धं मृतानां नृणां कुर्यान्मासि चतुर्दशे
इति कालनिर्णयोक्तेश्च । द्वितीयायाब्दिकं तु शुद्धमास एव
कार्यम्, नाधिके ।

“वर्षं वर्षं च यच्छ्राद्धं मातापित्रोर्मृतेऽहनि ।

मलमासे न तत्कार्यं व्याघ्रस्य वचनं यथा ॥”

इति सत्यव्रतोक्तेः । ‘अथ च्छ्राद्धं द्वादशे मासि कार्या’ इति
लघुहारीतोक्तेश्च । ‘मृतियुद्धासात्’ इत्यादिकालनिर्णयोक्ति-
स्तु मृतिमासेतराधिकमासस्यान्तरापाते सगतिका । मल-
मासमृतानामाब्दिकं मलमास एव । क्षयमासे मृतानां प्रथमे
तिथ्यर्द्धे मृतस्य पूर्वा मासोऽन्त्यार्द्धे मृतस्योत्तर इति । दर्श-
वार्षिकं चेत्तदा पूर्वं वार्षिकं कृत्वा ततः पिण्डपितृयज्ञो दर्श-
श्राद्धं चेति निर्णयदीपे क्रम उक्तः । स्मृतिसारेपि । युक्त-
श्चैवम् । शेषमनुपयोगान्नोपन्यस्तमन्वेति ॥

अथ पार्वणश्राद्धकालनिर्णयः ।

तत्र यद्यपि पर्वण्यमायां भवं पार्वणमिति व्युत्पन्नं पार्वणं
प्रतिपदाक्षितिथिषु न प्राप्नोति तथापि तद्विरुत्तिरूपतया त्रिषु-
रूपोद्देशेन कर्तव्यकाम्यश्राद्धादेः पार्वणत्वं व्यवहर्तुं शक्यम् ।
तच्च श्राद्धं पञ्चधा विभक्तस्याहस्त्रिमुहूर्तात्मके चतुर्थभागे-
ऽपराह्णे कार्यमिति वृद्ध्याज्ञवल्क्यस्मृतिटीकारुन्मित्र-
मिश्रः ।

“ऊर्ध्वं मुहूर्तात्कुतपायन्मुहूर्तचतुष्टयम् ।

मुहूर्तपञ्चकं ह्येतत्स्वधाभवनमिष्यते ॥”

इति कुतपे आरम्भस्तदूर्ध्वमुहूर्तचतुष्टये समापनमिति
मिताक्षरा । जस्मन्तभास्करभगवन्तभास्करौ तु पञ्च-
दशधाविभक्तदिवसस्यैकादशद्वादशभागरूपोऽपराह्ण इत्याहतुः ।
पञ्चधाविभागपक्षे तृतीयो भागः पार्वणारम्भकाल एकोद्दिष्ट-
गौणकालो वेति चात्रिकाण्डमण्डनोप्येवम् । कमलाकर-
स्तु मिताक्षरोक्तमपराह्णं संमनुते । माधवोऽप्येवम् । तदेवं
पार्वणश्राद्धस्याऽपराह्णः कर्मकालः कुतपः प्रारम्भकाल इति
भवेतामेतौ कर्मतदुपक्रमकालौ । ‘रौहिणं तु न लङ्घयेत्’ इत्ये-
कोद्दिष्टविषयम् । यदा तिथिः कुतपाऽपराह्णोभयव्यापिनी न
सम्भवति तदा केवलाऽपराह्णव्यापिन्यपि गृहीतव्या । “अप-
राह्णः पितृणाम्” इति श्रुतेः । अपराह्णव्याप्तिरपि षोढा
भिद्यते । तत्र पूर्वयुरपराह्णव्याप्तौ यथोक्तवचनेन पूर्वयुरेव ।
परेयुरेवाऽपराह्णव्याप्तौ यथोक्तवचनात्प्रारम्भकालसत्त्वाच्च परेः
युरेव । कमलाकरोप्येवम् । ‘दिनद्वये तद्व्याप्तौ तदस्पृशेत्’ इति
समव्याप्तौ पूर्वव ह्यपराह्णव्यापिनी, इत्यादि मरीचिस्मृतेः ।
‘दर्शं च पौर्णमासञ्च’ इत्याद्यपरार्कं नारदोक्तेश्च ।

“द्वयहेप्यव्यापिनी चेत्स्यान्मृताहस्य यदा तिथिः ।

पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या त्रिमुहूर्ता भवेद्यदि ॥”

इति सुमन्तूक्तेः । यदि सायं त्रिमुहूर्त इति वाक्यशेषः ।
वृद्धमनुरप्येवम् ।

मदनरत्नेऽप्येवम् । कमलाकरोप्येवम् । माधवपृथ्वी-
चन्द्रोदयौ तु उभयत्राऽपराह्णव्याप्तौ बौधायनमतेन क्षये
पूर्वा, वृद्धौ परेत्याहतुः । दीपिकाबृहन्नारदीये अप्येवम् ।
अत्रेदं चिन्त्यते । किमिष्टतिथेर्वृद्धिक्षयाभ्यां निर्णय उत्तो-
त्तरतिथेः । तत्र पूर्वतिथेर्वृद्धिक्षयाभ्यामिति तावत्प्राप्तम् । खर्वा-
दिवाक्यतुल्यतया प्रतिभासमानत्वात् । तथा हि—

“खर्वदर्पो परो कार्यो हिंसा स्यात्पूर्वकालिकी ॥”

इति । खर्वः साम्यं, दर्पो वृद्धिः, हिंसा क्षयः । अत्रानुष्ठा-
नाङ्गतिथेरेव धर्माः खर्वादयो न तु परतिथेस्ततोऽत्र ग्राह्यति-
थिगतावेव वृद्धिक्षयाविति प्राप्ते ब्रूमः । उत्तरतिथिगतावेवात्र
वृद्धिक्षयौ, नेष्टतिथिगतौ । कुतोऽपराह्णद्वयव्यापित्वाभिधानात् ।
पूर्वेद्युरामध्याह्नाऽवसानं पूर्वतिथिः प्रवृत्ता ततोऽपराह्णोपक्रम-
मारभ्य परेद्युरपराह्णाऽवसानपर्यन्तत्वे सतीष्टतिथेरपराह्णव्या-
पित्वं भवति । तच्च त्रिमुहूर्तवृद्ध्या सम्पद्यते न तु क्षयेण । तथा च
“क्षये पूर्वा तु कर्त्तव्या” इत्येतन्नोपपद्यते, उत्तरतिथिगतवृ-
द्धिक्षयस्वीकारे सुतरामिदं वचनमुपपद्यते, । तथाहि—यदेष्टति-
थ्युत्तरतिथिः सायाह्नं प्रविशति तदा तिथिवृद्धिः, तत्र परे-
द्युरनुष्ठानं न्याप्यम्, कुतपमारभ्याशेषमुख्यकालव्यापित्वात् ।
यदेष्टतिथ्युत्तरतिथिः परेद्युरपराह्णेऽपि कियती क्षीयते तदेष्ट-
तिथिः पूर्वविद्धा कर्त्तव्या उत्तरविद्धाया इष्टतिथेर्ज्यांतिश्चा-
द्यप्रक्रिययाऽपराह्णव्यापित्वेऽपि पारित्यापिकया स्मार्त्तप्रक्रियया
तदव्यापित्वात् । तथा च स्मर्यते—

“तिथ्यादौ च भवेद्यावान्हासो वृद्धिः परेहनि ।

तावान्ग्राह्यः स पूर्वद्युरदृष्टोपि स्वकर्मणि ॥” इति ।

तिथ्यादावित्यादिशब्देन नक्षत्रयोगौ गृह्येते तिथिनक्षत्रयोगेषु क्षीयमाणेषु स क्षयो यावद्वटिकापरिमितो भवति तावद्वटिकापरिमितः क्षयस्तेभ्यः पूर्वेषु तिथिनक्षत्रयोगेषु ज्योतिश्शास्त्रेणादृष्टोपि स्मार्तपरिभाषया ग्रहीतव्यः । एवं वृद्धिरपि द्रष्टव्या । तथा सति प्रकृतेपीष्टतिथ्युत्तरतिथेरपराह्णे यावान् क्षयस्तावान् पूर्वद्युरिष्टतिथौ योजनीयः । तथा सत्युत्तरविच्छेष्टतिथिर्नापराह्णव्यापिनी, पूर्वविद्धा त्वपराह्णव्यापिनी, सैव ग्रहीतव्या भवति । तस्मिन्वचने ‘स्वकर्मणि’ इत्युच्यते । ततः स्वकर्मनिमित्तो वृद्धिक्षयप्रक्षेप इत्यर्थः सम्पद्यते । तच्च प्रकृतं प्रत्याब्धिकं न तूत्तरतिथेः स्वकर्माभतः कथं तदीयवृद्धिक्षयौ वचनस्यास्य विषयौ भवतः नैव दोषः । मातृत्प्रत्याब्धिकमुत्तरतिथेः कर्म । इष्टतिथेस्तु तद्रवत्येव । तथा सतीष्टतिथेर्यत्स्वकर्म तस्मिन्निमित्तभूते सति तस्यामिष्टतिथौ वृद्धिक्षयौ प्रक्षेपणीयाविति वचनार्थः सम्पद्यते । तौ च वृद्धिक्षयौ प्रक्षेपाधिकरणात्तिथ्यादेरुत्तरतिथ्यादिगताविति लभ्यते ॥

ननु तिथ्यन्तरगतयोर्वृद्धिक्षययोस्तिथ्यन्तरप्रक्षेपे सति ज्योतिश्शास्त्रप्रसिद्धिः सर्वत्र विप्लवेत, ततस्तां प्रसिद्धिमुपजीव्य प्रवृत्तः स्मार्तनिर्णयः सर्वापि विप्लवेतेति चेत् । मैवम् । न खल्वयं वृद्धिक्षयप्रक्षेपोऽनुष्ठेयतिथिनिर्णयायोपन्यस्यते, किं तर्हि शास्त्र-

न्तरेणानुष्ठेयतिथौ निर्णीतायां तदुपपादनायैतावापाद्यौ वृद्धि-
क्षयाद्युपन्यस्येते। यथा दानव्रतयोःशास्त्रान्तरेण त्रिमुहूर्तव्यापि-
न्यां तिथौ निर्णीतायां कर्मकालव्याप्त्यभावशङ्कामपनेतुं 'सा
तिथिः सकला ज्ञेया' इत्यविद्यमानमपि साकल्यतामापाद्यते, ए-
वमत्रापि 'अपराह्णद्वयव्यापिनी' इत्यनेन बौधायनवचनेन ज्यो-
तिश्शास्त्रप्रसिद्धमिष्टतिथ्युत्तरतिथेः क्षयमुपजीव्यपूर्वविद्धायामि-
ष्टतिथौ निर्णीतायां कुतपादिकृत्स्नकालव्यापिन्युत्तरविद्धेष्टति-
थिः कुतो न ग्राह्येति शङ्कामपनेतुं तिथ्यादाविति वचनेनोत्तर-
विद्धायामिष्टतिथावपराह्णे क्षय आपाद्यते। अतो ज्योतिश्शास्त्र-
प्रसिद्धेः स्मार्तनिर्णयस्य वा न कोपि विषुवः ।

यदा दिनद्वयेष्वपराह्णमस्पृष्टाऽवशिष्टं कञ्चित्कालं व्याप्नो-
ति तदा पूर्वविद्धेष्टतिथिर्ग्रहीतव्या ।

“न द्वयहव्यापिनी चेत्स्यान्मृताहे तु यदा तिथिः ।

पूर्वविद्धेव कर्तव्या त्रिमुहूर्ता भवेद्यदि ॥ ”

इति माधवीये मन्त्रोक्तेः ।

“न द्वयहव्यापिनी चेत्स्यान्मृताहस्य तु या तिथिः ।

पूर्वस्यां निर्वपेत्पिण्डमिन्याङ्गिरसभाषितम् ॥ ”

इति तत्रैव सुमन्तूक्तेः ।

नन्वपराह्णस्यर्ग उक्तयत्रापि रुमानः, पारम्भकाले तु परेद्युः
कुतपस्य सद्रावो विशिष्यते । ततः परविद्धेव कुतो न ग्राह्येति
चेत्, गुणाधिक्यादिति श्रुमः। परेद्युः कुतपव्याप्तिरेक एव गुणः।

परेद्युस्तु तिथिमूलत्वंमस्तमयव्याप्तिश्चेति गुणद्वयम् । मूलस्य
प्राशस्त्यं नारदीयपुराणे दर्शितम् ॥

“पैत्रं मलं तिथेः भोक्तं शास्त्रज्ञैः कालकोविदैः ।”

इति । शिवरहस्यसौरपुराणयोरप्येवम् । अस्तमयव्याप्तेः
प्राशस्त्यमाह मनुः—

“यस्यामस्तं रविर्याति पितरस्तामुपासते ।

स पितृभ्यो यतो दत्तो ह्यपराह्णः स्वयम्भुवा ॥”

इति । एतत्प्राप्त्यर्थमेवोत्तरविद्धां प्रतिषेधति व्यासः—“अहोऽ
स्तमयवेलायाम्” इत्यादिनामाधर्षये । न चापराह्णवेलायाम-
विद्यमानतया कर्मकालव्याप्तिरहितायास्तित्थेरनुपादेयत्वमिति
शङ्कनीयम्, आपाद्यायास्तद्व्याप्तेर्विद्यमानत्वात् । अत एव
वशिष्टः—

“पित्र्येस्तमयवेलायां स्पृष्टा पूर्णा निगद्यते ।”—इति ॥

नारदीयेऽप्येवम् । उदाहृतास्तमयस्पर्शवाक्येनकालमात्र
वाक्येन च पूर्वद्युःसायंकालव्याप्तिर्विवक्षिता । परेद्युरपराह्णस्पर्श
हीनस्यपूर्वदिने सायंक्याप्तेरवश्यंभावात् । अन्यथा पण्महूर्तक्ष-
यप्रसङ्गात् । एतदभिप्रेत्य गोभिलः—

“सायाह्नव्यापिनी या तु पार्वणे सा उदाहृता ।”

इति । ईदृशे विषये पूर्वविद्धायाः कर्तव्यतां शिवरहस्य-
ब्रह्मवैवर्तसौरनारदीयपुराणेषु व्यतिरेकमत्वेन दर्शिता ।

“दर्शं च पौर्णमासं च पितुः सांवत्सरं दिनम् ।

पूर्वविद्धमकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते ॥”—इति ॥

नन्वेवमुभयत्रापराह्णस्य शर्मावेतथापराह्णद्वयव्यापिन्या-
मुत्तरतिथिगतवृद्धिक्षयाभ्यां निर्णयोस्तु तिथेरुत्तरसाम्ये तु किं
तिथिमूलत्वास्तमयव्याप्तिगुणद्वयवशात्पूर्वविद्धा कर्त्तव्या किं
वा कुतपसद्भाववशादुत्तरविद्धा । तत्रापराह्णद्वयस्पर्शाभाववि-
षयव्यायेन पूर्वविद्धायां प्राप्तायां देवस्वामिवचनादुत्तरवि-
द्धेति निश्चयः । वचनं हि न्यायाद्वलीयः । यदा तु दिनद्वये-
ष्यपराह्णैकदेशव्यापिनी तदापि वैषम्येण तथाव्याप्तौ महत्त्वेन
निर्णेतव्यम् । तदाह मरीचिः “ह्यपराह्णव्यापिनी चेत्स्यात्”
इत्यादिना । माधवीये साम्येनोभयत्र व्याप्तिश्च तत्तिथिग-
तैर्वृद्धिक्षयसाम्यैस्त्रिधा भिद्यते । तथा हि पूर्वद्युरपराह्णस्य
द्वितीयां घटिकामारभ्य परेद्युरपराह्णस्य चरमघटिकां
विहायावशिष्टासु पञ्चसु घटिकासु यदा तिथिर्वर्तते तदा
पूर्वापराह्णस्य प्रथमघटिकां द्वितीयापराह्णस्य चरमघटिकां
च विहायावशिष्टासु पञ्चसु घटिकासु वर्तमानत्वात्साम्ये-
नैकदेशव्याप्तिर्भवति । तिथिश्च तदा घटिकाचतुष्टयेन
वर्द्धते यदा पूर्वापराह्णस्य चरमघटिकायामुत्तरापराह्णस्य
प्रथमघटिकायां वर्तते तदापि साम्येनैकदेशव्याप्तिर्भवति
घटिकाचतुष्टयेन तदा तिथिः क्षीयते । यदा पूर्वापराह्णस्य
चरमे घटिकात्रये द्वितीयापराह्णस्य प्रथमघटिकात्रयेपि वर्तते

तदापि साम्येनैकदेशव्याप्तिस्तदवस्था तिथिस्तु न वर्द्धते, नापि क्षीयते, किन्तु समैव । ईदृशे विषये सर्वदर्पवाक्यान्निर्णयः । यदा विघ्नवशाद्दिने सांवत्सरं श्राद्धं न कृतं तदा रात्रावपि कार्यम् । “मृताहं समतिक्रम्य” इत्यादिना मरीचिना तदतिक्रमे दोष उक्तः । आरब्धश्राद्धं विघ्नवशाद्वात्रिंशत्तमोजनसमाप्ति-पर्यन्तमित्याद्युत्तरादिन इत्यन्तमुक्तं प्रागेकोद्दिष्टनिर्णये । इत्थं प्रतिपदादितिथिषु पार्वणश्राद्धनिर्णयो बोध्यः ।

अथामायां पार्वणश्राद्धकालो निर्णीयते ।

तत्रापराह्णस्य तत्कर्मकालत्वं कुतपस्य प्रारम्भकालत्व-मित्येतद्वयं प्रत्यादिकनिर्णये प्रयञ्चितम् । तथा सत्यपराह्ण-स्य मुख्यकालत्वात्पूर्वद्युरेव वा परेद्युरेव वाऽपराह्णव्यापिन्य-मा प्रहीतव्या । तत्रापराह्णव्यापिन्याः पूर्वतिथेर्ग्राह्यत्वमाह हारीतः—

“यस्यां समागतः सोमो मुणालमिव दृश्यते ।

अपराह्णे तु या तस्यां पिण्डानां करणं ध्रुवम् ॥”—इति ।

यत्तु काष्णार्जिनेनोक्तम्—

“भूतविद्धाममावास्यां मोहादज्ञानतोपि वा ।

श्राद्धे कर्मणि ये कुपुंस्तेषामायुः प्रहीयते ॥”

इति । तदप्यपराह्णव्याप्त्यावविषयं दृश्यम् । अपराह्णव्या-पिन्यामुत्तरतिथेर्ग्राह्यतामाह हारीतः—

“अपराह्णः पितृणां तु याऽपराह्णानुयाचिनी ।

सा ग्राह्या पितृकार्ये तु न पूर्वास्ताञ्जुयाचिनी ॥”

वृहस्पतिरपि-

“मध्याह्नाद्या त्वमावास्या परस्तात्तु प्रवर्तते ।

भूतविद्धा तु सा ज्ञेया न सा पञ्चदशी भवेत् ॥”-इति ।

अत्र मध्याह्नादूर्ध्वमपराह्णमतिक्रम्य परस्तादमावास्या प्रवर्तते इति व्याख्येयम् । तदेतद्वचनद्वयं परेद्युरेवापराह्णव्याप्तौ योजनीयम् । यत्तु कात्यायन वचनम् ।

“पिण्डान्वाहार्यकं श्राद्धं क्षीणे राजनि शस्यते ।

वासरस्य तृतीयेशे नातिसन्ध्यासमीपतः ॥”

इति।पिण्डानां पितृयज्ञाङ्गभूतानामनु पश्वादाहियतेक्रियत इति पिण्डान्वाहार्यकं श्राद्धममावास्यतं क्षीणे राजनीन्दै कर्त्तव्यम् । वासरस्य तृतीयेश इत्यनेनेषण्णूनोऽपराह्णः सायाह्न- सहितोऽभिधीयते । तत्र ‘नातिसन्ध्यासमीपतः’ इति सायाह्नस्य प्रतिषेधे सत्यपराह्णः कर्मकालत्वेन परिशिष्यते । तथाच कर्मकालव्यापिनी तिथिर्ग्राह्येत्युक्तम् । तत्रेन्दुक्षयस्य चतुर्दश्या अष्टमेशे प्रारम्भोऽमावास्यायाः सप्तमे प्रहरे समाप्तिस्त- देतदुक्तं कात्यायन आह-

“अष्टमेशे चतुर्दश्याः क्षीणो भवति चन्द्रमाः ।

अमावास्याष्टमेशे च पुनः किल भवेदणुः ॥”-इति ।

यत्तु जात्रालिनोक्तम्-

“प्रतिपत्स्वप्यमावास्या पूर्वाह्णव्यापिनी यदि ।

भूतविद्धेव सा ज्ञेया पितृकर्मणि सर्वदा ॥”-इति ।

अत्र पूर्वाह्णव्यापिनी तिथिरिति विशेषकथनादपराह्ण-

पिनी भूतविद्धोपादेया तथा प्रतिपद्विद्धापि कुतपव्याप्त्यो-
पादेया भवति । यच्च बौधायन आह-

“घटिकैकाप्यमावास्या प्रतिपत्सु न चेत्तदा ।

भूतविद्धैव सा ग्राह्या दैवे पित्र्ये च कर्मणि ॥”

इति प्रतिपत्सु घटिकैकापि कर्मकालसम्बन्धिनी यदि न
स्यादित्यर्थः । तदेतद्वचनं पूर्वद्युरेवापराह्णव्याप्तौ द्रष्टव्यम् ॥
अस्मिन्नेव विषये जावालिराह-

“प्रतिपत्स्वप्यमावास्या पूर्वाह्णव्यापिनी यदि ।

भूतविद्धैव सा ग्राह्या पित्र्ये कर्मणि सर्वदा ॥”-इति ॥

यत्तु हारीतवचनम्-

“कन्यामकरभेषु तुलायां मिथुने तथा ।

भूतविद्धैव सर्वेषां पूज्या भवति यत्नतः ॥”

इति । तद्व्रतविषयमिति माधवः । तर्पणादिविषयमिति
दीपिका ।

“अरुणोदयवेलायाममावास्या यदा भवेत् ।

स कालः परमो ज्ञेयः पितॄणां दत्तमक्षयम् ॥”

इति बृहस्पतिवशिष्टवचनात् । पूर्णिमाया अप्येवं
निर्णयः । अपरपक्षश्राद्धानामपि पार्वणत्यादिषु एव
निर्णयस्तेष्वप्युपयोगी भवितुं शक्यः । अपरपक्षेऽन्यत्र
च मघात्रयोदशीश्राद्धनिषेधः । स चैकोद्विष्टविषय इत्ये

आशौचकालनिर्णयः । (४९)

के । युगादिविषय इत्यपरे । काम्यश्राद्धविषय इत्यन्ये ।
पुत्रवद्गृहिविषय इत्येके । पुत्रवदपुत्रवतोरपि निषेध इति
बहवः । वस्तुतोऽपिण्डकं तत्र श्राद्धं कार्यमिति युक्तमिति वयं
प्रतीमः । तत्र चतुर्दशीश्राद्धं तु शस्त्रादिहतानामेव ॥

इति श्राद्धकालनिर्णयः ।

अथाशौचकालनिर्णयः ।

तत्राशौचं नाम पुरुषनिष्ठः स्नानाद्यपनोद्यःकश्चिद्भावरूपो
धर्मःतत्कालनिर्णयो निर्णयसिन्धौ मरीचिनोक्तः—

आचतुर्थाद्वेत्स्नावः पातः पञ्चमषष्ठयोः ।

अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्यादशाहं सूतकं भवेत् ॥

स्नावे मातुस्त्रिरात्रं स्यात्सपिण्डाशौचवर्जनम् ।

पाते मातुर्यथामासं सपिण्डानां दिनत्रयम् ॥

यद्यप्यनेन चतुर्थमासे त्रिरात्रं प्रामोति । तथापि “पण्मासा-
भ्यन्तरे यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि । तदा माससमेस्तासां दिवसैः
शुद्धिरिष्यते ॥” इत्यादि ब्रह्मपुराणात् । “रात्रिभिर्मासतुल्या-
भिर्गर्भस्त्रावे विशुध्यति” इति मनूक्तेः “गर्भस्त्रावेयथामासमचिरे
तूतमे त्रयः” इति मरीच्युक्तेश्च चतुरात्रं ज्ञेयम् । अचिरे
आद्यमासत्रये उत्तमे ब्राह्मणजातौ ब्राह्मण्याम् । इदं तु
स्नावनिमित्तं मातुरेव न सपिण्डानाम् । तेषां तु स्नानमात्रेण
शुद्धिः । “स्नावे मातुस्त्रिरात्रं स्यात्सपिण्डाशौचवर्जनम्” ॥

इति स्मृत्यन्तरोक्तेः ।

“सद्यः शौचं सपिण्डानां गर्भस्य पतने सति” ॥

इति स्मरणात्। पतनं स्नावः। सद्यःपदं स्नानपरम्। पञ्चमपष्ठ-
योर्मासयोस्त्रिदिनं सपिण्डा अशुचयो मातुर्मासमशुचित्वम् ।
“पाते मातुर्यथामासं पित्रादीनां दिनत्रयम्” इति वचनात् ।
निर्गुणपराभिदम् । गुणवतस्त्वेकरात्रम् ।

“अजातदन्ते तनये शिशौ गर्भच्युते तथा ।

सपिण्डानां तु सर्वेषामेकरात्रमशौचकम् ॥”

इति निर्णयसिन्धौ यमोक्तेरिति मदनपारिजातः ।
सप्तमाद्याप्रसवं जननाशौचं दशाहम् । प्रयोगपारिजाते तु
पुंस प्रसवे दशाहं, कन्याप्रसवे तु त्र्यहम् ।

“स्त्रीजन्मनि सपिण्डाश्च सोदकश्च त्र्यहाच्छुचिः ॥

स्त्रीषु त्रिपुरुषं ज्ञेयं सपिण्डत्वं द्विजोत्तमाः”

इत्यग्निस्मृतेः ॥ एतत्सर्ववर्णविषयम् ।

“तुल्यं वयसि सर्वेषामतिक्रान्ते तथैव च” ।

इतिष्वाधोक्तेः । जन्माशौचमध्येनालच्छेदनानन्तरं यदि
बालमरणमथवा निष्प्राणो निष्पतेत् तदा जन्मनिमित्तं सम्पूर्ण-
माशौचमस्त्येव न मरणाशौचेन जन्माशौचनिवृत्तिः ।

तथा च बृहन्मनुः—

“दशाहान्यन्तरे बाले प्रमीने तस्य बान्धवैः ।

शावाशौचं न कर्त्तव्यं सूत्याशौचं विधीयते” ॥

इति। यदि जन्मानन्तरं नालच्छेदात्प्राक्मरणं तदापित्रादि-
भ्यां त्र्यहणैव शुद्धिः । मातुस्तु सम्पूर्णं जन्माशौचं स्यात् ॥

“जीवञ्जातो यदि ततो मृतः सूतक एव तु ।

सूतकं सकलं मातुः पित्रादीनां त्रिरात्रिकम्” ॥

इतिमनूक्तेः।अत्रादिशब्देनमातृणां ग्रहणम्।इदं च प्रसवाशौच-
मेव।मरणनिमित्तं स्नानमात्रमेव “प्राङ्गामकरणात्सद्यःशौचम्”
इति शङ्खोक्तेः।वस्तुतस्तुजननाशौचमध्ये मरणनिमित्तकसद्यः-
शौचाद्याशौचान्तरोपनिपातेतेनैवजननाशौचंवाध्यते।“मरणो-
त्पत्तियोगे तु गरीयोमरणं भवेत्।” इति मित्रमिश्रकृतयाज्ञ-
वल्क्यस्मृतिटीकास्थकौर्मात् । दशाहाभ्यन्तरेइति मनु-
वचनस्यायमर्थः । जननाशौचे दशाहमध्ये यदि बालंमरणं
तदा बाल्यैः सपिण्डैर्बालमरणाशौचं न कर्त्तव्यम् । “प्राङ्गा-
मकरणात्सद्यः” इति शङ्खस्मरणात्।सूत्याशौचं सूतेःसूतिका-
या दशाहाऽस्पृश्यत्वलक्षणमशौचं विधीयते न तन्मरणाशौच-
वाध्यम् । तस्य रजस्तंचन्धनिमित्तकत्वेन प्रातिस्विकत्वात् ।
“अन्तःसूतके चेदौत्थानाद्”इति पारस्करसंवादाच्च । अन्तः-
सूतकइत्यस्यार्थःअन्तःसूतकेजननाशौचमध्ये शावाशौचं चेद्
आ उत्थानाद्दशमदिनं यावदशौचं भवति । इदञ्च आ उत्था-
नादित्यभिधानान्मातुरेवअन्येषां सद्यःशौचमेव ॥ पित्रादीना-
मित्यस्यायमर्थः—सूतिकासंसर्गिणां पित्रादीनां त्रिरात्रम् ।

“सम्पर्काज्जायते दोषो नान्यो दोषोस्ति वे द्विजे ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सम्पर्कं वर्जयेत्सुधीः”

इति पराशरस्मृतेः ॥

“नाशौचं सूतके पुंसः संसर्गं चेन्न गच्छति ।

रजस्तत्राशुचि ज्ञेयं तच्च पुंसि न विद्यते”

इत्यङ्गिरस उक्तेश्च । नामकरणादूर्ध्वं दन्तजननात्प्राक् परे-
तेऽग्निदग्धे एकरात्रम् ।

“अहस्त्वदन्तकन्यासु बालेषु च विशोधनम्” इति वचनात्
अदग्धे तु स्नानमात्रमेव । “आदन्तजन्मनः सद्यः” इति
याज्ञवल्क्यस्मरणात् ।

दाहविकल्पाँश्चाह लौगाक्षिः-

“तूष्णीमेवोदकं कुर्यात्तूष्णीं संस्कारमेव च ।

सर्वपां कृतचूडानामन्यत्रापीच्छया द्वयम्॥” इति ।

मनुरपि-

“नात्रिवर्षस्य कर्तव्या बान्धवैरुदकाक्रिया ॥

जातदन्तस्य वा कुर्यान्नाग्निं वापि कृते सति” ।

इति । उदकमत्र दाहोपलक्षणम् ।

याज्ञवल्क्यस्तु-

“ऊनद्विवार्षिकं प्रेतं निस्रनेत्” इति दाहाभावमेवाह ।

“दन्तोत्पत्त्यनन्तरं प्राक् त्रिवर्षान्तांस्मृतेऽहः, दन्तजातेऽप्य-
कृतचूडे त्वहोरात्रेण शुद्धिः” इति विष्णुक्तेः-

“नृणामकृतचूडानामशुचिर्न शिकी स्मृता ।”

इति मनूक्तेश्च ।

कृतचौले तु त्रिरात्रम् ।

“निवृत्तचूडकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ।”

इति मनूक्तेः ।

“निवृत्तचूडकानामि”त्युक्तेः प्रथमाच्चेऽकृतचूडस्यापि त्रिरात्रम् । त्रिवर्षार्ध्वं कृतचूडेऽकृतचूडे वा यावदुपनयनं मृतौ विशेषेण त्रिरात्रम् । एतत्सर्वं सपिण्डानां मातापित्रोस्तु दशाहोर्ध्वं मृते सर्वत्र त्रिरात्रम् । “बालानामजातदन्तानां त्रिरात्रेण शुद्धिः” इति काश्यपोक्तेः ।

“वैजिकादभिसम्बन्धादनुरुन्ध्यादधं त्र्यहम् ।”

इति मनूक्तेश्च । गौडास्तु—

“अजातदन्तमरणे पित्रोरेकाहमिष्यते ।

दन्तजने त्रिरात्रं स्याद्यदि स्यातां तु निर्गुणौ ॥”

इति कौर्मात् । काश्यपोक्तं शूद्रपरम्—

“त्रिरात्रं तु भवेच्छूद्रे षण्मासेऽपि शिशौ मृते ।”

इति मात्स्योक्तेः ।

“दन्तजातशूद्रे तु पञ्चाहः । यथाहाङ्गिराः—

शूद्रे त्रिवर्षान्धूने तु मृते शुद्धिस्तु पञ्चभिः ॥

अत ऊर्ध्वं मृते शूद्रे द्वादशाहो विधीयते ॥

पञ्चवर्षान्तमतीतो यः शूद्रः स म्रियते यदि ।

मासिकं तु भवेच्छौचमित्याङ्गिरसभाषितम् ॥” इति
अनूढभार्यशूद्रस्य द्वादशाहमाशौचं तु सगुणपरम् । नामक
रणादूर्ध्वं चौलात्प्राङ्मृतासु कन्यासु स्नानमात्रम् ॥

“अचूडायां तु कन्यायां सद्यः शौचं विधीयते”
इत्यापस्तम्बोक्तेः । वाग्दानतः प्रथमं चूडाकरणादनन्तरमहै-
केन ज्ञातिः शुध्येत् ।

“अविशेषेण वर्णानामर्वाक् संस्कारकर्मणः ।

त्रिरात्रात्तु भवेच्छुद्धिः कन्यास्वह्ना विधीयते ॥”

इत्याङ्गिरसा त्रिरात्रविषयेऽहोविधानात् । वाग्दानोत्तरं
प्राग्विवाहान्मृतौ सप्तपुरुषावधि भर्तृगोत्रं पितृगोत्रं च त्रिभि-
र्दिनैः शुध्येत् ।

“क्षीणामसंस्कृतानां तु व्यहाच्छुध्यन्ति बान्धवाः”

इत्यादिमनूक्तेः । शूद्रस्यापि विवाहात्पूर्वं त्रिरात्रं शूद्रे
निर्गुणेअर्द्धोर्ध्वं पञ्चाहं पण्डितोर्ध्वं विवाहाभावे द्वादशाह इति
गौडाः ।

सगुणानां षोडशार्द्धोर्ध्वं तु विवाहाभावेपि पूर्णाशौचम् ॥

अथ जात्याशौचम्—

तच्च द्विजपुंसामुपनयनोर्ध्वं प्रवर्तते—

“त्रिरात्रमा व्रतादेशादशरात्रमतः परम् ।

क्षत्रस्य द्वादशाहानि विशः पञ्चदशैव तु ॥

त्रिंशद्दिनानि शूद्रस्य तदर्थं न्यायवर्तिनः ॥”

इति याज्ञवल्क्योक्तेः ।

गुणवतः क्षत्रियस्यापि दशाहृतः परं शुद्धिमाह पराशरः—

“क्षत्रियस्तु दशाहेन स्वधर्मनिरतः शुचिः” इति ।

द्वीशूद्रयोस्तु विवाहोर्ध्वं जात्याशौचम् ।

बृहत्पाराशरेण तु कलौ—

“चतुर्थे दशरात्रं स्यात्पणिशाः पुंसि पञ्चमे ।

पष्ठे चतुरहाच्छुद्धिः सप्तमे तु दिनत्रयात् ॥”

इत्युक्तम् ।

सएव नामधारकविप्रस्य दशाहं सूतकमाह । तथाच—

“जन्मकर्मपरिभ्रष्टः सन्ध्योपासनवर्जितः ।

नामधारकविप्रस्तु दशाहं सूतकी भवेत् ॥” इति ।

स्मृत्यन्तरे तु—

“दशाहेन सपिण्डास्तु शुष्यन्ति भेतसूतके ।

त्रिरात्रेण सकुल्यास्तु स्नात्वा शुष्यन्ति गोत्रजाः ॥” इति ।

सपिण्डाश्चतुःपुरुषावधयः । सकुल्याः सप्तपुरुषावधयः ।

गोत्रजा दशपुरुषावधयः ॥

अन्यत्र—

“चतुर्थे दशरात्रं स्यात्पणिशाः पुंसि पञ्चमे ।

पष्ठे चतुरहः प्रोक्तं सप्तमे च दिनत्रयम् ॥

अष्टमे दिनमेकं तु नवमे प्रहरद्वयम् ।

दशमे स्नात्वा त्रयम्” इत्यादि ।

द्विजदासादीनां तु स्वाभ्याशौचमाह शातातपः “तदाश्रित-
स्य तद्वत्स्याद्” इति । माधवहारलते—वर्णसंकराणां शूद्र-
वदाहतुः । मनुरपि—

“शूद्राणां तु सधर्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः स्मृताः” इति ।

अपध्वंसजा व्यभिचारजाः । योऽग्निवेदसमन्वितो ब्राह्मणः
स चैकाहाच्छुद्ध्येत्केवलवेदस्तु व्यहातद्धीनो दशभिर्दिनै-
रित्यादिसंकोचो होमाध्ययनपरः । एवं दत्तक्रीतकृत्रिमादिपुत्रे-
ष्वहीनवर्णगासु स्त्रीषु च सपिण्डत्वेऽपि प्रसवे मरणे च पूर्वापर-
पित्रोर्भर्तुश्च त्रिरात्रमेव न दशाहादि । सपिण्डे तु पुत्रीकृते
दशाहायेव । संस्कृतासु स्त्रीषु नाशौचं पितृपक्षे । तत्प्रसवमरणे
चेत्पितृगृहे स्यातां तदा प्रसवे एकरात्रं मरणे त्रिरात्रमिति
निर्णयसिन्धौ विज्ञानेश्वरापराकौ ॥

माधवस्तु—प्रसवे त्रिरात्रं पित्रोः, भ्रात्रादिवंधूनामेक-
रात्रम् ।

“दत्ता नारी पितुर्गृहे सूयेताथ त्रियेता वा ।

तदन्धुवर्गस्त्वेकेन शुचिस्तज्जनकस्त्रिभिः ॥”

ब्रह्मोक्तेरित्याह ॥ भ्रातृभगिन्योः परस्परं मृतौ पक्षिणी ।
भर्तृगृहे प्रसवे पित्रादीनामाशौचाभावः । मृतौ पित्रोस्त्रिरात्र-
मस्त्येव । मातामह्यां च पक्षिणी । किञ्च—

“श्वशुरयोर्भगिन्यां च मातुलान्यां च मातुले ।

पित्रोः स्वसर्पि तद्वच्च पक्षिणी क्षपयेन्निशाम् ॥”

इति बृहस्पतिस्मृतेः । पित्रोर्मृतौ स्त्रीणां त्रिरात्रम्—

“पित्रोरुपरमे स्त्रीणामूढानां तु कथं भवेत् ।

त्रिरात्रेणैव शुद्धिः स्यादित्याह भगवानन्यमः ॥”

इति माधवीये वृद्धयाज्ञवल्क्योक्तेः। इदं दशाहान्तः। ऊर्ध्वं पक्षिणी । भातुर्भागिनीगृहे तस्या वा तद्गृहे मृतौ त्रिरात्रमन्यत्र तु पक्षिणीति षडशीतावुक्तम् । दौहित्रभागिनेययोरुपनीत योस्त्रिरात्रमनुपनीतयोरेकरात्रं मनुनोक्तम् । आचार्ये मृते त्रिरात्रं, तत्पुत्रे पत्न्यां च दिवारात्रमित्याह मनुः । श्रोत्रिये स्वगृहे मृते त्रिरात्रमेकग्रामीणे त्वेकरात्रम् । ऋत्विजि बहुकालश्रौतस्मार्त्तकर्मयाजनपरे त्रिरात्रेकरात्रे ज्ञेये ।

किञ्च—

“ग्रामेश्वरे कुलपतौ श्रोत्रिये च तपस्विनि ।

शिष्ये पञ्चतवमापन्ने शुद्धिर्नक्षत्रदर्शनाद् ॥”

इति याज्ञवल्क्यः। गुरौ मृते त्वेकरात्रम्। असपिण्डे स्ववेश्मनि मृते एकरात्रं, माधवमते त्रिरात्रम् । मित्रे जामातरि मातुलपुत्रे च मृते स्नानमात्रम्। कुलजे वानप्रस्थे कृत्रि च मृते स्नानमात्रम्।

स्वगृहे श्वशुरादिमृतौ शुद्धिमाह मनुः—

“दशरात्राच्छुनि मृते मासाच्छूदे जवेच्छुचिः ।

द्वाभ्यां तु पतिते गेहमन्त्ये मासचतुष्टयाद् ॥” इति ।

“अत्यन्ते वर्जयेद्देहमित्येवं मनुर्व्रवीत् ।”

“अत्यन्तो म्लेच्छः श्वाचकः” इति वाचस्पतिः ।

द्विजमरणे तु दिनत्रयाच्छुद्धिः । गृहशुद्धयर्थं मृन्मयभाण्डासि-
द्धान्नादिप्रोत्सर्जनं तल्लेपादियुक्तम् । गृहपश्वादिमृतावप्येवम् ।

किञ्चाग्निदे दशाहायाशौचमाह दिवोदासः-

“सगोत्रो वाऽसगोत्रो वा योर्ग्नौ दद्याच्छवे नरः ।

सोऽपि कुर्यान्नवश्राद्धं शुध्येच्च दशमेऽहनि ॥” इति ।

दशम इति विप्रपरम् । युद्धमृतस्य स्नानमात्रम् । पराङ्मु-
खहतस्य त्रिरात्रम् । क्षतेन मृतस्यासप्ताहात्त्रिरात्रम् । अतः परं
दशरात्रम् ।

स्नेहेन सवर्णनिर्हारे तदन्नाशने तद्गृहवासे दशरात्रम् ।
तदन्नानशने तद्गृहवासे त्र्यहम् । गृहाऽवासे तदन्नतक्षणे
चैकाहः । भृतिग्रहणेन निर्हारे दशे च जात्याशौचम् ।
विजातीये तु शवजातीयाशौचम् । भृतिग्रहणे द्विगुणम् ॥

अथ रात्रौ जनने मरणे वा रात्रिं त्रिभागां कृत्वाऽऽध्या-
गद्वये चेत्पूर्वदिनमन्त्ये तूत्तरमिति मिताक्षरा ।

भागर्द्धरात्रात्प्राग्वा सूर्योदयात् पूर्वदिनमनन्तरं तूत्तरमित्यपि
चोक्तमन्यैः । अत्रान्त्यपक्षो वारप्रवृत्तिपरः । रजोदर्शनेऽप्येवम् ।
अत्र देशाचाराद्वा व्यवस्थेति निर्णयसिन्धुः । सर्वमिदमाहि-
ताग्नेर्दाहदिनात्, तद्विन्नस्य मरणदिनमारभ्य ज्ञेयम् ।

“अनग्निमत उत्क्रान्तेराशौचादि द्विजातिषु ।

दाहादग्निमतो विषाद्विदेशस्थे मृते सति ॥”

इति निर्णयसिन्धुस्वर्पटीनसिस्मृतेः ।

अथातिक्रान्ताऽशौचम् ।

तत्राशौचमध्ये जननादौ ज्ञाते तच्छेषेण शुद्धिः—

“विगतं तु विदेशस्थं शृणुयाद्यो ह्यनिर्दशम् ॥

यच्छेषं दशरात्रस्य तावदेवाऽशुचिर्भवेद्” इति मनूक्तेः ।

दशरात्रस्येति विप्रपरम् ।

दशाहादूर्ध्वं ज्ञाते तु वृद्धवसिष्ठः—

“मासत्रये त्रिरात्रं स्यात्पण्मासे पक्षिणी तथा ।

अहस्तु नवमादूर्ध्वं स्नानेन शुध्यति॥” इति ।

जनने त्वतिक्रान्ताशौचं नास्त्येव “नाऽशौचं प्रसवे”

इत्यादिना निर्णयसिन्धौ देवलोक्तेः ।

पितुस्तत्रापि स्नानं भवत्येव “निर्दशम्” इत्यादिमनूक्तेः ।

इदमशौचं दशाहादिजात्याशौचविषयं न त्वनुपनीतादिनि-

मित्तत्रिरात्रादौ । “निर्दशम्” इत्यादिमनूक्तेः ।

माधवीये देवलस्तु—

“आ त्रिपक्षात्रिरात्रं स्यात्पण्मासात्पक्षिणी ततः ।

परमेकाहमा वर्षादूर्ध्वं स्नातो विशुध्यति ॥”

इत्याह । तत्रापदनापदिषयत्वेन व्यवस्था । इदञ्चैकदेशे ।

देशान्तरे तु स्नानमात्रमिति पराशरः । इदं सपिण्डानां देशान्त

रमृतेपीति माधवः । “अर्वाण्” इत्यादिविष्णुक्तेः । सोदकानां

स्नानमात्रम् । मातापितृमरणे देशान्तरेपि संवत्सरोर्ध्वमपि

दशाहादिकं पूर्णमाशौचम् ।

गौडास्तु—

पित्रोरब्दमध्ये त्रिरात्रमूर्ध्वमेकाह इत्याहुः । मातृसपत्नी-
पु मृतासु संवत्सरादूर्ध्वं त्रिरात्रम् ।

अथाशौचसंपाते उच्यते ।

तत्र दशाहाऽऽशौचमध्ये यदि दशाहाऽऽशौचं त्रिरात्रादिकं
वा सजातीयं जाते जातं शावे शावं भवति तदा पूर्वशेषेण
शुद्धिः—

“अन्तरा जन्ममरणे शोपाहोभिर्विशुध्यति ॥”

इति याज्ञवल्क्योक्तेः । स्वल्पाशौचे पतितस्य दीर्घाशौचस्य
न पूर्वेण शुद्धिरिति गौडाः । तथा प्रेताशौचे जननाशौचं
चेत्तदा प्रेताशौचशेषेण जननाशौचशुद्धिः । जननाशौ-
चमध्ये पतितस्य शावाशौचस्य तु न शेषेण शुद्धिः ।

“शावेन शुध्यते सूतिर्न सूतिः शावशोधिनी” इति
पट्टत्रिंशन्मतम् । यदा व्यहादिशावाशौचेजननाशौचं दशा-
हं तदोत्तरेण शुद्धिरिति पडशोतिमतम् । अपराकैप्येवम् ।
क्वचित्पूर्वशेषेण शुद्धेरपवादमाह गौतमः “तत्र पूर्वाशौचस्य
रात्रिशेषे यदाशौचान्तरं पूर्वार्कं भवेत्तदा द्वाभ्यामपरदिनाभ्यां
शुद्धिः । चतुर्थप्रहरमात्ररात्रिशेषे पूर्वाशौचादधिकेस्त्रिभिर्दिनेः
शुद्धिः” इति । अत्र रात्रिराद्योऽहोरात्रपरः । ज्ञातातपेनोक्तः ।

“रात्रिशेषे व्यहाच्छुद्धिर्यामशेषे शुचिरुपहात् ।

अहःशेषे शुचिर्द्वाभ्यां प्रभाते तिस्रभिर्दिनेः ॥”

इति गौतमशंखलिखितोक्तेः ।

अथ यदि दशरात्राशौचसंनिपातेपुराऽऽद्यंदशरात्रमाशौचमा
नवमादिवसात् । “तत ऊर्ध्वेद्विरात्रेण व्युष्टायां त्रिरात्रेण” इति
बोधायनोक्तेश्चेतिपराशरमाधवहारलताशुद्धितत्त्वादयः
गौडा अप्येवम् । एतत्सर्ववर्णसमम् । किञ्च एतत्सम्पूर्णाशौ-
चसम्पात एवारात्रिशेषे त्रिरात्रादिसम्पाते तु पूर्वशेषेणैवशुद्धिः ।
पूर्वाशौचान्तर्वाद्धितद्वित्रिदिनमध्येऽधिकाशौचान्तरपाते तु व-
र्धितस्याल्पत्वादाधिकेनैव शुद्धिः ॥ न च वर्धितस्य पूर्वशेषत्वं
शङ्कनीयम् । रात्रिशेषपूर्वशेषशुद्धयपवादेनैमित्तिकावृत्तिन्यायो-
ज्जीवनात् । पित्रोर्विशेषमाह—

अन्याशौचमध्ये पतितमातापितृसंबन्ध्याशौचस्य न
पूर्वाशौचेन शुद्धिः किं तु तयोर्दशाहाशौचमेव ।
तथा च निर्णयसिन्धौ पडशीत्याम्—

“पूर्वाशौचेन या शुद्धिः सूतके मृतकेऽपि च ।

सूतिकामग्निदं हित्वा प्रेतस्य च सुतानपि ॥” इति ।

यदा मातृमरणाशौचमध्ये पितृमरणं तदा मातृमरणाशौ-
चेन शुद्धिः । पित्राशौचमध्ये मातृमृतौ पित्राशौचान्ते मातुः
पक्षिणीमधिकां कुर्यात् ।

“मातर्पत्रं प्रमातायामशुद्धौ प्रियते पिता ।

पितुः शेषेण शुद्धिः म्यान्मानुः कुर्यान्तु पक्षिणीम् ॥”

इति निर्णयसिन्धौ शंसोक्तेः ।

इयञ्च पक्षिणी तृतीयादिदिनपरा नाद्यंदिनद्वये ।

किञ्च मातुरन्वारोहणेऽपि न पक्षिणी—

“यदा नारी विशेदग्निं प्रियस्य प्रियकाम्यया ।

तदाशौचं विधातव्यं भर्त्राशौचक्रमेण हि ॥”

इति लघुहारीतोक्तेः ॥

भर्त्राशौचोत्तरमन्वारोहणे त्रिरात्रम्—

“अपहाशौचे तु निर्वृत्ते श्राद्धं प्राप्नोति शास्त्रतः”

इत्यपराकं ब्राह्मोक्तेः ।

गृहीताशौचानां पुत्राणां पितुः संस्कारे मातुः सपिण्डस्य वा मरणे निर्णयः । अतिक्रान्तकालाद्विद्यमाननिमित्तस्य च बलवत्त्वात् मातुः पक्षिणीमध्ये पितुरेकादशाहं कुर्यादिति स्मृतिदेवयाज्ञिकादयः ।

केचित्तु क्षत्रियादिपरमिदमित्याहुर्विज्ञानेश्वरादयः ।

दुर्मिक्षोपद्रवाहवादिषु मुमूर्षोर्दानादौ च नाशौचम् । उप-
द्रवोत्पन्तमारकः ।

ब्रह्मचारिणस्तु मातापितृगुरुदाहे एकरात्रमाशौचमदाहे तदभावः । अन्यदाहे व्रतलोपः । भ्रात्रादिभिः सह भोजने तु पूर्णमाशौचम् । विवाहादौ तत्तत्कर्मारम्भोत्तरमा-
शौचाभावः । तत्र विवाहे नान्दीश्राद्धोत्तरमुपनयने च, देवप्रति-
ष्ठातडागोत्सर्गादिषु ब्राह्मणवरणोत्तरं श्राद्धे पाकोत्तरमाशौचा-
भावः । एवं यज्ञादिषु तत्तत्कर्मारम्भोत्तरमाशौचाभावः ।

याज्ञवल्क्यः—

“कृत्विजां दीक्षितानां च यज्ञियं कर्म कुर्वताम् ।

सत्रित्रित्वलचारिदातृत्रलविदां तथा ॥

दाने विवाहे यज्ञे च संग्रामे राष्ट्रविप्लवे ।

आपद्यपि च कष्टायां सद्यः शौचं विधीयते ॥”

इति । चिकित्सककारुशिल्पिप्रभृतीनां तत्तत्कर्मकरणे चाशौचाभावः । किञ्च—

लवणमधुमांसपुष्पफलपर्णशाककाण्डतृणजलदधिदुग्धघृत-
तिलौषधाजिनेषु दोषाभावः । आशौचिहस्तग्रहणे तु दोष एव ।
क्रीते न दोषः । पक्वान्ने दोषोऽपक्वान्ने चादोषः । मातृपित्रादि-
मरणोत्तरं प्रथमाद्दमध्ये माङ्गल्यं श्राद्धादि च न कार्यम् ।
तयोराद्दशौचात् । तथा च माण्डव्यः—

“पित्रोराशौचमद्दं स्याद्” इति । कचिदावश्यके “तदर्द्धं
मातुरिष्यते” इति मात्रशौचसंकोचोप्युक्तः । स्त्रीभ्रातृपुत्रमरणे
च विशेष उक्तो माण्डव्येन—

“मासत्रयं तु भार्यायास्तदर्द्धं भ्रातृपुत्रयोः ।” इति ।

अन्येन तु—

“दुर्भिक्षे राष्ट्रभङ्गे च पित्रोर्वा प्राणसंशये ।

प्रौढायामपि कन्यायां प्रतिकूलं न दुष्यति ॥”

इत्युक्तम् । मातृमरणेशौचोत्तरं पितृश्राद्धादिकं कार्यमेवेति
निर्णयसिन्धावन्यत्र च ।

मातृपित्रोर्मरणानन्तरमद्दमध्येऽस्थिक्षेपगयाश्राद्धापरपक्ष-
श्राद्धनिषेधापवादवप्युक्ती—

“अस्थिक्षेपं गयाश्राद्धं श्राद्धं चापरपाक्षिकम् ।

वर्षमध्ये न कुर्यात् कुर्वन् पितृहा भवेत् ।

अस्थिक्षेपं गयाश्राद्धं श्राद्धं चापरपाक्षिकम् ।

वर्षमध्येपि कुर्यात् यदि स्याद्भक्तिमान्सुतः” इति ।

भक्तिमताप्येतत्सपिण्डनोत्तरं कार्यमिति ।

किञ्च ब्राह्मणादीनां हीनवर्णानुगमने तु एकान्तरे
एकाहः द्व्यन्तरे द्विरात्रं त्र्यन्तरे त्रिरात्रम् ब्राह्मणस्य शूद्रानु-
गमने त्रिरात्राशौचोत्तरं सुनदीस्नानोत्तरं प्राणायामशतोत्तरं
च घृतप्राशनमुचितम् । शेषमिह विस्तरमियान लिखितमिति
शिवम् ॥

इत्याशौचनिर्णयः ।

अथ गुरुशुक्रास्तवृद्धत्वादिनिर्णयः—

अथ गुरुशुक्रवृद्धत्वास्तशिशुत्वे न्यूनाधिमासे वर्ज्य-
कर्माण्याह रामः—

“वाप्यारामतडागकूपभवनारम्भप्रतिष्ठावता—

रम्भोत्सर्गवधूपवेशनमहादानानि सोमाष्टके ॥

गोदानाग्रयणप्रपाप्रथमकोपाकर्मवेदव्रतं

नीलोद्वाहमथातिपञ्चशिशुसंस्कारान्सुरस्थापनम् ॥

दीक्षामौजिषिषाहमुण्डनमपूर्वदेवतीर्थक्षेत्रं

संन्यासाग्निपरिश्रमौ नृपतिसंदर्शाभिषेको गमम् ॥

चातुर्मास्यसमावृत्ती श्रवणयोर्वधं परीक्षां त्यजे—

वृद्धत्वास्तशिशुत्व ईज्यसितयोर्न्यूनाधिमासे तथा” इति ॥

गुरुशुक्रयोर्वृद्धत्वबाल्ययोर्दिनप्रमाणमाह स एव-

“पुरः पश्चाद्गोर्बाल्यं त्रिदशाहं च वार्द्धकम् ।

पक्षं पञ्चदिनं ते द्वे गुरोः पक्षमुदाहृते ॥

ते दशाहं द्वयोः प्रोक्ते कैश्चित्सप्तदिनं परैः ॥” इति ।

“अहं त्वात्ययिके त्वन्यैरर्द्धाहं च अहं विधोः” इति ।

इति प्रकीर्णकनिर्णयः ।

अथ तिथिनिर्णये प्रायशो वेधादेरुपयोगित्वात्

वेधादिनिर्णयते ।

तत्र सामान्यतो वेधमाह माधवीये पैठीनसिः-

“पक्षद्वयेपि तिथयस्तिथिं पूर्वा तथोत्तराम् ॥

त्रिभिर्मुहूर्तैर्विध्यन्ति सामान्योऽयं विधिः स्मृतः ॥” इति ।

अहो रात्रेर्वा पञ्चदशो भागो मुहूर्तः । तथा विधैस्त्रिभिर्मुहूर्तैः

सूर्यादियादूर्ध्वं पूर्वतिथेः सूर्यास्तात्प्रागुत्तरतिथेश्च वेधः ।

हेमाद्रिमदनरत्नादौ तु द्विमुहूर्ताप्युक्तः ।

“उदिते देवतं भानौ पित्र्यं चास्तमिते रवौ ।

द्विमुहूर्तं त्रिरहश्च सा तिथिर्हव्यकव्ययोः ॥”

इति विष्णुधर्मोक्तेः द्विमुहूर्तत्वं चानुकल्पः ।

“द्विमुहूर्तापि कर्तव्या या तिथिर्वृद्धिगामिनी ।”

इति दक्षेणापिशब्देन तथोक्तः । अयं वेधः प्रातरेवासायं

तु त्रिमुहूर्त एव ।

“यां तिथिं समनुप्राप्य यात्यस्तं याभिनीपतिः ।
सा तिथिस्तद्दिने प्रोक्ता त्रिमुहूर्तैव या भवेत् ॥”
इति स्कान्दोक्तेः ।

कालनिर्णयेपि—

“त्रिमुहूर्तगा तु सकलासायम्” इति। शिवरहस्येऽप्येवम्।
यानि तु—

“व्रतोपवासस्नानादौ घटिकैकापि या भवेत् ।

उदये सा तिथिर्ग्राह्या विपरीता तु पैतृके ॥”

इत्यादीनिस्कान्दादिवचनानि तानि वैश्वानराधिकरण
न्यायेनाऽवयवस्तुत्यात्रिमुहूर्तप्रशंसापराणीति कमलाकरः ।
माधवोप्येवम् । जस्मन्तभास्करस्तु—

वैश्वानराधिकरणोदरगतित्वादस्त्ववयविस्तावकत्वम् “व्रतो-
पवासनियमः” इत्यादिवाक्यानां त्वस्ति गतिः। तथा हि। एकाद-
श्याद्युपवासे हरिनक्तादौ च तेषां चारिताश्र्यात् ।

अथ तिथिविशेषे निषेधप्रयोजको वेधः स्कान्दे—

“नागो द्वादशनाडीभिर्दिक्पञ्चदशभिस्तथा ।

भूतोष्टादशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरां तिथिम् ॥” इति ॥

नागः पञ्चमी। दिक् दशमी। भूतश्चतुर्दशी। अयं वेधश्चो-
पवासातिरिक्तविषय इति कमलाकरः ।

कालनिर्णयकारस्तु द्वादशघटिकादिरूपोयं निन्यतिथि-
वेध उपवासाद्यौ निन्य इत्याह—“निन्यः स्यादुपवासकर्मणि”

ति॥ अत्र वयं ब्रूमः—कमलाकरोक्तिर्नक्तैकमक्ताद्युपवासे वेधा
भावपरा “नक्तादन्यविधौत्यजेदमुम्” इति कालनिर्णयोक्तेः ।
माधवोप्येवम् । तद्वचनानि विस्तरमियात्रन लिखितानि ।
तन्माष्टम्यादिवेधं तन्ननिर्णये वक्ष्यामः ।

इति वेधः ॥

सर्वत्र तिथिः सर्वापि यदहः कर्मकालव्यापिनी सैव ग्राह्या-
“कर्मणो यस्य यः कालस्तत्कालव्यापिनी तिथिः ।

तया कर्माणि कुर्वीत हासवृद्धौ न कारणम् ॥”

इति विष्णुधर्मोक्तेः । दिनद्वये तद्व्याप्तावेकदेशव्याप्ती वा
युग्मवाक्यान्निर्णयः । तस्य पूर्वावाधेनोपपत्तेः । कर्मकालस्य
प्रधानत्वाच्च । युग्मवाक्यं तु निगमः—

“युग्मामियुगभूतानां पण्मुन्योर्वसुरन्ध्रयोः ।

रुद्रेण द्वादशी युक्ता चतुर्दश्या च पूर्णिमा ।

प्रतिपद्यप्यमावास्या तिथ्योर्युग्मं महाफलम् ।

एतद्वचस्तं महादोषं हन्ति पुण्यं पुराकृतम् ॥” इति ।

द्वितीया तृतीयायुता, सा च द्वितीयायुतेति सप्तयुग्मानीत्यर्थ इति
निर्णयसिन्धुः ॥ अत्र युग्मान्यादिसप्तयुग्मेषु पूर्वतिथिरुत्तरति-
थिविद्धा ग्राह्या । उन्नरा तु पूर्वविद्धेत्युक्तं भवतीति माधवोपि ।
स्मृत्यन्तरशङ्करगीतयोरप्येवम् । इदं च शुरुपक्षे । अमाप्र-
तिपयुग्मस्य पूर्णिमायाश्च तत्रैव सत्त्वादित्येके । तत्त्वं त्यमाप्रति-

पद्युग्मात्कृष्णपक्षलिङ्गात्पक्षद्वयपरमिदम् । तत्तद्विशेषवाक्यैः कृष्णपक्षतिथिविशेषेऽप्योद्यते इति । दशमी तूक्ता पुराणसमुच्चये—
 “संपूर्णे दशमी कार्या मिश्रिता पूर्वयाथवा ।” इति ।
 संपूर्णेशुकृपक्षे ।

“त्रयोदशी तु कर्तव्या द्वादशीसहिता भुने ।”

इति त्रयोदश्युक्ता सुमन्तुना ।

कृष्णपक्षे त्वापस्तम्बः—

“प्रतिपत्सद्वितीया स्याद्वितीया प्रतिपद्युता ।

चतुर्थीसंयुता या च सा तृतीया फलप्रदा ॥

पञ्चमी तु प्रकर्तव्या पष्ठचायुक्ता तु नारद ।

कृष्णपक्षेऽष्टमी चैव कृष्णपक्षे चतुर्दशी ॥

पूर्वविद्धा प्रकर्तव्या परविद्धा न कुत्रचित् ।

दशमी चैव कर्तव्या सदुर्गा द्विजसत्तम ॥

पष्ठयष्टमी अमावास्या कृष्णपक्षे त्रयोदशी ।

एताः परयुताः पूज्याः पराः पूर्वेण संयुताः ॥” इति ।

यत्तु व्याघ्रः “खर्वोर्दर्वस्तथा हिंस्रः” इत्यादिवाक्येन परा पूर्वा चेत्याह, तच्छ्राद्धादिविषयम् ।

“द्वितीयादिषु युग्मानां पूज्यता नियमादिषु ।

एकोदिष्टादिवृद्ध्यादौ हासवृद्ध्यादिचोदना ॥”

इति व्यासोक्तेः । नियमादिषु व्रतदानादिदैवकर्मसु कर्म-
 कालव्याप्त्यभावे कर्मोपक्रमकालाग्राह्या । “कर्मोपक्रमका-

लगा तु कृतिभिर्ग्राह्या न युग्मादरः” इति कालनिर्णयोक्तेरिति कमलाकरेण कालनिर्णयस्थमन्यमतं तदीयत्वेन स्वीकृत्यप्रमाणत्वेनोपन्यस्तं स्वग्रन्थे निर्णयसिन्धौ ।

कालनिर्णयरूपा तु दिनद्वये यदा कर्मकालाव्याप्तिः स्पर्शा वा तदा युग्मवाक्यान्निर्णयः । यदि कर्मकालमुभयी व्याप्नोति नो वा स्पृशेत् “अल्पं तु द्यहगास्पृशेद्यदि तदा ग्राह्येव युग्माह्वया” इति यदैकस्मिन्दिने कर्मोपक्रमकालगानान्यस्मिन्तदा कर्मोपक्रमगैव ग्राह्या न तत्त्याग इत्यस्य विषयं परित्यज्य युग्मवाक्योपपत्तेर्युग्मानादरेण कर्मोपक्रमकालगैव तिथिर्ग्राह्येति केषांचिन्मतं तदुपन्यस्य कर्मत्यारभ्य ब्रुवत इत्यन्तेन ग्रन्थेन ।

“कर्मोपक्रमकालगानु कृतिभिर्ग्राह्या न युग्मादरः ।

इत्येके ब्रुवतेऽथ कर्मसमये कृत्स्नाऽल्पके वा भवे ।

यैका सा खलु शस्यते व्रतविधौ युग्मानिधाने तदा ॥”

इति । अथेति । अथ उभयदिने कर्मकाले संपूर्णाऽल्पा वा भवेत्तदा युग्मवाक्यान्निर्णयः नेतरेणेति उक्तम् तदेव कमलाकरस्याप्यभिमतम् । न जाने किं निमित्तमुपादाय तेन तन्मतमपलपितम् । अत्र विशेषस्तत्रतत्र वक्ष्यते ।

उपवासलक्षणमाह वशिष्टः—

“उपवासः स विज्ञेयः सर्वजोगविवर्जनम् ।”

इति । निराहार उपवासः । स चाहोरात्रसाध्यः ।

इत्युपवासनिर्णयः ।

अथैकभक्तनिर्णयः ।

तत्रैकभक्तव्रतं त्रिविधं स्वतन्त्रमन्याङ्गमुपवासप्रतिनिधिरूपं चेति । अत्र दिनार्द्धस्यापि सार्द्धमुहूर्तपरिमितः कालः । पञ्चधा विभागे मध्याह्नस्यापरभाग एकभक्तस्य मुख्यः कालः । दिनार्द्धेतीति सति समनन्तरभावित्वादस्तमयात्प्राचीनो गौणः इतिमाधवः ।

दीपिकायान्तु त्रिधा विभक्तदिनस्य यो मध्यांशस्तस्यात्यदलं मुख्यः कालस्ततोर्कास्तावधिर्गौणः काल उक्तः । मध्याह्नान्त्यदले” इत्यादिकालनिर्णयोक्तेः ।

निर्णयामृतकारस्तु पञ्चधा विभक्तस्याहस्तृतीयो भागः पङ्चदशिकात्मको मध्याह्नः, तत्राप्युत्तरस्थितघटिकात्रये एकभक्तं कार्यमित्याह ।

कमलाकरस्तु षोडशसप्तदशादिदण्डाः मुख्यः कालः । ततः सूर्यास्तपर्यन्तं गौण इत्याह ।

जस्मन्तभास्करस्तु षोडशसप्तादशाष्टादशघटिकारूपो मुख्य इत्याह ॥ मम तु एवं भाति—त्रिधा विभक्तस्याहो मध्यं मध्याह्नः स एवैकभक्तव्रते मुख्यः कालः ।

“तस्मै ह स्म पूर्वाह्णे देवा अशनमभिहरन्ति मध्यं दिने मनुष्या अपराह्णे पितरः” इति शतपथश्रुतेः ।

“मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या एकभक्तव्रते तिथिः ।

उदये तूपवासस्य नक्तस्यास्तमये तिथिः ॥

मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या एकभक्तव्रते तिथिः ।”

इति पद्मपुराणवैधायनवचनाभ्याम् ।

मध्याह्नादुपरितनः सार्द्धमुहूर्तद्वयात्मकः कालो मुख्यः ।
तदूर्ध्वं सूर्यास्तादर्वाक् त्रिमुहूर्तात्मकसायंकालात्पूर्वा भागो-
गौणः । तथा च

हेमाद्रौ स्कन्दपुराणम्—

“दिनार्द्धसमयेतीते भुज्यते नियमेन यत् ।

एकभक्तमिति प्रोक्तमतस्तत्स्यादिवैव हि ॥” इति ॥

अत्र ‘दिवैवहि’ इति यदुक्तं तन्मुख्यकालेदेवाद्रोजनाभावे तदुत्तरं
भोजनेसूर्यास्तावधिकस्यानिषिद्धस्य गौणकालस्य परिग्रहार्थम्
‘अतीते’ इत्यनेन दिनार्द्धपूर्वकालस्य व्यावृत्तिः कृतेति । अत्र
निर्णेतव्यविषयः षोढा भिद्यते । पूर्वयुरेव मध्याह्नव्या-
पित्वं परेयुरेव तद्व्यापित्वमुभयत्र तद्व्यापित्वमुभयत्र तदव्या-
पित्वमुभयत्र साम्येन तदेकदेशव्यापित्वमुभयत्र वैषम्येण तदे-
कदेशव्यापित्वं चेति ॥ तत्र प्रथमद्वितीययोर्मध्याह्नव्यापित्व-
स्य निर्णायकत्वम् । तृतीये पूर्वविद्धा ग्राह्या । मुख्यकालव्याप्तेः
समत्वेन गौणकालव्याप्तेराधिकत्वात् । अनेनैव न्यायेनोभयत्र
मुख्यकालव्याप्त्यभावेपि गौणकालव्याप्तिलाभात्पूर्वाविद्धैव ।
पञ्चमेऽप्ययमेव न्यायो योज्यः । पष्ठे तु यदा पूर्वयुर्मध्याह्नैक-
देशमधिकं व्याप्नोति तदाधिक्याद्गौणकालव्याप्तेश्च पूर्वयु-
र्ग्राह्या । यदा परेयुर्मध्याह्नैकदेशमधिकं व्याप्नोति तदा गौण-
कालव्याप्त्यभावेपि मुख्यकालव्याप्त्याधिक्यानुसारेण परेयुर्ग्रा-
ह्येति माधवः । कमलाकरोप्येवम् । तृतीयपक्षे युग्मवा-

क्यान्निर्णय इति हेमाद्रिदीपिकाकारौ। रामप्रकाशस्तु पूर्व दिने मुहूर्तन्यूनकालव्यापनं चेत्तदा माधवहेमाद्रिमतमेव सम्यक्। यदि च मुहूर्तन्यूनं मुख्यकालैकदेशं पूर्वदिने व्याप्नोति परदिने च सपादमुहूर्तादिमुख्यकालं तदा युग्मवाक्या निर्णय इत्याह ।

इति स्वतन्त्रैकभक्तनिर्णयः ॥

अथान्याङ्गोपवासप्रतिनिधयेकभक्तनिर्णयः ॥

अन्याङ्गे उपवासप्रतिनिधौ च तदनुसारेण निर्णय इति कमलाकरः ।

कालनिर्णयकारस्तु अन्याङ्गे उपवासप्रतिनिधौ च नायं नय इत्याह ।

तथाच “नान्याङ्गेयमभोजनप्रतिनिधौ नैकैकभक्ते नयः” इति । निर्णयामृतकारोप्येवम् ।

माधवस्तु अन्याङ्गे स्वतन्त्रैकभक्तवन्निर्णयः । उपवास-प्रतिनिधौ तु तदुपवासतिथौ कार्यम्। तस्य गौणोपवासत्वादित्याहामम तु एवं भाति । अन्पस्य तत्तद्देवपूजनदानदे-राङ्गिनोङ्गप्रति व्युत्पत्तेर्देवपूजनादिसमाप्तिकाल एव मुख्यः कालः, ततोर्कास्तपर्यन्तं गौण इति । सत्येवम्—

“दिनार्द्धसमयेतीति भुज्यते नियमेन यत् ।

एकभक्तमिति प्रोक्तमतस्तस्माद्देव हि ॥”

इति स्कन्दपुराणवचनमनुगृहीतं, सर्वैः सहाविरोधश्च भवति । उपवासं प्रकम्य रोगादिना तदशक्तौ तत्र गुर्वनुज्ञया पयोमूलफलाद्यशनमुपवासप्रतिनिधिः । तत्र गुर्वनुज्ञाकाल एव मुख्यः कालः “गुरोर्वचनमौपधम्” इति शास्त्रादिति शम् ।

अथ नक्तं निर्णयते ।

अत्र नक्तशब्दो भोजनपरः । कालपरत्वे ‘तस्यां नक्तं प्रकुर्वीते’त्यादौ प्रकुर्वीतेत्यस्यानन्वयात् नहि कालः केनचित्कर्तुं शक्यते तस्य भोजनस्य रात्राविति कालविधिरतो दिवाभोजनराहित्ये सति रात्रिभोजनं व्रतस्य स्वरूपमन्यथा स्वतः प्राप्तस्य रात्रिभोजनस्य विधानवैयर्थ्यात् तस्य रात्रिभोजनस्य विष्ण्वादिपूजनतङ्कः । तत्तत्संनिधौ पठितत्वात् । तथा होमाद्यपि तदङ्गम् ‘होमं च तत्र कुर्वीत’ इत्यभिधानात् । एवञ्च सति प्रधानविरोधेन पूजाहोमादेरङ्गस्य दिवानुष्ठानमर्थादुक्तं भवति ।

प्रधानस्य च नक्तस्य कालद्वयं भविष्ये दर्शितम् ।

“गृहूर्तानि दिनं नक्तं प्रवदन्ति मनीषिणः ।

नक्षत्रदर्शनान्नक्तमहं मन्ये गणाधिप ॥” इति ।

अस्य च कालद्वयस्याधिकारिभेदेन व्यवस्थामाह देवलः-

“नक्षत्रदर्शनान्नक्तं गृहस्थस्य बुधैः स्मृतम् ।

पतेर्दिनाष्टमे भागे रात्रौ तस्य निषिध्यते ॥” इति ।

स्मृत्यन्तरेपि—

“नक्तं निशायां कुर्वीत गृहस्थो विधिसंयुतः ।

यतिश्च विधवा चैव कुर्यात्सदिवाकरम् ॥

सदिवाकरं तु यत्प्रोक्तमन्तिमे घटिकाद्वये ।

प्रदोषोस्तमयादूर्ध्वं घटिकाद्वयमिष्यते ।

इति वत्सोक्तेः ।

“निशानक्तं भुवि ज्ञेयं यामार्द्धे प्रथमे सदा॥” इति ।

इदं भिक्षोर्दिनांशेऽष्टमे इति कालनिर्णयेपि ।

रात्रिनक्तभोजने व्यासः—

“त्रिमुहूर्तः प्रदोषः स्याद्वावस्तं गते सति ।

नक्तं तु तत्र कुर्वीत इति शास्त्रस्य निश्चयः॥”

इति । तदेवं नक्तकालौ व्यवस्थितौ ।

तत्र विशेषमाह वत्सः—

“प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या सदा नक्तव्रते तिथिः ।

एकादशीं विना सर्वा शुक्लेरुष्णे तथा स्मृता॥” इति ।

एकादश्यां तु यन्नक्तं तत्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । तस्य हरिन-
क्तत्वात् । तदुक्तं स्कान्दे—

“प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या सदा नक्तव्रते तिथिः ।

उदयस्था सदा पूज्या हरिनक्तव्रते तिथिः” इति ।

अत्राप्येकमक्तन्यायेन षोढा विषयभेदा उत्प्रेक्षणीयाः ।

मध्याह्नप्रदोषयोरेव भिन्नत्वात् । पूर्वयुरेव प्रदोषव्याप्ती पूर्वा

परेशुरेव प्रदोषव्याप्तौ परा उभयत्र प्रदोषव्याप्तौ परा ।

“सदैव तिथ्योरुभयोः प्रदोषव्यापिनी तिथिः ।

तत्रोत्तरत्र नक्तं स्यादुभयत्रापि सा यतः॥”

इति कालादर्शं जावाल्गुकेः । उभयत्रापि दिवा रात्रौ च सा तिथिर्विद्यते यतोऽत इत्यर्थः ।

उभयत्र प्रदोषव्याप्त्यभावेऽपि परैव । तदाह जावालिः—

“अतथात्वे परत्र स्यादर्वागस्तायतो हि सा ।”

इति । प्रदोषे तदभावेऽप्यस्तमयादर्वाग्यतः सा विद्यते ततः सा ग्राह्येत्यर्थः ।

साम्येन वैषम्येण दिनद्वये मुहूर्तान्यूनप्रदोषैकदेशव्याप्तौ परेशुरेव नक्तं, सायंकालस्य गौणस्य तत्तिथिव्याप्तत्वादिति माधवः ।

वस्तुतस्तु एषा कोटिरप्रयोजिकैव । तथा हि । मुहूर्तान्यून-
कालत्वेन प्रदोषव्यापितिथिसत्त्वे सुतरां परदिन एव नक्तं
तत्साम्यवैषम्ययोरप्रयोजकतयोक्त्यादिने प्रदोषव्याप्तिसत्त्व-
रूपतृतीयकोटावेवास्य निवेशान्नास्याः कोटेः स्वातन्त्र्यमिति
रामप्रकाशः ।

अस्य च दिवारात्रिव्रतत्वेन प्रदोषव्याप्तिवत्सायंकाल-
व्याप्तिरपि निर्णयहेतुर्भवति । दिवारात्रिव्रतत्वञ्च कूर्मपुराणे-
ऽभिहितम् ।

“प्रदोषव्यापिनी यत्र त्रिमुहूर्ता यत्र दिवा ।”

कालव्याप्तिस्तु पञ्चान्निर्दिष्टेति विवेकः । तेष्वितरनक्तेषु प्रदो-
पव्यापितिथिग्रहणेऽपि भानुवासरसंक्रान्त्यादिना गृहस्थस्यापि
यदा रात्रिभोजननिषेधस्तदा सोऽपि दिवैव नक्तं कुर्यात् । तथा
च भविष्यपुराणे—

“ये चादित्यदिने ब्रह्मन्नक्तं कुर्वन्ति मानवाः ।

दिनान्ते तेपि भुञ्जीरन्निषेधाद्वात्रिभोजनं ॥” इति ।

अस्मिंश्च दिवाभोजने उत्तमो मुहूर्तः मध्यम उपान्त्यः ।

ततः प्राचीनो जघन्यः । एवं सत्यन्तिमभागत्रिमुहूर्त-
वचनान्युपपद्यन्ते । रात्रिभोजनेऽपि घटिकात्रयमुत्तमः कालः
घटिकापट्टकं मध्यमः । एतदेवाभिप्रेत्य वचनं स्मर्यते—

“प्रदोषोऽस्तमयादूर्ध्वं घटिकात्रयमिव्यते ।

त्रिमुहूर्तं प्रदोषः स्याद्द्रवावस्तं गते सति ॥”

इति । निशथिपर्यन्तो जघन्यः ‘नक्तं प्रकुर्वीत रात्रौ’ इति
सामान्येनाभिधानात् । असौरनक्तेषु सामान्येन वैषम्येण
वा दिनद्वये प्रदोषैकदेशव्याप्तौ परेषुरेव नक्तं कार्यं सायंकाल-
स्य गौणस्य तत्तिथिव्याप्तत्वात् । अनेनैव न्यायेन सौरनक्तेषु
सायंकालैकदेशव्याप्तौ पूर्वा तिथिर्ग्राह्या । प्रदोषकालस्य गौण
स्य तत्तिथिव्याप्तत्वात् ।

यत्तु ‘नो हेयं विहितत्वतो ब्रतवताप्यादित्यवारादिषु’ इति
निर्णयकारे । न रात्रिनक्तमादित्यवारादौ त्याज्यमित्याह,
तत्सौरनक्तातिरिक्तप्राप्तादित्यवारपरम् । अत्रापि एकमक्त-
वदन्प्राङ्मनकोपवासस्थानीयनक्तयोर्निर्णयो द्रष्टव्यः । यथोक्त-

“तदा नक्तव्रतं कुर्यात्स्वाध्यायस्य निषेधवत् ।” इति ।
यद्यप्यत्र प्रदोषसायं कालौ द्वावपि प्रयोजकौ प्रतिभासेते तथापि
प्रदोषव्याप्तिर्मुख्यः कल्पः । सायंकालव्याप्तिरनुकल्प इति
जाबालिवचनादवगम्यते तत्र ह्यतथात्वम् इति प्रदोषव्याप्त्य-
भावमनूय तादृशास्तिथेर्ग्राह्यत्वम् । अर्वागस्तायत इति हेतु-
पन्यासात् ।

ईदृशोपि विषये गृहस्थोपि यतिवद्विवानक्तमाचरेत् ।
तदुक्तं स्कान्दे—

“प्रदोषव्यापिनी न स्याद्विवा नक्तं विधीयते ।

आत्मनो द्विगुणां छाया मतिक्रामति भास्करे ॥

तन्नक्तं नक्तमित्याहुर्न नक्तं निशि भोजनम् ।

एवं ज्ञात्वा ततो विद्वान्सायाह्ने तु भुजिक्रियाम् ।

कुर्यान्नक्तव्रती नक्तं फलं भवति निश्चितम् ॥” इति ।

यत्तु सप्तमीभानुवारादौ सौरनक्तं विहितं, तत्र पूर्वोक्तेन
सायंकालव्याप्तिर्मुख्यः कल्पः । प्रदोषव्याप्तिरनुकल्पः । तदे-
वाभिप्रेत्य सुमन्तुः—

“त्रिमुहूर्तस्पृगेवाहि निशि चेतावती तिथिः ।

तस्यां सौरं भवेन्नक्तमह्न्येव तु भोजनम् ॥” इति ।

अत्र सायंव्याप्तेर्मुख्यकालत्वात्प्रथमतो निर्देशः । प्रदोष-
व्याप्तेरनुकल्पत्वात्पश्चात्निर्देशः । इतरनक्तेषु तु प्रदोषव्याप्ते-
र्मुख्यत्वादुदाहृतकर्मपुराणवचने सेव प्रथमं निर्दिष्टा, सायं-

अथायाचितं निर्णयते ।

तत्र पूर्वोदाहृते सप्तमीव्रते पञ्चम्यामयाचितं विहितं तस्यै-
कभक्तवत्प्रतिपदोक्तः कालविशेषविधिर्नास्ति तस्य याचित-
पानभोजननिषेधरूपत्वात् । स च निषेध उपवासवदहो-
रात्रं विषयीकरोति । अत एव सङ्कल्पोऽपि अस्मिन्नहोरात्रे
याचितमन्नं न भोक्ष्ये इत्येव कर्तव्यः । अथ वा याचितादन्यदया-
चितमित्यत्राप्रयत्नलब्धस्य परदत्तस्य भोजनं विवक्ष्यते । तदापि
पराधीनत्वादेव तस्य नक्तकालविशेषो विधातुं शक्यते । यद्य-
पि स्वगृहे पूर्वसंचितं वसु इदानीमयाचितं भवति तथापि
पूर्वप्रयत्नसंपादितं तयाचितमेव विषयीकरोति । अथ वा निषे-
धस्य प्रसक्तिपूर्वकत्वात् याच्नाप्रसक्तेश्च परद्रव्यविषयत्वात्
अयाचितशब्दोऽपि परद्रव्यमेव विषयीकरोति । अत्रायाचित-
शब्दस्य द्वावर्थौ सम्पन्नौ प्रतिषेधः पर्युदासश्च । तयोरुभयोः
प्रतिषेधं प्राजापत्यकृच्छ्र व्याख्याने गौतमो व्याजहार—

“अथापरं ज्यहं न कश्चन याचेत्” इति ।

पर्युदासपक्षंवृहस्पतिव्याजहार—

“ज्यहं प्रातस्ज्यहं सायं ज्यहमद्यादयाचितम् ।

ज्यहं परं तु नाश्रीयात्प्राजापत्यं चरन्दिजः” ॥ इति ।

स्मृत्यन्तरेपि—

“अयाचिताशो मितभुक्परो सिद्धिमवानुयात् ।”

इति मितभोजित्वम् । तदुक्तं चतुर्विंशतिमते—

“प्रातस्तु द्वादश यासा नक्तं पञ्चदशैव तु ।

अयाचिते तु द्वौ चाष्टौ प्राजापत्यविधिः स्मृतः ॥”

लक्षणलक्षितयोरेकभक्तनक्तयोरेकस्मिन्दिने यदा प्रसक्तिस्तदा कथं कर्तव्यम् । नचैतादृशी प्रसक्तिरेव नास्तीति शङ्कनीयम्, भविष्यपुराणोक्ते रथसप्तमीव्रते कदाचित्तत्प्रसक्तेः । तथा हि तत्र तृतीयादिसप्तम्यन्तेषु पंचसु दिनेषु क्रमेण नक्तैकभक्ताऽयाचितोपवासपारणानि विहितानि । अत्र यदा तृतीया यामत्रयपरिमिता तत ऊर्ध्वं चतुर्थी तदा मध्याह्नव्यापित्वातृतीयैकभक्तं तत्राव्याप्तं, प्रदोषव्यापित्वाचतुर्थीनक्तमपि तथैव । तथा सति परस्परविरोधो दुष्परिहरः । अत्रोच्यते । एकभक्तस्य प्राथम्यात्प्राचल्येन तस्मिन्मुख्यकाल एवानुष्ठेयः । तद्विरोधिनि तु नक्तेऽनुकल्पः । स च द्विधा दिनान्तरानुष्ठानात्, कर्त्रन्तरानुष्ठानाच्च । यदा चतुर्थी परेद्युर्वृद्ध्या सायंकालं व्याप्नोति तदा तस्य गौणकालत्वादेक एव कर्ता दिनभेदेन व्रतद्वयमनुतिष्ठेत् । यदा चतुर्थी समा क्षीणा तदा गौणकालस्याप्यसम्भवेन पूर्वयुरेव भार्यापुत्रादिना कर्त्रन्तरेण तन्नक्तं कारणीयम् । सूर्यास्तादुपरि त्रिदण्डसन्ध्योत्तरं भोजनं कार्यमिति कमलाकरः । नक्षत्रदर्शनानन्तरमिति दीपिका ।

जस्मन्तभास्करस्तु कमलाकरमतं सम्मनुते । भगवन्तभास्करमदनरत्नकारौ—

“आहारं मैथुनं निद्रां स्वाध्यायं च चतुर्थकम् ।

चत्वारिमानि कर्माणि सन्ध्यायां परिवर्जयेत् ॥”

इति निषेधस्तु रागप्राप्तभोजनपर इत्याहतुः ।

इति नक्तम् ।

इति । तच्च भोज्यद्रव्यं परकीयमयत्नेनोपनीतं चेत्त्ये-
तदुभयं स्मार्तलिङ्गदवगम्यते ।

तथाच प्रतिग्रहप्रकरणे याज्ञवल्क्यः-

“अयाचिताहृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्मणः॥” इति ।

तथा यतिधर्मपूशनाः-

‘भिक्षाशनमनुयोगात्प्राक्केनापि निमन्त्रितम्’ ।

अयाचितं तु तद्वैक्ष्यं भोक्तव्यं मनुरब्रवीत् ॥” इति ।

यदि प्रतिषेधः पर्युदासो वा उभयथापि एकभक्तादिवन्न-
कालो विशेषणीयः, प्रतिषेधेऽनुष्ठेयाभावात्, पर्युदासे पराधीन-
त्वात् । असति कालविशेषविधौ न कर्मकालव्याप्तिवचन-
मत्र प्रवर्तते । तथा सति किं ‘पौर्वाहिकास्तु तिथयः’ इति
वचनेन परा ग्राह्या, किंवा युग्मादिवाक्येन पूर्वति वीक्षायां
युग्मवाक्यस्य तिथिविशेषविषयत्वात्तदनुसरणमितिमाधवः ।

अयाचिते तु विशेषवचनाभावादुपवासवन्निर्णय इति
कमलाकरः ।

अयाचितस्यान्नस्य कदाचित्प्रातरादिकाले लाभेपि अष्टधा
विभक्तदिनस्य प्रथमे भागे प्रहरद्वयोपरि अर्द्धप्रहराभ्यन्तरे
अयाचितं यथाविधि भोक्तव्यं तत्कालस्य सामान्यतो हि
भोजने मुख्यत्वात् सार्द्धप्रहरद्वयानन्तरं तद्व्याप्ते तु सति
सामर्थ्येऽस्तादूर्ध्वकाल एव भोक्तव्यमिति रामप्रकाशः ।

मम तु एवं भाति नित्यकर्मानुष्ठानानन्तरं यस्मिन्काले-
ऽयाचितान्नोपलब्धिस्तत्रैव भोक्तव्यं तत्कालविधायकविशेष-
वचनाभावात् ।

इत्ययाचितम् ।

अथ दानव्रतनिर्णयः ।

“सोदयत्रिमुहूर्तायां कुर्याद्दानं व्रतानि च ।

उभयत्र तथात्वे तु पूर्वद्युस्तदनुष्ठितिः ॥

परत्रैव तथात्वंचेत्पूर्वाग्राह्या तिथिः क्षये ।

तिथेः साम्ये च वृद्धौ च गृह्यतां तिथिरुत्तरा ।

अस्पर्शे चैकदेशस्य व्याप्तौ पूर्वैव गृह्यताम् ॥”

कर्मकालश्च प्रायशो दानव्रतयोर्देवत्वेन पूर्वाह्णेऽवगन्तव्यः

‘पूर्वाह्णे वै देवानाम्’ इति श्रुतेः । अह्नः पूर्वा भागः पूर्वाह्नः सच पञ्चधा विभागपक्षे मुहूर्तत्रयात्मकः प्रातःकालः । चतुर्धा विभागपक्षे सार्द्धप्रहरात्मकः । त्रिधा विभागपक्षे पञ्चमुहूर्तात्मकः द्वेधा विभागपक्षे सार्द्धसप्तमुहूर्तात्मकः । पञ्चदशधा विभागपक्षेऽप्यर्थात्तथैव सम्पद्यते । यद्यपि बहुशास्त्रानुरोधेन पञ्चधा विभाग एवात्र ग्राह्य इति युक्तं तथापि बहुकर्तव्योपेतयोर्दानव्रतयोर्मुहूर्तत्रयमात्रेणानुष्ठातुमशक्यत्वादितरेऽपि पक्षा अनुकल्पत्वेन गृहीतव्याः । यत्र सार्द्धसप्तमुहूर्तरपि न कर्म समाप्यते तत्र कृत्स्नदिवसोऽप्यनुज्ञायते । विशेषमत्र तत्तन्निर्णये वक्ष्यामः । दानं प्रसिद्धम् । व्रतं नियमः ।

इति । तच्च भोज्यद्रव्यं परकीयमयत्नेनोपनीतं चेत्त्ये-
तदुभयं स्मार्तलिङ्गादवगम्यते ।

तथाच प्रतिग्रहप्रकरणे याज्ञवल्क्यः—

“अयाचितादृतं ग्राह्यमपि दुष्कृतकर्मणः।” इति ।

तथा यतिधर्मपूशनाः—

‘भिक्षाशनमनुयोगात्प्राक्केनापि निमन्त्रितम् ।’

अयाचितं तु तज्जैक्ष्यं भोक्तव्यं मनुरब्रवीत् ॥” इति ।

यदि प्रतिपेधः पर्युदासो वा उभयथापि एकभक्तादिवन्न-
कालो विशेषणीयः, प्रतिपेधेऽनुष्ठेयाभावात्, पर्युदासे पराधीन-
त्वात् । असति कालविशेषविधौ न कर्मकालव्याप्तिवचन-
मत्र प्रवर्तते । तथा सति किं ‘पौर्वाहिकास्तु तिथयः’ इति
वचनेन परा ग्राह्या, किंवा गुग्मादिवाक्येन पूर्वति वीक्षायां
गुग्मवाक्यस्य तिथिविशेषविषयत्वात्तदनुसरणमितिमाधवः।

अयाचिते तु विशेषवचनाभावादुपवासवन्निर्णय इति
कमलाकरः ।

अयाचितस्यान्नस्य कदाचित्प्रातरादिकाले लाभेपि अष्टधा
विभक्तदिनस्य प्रथमे भागे प्रहरद्वयोपरि अर्द्धप्रहराभ्यन्तरे
अयाचितं यथाविधि भोक्तव्यं तत्कालस्य सामान्यतो हि
भोजने मुख्यत्वात् सार्द्धप्रहरद्वयानन्तरं तद्व्याप्ते तु सति
सामर्थ्येऽस्तादूर्ध्वकाल एव भोक्तव्यमिति रामप्रकाशः ।

मम तु एवं भाति नित्यकर्मानुष्ठानानन्तरं यस्मिन्काले-
ऽयाचितान्नोपलब्धिस्तत्रैव भोक्तव्यं तत्कालविधायकविशेष-
वचनाभावात् ।

इत्ययाचितम् ।

“दशमीशेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः ।

नैवोपोष्यं वैष्णवेन तद्धिनैकादशीव्रतम् ॥” इति ।

अरुणोदयस्वरूपं च माधवीये स्कान्दे—

“उदयात्प्राक्चतस्रस्तु घटिका अरुणादेयः” इति ।

यदपि “उदयात्प्राग्यदा विप्र मुहूर्तद्वयसंयुता ।

संपूर्णेकादशी नाम तत्रैवोपवसेद्ब्रूही ॥”

इति गारुडसौरधर्मादिवचनं, यच्च भविष्ये—

“आदित्योदयवेलायाः प्राङ्मुहूर्तद्वयान्विता ।

एकादशी तु सम्पूर्णा विद्वान्या परिकीर्तिता ॥”

इति तदप्युपसंहारन्यायेन दण्डचतुष्टयपरमेव ।

हेमाद्रावप्येवम् ।

यत्तु ब्रह्मवैवर्ते—

“चतस्रो घटिकाः प्रातररुणोदयनिश्चयः ।

चतुष्टयविभागोऽत्र वेधादीनां किलोदितः ।

अरुणोदयवेधः स्यात्सार्द्धं तु घटिकात्रयम् ।

अतिवेधो द्विघटिकाः प्रभातं दर्शनाद्रवेः ॥

महावेधोऽपि तत्रैव दृश्यतेऽर्को न दृश्यते ।

तुरीयस्तत्र विहितो योगः सूर्योदये बुधैः” ॥

इति तदप्यवयवद्वाराऽरुणोदयवेधविशेषपरमेवेति माध-

वीयेमदनरत्ने च । अन्यस्तूदयवेधः ।

तथान्येपि हेमाद्रौ माधवीये गारुडे—

“उदयात्प्राक्त्रिघटिकाव्यापिन्येकादशी यदा ।

चीनः कालो लक्ष्यते ऽन्यथा सुमंतुवचनेन विरोधः स्यात् ।
तथाचतद्वचनम्-

“यत्रार्द्धरात्रादवाक्तु नक्षत्रं प्राप्यते तिथौ ।

तन्नक्षत्रव्रते कुर्यादतीति पारणंतिथौ” इति ।

निर्णयामृतकृतदीपिकायां तु यदा पूर्वस्मिन्नेव दिने-
ऽस्तमयसम्बन्धि तदा तदेवोपवसनीयम् दिनद्वये सत्त्वेऽस्तत्त्वे
वा पूर्वं यदा पूर्वयुरर्द्धरात्रिसम्बन्धि परेयुरस्तमयसंबन्धि
तदोत्तरमिति ।

“उपवासे यदृक्षं स्यात्तद्धि नक्तैकभक्तयोः ।

उदये त्रिमुहूर्तस्थं नक्षत्रं व्रतदानयोः ॥

दिनद्वये तथात्वे तु पूर्वं स्याद्वलवत्त्वतः ।

श्रवणं तूत्तरं ग्राह्यमुपाकरणकर्मणि ॥

पिन्धे तु तिथिवत्सर्वं नक्षत्रस्य विनिर्णयः ।

पूर्वः स्यादुपवासादावृत्तरो व्रतदानयोः ॥

योगः श्राद्धे कर्मकालव्याप्तस्तु परिगृह्यताम् ।

करणं यद्दिने तत्तु ग्राह्यं रात्रौ यदा तदा ॥

दिनद्वयेकभक्ताभ्यामुपवासः प्रसिध्यति ।

वासरे संक्षयाभावाद्गृहीतव्यं यथास्थितम् ॥”

इति नक्षत्रायुपवासनिर्णयः ।

अथैकादश्यापवासनिर्णयः ।

तत्र दशमीवेधो द्वेधा अरुणोदपवेधः सूर्योदयवेधश्चेति ।

आपो गारुडे-

“दशमीशेषसंयुक्तो यदि स्यादरुणोदयः ।

नैवोपोष्यं वैष्णवेन तद्दिनैकादशव्रितम् ॥”

इति गारुडे भविष्ये च योगमात्रे निषेधात् ।

नारदीयेपि—

“लववेधेपि विप्रेन्द्र दशम्येकादशी त्यजेत् ।

सुराया विन्दुना स्पृष्टं गङ्गाग्नौ इव निर्मलम् ॥”

स्कान्देऽप्येवम् ।

माधवोऽप्याह सोऽयं कलादिवेधोऽरुणोदयवेधे सूर्योदय-
वेधे च समान इति ।

निगमेपि—

“सर्वप्रकारवेधोऽयमुपवासस्य दूषकः ॥” इति ।

अतएवमाधवेन—अरुणोदयाय दण्डेत्यादिस्पर्शादिका-
दश्याः सम्पृक्तादिसंज्ञा उक्ता निषिद्धास्ततः सामान्यतो
विशेषतश्चारुणोदयवेधो निषिद्धः । स च चतुर्घटिकात्मक एवा-
रुणोदय इति सिद्धम् स च वैष्णवविषयः । तद्वाक्येषु वैष्णव-
ग्रहणात् । अत्र शेषं निर्णयग्रन्थेत्योऽवसेधम् ।

उदयवेधस्तु पारिशेषात्स्मार्तगोचरः । तदाह माधवः—

“अरुणोदयवेधोऽत्र वेधः सूर्योदये तथा ।

उक्तौ द्वौ दशमीवेधौ वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥”

हेमाद्रिस्तु मतान्तरेणार्द्धरात्रवेधमप्याह । स चाऽसर्वसम्प-
तरूपेक्ष्यः । यश्च पञ्चदशघटिकात्मा वेधः स चोपवासातिरिक्त-

सन्दिग्धैकादशी नाम वर्ज्येयं धर्मकांक्षिभिः ॥

उदयात्प्राङ्मुहूर्तेन व्यापिन्येकादशी यदा ।

संयुक्तैकादशी नाम वर्ज्येयं धर्मवृद्धये ॥”

हेमाद्रौ रात्रेरन्त्योष्टमभागोप्यरुणोदय उक्तः—

“निशः प्रान्ते तु यामार्द्धे देववादित्रवादने ।

सारस्वतानाध्ययने वारुणोदय इष्यते ॥”

इतिस्मृतेः। अत्रैक एषां सर्वपक्षाणां मुहूर्तद्वयेन क्रीडाकारा
निशःप्रान्त इति वचनाच्च रात्रिमानवशात्सार्द्धत्रिदण्डादयो
जेकेरुणोदयाः।

तदाह हेमाद्रिः—सार्द्धघटिकात्रयोक्तिरष्टाविंशतिघटिका-
मानरात्रिविषया । महत्तरास्तु रात्रीरपेक्ष्य चतस्रो घटिका
इत्युक्तमित्याहुः । तन्न । अरुणोदयशब्दस्यानेकार्थत्वापत्तेः ।
नच मुहूर्तद्वयमर्थः दण्डद्वयकमुहूर्तादिवेधानां तथाप्यनुपपत्तेः।
नहि तेषां यामार्द्धत्वमरुणोदयत्वं चास्ति। मुहूर्तद्वयस्य यामा-
र्द्धस्य च चतस्रो घटिका इत्यनेनोपसंहाराच्च न तदर्थः । न
च ‘सार्द्धं तु घटिकात्रयम्’ इत्यनेनापि तदापत्तिः शङ्क्या ।
तेन चतुर्दण्डे वेधस्यैवोक्तेः । चतुर्दण्डेर्द्धघटीदशमीसत्त्वे हि
वेधस्तदर्थः द्विघटिकादौ तदयोगाच्च यत्तु मतं कियता अरुणो-
दये वेध इत्यपेक्षायां सार्द्धघटिकात्रयनियमादरुणोदयेऽर्द्धघटि-
कातो न्यूनदशमीसत्त्वे न दोष इति। तनुच्छम्। द्विदण्डादावपि
तदापत्तेः ।

इति हेमाद्रौ पाञ्चवचनम्, तदेकदेश्या वृद्धौ ज्ञेयम् ।
तदुक्तं माधवेन—

“एकादशी द्वादशी चेत्युभयं वर्द्धते यदा ।

तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्तैर्ग्राह्यं परं दिनम्॥” इति ।

विद्वैकादश्यां द्वादशीमात्रवृद्धौ च सर्वेषां परैव । तत्रैवै-
कादशीमात्रवृद्धौ गृहिणः पूर्वा यतेरुत्तरा, पूर्वोक्तपाद्मात्र-
वता अप्येवम् ।

एतच्छुद्धाविद्धातुल्यमिति माधवः—

“त्रयोदश्यां न लभ्येत द्वादशी यदि किञ्चन ।

उपोष्यैकादशी तत्र दशमीमिश्रितापि च ॥”

इति स्कान्दात् । विष्णुरहस्येऽपि—

“दशमीशेषसंयुक्ता उपोष्यैकादशी सदा ।

यदा न स्यात्त्रयोदश्यां मुहूर्तं द्वादशी तिथिः॥” इति ।

भविष्येऽप्येवम्—

“अविद्धानि निषिद्धैश्च न लभ्यन्ते दिनानि तु ।

मुहूर्तः पञ्चाभिर्विद्धा ग्राह्यैकादशीतिथिः” ॥

इति ऋष्यशृङ्गोक्तेः । मुहूर्तपञ्चकमरुणोदयमारुह्य ज्ञेयम् ।

न्यथोत्तरेऽपि एकादश्युपवाससम्भवात् । तथा च स एव—

“सर्वत्रैकादशीकार्या द्वादशीमिश्रिता नरेः ।

प्रातर्भवतु मा वा भूयस्मान्नित्यमुपोषणम्॥” इति ।

यदपि हेमाद्रिणा शुद्धसमा शुद्धन्यूना वायिकद्वादशि-

का चेत्सर्वेषां परैवेत्युक्तं, तदपि वैष्णवविषयम् । स्मार्तानां

तु पूर्ववेत्याविरोधः । हेमाद्रि मतेनोच्यते । तत्र—

विषय इति माधवः। यदा त्वेकादश्येव शुद्धा सती वर्द्धते द्वाद-
शी बोध्यं वा तदा वैष्णवैः परोषोष्या। 'एकादशी' इत्यादि-
वचनादिति माधवः। स्मार्तैस्तु सूर्योदयविद्धा त्याज्या। यदा
त्वेकादशी शुद्धा सती वर्द्धते द्वादशी च समा न्यूना वा
तदा गृहस्थैः पूर्वा यतिभिरुत्तरा कार्या 'प्रथम' इत्यादिस्का-
न्दोक्तेः। वर्द्धमानोऽप्येवम्। विद्धाधिक्ये द्वादशीताम्ये
परत्रोपवासः कालादर्शहेमाद्रिकालनिर्णयदीपिकानिर्ण-
यामृतप्रतापमार्तण्डादीनां संमतः। किन्तु तेषां सूर्योदय-
वेधमादायैव विद्धाभेदव्यवस्थेति विशेषः। अत एव—

“एकादशी प्रवृद्धा चेच्छुक्ले कृष्णे विशेषतः।

उत्तरां तु यतिः कुर्यात्पूर्वामुपवसेद्दृही ॥”

इति सामान्यवचनाद्विद्धाधिक्यस्थले द्वादशीताम्येपि
गृह्यतिभेदाव्यवस्थेति माधवमतं परास्तमिति रामप्रकाशः।

उत्तमवृद्धौ शुद्धा विद्धा वा सर्वेषां परैवेति माधवकम-
लाकरौ। द्वादशीमात्रवृद्धौ शुद्धायां पूर्ववेत्यपि।

“न चेदेकादशी विष्णौ द्वादशी परतः स्थिता।

उपोष्यैकादशी तत्र यदीच्छेत्परमं पदम् ॥”

इति नारदोक्तेः।

“द्वादशीमात्रवृद्धौ तु शुद्धविद्धे व्यवस्थिते।

शुद्धा पूर्वोत्तरा विद्धा स्मार्तनिर्णय ईदृशः ॥”

इति माधवोक्तेश्च मदनरत्नेप्येवम्। यत्तु—

“विद्धाप्यविद्धा विज्ञेया परतो द्वादशी न चेत्।

अविद्धापि च विद्धा स्यात्परतो द्वादशी यदि ॥”

त्यादिपाद्भोक्तेः । विद्धाधिकसमद्वादशिका च सर्वेषां पूर्वव ।
 “पारणाहे न लभ्येत द्वादशी सकलापि चेत् ।
 तदानीं दशमीविद्धामुपोष्यैकादशीं तिथिम्॥” इत्यादिक्रुष्य-
 शृङ्गोक्तेः । माधवमते त्वत्र गृहिणां पूर्वा यतेरुत्तरा। विद्धा-
 धिकन्यूनद्वादशिका मोक्षपापक्षयविष्णुप्रीतिकामैः परा कार्या।
 गृहिणा तु नक्तं कार्यम् ।

“एकादशी द्वादशी च रात्रिशेषे त्रयोदशी ।

उपवामं न कुर्वीत पुत्रपौत्रसमान्वितम्॥”

इति कौर्मे दिनक्षये उपवासनिषेधात् ।

“दशम्यैकादशी विद्धा द्वादशी च क्षयं गता ।

क्षीणा सा द्वादशी ज्ञेया नक्तं तु गृहिणः स्मृतम्॥”

इति ज्ञातातपोक्तेश्च

गृहिणःपूर्वत्रोपवास एकादश्याः शुद्धन्यूनत्वे शुद्धसमत्वे वा
 द्वादश्या न्यूनसमत्वयोरेकादश्यामुपवासः।यानि तु‘दशम्यनुगता
 हन्ति’इत्यादीनि कौर्मादिवचनानिदशमीवेधत्रयोदशीपारणयो
 निषेधकानि तानि विहितभिन्नपराणि।अत्र मूलवचनानि तद्व्य-
 वस्था चाकरे स्थिता।यत्त-हेमाद्रौ बहुवाक्यविरोधेनेत्यादि-
 मार्कण्डेयोक्तेः ‘सन्दिग्धेषु चे’ त्यादिपाद्भोक्तेश्च वेधसन्दहे
 ज्योतिर्विदां विप्रतिपत्तौ वा परा कार्येत्युक्तं तद्वैष्णवविषयम्।
 अत्र पुत्रवता स्मार्तिन ऋष्णपर्श्यािकादशीव्रतं न कार्यं वैष्णवेन
 तुपुत्रवतापि कार्यमिति सर्वनिबन्धसिद्धांतः। शेषमत्र निबन्धे
 भ्योज्यगन्तव्यं विस्तरजित्या न लिखितमिति शिवम् ॥

“शुद्धा विद्धा द्वयी नन्दा त्रेधा न्यूनसमाधिकैः ।

पदप्रकारा पुनश्चेधा द्वादशन्यूनसमाधिकैः ॥”

इत्यष्टादशैकादशीभिदास्तत्र शुद्धाधिकन्यूनद्वादशिका
शुद्धाधिकसमद्वादशिका च सकामैः पूर्वा निष्कामैरुत्तरा
कार्या ‘प्रथमेहनि’ इत्यादिस्कान्दात् । ऊनद्वादशिकायान्तु
विष्णुप्रीतिकामैरुपवासद्वयं कार्यम् । ‘सम्पूर्णैकादशी’ इत्यादि-
निर्णयसिन्धुस्थवृद्धवसिष्ठोक्तेः । शुद्धन्यूना शुद्धाधिका
शुद्धसमा विद्धन्यूना विद्धसमा बाधिकद्वादशिका चेत्सर्वेषां
परैवेति हेमाद्रिः । मदनरत्ने तु—शुद्धाधिका परा इति
‘सम्पूर्णै’ त्यादिवचनात् । अन्या पूर्वा ।

“शुद्धा यदा समा हीना समा हीनाधिकोत्तरा ।

एकादशीमुपवसेन्न शुद्धां वैष्णवीमपि ॥”

इति स्कान्दात् । ‘शुद्धे’त्यादिनारदोक्तेश्च ।

यत्तु—‘अविद्धे’ त्यादिपाद्मवचनं, तच्छुद्धाधिकापरम् ।

यत्तु—‘सम्पूर्णै’ त्यादिवचनं, तद्वैष्णवपरम् । स्मार्तानां तु पूर्वे-
वेत्युक्तं माधवीये ।

विद्धन्यूनासमद्वादशिका तु मुमुक्षूणां पुत्रवतां च पराऽन्येषां
पूर्वा ‘पुत्रवतोऽपि पूर्वा’ इति मदनरत्ने । विद्धन्यूना न्यूनद्वा-
दशिका च सैव सर्वैः कार्यति हेमाद्रिः । मुमुक्षूणां पराऽन्ये-
षां पूर्वैति मदनरत्ने । विद्धसमा समद्वादशिकोनद्वादशिका
च मुमुक्षुभिः पराऽन्यैः पूर्वा कार्या । ‘दशमीमिश्रिता पूर्वा’
इत्यादिन्यासोक्तेः । अत्र मोक्षकांक्षिग्रहणादन्येषां पूर्वैव सर्वत्रे-

चैत्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (९१)

“अमायुक्ता न कर्तव्या प्रतिपच्चण्डिकाचने ।

मुहूर्तमात्रा कर्तव्या द्वितीयादिगुणान्विता ॥”

इति देवीपुराणादिति जस्मन्तभास्करः ।

निर्णयसिन्धुदीपिके अप्येवम् । अत्र व्रतार्कं आरो-
ग्यव्रतविद्याव्रततिलकव्रतान्युक्तानि । तेषां कालो वत्सरा
रम्भवदुक्तः । इयं स्नानादौ तूदयव्यापिनी । वृद्धौ
परेहि । अत्र वर्षेशेतरनवरात्रादि चैत्रस्य मलत्वे
शुद्धमास एव कार्यम् ।

द्वि० २—अत्रोमाशिवहुताशनपूजने पूर्वाह्णे मुख्यो मध्याह्णे
गौणः । उक्तयत्र सत्त्वे परा जस्मन्तभास्करेरामप्र-
काशे च । किञ्चात्ररौप्यदर्शनमुदयव्यापिन्यां स्नानदां
नादि च वृद्धावुत्तरेऽहि । इमां द्वितीयामारभ्य प्रतिमासं
शुक्लद्वितीयासु दिनान्ते वर्षपर्यन्तं नदीस्नान विष्णुपूजा
हवनचन्द्रपूजातदर्घदानं चन्द्रास्तादर्वाक्भोजनं चोक्तं
दिवारात्रिसम्बन्धितित्थौ रामप्रकाशस्थविष्णुध-
र्मोत्तरे ।

तृ० ३—अत्ररामदोलोत्सवो रामार्चनचन्द्रिकायाम् । तत्र
पूर्वाह्णव्यापिनी । इयमेवगौरीतृतीया । अत्रगौरी
शङ्करपूजाऽन्दोलनञ्च । तत्र मुहूर्तमात्रा परयुता
ग्राह्या “मुहूर्तमात्रसत्त्वेपि दिने गौरीव्रतं परे ।”
इति माधवोक्तेः ।

चैत्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्रति० १-चैत्रशुक्लप्रतिपदियं वत्सरारम्भे उदयव्यापिनीग्राह्या ।

तथोक्तं माधवीये ब्राह्मे—

“चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमेऽहनि ।

शुक्लपक्षे समग्रं तु तदा सूर्यादये सति ॥” इति ।

व्रतार्कस्थभविष्योत्तरे च—

“प्रवृत्ते मधुमासे तु प्रतिपद्युदिते रवौ ।” इति ।

दिनद्वय उदयव्याप्तौ संपूर्णत्वात्पूर्वा अव्याप्ताद्यपि पूर्वा ।

“वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च ।

पूर्वविद्यैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधेः ॥”

इति वृद्धवसिष्ठोक्तेः । व्रतार्के तु युक्तं तु दिनद्वये
उदयसंबन्धाभावेसंवत्सरारम्भप्रयुक्तकार्यलोपप्रसङ्गा-
विदं वचनं पूर्वयुताग्राह्यताविधायकं दिनद्वयेतत्संबन्धे
तु संपूर्णत्वादेव पूर्वप्राप्ते कदाकार्यमित्याकांक्षाविरहा
त्पूर्वयुतत्वविरहाच्च नेतद्वचनात्पूर्वति ।

“ब्राह्मे प्रवर्तयामास कालस्य गणनामपि ।” इति ।

अत्रायमाश्रयः । क्षय एवास्य वसिष्ठवचनस्य
प्रवृत्तिरिति अत्र । तैलान्यद्भूः । शकादिश्रवणम् ।
अथैव यृगादिस्तत्र पूर्वाह्नव्यापिनी । अथैव नवरा-
प्रारम्भस्तत्र परयुता ग्राह्या ।

चैत्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिर्निर्णयः । (९३)

स० ७—अत्र दमनकादिभिर्मास्करपूजा तत्रपूर्वाह्नमध्याह्नौ मुख्यगौणौ । उभयदिने तत्त्वे पूर्वा । जस्मन्तभास्करे 'युग्मात्पूर्वविद्धे'ति ब्रह्मभविष्ययोः । 'सप्तमी चाष्टमी-युक्ता' इति ब्रह्मवैवर्तेऽपि च । माधवीये तु सर्वदेवपूजाव्रतेषु पूर्वैव 'पण्मुन्योरिति युग्मशास्त्रात् ।

अ० ८—इयमशोकाष्टमी । अत्राऽशोककलिकाप्राशन-भवान्युत्पत्तिब्रह्मपुत्रनदस्नानानि । तत्राशोककलिकाप्राशने पञ्चमार्द्धप्रहरव्यापिनी भ्रातृद्वितीयावत् । भवान्युत्पत्तौ पूर्वाह्नव्यापिनी । उभयदिनेसत्त्वेऽसत्त्वे वा युग्मशास्त्रात्परा । उपवासेऽपि परेति रामप्रकाशनिर्णयसिन्धु जस्मन्तभास्कर भगवन्तभास्कराः । क्षये पूर्वैति माधवः । ब्रह्मपुत्रनदस्नाने प्रातःकालव्यापिनी । 'प्रातस्तु विधिवत्स्नात्वे, ति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करधृत विष्णुवचनादत्र बुधवारपुनर्वसुनक्षत्रयोगेऽतिप्राशस्त्यम् । नक्षत्रयोगस्तु तत्काल एव ग्राह्यः ।

न० ९—राम, नवमीयं मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या ।

“चैत्रशुक्ला तु नवमी पुनर्वसुयता यदि ।

सैव मध्याह्नयोगेन महापुण्यतमा भवेत् ॥

चैत्रमासे नवम्यां तु जातो रामः स्वयं हरिः ।

पुनर्वस्वक्षसंयुक्ता सा तिथिः सर्वकामदा ॥

अत्र सौभाग्यशयनव्रतमपि । तत्रापि परैव ।
 अत्र मत्स्यजयन्त्यपराह्णव्यापिनी निर्णयसिन्धु-
 जस्मन्तभास्करयोः । अत्र व्रतार्ककृता पूर्वा-
 ह्णव्यापिनीयमित्युक्तं, तन्मन्वादिविषयम् । इयं
 मन्वादिरपि । तत्र पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या । शुक्लपक्ष-
 स्थत्वात् । श्राद्धादौ वेदमुपवासेपीति माधवनिर्ण-
 यसिन्धुजस्मन्तभास्करानन्तभट्टाः । अत्रारु-
 न्धतीव्रतमपि । तत्र पूजनदानब्राह्मणभोजनादिकं
 दिवास्वभोजनं, रात्रौ नक्तव्रतत्वादिति व्रतार्कः ।

च०४—चतुर्थीयं स्नानादाबुदयव्यापिनी । बुद्ध्या परा भौम-
 शनिवारभरणीयुतातिपुण्येति कालनिर्णयदीपिका ।
 अत्र मोदकादिभिर्गणेशपूजोक्ता मध्याह्ने निर्णयामृते ।

प०५—इयं श्रीपञ्चमी सामान्यनिर्णयात्पूर्वाह्णव्यापिनी । उभय-
 दिने तत्त्वे पूर्वा युगभूतानामिति युग्मशास्त्रादिति
 माधवनिर्णयसिन्धुदीपिकाजस्मन्तभास्कराः ।
 इयं कल्पादिरपि । तत्रापि पूर्वाह्णव्यापिन्येतन्निर्ण-
 यसिन्धौ जस्मन्तभास्करस्य । पुराणान्तरेऽत्रापि
 मत्स्योत्पत्तिरुक्ता ।

पष्ठी६—अत्र स्कन्दपूजोक्ता दीपिकायाम् । एतत्काल-
 स्त्वापादशुद्धपञ्चामुक्तः ।

चैत्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (९५)

द० १०-अत्र यमपूजोक्तानिर्णयामृते । तत्रापराह व्यापिनीयं
दशमी रामप्रकाशेपि ।

ए० ११-अत्र लक्ष्मीसहितविष्णोरान्दोलनमुदयव्यापिन्या-
मुक्तम् । निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोस्त्रैवाप-
राह्णे वास्तुपूजोक्ता ।

द्वा० १२-अत्र दमनकार्पणमुक्तमगस्तिसंहितायाम्-

“द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां दमनोत्सवः ।
वौधायनादिभिः प्रोक्तः कर्तव्यः प्रतिघत्सरम् ॥” इति ।
निर्णयसिन्धुभगवन्तभास्करजस्मन्तभास्करैर्षु
पारणाहे द्वादश्यज्ञावे विशेष उक्तः ।

“पारणाहे न लभ्येत द्वादशी घटिकापि वा ।

तद्वा त्रयोदशी ग्राह्या पवित्रदमनार्पणे ॥”

तथा, माधवे दमनारोपः स्यान्मधौ विघ्नतो यदि ।

वैशाख्यां श्रावणे नागे कर्तव्यं दमनार्पणम्” ॥

माधवे वैशाखे द्वादश्यां नागे पञ्चम्याम् । रात्रि-
व्यापिनीयम् । निर्णयसिन्धौ तु । एकादश्यां
दमनाहरणं द्वादश्यां त्रिविष्णुशिवपूजोक्ता । इदं
दमनकार्पणं शुक्रास्तादावपि कार्यं मलमासे च ।

अत्र द्वादशीव्रतं स्वीकृत्य पारणाहो ग्राह्यम् । तत्र
पारणाह इति पुक्तमिति कमलाकरः । कैश्चिदियं
वामनद्वादश्युक्ता ।

श्रीरामनवमी प्रोक्ता कोटिसूर्य ग्रहाधिका ।

केवलापि सदोपोष्या नवमीशब्दसंग्रहात् ॥

पूर्वदिने एव मध्याह्नव्यापिनी, न परदिने, तदा पूर्वैव उभ
यदिने मध्याह्नव्याप्तावव्याप्तौ परा, 'सर्क्षापि पूर्वा नो-
पोष्येति माधवः ।

"नवमी चाष्टमीविद्धा त्याज्या व्रतपरायणैः ।

वैष्णवानां विशेषात्तु तत्र विष्णुपरैरपि ॥

दशम्यादिषु वृद्धिश्चेद्विद्धा त्याज्यैव वैष्णवैः ।

तदन्येषां च सर्वेषां व्रतं तत्रैव निश्चितम् ॥" इति ।

दशम्यादिपूर्णिमान्तासु तिथिषु वृद्धिश्चेदिति, तदन्ये-

षामिति च वदन्यदा प्रातस्त्रिमुहूर्ता नवमी दशमी च

क्षयवशात्सूर्योदयात्प्रागेव समाप्यते तदा स्मार्तानां

तत्रैकदशीनिमित्तोपवासान्नवमी व्रताङ्गपारणालोपः

स्यादताष्टमी विद्धेव स्मार्तः कार्या, वैष्णवैस्तु

द्वितीयैव कार्येति सूचयति। दशमीवृद्धचत्तावे अष्टमी-

विद्धाया इवमध्याह्नव्यापित्वे क्षये च वैष्णवरपि

विद्धेवोपोष्येतीत्यं सिद्धमिति माधवजस्मन्तभा-

स्करनिर्णयसिन्धुमतम् । इयं मलमासे सति शुद्धे

कार्या । इमां नवमीमारुत्य सर्वनवमीषु भद्रकान्त्या-

दिव्रतमुक्तं रामप्रकाशे ।

चैत्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (९५)

द०१०-अत्र यमपूजोक्तानिर्णयामृते । तत्रापराह्णव्यापिनीयं
दशमी रामप्रकाशेपि ।

ए०११-अत्र लक्ष्मीसहितविष्णोरान्दोलनमुदयव्यापिन्या-
मुक्तम् । निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोरैवाप-
राह्णे वास्तुपूजोक्ता ।

द्वा०१२-अत्र दमनकार्पणमुक्तमगस्तिसंहितायाम्-

“द्वादश्यां चैत्रमासस्य शुक्लायां दमनोत्सवः ।
वौधायनादिभिः प्रोक्तः कर्तव्यः प्रतिवत्सरम् ॥” इति ।
निर्णयसिन्धुभगवन्तभास्करजस्मन्तभास्करैषु
पारणाहे द्वादश्यभावे विशेष उक्तः ।

“पारणाहे न लभ्येत द्वादशी घटिकापि वा ।
तदा त्रयोदशी ग्राह्या पवित्रदमनार्पणे ॥”

तथा, माधवे दमनारोपः स्यान्मधौ विघ्नतो यदि ।

वैशाख्यां श्रावणे नागे कर्तव्यं दमनार्पणम् ॥

माधवे वैशाखे द्वादश्यां नागे पञ्चम्याम् । रात्रि-
व्यापिनीयम् । निर्णयसिन्धो तु । एकादश्यां
दमनाहरणं द्वादश्यां तैर्विष्णुरिवपूजोक्ता । इदं
दमनकार्पणं शुक्लास्तादावपि कार्यं मलमासे च ।

अत्र द्वादशीव्रतं स्वीकृत्य पारणाहं ग्राह्यम् । तत्र
पारणाह इति युक्तमिति कमलाकरः । केचिदियं
वामनद्वादश्युक्ता ।

त्र० १३-अनङ्गत्रयोदशीयं पूर्वविद्धोपोष्या । तथाच संवर्तः-

“कृष्णाष्टमी बृहत्तल्पा सावित्री वटपैतृकी ।

कामत्रयोदशी रम्भा उपोष्याः पूर्वसंयुताः ॥” इति ।

दीपिकानिर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करा अप्येवम् ।

अत्र कालस्तु मार्गशुक्लानङ्गत्रयोदश्यामुक्तो ध्येयः ।

अत्र माधवेनेयमपराह्लागा परा चोक्ता । मध्याह्ने काम
देवपूजोक्ता । किञ्चात्र भौमवारसत्त्वे शिवसमीपे-

गङ्गाल्लानतो महत्फलमिति जस्मन्तभास्करे देवी-

पुराणात् । तत्रौदयकी ग्राह्या बृहत्तल्पेत्यत्र बृहत्त-

पेति मुख्यः पाठ उक्तो हेमाद्रौ रामप्रकाशे च ।

द्य० १४-इयं पूर्वविद्धा रात्रिव्यापिनी ग्राह्या कामोत्सवे-

“मधोः श्रावणमासस्य शुभा या च चतुर्दशी ।

सा रात्रिव्यापिनी ग्राह्या नान्या शुक्ला कदाचन ॥”

इति निर्णयसिन्धु जस्मन्तभास्करस्थहेमाद्री-

यवौधायनोक्तेः । ‘परापूर्वाह्लागामिनीति’ वा पाठः ।

“कर्मणो यस्य यः कालस्तत्कालव्यापिनी तिथिः ।”

इति पूर्वदिने सायं मुहूर्तत्रयवेधे पूर्वाऽन्यथोत्तरेति

हेमाद्रिमाधवदीपिका निर्णयसिन्धुजस्मन्तभा-

स्कराः । इयं शिवचतुर्दश्युक्ता निर्णयामृते ।

रात्रिव्यापिनी ।

वैशाखकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (९७)

पू० १६-इयं सामान्यनिर्णयात्परैवेति निर्णयसिन्धुनिर्णया-
मृतयोः । उपवासे तु युग्मात्पूर्वेति रामप्रकाशः । इयं
मन्वादिस्तत्र पूर्वाह्नव्यापिनी । अत्र रविगुरुशनिवार-
सत्त्वे स्नानवस्त्रयुगदानश्चाद्धकरणादश्वमेधजं पुण्यमुक्तं
निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः । अत्र कैश्चिद्द-
मनकैः शिवपूजोक्ता तत्र कालः प्रातरेव । निर्णयामृतेत्र
चित्रायुतायां विचित्रवस्त्रदानस्नानतर्पणायुक्तं दमनकैः
विशेषाच्छिवपूजा सर्वदेवपूजा चोक्ता । अत्र हेमा-
द्रिस्कान्दे सर्वमासीयपूर्णिमासु तत्तन्मासनक्षत्रचन्द्र-
गुरुर्योगे गुरुवारयोगे स्नानादावनन्तफलमुक्तम् ।

वैशाखकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १-अत्राऽश्वत्थसेचनधर्मवटादिदानं कार्यमुदयव्यापि-
न्याम् । वृद्धौ क्षये च पूर्वा प्रतिपत् ।

द्वितीया२-.....

तृतीया३-.....

चतुर्थी४-.....

टिप्पणी-पौर्णमासान्तमासामिमांशेणोदमुक्तम् । अमावस्यान्तमासे
“चैत्रकृष्णप्रतिपदादितिथिनिर्णयः” इति बोध्यम् । एवं सर्वत्रापि कृष्ण-
पक्षेऽपि पूर्वपूर्वमासकृष्णपक्षत्वं बोध्यम् ।

पंचमी५—अत्र पुत्रार्थिना पट्पिण्डात्मकं श्राद्धं कार्यम् ।
तत्र कालः पार्वणीयः ।

षष्ठी६—.....

सप्तमी७—.....

अ०८—इयं शीतलापूजने नवमीयुता पूर्वाह्णव्यापिनी
जस्मन्तभास्करदुर्गावतीप्रकाशयोरुक्ताः । काला-
ष्टमीव्रते सायंकालव्यापिनी । विशेषोऽत्र ज्येष्ठ-
कृष्णाष्टम्यामुक्तः । अत्र चण्डिकाव्रतम् । तत्र पूर्वा-
ह्ण उपक्रमकालो मध्याह्नो मुख्यः । “पूजाव्रतेषु
सर्वेषु मध्याह्णव्यापिनी तिथिः ।” इति माधवीये
भविष्योक्तेः ।

नवमी९—.....

दशमी १०—.....

एकादशी ११—.....

द्वादशी १२—.....

त्र० १३—अत्राप्यनङ्गत्रयोदशुक्तारामप्रकाशस्थविष्णुधर्मो-
त्तरे । तत्कालस्तु मार्गशीर्षेऽनङ्गत्रयोदश्यां वक्ष्यते ।

च० १४—अत्र कुण्डोदकपानं भगवन्तभास्करउक्तम् । तत्र
पूर्वेतिच ।

अ० २०—अत्र सक्तुदानम् । तत्र त्रिमुहूर्तोदयिकी ग्राह्या । श्राद्धे
तु कुतपकालिकी अपराह्णव्यापिनी वेति माधवदी-

वैशाखशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (९५)

पिकाकारौ।अत्र सोमशौमगुरुवारान्यतमसत्त्वे पुष्करं
नाम पर्व भवति । तत्र स्नानदानादेः सूर्यपर्वशताधिकं
फलमुक्तं कालनिर्णयदीपिकास्थमहाभारते ।
“अमा सोमे तथा शौमे गुरुवारे यदा भवेत् । तत्पर्व
पुष्करं नाम सूर्यपर्वशताधिकम्॥” इति।इदं पर्वं सति
सम्भवे सर्वमासीयामासु ज्ञेयम् ।

वैशाखशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्रतिपदा१-.....

दि०२-अत्र वृद्धपुरुषदर्शनपूजनमुदयव्यापिन्याम् । वृद्धपुरुषो
ब्रह्मा । प्राकृतभाषायां ‘वूदेबावू’ इति प्रसिद्ध इति
कथितम् ।

तृ०३-इयमक्षय्यतृतीया पूर्वाह्नव्यापिनी । दिनद्वये तद्व्याप्तौ
परा । “वैशाखे शुक्लपक्षे तु तृतीया रोहिणीयुता ।
दुर्लभा बुधवारेण सोमेनापि युता तथा ॥ रोहिणी
बुधयुक्तापि पूर्वविद्धा विवर्जिता । ज्ञेयया कृता-
पि मान्धातःपुण्यं हन्ति पुराकृतम् ॥ गौरी विनायको-
पेता रोहिणीबुधसंयुता । विनापि रोहिणीयोगा-
त्पुण्यकोटिप्रदा सदा॥” इति । पूर्वविद्धा द्वितीया-
विद्धा।गौरी तृतीया । विनायकश्चतुर्थी तद्युता इति ।
नारदीये वसिष्ठवाक्यादिति माधवकमलाकर-

जस्मन्तभास्करनिर्णयामृतादयः । रामप्रकाशे
 कृत्तिकोपेतेत्यपि लिखितम् । अत्र गौरीपूजनं जलपूर्ण-
 कलशदानं सक्तुदानं सूर्यपूजनादिकञ्च । इयं युगा-
 दिरपि । कृतयुगस्य त्रेतायुगस्य चेति पुराणादस्या द्वै-
 विध्यं कल्पभेदाद्व्यवस्थाप्यम् । तत्रापि पूर्वाह्णव्यापिनी
 श्राद्धेपि पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या “पूर्वाह्णे तु सदा कार्याः
 शुक्ला मन्युगादयः । दैवे कर्मणि पित्र्ये च कृष्णे चैवा-
 पराह्णिके” इति पाद्मात् । ‘द्वे शुक्ले द्वे तथा कृष्णे’ इति
 हेमाद्रौ नारदीयाञ्चेति निर्णयसिन्धुकालनिर्णय-
 दीपिकाजस्मन्तभास्करमतम् । दिनद्वये तत्त्वे परे-
 ति हेमाद्र्यादयः । अत्रोदयव्यापिन्यां गङ्गालानात्सर्व-
 पापहानिर्यवैर्विष्णुपूजनहोमाच्च । अत्र लवणोदधिलान-
 माढकमात्रलवणधेनुतच्चतुर्थांशलवणवत्सदानञ्च पूर्वाह्णे
 अस्यामेव परशुरामावतारस्तत्रप्रदोषव्यापिनीनिर्णय-
 सिन्धुरस्य भार्गवार्चनदीपिकायां स्कान्दे भविष्ये
 च “वैशाखस्य सिते पक्षे तृतीयायां पुनर्वसौ । निशायाः
 प्रथमे यामे रामाख्यः समये हरिः ॥ स्वोच्चगैः पङ्कगहे-
 र्युक्ते मिथुने राहुसंस्थिते । रेणुकायास्तु योगर्भादिवतीर्णा
 हरिः स्वयम् ॥” इति । दिनद्वये तद्व्यासावंशतः समव्याप्तौ
 च पराऽन्यथा पूर्ववा तदुक्तं तत्रैव भविष्ये “शुक्ला तृती-
 या वैशाखे शुद्धोपोष्या दिनद्वये । निशायां पूर्वयामे

वैशाखशुक्लपक्षीयप्रतिपदादिविधिनिर्णयः । (१०१)

चेदुत्तरान्यत्र पूर्विका ॥” इति । जस्मन्तभास्करे-
प्येवम् । अत्र विलोचनयात्रोक्ता काशीखण्डे ।
तत्रापि पूर्वाह्नव्यापिन्येव ।

चतुर्थी४—.....

पञ्चमी५—.....

षष्ठी६—.....

स०७—अत्र गङ्गोत्पत्तिः पृथ्वीचन्द्रोदये ब्राह्मे “वैशाखशुक्ल-

सप्तम्यां जङ्गुना जाह्नवी पुरा । क्रोधात्पीता पुनस्त्य-
क्ता कर्णरन्ध्रात्तु दक्षिणात् ॥ तां तत्र पूजयेद्देवीं
गङ्गां गगनमेखलाम् ।” इति । अत्र निर्णयसिन्धौ
शिष्टाचारान्मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्येत्युक्तम् । जस्म-
न्तभास्करे पूर्वाह्नव्यापिनी देविककर्मत्वात् ।
मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्येति तु शिष्टाचारः पूर्वाह्ना-
सम्भवे ज्ञेयः । दिनद्वये तद्व्याप्तावव्याप्तौ वा सामा-
न्यनिर्णयात्पूर्वा । निर्णयसिन्धौ तु दिनद्वये तद्व्याप्ता-
वेकदेशव्याप्तौ वा पूर्वा, युग्मवाक्यात् । इयमेव
निर्णयामृते निम्नसप्तमीत्युच्यते । सा च पूर्वविद्धेति
माधवः । अत्र पद्मपुराणे शर्कराव्रतमुक्तम् । तत्र क्रमः
प्रातः शुक्रतिलैः स्नानं कृत्वा स्थण्डिलेऽष्टदलकम्
लोपरि कलशं स्थाप्य तत्र शर्करादितिः सूर्य-
पूजां कृत्वा रात्रौ पञ्चगव्यपानमष्टम्यां सूर्यप्रति-
मादानं सराकर्मेतद्रतफलं पुत्रादिवृद्धिः ।

अ०८—अत्रोपवसन् आप्रफलरसेन स्वयं स्नात्वाऽपराजित-
 देवीं मांसीवालकवारिभिः स्नापयित्वा संपूज्य शर्क-
 राक्षीरनैवेद्यं दत्वा नवम्यां तदेव ब्राह्मणान्कुमारीश्च
 भोजयित्वा दक्षिणां दत्वा किञ्चिन्नैवेद्येन पारणां
 कुर्यात् । मांसी जटामांसी । वालकमुशीरम् ।
 पूजनकालस्त्वपराह्णः ।

न०९—अत्र निर्णयामृते चण्डिकाव्रतमुक्तम् । तत्र कालस्तु
 मध्याह्न एव । उभयदिने तदसत्त्वे पूर्वाह्णव्यापिनी
 ग्राह्योभयत्र तत्सत्त्वे पूर्वा । रामप्रकाशे पक्षद्वये-
 ऽप्युपवासश्चण्डिकापूजा चोक्ता । “पूजाव्रतेषु सर्वेषु
 मध्याह्नव्यापिनी तिथिः ॥” इत्युक्तेः ।

दशमी १०—.....

एकादशी ११—.....

द्वा० १२—अत्र शीतलजलेन केशवस्नानमुक्तं पूर्वाह्णव्यापिन्यां
 नारदीये ‘वैशाखे शुक्लपक्षेऽस्या’ दिना । अत्रेव राम-
 प्रकाशे पिपीतकद्वादशीव्रतमुक्तम् । तत्र मध्याह्नव्या-
 पिनी ग्राह्योभयदिने तत्त्वे पूर्वा युग्मवाक्यादिति । अत्र
 निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करस्थज्योतिर्निबन्धेव्य
 तीपाताभिधो योगविशेष उक्तः । “पञ्चाननस्थौ
 गुरुभूमिपुत्री मेघे रविः स्याद्यदि शुक्लपक्षे । सामाभि-
 धाना करभेण युक्ता तिथिर्व्यतीपात इतीह योगः ॥

वैशाखशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१०३)

अस्मिस्तु गोमूमिहिरण्यवस्त्रदानेन सर्वं परिहाय पापम् ।
सुरत्वमिन्द्रत्वमनामयत्वं मर्त्याधिपत्वं लभतेमनुष्यः ॥ ”
इति । पञ्चाननः सिंहः । करभो हस्तः । साम्नां द्वाद-
शत्वेनलक्षणयां द्वादशीति । अत्र योगवशेनप्राशस्त्यम् ।
इयं परशुरामद्वादशी । अत्रैकादश्यामुपवासो द्वादश्यां
दानमुक्तं निर्णयामृते ।

तृ०१३-इयमनङ्गत्रयोदश्युक्ता रामप्रकाशे ।

च०१४-इयं नृसिंहचतुर्दशी । अत्र प्रदोषे नृसिंहोत्पत्तेः प्रदो-
षप्यापिनी । “वैशाखे शुक्लपक्षे तु चतुर्दश्यां निशामुखे ।”
इत्यादिनृसिंहपुराणात् । निशामुखं प्रदोषः ।
उभयत्र परेति भगवन्तभास्करे । दिनद्वये वैषम्येण
तद्व्याप्तावधिका ग्राह्या । समव्याप्तौ परा । दिनद्वयेऽ-
प्यव्याप्तौ पूर्वा, गौणकाले सत्त्वादिति जस्मन्तभा-
स्करे । निर्णयसिन्धौ तत्त्वं तूक्तम् । पूर्ववचसामना-
करत्वेननिर्मूलत्वात् । हेमाद्रौ नृसिंहपुराणे “मज्जन्मस-
म्भवंपुण्यं व्रतं पापप्रणाशनम्” इत्युपक्रम्य “स्वातीनक्ष-
त्रयोगे च शनिवारे तु मद्रतम् । सिद्धियोगस्य संयोगे
वाणिजे करणे तथा ॥ पुंसां सौभाग्ययोगेन लभ्यते
देवयोगतः । सर्वं रेतैस्तु संयुक्तं हत्याकोटिविनाशनम् ॥
एतदन्तर्गतेयोगे मदिनं पापनाशनम् । केवलेपि प्रकर्त्त-
व्यं मदिने व्रतमुत्तमम् ॥ अन्यथा नरकं याति यावच्च-

प्रदिवाकरौ ॥” इत्युक्त्वा “ततो मध्याह्नवेलायां नद्यादौ विमले जले” इत्यादिना मध्याह्न एव व्रतविधानाच्चतुर्द-
श्युत्तरार्द्धे वणिजे करणे मध्याह्ने स्पष्टं जन्म प्रतीयते ।
सन्ध्यायां तु जन्म काप्यनुक्तेर्मौख्येनोक्तं तद्वशान्निर्ण-
यश्च हेय एवेति । अत्र ममेयं मीमांसा-नृसिंहाविर्भा-
वकालं मध्याह्नमज्ञात्वा हिरण्यकशिपुवधसमये प्रदोषे
तददर्शनात्प्रदोषकाले तज्जन्मोक्तम् । इयं योगवशादति-
प्रशस्ता । योगाः स्वात्यादय उक्ता एवेति ।

पू० १५-अत्र पक्वान्नोदककुम्भतिलदानादि । तत्र पूर्वाह्णव्या-
पिनी ग्राह्या । अत्र कूर्मजयन्ती । सा चापराह्णव्या-
पिनी निर्णयसिधौ । रामप्रकाशे सायंकालव्यापिनी ।
निर्णयामृतेऽत्र कृष्णमृगाजिनदानं पृथ्वीदानसमफल-
मुक्तं विशाखायुतायां विशेषात् ।

ज्येष्ठकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्रतिपदा १-.....

द्वितीया २-.....

तृतीया ३-.....

चतुर्थी ४-.....

पञ्चमी ५-.....

ज्येष्ठकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१०५)

पष्ठी६-.....

सप्तमी७-.....

अ०८-इयं चैत्रकृष्णशीतलाष्टमीवत्पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या ।
कालाष्टमीव्रते तु सायंकालव्यापिनी । तत्रास्तमया-
दर्वाक्रिमुहूर्तात्मकः सायंकालः । उभयदिने
तत्सत्त्वे पूर्वविद्धा ।

नवमी९-... ..

दशमी१०-.....

एकादशी११-... ..

द्वा०१२-अत्र वटसावित्रीव्रतारम्भो गौडमतेन । तत्रात्र
त्रिरात्रव्रतपक्षे नक्तं त्रयोदश्यामयाचितं चतुर्दश्याममा-
यामुपवासेन व्रतसमाप्तिः । सावित्रीप्रतिमापूजने पूर्वा
पराशरमतेन । मतान्तरेण त्वमायाम् ।

त्रयोदशी१३-... ..

चतुर्दशी१४-... ..

अ०३०-अत्र वटसावित्रीव्रतमात्रमात्रा चतुर्दशीविद्धा ग्राह्या ।
यदा त्वष्टोदशघटिका चतुर्दशी तदा परा ग्राह्या ।
“पूर्वविद्धेव सावित्रीव्रते पञ्चदशी तिथिः ।
नाढ्योष्टादरा जूतस्य स्युभेतच्च परेहनि॥”

इति। माधवव्रताकौ पूर्वदिने चतुर्दश्यष्टादशघटिका ।
उत्तरदिने चामा वृद्धिवशाच्चतुर्दशीतोषिका तदा परे-
त्येतत्परौ।वस्तुतस्तु यदा चाष्टादशघटिका चतुर्दशी
तदाप्यमा सावित्रीवते पूर्वा ।

“भूतोऽष्टादशनाडीभिर्दूषयत्युत्तरां तिथिम् ।”

इति स्कान्दस्य सावित्रीव्रतातिरिक्तविषयत्वात् ।
तथाच ब्रह्मवैवर्ते ।

“भूतविद्धा न कर्तव्या अमावस्या च पूर्णिमा ।

वर्जयित्वा मुनिश्रेष्ठ सावित्रीव्रतमुत्तमम् ॥”

इति जस्मन्तभास्करे । निर्णयामृतरामप्रकाश-
निर्णयसिन्धुभगवन्तभास्करेण्वप्येवम्-

“बृहत्तल्पा तथा रम्भा सावित्री वटपैतृकी ।

कृष्णाष्टमी च भूताचकर्तव्या सम्मुखीतिथिः॥”इति।

रम्भा तृतीया । निर्णये माधवीयस्कान्दवचनात् ।

रजनीमुख इति निर्णयसिन्धुवचनाच्च । सूर्यास्ता-

दर्वाद् मुहूर्तत्रयात्मा सायंकालोऽस्य मुख्यः कालः ।

दिनद्वयेपि सायं काले तद्व्याप्तौ पूर्वा । चतुर्दशीविधस्य

प्राशस्त्यात् । दाक्षिणात्यास्त्वेतद्भूतं ज्येष्ठपूर्णिमायां

कुर्वन्ति । परे भाद्रपूर्णिमायाम् । तत्रापि कालनिर्णयो-

ऽयमेव ।

ज्येष्ठशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१०७)

ज्येष्ठशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १—अतः प्रभृति दशम्यन्तासु तिथिषु दशाश्वमेधिके.
स्नानमुक्तं काशीखण्डे “ज्येष्ठे मासि सिते पक्षे प्राप्य
प्रतिपदं तिथिम् । दशाश्वमेधिके स्नात्वा मुच्यते
सर्वपातकैः ॥ एवं सर्वासु तिथिषु क्रमस्नायी नरो-
त्तमः । आशुक्लपक्षदशमीं प्रतिजन्माघमुत्सृजेत् ॥”
इति । स्नानकाल उदयव्यापी । क्षये पूर्वाह्णेऽपि ।

द्वितीयार—... ..

तृ० ३—इयं रम्भाख्यव्रते पूर्वयुता ग्राह्या । तथोक्तं माधवीये ।
“बृहत्तत्त्वा तथारम्भासावित्री वटपैत्रिकी । कृष्णाष्टमी
च भूता च कर्तव्या सम्मुखी तिथिः ॥” सम्मुखी सायं-
कालव्यापिनी । साम्मुख्यं च सूर्यास्तादवाङ्मुहूर्तत्रया-
त्मकत्वम् । तत्र तृतीयासत्त्वे तस्यामेव पूर्वविद्यायाम-
नुष्ठानं, तद्विधायकवाक्ये सम्मुखीत्यभिधानात् । तद्व्यून-
त्वे परविद्यायामप्यनुष्ठानमिति माधवकमलाकरदी-
पिकाकारमतम् । तत्त्वेऽपि लवणतृतीया परेति
माधवः ।

च० ४—चतुर्थीयमुमापूजने मध्याह्नव्यापिनी । उभयदिने
तत्त्वे मातृविद्धेति माधवनिर्णयामृतजस्मन्त-
भास्करमतम् । तद्व्रते तु परविद्धा ‘युगभूतानाम्’
इत्यादियुग्मशास्त्रादिति कालनिर्णयदीपिका ।

पञ्चमी५-... ..

षष्ठी६-... ..

स०७-सर्वमासीयशुक्लसप्तमी रविवारयुता कल्याणविजय-
भानुधान्यपूर्वाः समम्भ्यो भवन्ति । तत्र पूर्वयोरुप-
वासोऽन्त्ययोर्नक्तं भोजनम् । हस्तनक्षत्रायपादयुता सा
च भद्रारूपा तत्रोपवासः । संक्रान्तियुता महा-
जया । रेवतीरविवारयुता महापुण्योक्ता राम-
प्रकाशे ।

अष्टमी८-अत्र शुक्लोदेवीपूजा निर्णयामृते रामप्रकाशे चो-
दयव्यापिन्याम् ।

नवमी९-अत्र निर्णयामृते ब्रह्माणीपूजोक्ता नक्तम् । रामप्र-
काशेऽप्येवम् ।

द० १०-इयं दशहरोक्ता निर्णयसिन्धुस्थहेमाद्रौ ब्राह्मे “ज्येष्ठे
मासि सिते पक्षे दशमी हस्तसंयुता । हरते दश
पापानि तस्माद्दशहरास्मृता ॥” इति । वाराहेपि “दशमी
शुक्लपक्षे तु ज्येष्ठे मासि कुजेहनि । अवतीर्णा यतः
स्वर्गाद्धस्तर्क्षे तु सरिद्वरा ॥ हरते दश पापानि” इत्यादि ।
अत्र रामप्रकाशस्थ गौडग्रन्थधृतशङ्खवचनेनान्योपि
विशेष उक्तः । तथा च “ज्येष्ठे मासि क्षितिसुतदिने
शुक्लपक्षे दशम्यां हस्ते शैलान्निरगमदियंजाह्वी मर्त्य-
लोकम् । पापान्यस्यां हरति च तिथी सा दशोत्पाद्-

ज्येष्ठशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१०९)

रार्याः पुण्यं दद्यादपिशतगुणं वाजिमेघायुतस्य ॥ ” इति ।
कूर्मपुराणे “ज्येष्ठस्य शुक्लदशमी भवेद्भौमदिने यदि ।
प्रोक्ता हस्तादिसंयुक्ता तिथिर्दशहरा स्मृता ॥ ” इति ।
स्कान्दे दश योगा उक्ताः । तथा च “ज्येष्ठे मासि
सिते पक्षे दशम्यां बुधहस्तयोः । व्यतीपाते गरानन्दे
कन्याचन्द्रे वृषे रवौ । दशयोगे नरः स्नात्वा सर्वपापैः
प्रमुच्यते ॥ ” इति । अत्र बुधभौमयोः कल्पभेदेन व्यवस्था ।
अत्र ब्राह्मशङ्खवाराहवचनोक्तपञ्चयोगेषु गङ्गावतीर्णा ।
तत्र स्नानादशजन्मार्जितदशविधपापहानिः फलम् ।
स्कान्दोक्तदशयोगेषु रामेण सेतुबन्धे शिवः स्थापित-
स्तेष्वपि स्नानादशविधपापहानिः फलम् । वस्तुतः
पञ्चसु योगेषु स्नानमुक्तफलदं दशयोगेषु रामेश्वरदर्शनं
+ रापापहरम् । शिवत्वप्राप्तिश्च स्कान्दे सेतुमाहात्म्ये
“दशयोगे सेतुमध्ये लिङ्गरूपधरं हरम् । रामो वै
स्थापयामास शिवलिङ्गमनुत्तमम् ॥ तद्दर्शनाच्छिषत्वं
स्यात् ” इत्यादि । तत्र स्नानाद्यवान्तरफलम् । अत्र भौमबु-
धयोर्विरोधपरिहाराय कल्पभेद उक्तः स चायुक्तः । भौमे
गङ्गावताराद्बुधे शिवस्यापनात् । इयं च यत्रैव योगवा-
हुल्यं सैव ग्राह्या । योगाधिक्ये फलाधिक्यात् । उज्जय-
दिने तलाभे परदिने एवोदयकाले दशमीलाभादिति
रामप्रकाशः । पापं च कायिकवाचिकमानसम् । इयं

ज्येष्ठे मले तत्रैवकार्या, न तु शुद्धे। “दशहरामु नोत्कर्ष-
श्वतुर्ष्वपि युगादिषु॥” इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभा-
स्करकालनिर्णयदीपिकारामप्रकाशस्थहेमाद्रौ
ऋष्यशृङ्गोक्तेः । अत्र रात्रिजागरशिवगोविंदा-
दिपूजनगङ्गाप्रतिमापूजनतद्दान तिलदानपितृतर्पणाय-
पि कार्यम् ।

ए० ११-एकादशीयं निर्जलारुया। अत्र निर्जल उपोष्य सशर्क-
रजलकुम्भाज्जेकादशपथाशक्तिं वा विप्रैर्यो दद्यात् इति
निर्णयसिन्धौ। निर्णयामृतजस्मन्तभास्करयोरप्ये-
वम्। जस्मन्तभास्करस्थगारुडे शालग्रामपूजनो-
त्सवाद्यधिकमुक्तम् ।

द्वा० १२-अत्र भविष्ये वटसावित्रीव्रतारम्भ उक्तः “ज्येष्ठे मासि
सिते पक्षे द्वादश्यां रजनीमुखे । व्रतं त्रिरात्रमुद्दिश्य
दिवारात्रिस्थिरा भवेत्॥” इति। अत्रास्तादर्वाक् त्रिमु-
हूर्ता चेत्पूर्वार्तन्यूना परा । अत्राशक्ती त्रयोदश्यां नक्तं
चतुर्दश्यामयाचितममायामुपोषणम् । इयं रामद्वादश्यु-
क्तानिर्णयामृते। एकादश्यां व्रतं द्वादश्यां प्रतिमादान-
मुक्तम् । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

त्रयोदशी १३-... ..
च० १४-अत्र निर्णयामृते शिवप्रीतये सायंकाले धेनुदान-
मुक्तम् ।

आषाढकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१११)

पू० १५-अत्र सार्धित्रिंशत् तन्निर्णयो ज्येष्ठाभायां द्रष्टव्यः ।
 इयमुपवासे पूर्वा।स्नानादौ च परा।“सवैधृतिर्व्यतीषातो
 युगमन्वादयस्तथा । सम्मुखा उपवासे स्युर्दानादाव-
 न्तिमाःस्मृताः॥” इति स्मृतेरिति रामप्रकाशः। इयं
 मन्वादिः पौर्वाह्निकी ग्राह्या । इयमेव योगवशान्महा-
 ज्येष्ठी । तदुक्तं जस्मन्तभास्करे गार्ग्ये “वृषे वा
 मिथुने भानौ जीवचन्द्रौ तथेन्द्रभे । पौर्णमास्यां गुरो-
 र्वा रे महाज्येष्ठी प्रकीर्तिता॥” इति । तत्र स्नानादेर्मह-
 त्फलम्।ऐन्द्रेज्येष्ठाक्षम् । कचित्‘ऐन्द्रे गुरुशनी चैव
 प्राजापत्ये रविस्तथा॥”इति । तत्र प्राजापत्यं रोहिणी-
 क्षम् । अत्र कैश्विन्मृगशिरोऽपि गृहीतम् । निर्णय-
 सिन्धुस्थहेमाद्रौ ज्योतिषे तु “ऐन्द्रे गुरुः शशी चैव
 प्राजापत्ये रविस्तथा॥”इतिगौडग्रन्थे तिथितत्त्वेऽनु-
 राधापि गृहीता । निर्णयामृतेऽत्र तिलच्छत्रोपानदा-
 दिदानेन नृपत्वप्राप्तिरुक्ता ।

आषाढकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः।

प्रतिपदा१-... ..

द्वितीयार-... ..

तृतीया३-... ..

चतुर्थी४-... ..

पञ्च०५-अत्र पूर्वाह्णे देवीपूजोक्ता कालनिर्णयदीपिका-
याम् ।

षष्ठी६-... ..

सप्तमी७-... ..

अष्टमी८-शीतलाष्टमीवदेतन्निर्णयः ।

नव०९-अत्रेन्द्राणीपूजा व्रतञ्च । तत्र रात्रिव्यापिनी ग्राह्ये-
ति जस्मन्तभास्करे भविष्योत्तरे-

“आपाढे मासि राजेन्द्र यः कुर्यान्नक्तभोजनम् ।

पूजयेच्छ्रद्धया देवीमिन्द्रार्णोनाम नामतः॥”

इत्यादिकालनिर्णये नक्तवत् । निर्णयामृतेऽप्येवम् ।

रामप्रकाशे पक्षद्वयेऽभिहितमिदम् ।

दशमी१०-... ..

एकादशी११-... ..

द्वादशी१२-... ..

त्रयोदशी१३-... ..

चतुर्दशी१४-... ..

अ०२०-इयं हलहारिणी परविद्धा ग्राह्येति माधवः । वेधोऽत्र
सायंकालीयः ।

आषाढशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (११३)

आषाढशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्रतिपदा१-... ..

द्वि०२-द्वितीयेयं 'युग्माशी' ति युग्मशास्त्रात्,

“एकादश्यष्टमी पष्ठी द्वितीया च चतुर्दशी ।

त्रयोदशी अमावस्या ता उपोष्याः परान्विताः ॥”

इति वचनाच्च परा । अत्र रथयानोत्सवः निर्णय-
सिन्धौ स्कान्दे-

“आषाढस्य सिते पक्षे द्वितीया पुष्यसंपुता ।

तस्यां रथे समारोप्य रामं मां भद्रया सह ॥

यानोत्सवं प्रवर्त्याथ प्रीणयेत् द्विजान्वहून् ॥”

तथा 'क्रक्षाभावे तिथौ कार्यम्' इति । जस्मन्तभा-
स्कररामप्रकाशयोरप्येवम् । भद्रा सुभद्रा ।

दीपिकामाधवीययोः पौर्वाहिकी उभयत्र तत्त्वे परेति ।

अत्रोदयव्यापिन्यां पूर्वादर्शनमपि ।

तृतीया३-... ..

चतुर्थी४-... ..

पञ्चमी५-... ..

षष्ठी६-स्कन्दपष्ठीयं स्कन्दपूजायां मध्याह्नव्यापिनी । व्रते
तु सायंकालव्यापिनी । उभयदिने तत्सत्त्वे पञ्चमी-
युता ग्राह्या ।

श्रावणकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः।

प्रतिपदा १-... ..

द्वि०२--इयं बृहत्तल्पोच्यते । सा च पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या ।

उभयदिने तथात्वे पूर्वविद्धा । 'कृष्णाष्टमी बृहत्तल्पा सावित्री' इत्यादिसंवर्तवचनात् । माधवीये सायंकालव्यापिनी-

"बृहत्तल्पा तथा रम्भा सावित्री वटपैत्रिकी ।
कृष्णाष्टमी च भूता च कर्त्तव्या सम्मुखी तिथिः॥"

इति स्कान्दात् । जस्मन्तभास्करे तु-बृहत्तल्पैवा-
ऽशून्यशयना सा चन्द्रोदयव्यापिनी । दिनद्वये तद्व्या-
पित्वे परा ।

"चतुर्ष्वसितपक्षेषु मासेषु श्रावणादिषु ।

अशून्याख्यं व्रतं कुर्याज्जयायोगे फलाधिकम्॥"

इतिस्मरणात् । निर्णयसिन्धुनिर्णयामृतयोरप्येवम् ।

परमत्र सम्मुख्येव मुख्या । उभयदिने तथात्वे पूर्वति

माधवमतंसाधु'उपोष्याः पूर्वसंयुताः' इत्यादिसंवर्तो-

क्तेः । इयमेव फलद्वितीया । तत्र चन्द्रोदयव्यापिनी ।

तृतीया ३-... ..

चतु०४-संकटचतुर्थीयं चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या ।

"श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थी च विधूदये ।

तस्मिन्दिने व्रतं कार्यं संकटाख्यं सुरेश्वरि॥"

इति स्कान्दात् । 'प्रतिमासं तु यः कुर्यात्' इति

श्रावणकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (११७)

नारदीयवचनात्सर्वमासेषु चन्द्रोदयव्यापिन्येव । दिन-
द्वयेचन्द्रोदयसत्त्वेऽसत्त्वेवापूर्वैव । 'भातृविद्धो गणेश्वरः'
इति वचनात् दिनद्वये तदभावे गणेशगौरीव्यतिरिक्त-
सरस्वतीव्रते परेति निर्णयसिन्धौ ब्रह्मवैवर्ते । तथा च
“गणेशगौरीबहुलाव्यतिरिक्ताः प्रकीर्तिताः ।

चतुर्थ्यः पञ्चमीविद्धा देवतान्तरयोगतः ॥”

इति । मदनरत्नेऽप्येवम् । माधवीये तु—देवतान्तरयो-
गतः देवतान्तरे गौरीसरस्वत्यौ तयोर्योगतः उभय-
दिने मध्याह्नाभावे जयायुक्तायां व्रतं कार्यं विनायकस्य
तूत्तरादिन इति । वस्तुतस्तु उभयदिने चन्द्रोदयाभावे
पूर्वैव । पूर्वदिने चतुर्थ्या चन्द्रदर्शनान्मातृयोगाच्च ।
सरस्वत्यादिव्रते तु परविद्धा । माधवेन तु मध्याह्न-
काल उक्तः । सच सिद्धिविनायकव्रतविषयः ।

पञ्च०५-इयं भातृपञ्चमी पूर्वविद्धा ग्राह्या । कृष्णपक्षस्थ-
त्वाद्युगमवाक्याच्च । अत्र मुख्यकालोऽष्टधाविभक्त-
दिनपञ्चमभाग उक्तो रामप्रकाशे ।

षष्ठी६-... ..

सप्तमी७-... ..

अष्ट०८-इयं मन्वादिरपराह्णव्यापिनी । अत्र कालाष्टमी-
व्रतं पूर्वविद्धायाम् । सायंकालव्यापिन्यां ज्येष्ठकृष्णा-
ष्टम्यामेतत्सम्यङ्निर्णीतं तत एव ज्ञेयम् ।

न०९—अत्र निर्णयामृते कौमारीपूजा व्रतञ्चोक्तं नक्तम् ।

“श्रावणे मासि राजेन्द्र यः कुर्यान्नक्तभोजनम् ।

क्षीरषाष्टिकभक्तेन पूज्य रौप्यां कुमारिकाम् ॥”

इति । रामप्रकाशे नक्तं पक्षद्वयेऽभिहितम् ।

दशमी १०--... ..

एकादशी ११--... ..

द्वादशी १२--... ..

त्रयोदशी १३--... ..

चतुर्दशी १४--... ..

अ० ३०--अत्र पिठोराव्रतं सायंकालव्यापि कार्यम् ।

श्रावणशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १—अत्र बिल्वरोटकव्रतं सोमवारयोगसम्भवे सार्द्ध-

मासत्रयं कार्यम् । अत्र बिल्वपत्रैः शिवपूजा रोटक-

दानं तद्भक्षणञ्च । रोटका गुडशर्करान्यतरमिभि-

तगोधूमजाः घृतपक्वा अपूपापरपर्यायाः । कालोऽस्य

प्रदोषो व्रतार्के शिवपुराणे उभयदिने सत्त्वेऽसत्त्वे

वा, नक्तव्रतत्वात् । परा माधवीये ।

द्वि० २—अत्र खड्गदर्शनमुदयगायाम् ।

तृ० ३—इयं स्वर्णगौरीति व्रतार्के । सृहीत्यर्गलापुरे । मधुश्र-

वेति गुर्जरे प्रसिद्धा ।

“आद्या मधुश्रावणिका कज्जली हरितालिका ।

श्रावणशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (११९)

चतुर्थीमिश्रिता स्त्रीभिर्दिवानक्तो विधीयते॥”

इति दिवोदासीयवचनात्परेति निर्णयसिन्धुज-
स्मन्तभास्करयोः ।

च०४—चतुर्थीयं पूर्वयुता ‘मातृविद्धो गणेश्वर’ इति निर्ण-
यसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः ।

पं०५--नागपञ्चमीयं पूर्वाह्णज्यापिनी । उभयदिने तथात्वे
परा ग्राह्या ।

“पञ्चमी नागपूजायां कार्या षष्ठीसमन्विता ।”

इति । अत्र वासुकिसंज्ञके कुण्डे स्नातस्य विपस्पर्शो
न भवेत् ।

“श्रावणे मासि पञ्चम्यां शुक्लपक्षे नराधिप ।

द्वारस्योभयतो लेख्या गोमयेन विपोल्बणाः ॥

पूजयेद्विधिवत्क्षीरदधिदूर्वाङ्कुरैः कुशैः ।

गन्धपुष्पोपहारैश्च ब्राह्मणानां च तर्पणैः ॥

ये तस्यां पूजयन्तीह नागान्भक्तिपुरस्तराः ।

न तेषां सर्पतो वीर भयं भवति कुत्रचित् ॥”

इति निर्णयसिन्धौ । जस्मन्तभास्करे तु नागपू-
जायामेव परा । उपवासे तु

“मध्यंदिनयुगाद्यां तु भवेत्सर्पमुपोषणम् ।”

इत्युक्तेः मध्यंदिनस्थं युगं चतुर्थी यस्यामित्यर्थः ।

माधवीयदीपिकयोरप्येवम् । इयं वृद्धौ क्षये-
ऽपि पूर्वा ।

प०६—इयं कल्किजयन्ती सायंकालव्यापिनी । उभयदिने
तत्सत्त्वे पूर्वेति निर्णयसिन्धौ ।

स०७—इयं शीतलाख्या मध्याह्नव्यापिनी व्रतार्के माध-
वीये च ।

“पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनी तिथिः।”

इति हारीतोक्तेः । उभयदिने तत्त्वेष्वेव च पूर्वा माधवी-
यदीपिकयोः ।

अ०८—अत्र देवीव्रतं, नृसिंहव्रतञ्च । तत्र देवीव्रते सायंकाल-
व्यापिनी । नृसिंहव्रते मध्याह्नव्यापिनी । उभयदिने
तत्त्वे तूत्तरविद्धा माधवीये, दीपिकारामप्र-
काशयोश्च ।

न०९—इयं सक्तुनवमी नक्तव्रतवन्निर्णया । रामप्रकाशे-
ऽत्र कौमारीव्रतमुक्तम् । तत्रोभयपक्षयोरपि नवम्यां
पूर्वदिने कौमारीनाम्नीं दुर्गां संपूज्य कुमारीं
सुवासिनीर्विप्रांश्च यथाशक्ति भोजयित्वा विहिता-
ग्नेन नक्तं भुञ्जीत । तथा च भविष्योत्तरे
“श्रावणे मासि राजेन्द्र यः कुर्यान्नक्तभोजनम् ।

क्षीरपाष्टिकभक्तेन सर्वभूतहिते रतः ॥

उपवासपरो धीर नवम्योः पक्षयोर्द्वयोः ।

कौमारीमिति वै नाम्नीं चण्डिकां पूजयेत्सदा ॥

एत्वा रौप्यमयीं भक्त्या घोरां वै पापनाशिनीम् ।

श्रावणशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । १२१)

करवीरजपुष्पैश्च गन्धैश्चांगुरुचन्दनैः ॥

धूपेन च दशाङ्गेन मोदकैश्चापि पूजयेत् ।

कुमारी भोजयेद्भक्त्या स्त्रियो विप्रांश्च भक्तितः ॥

भुञ्जीत वाग्यतः पश्चाद्विल्वपत्ररुताशनः ।

एवं प्रपूजयेद्योगं भक्त्या परयान्वितः ॥

स याति परमं स्थानं यत्र देवो गुरुः स्थितः ।”

इति । निर्णयामृतेऽध्येवम् । सक्तुनवम्यामियं प्रदो-

षव्यापिनी । नकुलनवम्यां मध्यान्हव्यापिनी ।

उत्तरदिने तत्सत्त्वेऽसत्त्वे वा पूर्वा युग्मशास्त्रादिति

माधवः ।

दशमी १०—... ..

एकादशी ११—... ..

द्वा० १२—इयं दामोदरद्वादशयुक्ता निर्णयामृते । अत्रैकाद-

श्यामुपवासो द्वादश्यां विष्णुप्रतिमादानादि । अत्र

विष्णोः पवित्रारोपणं तत्र रात्रिव्यापिनी । पूजने

तु प्रातर्व्यापिनी । एकादश्यां तन्त्राधिवासनपक्षे द्वादश्यां

प्रातर्विष्णुपूजनादि द्वादश्यां रात्रौ तदधिवासने त्रयो-

दश्यां प्रातः पूजनादि दीपिकायाम्—

“गोदोहान्तरस्ति काले पूर्वयुरधिवासयेत् ।”

इति । गीणकालो रामार्चनचन्द्रिकायां—

“पवित्रारोपणं विघ्नाच्छ्रावणे न भवेद्यदि ।

कार्तिक्यवधि शुक्लार्के कर्त्तव्यमिति नारदः ॥”

शुक्लार्कः शुक्लद्वादशी। अकरणे नरकाभिरुक्ता पाद्मे—

“ऊर्जे व्रतं मधौ दोला श्रावणे तन्तुपूजनम् ।

चैत्रे च दमनारोपमकुर्वाणो व्रजत्यधः ॥”

इति। अत्र विष्णुपूजनपवित्रारोपणतत्स्वरूपद्रव्यब्राह्म-
णभोजनादि निबन्धेषु स्थितं तत्ततोऽवधार्यम् । शिवे
तु तत्रैव कालोत्तरे—

“आपाठान्ते चतुर्दश्यां नभस्यनभसोस्तथा ।

अष्टम्यां च चतुर्दश्यां पक्षयोरुभयोः समम् ॥”

इति । अन्यदेवतानां तु वक्ष्यते इति निर्णयसिन्धौ ।

उक्तकालेतरकालकरणेऽभ्युतमन्त्रजपःस्तोत्रपाठो वा ।

त्रयोदशी १३—... ..

च० १४—इयं पूर्वयुता रात्रिव्यापिनी । पूर्वदिने सायं
मुहूर्त्तत्रयवेधे पूर्वाऽन्यथोत्तरेति निर्णयसिन्धुदी-
पिकाकालमाधवजस्मन्तभास्करेषु चैत्रशुक्लचतु-
र्दश्यामुक्तेयम् ।

पू० १५—अत्रोपाकर्म । तत्र पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या । उभय-
दिने पूर्वाह्णे पूर्णिमासत्त्वेऽसत्त्वे वा तित्तिरिशा-
स्त्रिभिः परादयिकी कार्यन्तरेर्याजुषैः पूर्वा । तत्र
यद्यर्द्धरात्रादवाग्रहणसंक्रान्तिस्तदा कातीयभिन्नैः
प्राष्ठपद्यां कर्मदं कार्यम् । तन्तु श्रावणशुक्लपञ्चम्यां
शांन्वायनेस्तु हस्ते आपस्तम्बेराथर्वणेभ्य प्राष्ठपद्यां

श्रावणशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१२३)

सामगैः श्रावणे कार्यम् । हस्तश्रावणयोरुभयदिने सत्त्वे
चित्राधनिष्ठाद्युतयोः कार्यमिति निर्णयसिन्धु-
जस्मन्तभास्करमतम् । अत्रैवापराह्णे रक्षाव-
न्यनम् ।

“ततोपराह्णसमये कुर्यात्पोटलिकां शुभाम् ।

कारयेच्चाक्षतैस्तद्वत्सिद्धार्थैश्च समन्विताम्॥”

तच्च भद्रोत्तरं कार्यम्—

“भद्रायां द्वे न कर्तव्ये श्रावणी फाल्गुनी तथा।”

इति संग्रहोक्तेरिति जस्मन्तभास्करे । निर्णय-
सिन्धौ तु—

“ततोऽपराह्णसमये रक्षापोटलिकां शुभाम् ।

कारयेदक्षतैः शस्तैः सिद्धार्थहेमभूषितैः॥”

इति । अत उपाकर्मानन्तर्यस्य पूर्णैतिहायार्थिकस्यानु-
वादो न तु विधिः गौरवात्, प्रयोगभेदेन क्रमायोगाच्छू-
द्रादौ तदयोगाच्च । तेन परेश्वरुपाकरणेऽपि पूर्वधुरपराह्णे-
तत्करणं सिद्धमिदं भद्रायां न कार्यं भद्रायामित्यादि-
संग्रहोक्तेः । भद्रासत्त्वे तु रात्रावपि तदन्ते कुर्यादिति
भगवन्तभास्करे । पूर्वदिने भद्रासत्त्वे परदिने उदय-
व्यापिन्यां कार्यमिति देशाचारादिदमेव युक्तं प्रतीयते ।
इयं श्रावणाकर्मण्यस्तमययुग्राह्या । “अस्तमिते
स्यालीपाकं श्रपयित्वा” इति सूत्रात् । अत्र हयग्रीवो-
त्पत्तिस्तत्र सार्धकालव्यापिनी ग्राह्या ।

भाद्रकृष्णप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्रति० १-... ..

द्वि० २—अत्राप्यशून्यशयनव्रतं तत्र चन्द्रोदयव्यापिनी ।
विशेषोऽत्र आवणकृष्णद्वितीयायां निर्णीतो द्रष्टव्यः ।

तृ० ३—अत्र विशालाक्षीयात्रोक्ता काशीखण्डे । तत्र रात्रि-
व्यापिनी ग्राह्या ।

“भाद्रकृष्णद्वितीयायामुपवासपरैर्नृभिः ।

कृत्वा जागरणं रात्रौ विशालाक्षीसमीपतः ॥” इति ।

इयं कज्जली परा ग्राह्येति दिवोदासीये निर्णयसिन्धु-
जस्मन्तभास्कयोरिति । अत्र बलदेवजन्मापि ।

च० ४—इयं बहुला सायाह्नव्यापिनी । दिनद्वये तत्त्वे पूर्वा ।

“गौर्याश्वतुर्या वटधेनुपूजा” इत्याद्युक्तेः । अत्र धेनु-

पूजाशब्देन बहुलाख्या गृहीतेति जस्मन्तभास्करे

मदनरत्नदिवोदासौ । निर्णयसिन्धावपराह्नः कालः

शेषं समानम् । व्रतार्केऽत्र शकटव्रतं चन्द्रोदयव्या-

प्युक्तम् ॥

प० ५-... ..

प० ६—अत्र हलपञ्चीयतं मध्याह्नव्यापि । अत्र द्वादशघटि-

का पञ्चमी चेत्यपराऽन्यथा पृथ्वेति माधवदीपिकाका-

रो । जस्मन्तभास्करे तु—दिनद्वये मध्याह्न सत्त्वेऽगत्त्वे

वा परा । हलपञ्चीति कुशपलागव्रतस्यैव मंता ।

भाद्रकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१२५)

यत्तु सप्तमीयुतेति दिवोदास इति निर्णयसिन्धौ ।
तत्तु पण्मुहूर्त्तपञ्चमीवेधपरं दिनद्वये तत्सत्त्वेऽसत्त्वे परे-
त्येतत्परं वेति । अत्र निर्णयामृते चन्द्रपटीव्रतमुक्तं
तत्र चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । उभयत्र तत्सत्त्वे पूर्वा ।
“तद्वे भाद्रपदे मासि पष्ठ्यां पक्षे सितेतिरे ।
चन्द्रपटीव्रतं कुर्यात्पूर्ववेधः प्रशस्यते ॥”

स० ७—शीतलाव्रते सप्तमी पूर्वयुता ग्राह्येति निर्णयसिन्धुस्थ-
हेमाद्रौ । माधवीये मध्याह्नव्यापिनी उभयदिगे तत्त्वे
पूर्वा शुभवाक्यादिति ॥

अ० ८—इयं जन्माष्टमी जयन्ती च तत्र जन्माष्टम्यां निशीथ-
वेध एव ग्राह्यः ।

“अष्टमी शिवरात्रिश्च ह्यर्द्धरात्रादधो यदि ।
दृश्यते घटिका या सा पूर्वविद्धा प्रकीर्तिता” ॥
इति माधवीये पुराणान्तरात् । ‘अर्द्धरात्रे तु रोहि-
ण्याम्’ इत्यादिभविष्योक्तेः । वेधोर्द्धरात्रेऽष्टम्या न
तु सप्तम्याः ।

“अष्टमी रोहिणीयुक्ता निश्चर्द्धं दृश्यते यदा ।”
इत्यादिवसिष्ठसंहितोक्तेश्च । अष्टमी द्वेधा रोहिणी-
रहिता तद्युता च । तत्रापि चतुर्द्धा पूर्वयुरेव निशीथयो-
गिनी परेयुरेवोत्तयेयुरनुमयेयुश्चेति । तत्राययोः पक्षयो-
रसन्देह एव कर्मकालव्याप्तेः ।

“जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च ।

पूर्वविद्धैव कर्तव्या तिथिज्ञान्ते च पारणम् ॥”

इति भृगूक्तेः। अस्मात्केवलरोहिण्युपवासोऽपि सिद्धः।

अन्त्ययोः परैव। प्रातःसंकल्पकालव्याप्तेराधिकात्।

“वर्जनीया प्रयत्नेन सप्तमीसंयुताष्टमी।”

इति ब्रह्मवैवर्ताच्च-एवमंशतः समव्याप्तावपि विषमव्याप्तौ त्वाधिक्येन निर्णयः। रोहिणीयुतापि चतुर्द्धा पूर्व-
द्युरेव निशीथे रोहिणीयुता परेद्युरेवोभयेद्युरनुभयेद्यु-
श्वात्राप्याययोरसन्देहः।

“कार्या विद्धापि सप्तम्या रोहिणीसहिताष्टमी।”

इति पाद्मोक्तेः। ‘जयन्त्यां पूर्वविद्धायाम्’ इत्यादिगारु-

डाच्च। ‘सप्तमी’ इत्यादिवह्निपुराणाच्च। द्वितीये

त्वसन्देह एव। तृतीयपक्षे परैव। “वर्जनीया प्रयत्नेन

सप्तमीसंयुताष्टमी।” इत्यादिब्रह्मवैवर्ताच्च। चतुर्थ्य-

पि त्रेधा पूर्वद्युर्निशीथेऽष्टमी परेहि रोहिणी परेद्युरष्टमी

पूर्वहि रोहिणी उभयेद्युरुभयस्य निशीथाऽसम्बन्धो

वेति। आये परेद्युर्जघन्तीयोगस्य सत्त्वात्परैवेति

माधवः। यस्मिन्नित्यायुक्तेः।

“पूर्वविद्धाऽष्टमी या तु उदये नवमीदिने।

मुहूर्तमपि संयुक्ता संपूर्णा साष्टमी भवेत् ॥

कला काशा मुहूर्तापि यदा कृष्णाष्टमी तिथिः।

नवम्पां सैव शाखा स्यात्सप्तमीसंयुता नहि॥”

भाद्रकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (३२७)

इति पाद्माच्च । केचित्तु हेमाद्रावष्टम्याः प्राधान्या-
त्तस्याश्च पूर्वसुः कर्मकालव्यापित्वात्पूर्वव । पाद्मं तु
पूर्वाह्नि निशीथेष्टम्यभावे ज्ञेयम् । अन्तर्भावरतु मूर्ख-
दन्धणमित्याहुः । अन्ये तु 'पूर्वविद्धाष्टमी' इति वाक्ये
जन्माष्टम्यां सूर्योदये सप्तमीवेधनिषेधात्कलाघटिका-
मात्राप्यौदयिकी ग्राह्या । 'कार्या विद्धापि सप्तमी' इति
जयन्तीपरं तत्राप्यपवादद्वयं भवत्येव । यदा तु केवला
ष्टमी शुद्धाधिकात्यागहेतोः सप्तमीवेधस्याभावात्पूर्वव ।
यदिवा विद्धन्यूनं तदा परदिने ग्राह्यतिथेरभावात्पूर्वव ।
एवं सर्वाण्यौदयिकवाक्यानि सप्तमीवेधपराणि ।
तत्त्वं तु अष्टम्याः कर्मकालव्याप्ते, 'दिवा वा यदि वा
रात्रौ नास्ति चेद्रोहिणी कला । रात्रियुक्तं प्रकुर्वीत'
इति पूर्ववाक्यैः रोहिणीयोगाभावे ग्राह्यत्वोक्तेर्वचना-
त्कर्मकालव्यापिनीत्यक्त्वा पूर्वा परात्पा वा रोहिणी-
युता जयन्त्यां ग्राह्या । माधवमदनरत्ननिर्णयामृता-
नन्तभट्टगौडमैथिलग्रन्थेष्वप्येवम् । युक्तन्तूपवासद-
यमत्रेति वयं ब्रूमः द्वयोर्नित्यत्वात् । अन्त्ययोः परैव
सप्तमीत्यादिस्कान्दात् ।

“मुहूर्त्तेनापि संयुक्ता संपूर्णा साष्टमी तवेत् ।

किं पुनर्नवमीयुक्ता कुलकोट्यास्तु मुक्तिदा ॥”

इति पाद्माच्च । जयन्तीभेदेषु यदि सोमवृध-

वारयोगो भवति तदा फलाधिक्यम् । पारणं तु अर्द्ध-
रात्रेऽपि तिथिभान्तेऽन्यतरान्ते वेति मुख्यः पक्षः ।
'तिथिरष्टगुणं हन्ति' इत्यादिब्रह्मवैवर्तात् । 'तिथ्यर्क्ष-
योर्यदा च्छेदः' इत्यादि हेमाद्रौ वचनाच्च। गौडास्तु
'तत्र निशि' इत्यादिब्रह्माण्डात्सार्द्धप्रहरमध्ये रात्रौ
कार्यमित्याहुः । अशक्तौ जन्माष्टमीमात्रव्रतिन-
स्तिथ्यन्ते रोहिणीसहिताष्टमीव्रतिनो रोहिण्यन्ते इति।
शेषमनुक्तमिह निबन्धेषु द्रष्टव्यं विस्तरभिया न
लिखितम् । शङ्खचक्राङ्कितवैष्णवानां व्रते सिंहार्क-
सत्त्वे एव भाद्रे जन्माष्टमीव्रतमिदं भवति तदभावे ते
चाश्विने कुर्वन्ति । अत्र चन्द्रार्धदानमपि ।

न० ९—अत्र निर्णयामृते देव्युत्थापनमुक्तमुदयव्यापिन्याम् ।

द० १०—... ..

ए० ११—... ..

द्वा० १२—इयमघोरद्वादशी पूर्वविद्धेति माधवः । अत्रोदये
त्रिमुहूर्त्तात्मक एकादशीविधो ग्राह्यः ।

त्र० १३—इयं गौणचान्द्रभेदेन युगादिः 'नभस्ये च त्रयोदशी'
इति प्रागुक्तेः । तत्रापराह्णव्यापिनी ।

च० १४—इयमघोरचतुर्दशी । तथा च गौडग्रन्थे भविष्योत्तरे-
“भाद्रे मास्यसिते पक्षे अघोराख्या चतुर्दशी ।
तामृषोण्य नरो याति शिवलोकमयत्नतः॥”

भाद्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१२९)

इति। तत्राऽपराह्णप्रदोषनिशीथाः कालामुख्यानुकल्पाः।
तत्राऽपराह्णप्रदोषौ मुख्यौ । तत्रापि सायं त्रिमुहूर्तवेधो
मुख्यो द्विमुहूर्तवेधोऽनुकल्प इति माधवरामप्रकाशौ।

अ० ३०-इयं कुशग्रहणी । अस्यां पूर्वाह्णे कुशग्रहणं कार्य-
म् । मदनरत्ने तु महालयान्तर्गतदर्श उक्तः । गौण-
मुख्यचान्द्राभ्यामत्रैव भाद्रकृष्णामायां युक्तमिति
भाद्रस्याधिक्ये शुद्ध एव ।

भाद्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १-अत्र फलमण्डलव्रतं तच्च पूर्वाह्णव्यापिन्यां कार्यम् ।
उभयदिने पूर्वाह्णेप्रतिपत्सत्त्वे मण्डलव्रतमजापतिदान-
व्रताद्युत्तरविद्धायां वृद्धौ क्षये च पूर्वविद्धायामिति मा-
धवः। रामप्रकाशेपि पूर्वाह्णएव। जस्मन्तभास्करे तु
“रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्तव्या सम्मुखी तिथिः ।”
इति ब्रह्मवैवर्तात् सायंकालव्यापिन्यां पूर्वविद्धायां
रुद्रव्रतमिदमुक्तं निर्णयामृतेऽपि । तत्र महत्तमाख्यं
रुद्रव्रतं, फलमण्डलाख्यव्रतं तु प्रजापतिदेवतमेवमनयोः
पृथक्ते महत्तमाख्ये सायंकालव्यापिनी द्वितीये
पूर्वाह्णव्यापिनीति युक्तम् ।

द्वि० २-अत्र नीलाम्बरदर्शनमुदयव्यापिन्याम् ।

तृ० ३-अत्र हरितालिकाव्रतं तत्रोदयव्यापिनी ग्राह्या ।

“चतुर्थ्यासहितौ यां तु सा तृतीयां फलप्रदा ।

अवैधव्यकरा श्रीणां पुत्रपौत्रप्रवर्द्धिनी॥”

इति माधवोक्तेः । द्वितीयाशेषसंयुक्तां निषेधति
तत्रैवापस्तम्बः—

“द्वितीयाशेषसंयुक्तां या करोति विमोहिता ।
सा वैधव्यमवामोति प्रवदन्ति मनीषिणः॥”

इति । तृतीयावृद्धावपि परैव निर्णयसिन्धौ । जस्मन्त-
भास्करेऽप्येवम् । क्षये त्वयं पूर्वा । परेहि नास्ति चे-
त्पूर्वविद्धाप्युक्ता व्रतान्तरे इति माधवोक्तेः । अत्र
कोटीश्वरव्रतं हस्तिगौरीव्रतञ्च । तत्र हारितालिक एव
कालः । इयं मन्वादिस्तत्र पूर्वाह्णव्यापिनी । इयं
घराहजयन्त्यपराह्णव्यापिनी । अत्र गुह्यापूपपायसदानं
वामदेवप्रीतये । तच्चोदयव्यापिन्यां वृद्धौ परेहि । भाद्र-
स्याधिक्ये हारितालिकादिव्रतं शुद्ध एव कार्यम् ।

च०४—इयं सिद्धविनायकव्रते मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या । ‘प्रातः
शुक्लतिलैः’ इत्यादि हेमाद्रौ भविष्योक्तेः । मदनरत्नेऽ-
प्येवम् । परदिन एवांशेन साकल्येन वा मध्याह्नव्या-
प्तभावे सर्वपक्षेषु पूर्वा ग्राह्या । तथा च निर्णय-
सिन्धुस्थवृहस्पतिः—

“चतुर्थ्या गणनाथस्य मातृविद्धा प्रशस्यते ।
मध्याह्नव्यापिनी चेत्स्यात्परतश्च परेहनि॥”

इति । माधवोप्येवम् । जस्मन्तभास्करे—पूर्वदिने
मध्याह्ने चतुर्थ्यभावे परदिने एव । तत्सत्त्वे नागविद्धा ।

भाद्रशुक्लपक्षीयमातिपदादितिथिनिर्णयः । (१३१)

उभयत्र तत्सत्त्वे पूर्वा 'मातृविद्धो गणेश्वर' इति
वचनात् । अत्र रविमौमवारयोगेतिमाशस्त्यम् ।
अत्र चन्द्रदर्शननिषेधः । तद्दर्शने तु भाद्रमुत्त
उदङ्मुखो वा—

“सिंहःप्रसेनमवधीत्सिंहो जान्मवता हतः ।

सुकुमारक मारोदीस्तव ह्येष स्पमन्तकः ॥”

इति मन्त्राभिमन्त्रितं जलं पिवेत् । अत्र कपर्दी-
श्वरव्रतं तत्र प्रक्षेपव्यापिनी ।

पं०५—इयमृषिपञ्चमीव्रते मध्याह्नव्यापिनी ।

“पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनी तिथिः ।”

इति माधव्याये हारीतोक्तेः । दिनद्वये मध्याह्ने
तत्सत्त्वेऽस्तत्त्वे वापिपूर्वति माधवनिर्णयसिन्धुमदन-
रत्नव्रतार्कजस्मन्तभास्कराः । 'युगभूतानाम्' इति
युगमवाक्यात् । यत्तु हेमाद्रिदीपिकयोः परेति ।
'पञ्चमी तु प्रकर्त्तव्या पश्चा युक्ता तु नारद' ।

इत्यापस्तम्बीयेऽस्ति तदयुक्तम् ।

“चतुर्थीसंयुता कार्या पञ्चमी परया न तु ।

देवे कर्मणि पित्र्ये च शुक्लपक्षे तथाऽस्ति ॥”

इति हारीतेन पक्षद्वयेऽपि पूर्वाया एव विधानात् ।

‘आवणे पञ्चमी शुक्ला संशोक्ता नागपञ्चमी ।

तां परित्यज्य पञ्चम्यभनुर्यामहिना हिताः ॥”

इति स्मृत्यन्तराच्च । हेमाद्र्यादिवाक्यं तु नागपूजा-
विषयत्वेन भवतु समाहितम् ।

पष्ठी६-सौरपष्ठीयं पूर्वाह्णव्यापिनी । इयं सूर्यपष्ठी सूर्यव्रते
सप्तमीयुतेतिनिर्णयसिन्धुः । जस्मन्तभास्करे मध्या-
ह्णव्यापिनी । उभयत्र तत्त्वे परेति । यदा द्वादशघटि-
का प्रातः पञ्चमी तदा परा । तद्वयूनपञ्चमीसत्त्वे
पूर्वेति माधवः । इयं दक्षिणापथस्कन्ददर्शने पूर्वा-
ह्णव्यापिनी । इयं योगवशाच्चम्पा च । तन्निर्णयो
मार्गशुक्लपष्ठ्या निर्णये द्रष्टव्यः ।

स०७-इयं देवीपूजने परा । अत्र मुक्ताभारणव्रतमुक्तं
व्रतार्कं । तत्र मध्याह्णव्यापिनी । अत्र संतानसप्तमी-
व्रतारम्भस्तत्रापि मध्याह्णव्यापिन्येव ।

अष्टमी८-इयं दूर्वाष्टमी पूर्वा ग्राह्या । 'श्रावणी दुर्गनवमी
पूर्वा' इत्यादि हेमाद्रौ बृहद्यमोक्तेः । 'शुक्लाष्टमी'
त्यादिपुराणान्तराच्च । यत्तु—

"मुहूर्त्ते रौहिणेऽष्टम्यां पूर्वा वा यदि वा परा ।

दूर्वाष्टमी तु सा कार्या ज्येष्ठां मूलं च वर्जयेत् ॥"

इति । तत्रैव पराकार्येत्युक्तं तत्पूर्वदिने ज्येष्ठादियोगे
द्रष्टव्यम् ।

"दूर्वाष्टमी सदा त्याज्या ज्येष्ठामूलर्क्षसंयुता ।"

तथा—

"ऐन्द्रर्क्षं पूजिता दूर्वा हन्त्यपत्यानि नान्यथा ।

भर्तुरायुर्हरा मूले तस्मान्नां परिवर्जयेत् ॥"

भाद्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१३३)

इति तत्रैव तन्निषेधात् । इदं व्रतमगस्त्योदये कन्या-
र्क्षं च न कार्यम् ।

“शुक्ले भाद्रपदे मासि दूर्वासंज्ञा तथाष्टमी ।

सिंहार्क एव कर्तव्या न कन्यर्क्षं कदाचन ॥

सिंहस्थे सोचमा सूर्येऽनुदिते मुनिसमम् ।”

इति मदनरत्ने स्कान्दोक्तेः ।

“अगस्त्य उदिते तात पूजयेदमृतोद्भवाम् ।

वैधव्यं पुत्रशोकं च दश वर्षाणि पञ्च च ॥”

इति तत्रैव दोषोक्तेः । अत्रागस्त्योदये भाविनि सति पूर्व-
रुष्णाष्टम्यामेव कुर्यादिति हेमाद्रिदीपिकादिसर्व-
निबन्धसिद्धांतः । निषेधस्य प्रथमारम्भपरत्वादगस्त्यो-
दये कन्यार्क्षं च भाद्ररुष्णाष्टम्यामुक्तं, तन्न युक्तमिति
रामप्रकाशः । इयं च स्त्रीणां नित्यम् । यदा ज्येष्ठादिकं
विनाष्टमी न लभ्यते तदैकमक्तं कार्यम् ।

“कर्तव्या चैकमक्तेन ज्येष्ठा मूलं यदा भवेत् ।

दूर्वामन्यर्चयेदत्तया न वन्ध्यं दिवसं नयेत् ॥”

इति । अत्र दूर्वया शिवपूजनमनभिषेकाज्ञाक्षारलवणा-
शनञ्च पुत्रार्थिन्या कार्यमिति निर्णयसिन्धुः । माघ-
वीथे सायंकालव्यापिना पूर्वविद्धाशेषं समानम् । शिव-
शक्तयोरुत्सवे तु नवमीविद्धोक्ता । अधिमासे तु
दूर्वाव्रतमर्वाकार्यम् । ‘अधिमासे त्रिव’त्यादिनिर्ण-

यदीपस्थस्कान्दात्। अत्र ज्येष्ठापूजोक्ता माधवीये।
तत्र ज्येष्ठायोगवशेन पूर्वा परा वा ग्राह्या । दिनद्वये
परा । पूर्वेल्लि रात्रियोगे पूर्वति तस्यापवादः ।

“यस्मिन्दिने भवेज्ज्येष्ठा मध्याह्नादूर्ध्वमप्यणुः ।

तस्मिन्हविष्यं पूजा च न्यूना चेत्पूर्ववासरे ॥”

इति । दूर्वाव्रतं केवलतिथौ, ज्येष्ठाव्रतं तु केवलर्क्षे ।

तत्राऽनुराधायामावाहनं ज्येष्ठायां पूजा मूले विसर्जनम् ।

जस्मन्तभास्करेऽप्येवम् । अत्र महालक्ष्मीव्रता-

रम्भस्तत्र निशीथव्यापिनी व्रतार्के ।

न० ९—अत्र निर्णयामृते नन्दापूजोक्ता । तत्र पूर्वाह्णमध्याह्नौ
गौणमुख्यौ । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

द० १०—अत्र दशावतारव्रतपूजनसौवर्णतत्तत्प्रतिमादानाऽ-
पूपदानादि मध्याह्नव्यापिन्यामुक्तं स्कन्दपुराणे, इदं
दशवर्षपर्यन्तं कर्तव्यमिति च ।

ए११०—अत्र सन्ध्यायामङ्गपरिवर्तनमुक्तं मात्स्ये—

“निशि स्वापो दिवोत्थानं सन्ध्यायां परिवर्तनम् ।”

इति। इयं वामनजयन्ती। तत्र मध्याह्नव्यापिनीतिजस्म-

न्तभास्करः । अत्र वामनपूजा द्वादश्यां दानमिति

व्रतार्के । अत्र कटिसूत्रदानमपि। अन्ये तु एकादश्यां

सन्ध्यायां विष्णुपूजनं द्वादश्यां परिवर्तनमाहुः ।

भाद्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१३५)

द्वा० १२-भत्र शक्रध्वजोत्थपत्रमुक्तमपरार्के गर्गेण ।

“द्वादश्यां तु सिते पक्षे मासि भाद्रपदे तथा ।

शक्रमुत्थापयेद्राजा विश्वश्रवणवासवे ॥”

उत्तरापाढाश्रवणधनिष्ठासु । इयमेव श्रवणद्वादशी ।

तत्रैकादश्यां द्वादशीश्रवणयोगे सैवोपोष्णा। ‘एकादशी’

इत्यादिविष्णुधर्मोक्तेः। नारदीयमात्स्ययोरप्येवम्।

दिनद्वये द्वादशीश्रवणयोगेऽपि पूर्वा। हेमाद्रिमते एकाद-

श्याः श्रवणयोगोभावेऽपि तद्युतद्वादशीयोगमात्रेणविष्णु

शृङ्खलं भवति । निर्णयामृतमते तु श्रवणस्यैकादशी-

द्वादशीभ्यां योग एव तन्नान्ययेति । यदा निशीथान-

न्तरं सूर्योदयावधि वा कलामात्रमपि श्रवणर्क्षं भवति

तदापि पूर्वैव ‘तिथिनक्षत्रयोः’ इत्यादि तत्रैव नार-

दीयात् । इयं बुधवारयोगे अतिप्रशस्ता । यच्चोदय-

व्यापिनीति तच्छुद्धाधिका द्वादशी परदिने एवोदये

श्रवणयोगः पूर्वैहि च तद्विज्ञे काले योगस्तत्परं दिनद्वये

उदययोगे संपूर्णत्वात् पूर्वैव। श्रवणद्वादशीव्रतं तु श्रवण

युक्ताया द्वादश्या अलाभे एकादश्याश्च तद्युक्तायाःलाभे

तत्रैव कार्यम्। ‘यदा ने’त्यादिमदनरत्ने नारदीयात् ।

यदा परैव श्रवणयुता तदा परा । तत्र शक्रेनोपवासद्वयं

कार्यमशक्रेनैकादशीनियमवर्तैकादश्यामेवानियमवता

द्वादश्यामेव । अत्र पारणन्तूमयान्तेऽन्यतरान्ते वा

तिथ्यन्ते मुख्यम् । अत्र मध्याह्ने वामनावतार-
स्तत्र तद्व्यापिनी । अत्र दुग्धव्रते पूर्वाह्णव्यापिनी ।
इयं कल्किद्वादशी ।

अ० १३-अत्र गोत्रिरात्रिव्रतमुक्तं स्कान्दे । कैश्विशाश्विना
सितत्रयोदश्यामुक्तम् । नक्तकालोऽस्य व्रतार्के ।

च० १४-इयमनन्तचतुर्दशी । अत्रोदये मुहूर्त्तमात्रायां घटिका-
मात्रायां वा अनन्तव्रतमुक्तं भगवन्तभास्करे तिथि-
दर्पणे च ।

“मुहूर्त्तमपि चेद्भाद्रे पूर्णिमायां चतुर्दशी ।
संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्ययम् ॥”
इत्याद्युक्तेः ।

“उपवासव्रतादीनां घटिकैकापि या भवेत् ।”
इति रामप्रकाशस्थकाण्वोक्तेः

“उपवासादिविषये घटिकैका तु या भवेत् ।
उदये सा तिथिर्ग्राह्या श्राद्धादावस्तगामिनी ॥”
इत्याद्युक्तेश्चात्र घटिकापदं मुहूर्त्तस्यैव स्तावकमित्य-
पि तत्रैव । निर्णयसिन्धुदीपिकयोर्मध्याह्णव्यापिनी-
ति मतं, तत्र मनोहरं ‘पूर्वाह्णो वै देवानाम्’ इत्यादिश्रु-
त्या ‘पूर्वाह्णे दैविकं कर्म’त्यादिस्मृत्या च पूर्वाह्णस्य
देवे विधानात् ।

“तृतीयेकादशी पष्टी अष्टमी च चतुर्दशी ।
पूर्वविद्धौ कियमाणा धनापत्यहरास्मृता ॥”

भाद्रशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१३७)

इतिरामप्रकाशस्थहेमाद्रिवचनेऽनिष्टफलोपलम्भाच्च ।
'मध्याह्ने भोज्यवेलायामि' त्यत्र गणेशचतुर्थ्यामि-
व 'मध्याह्ने पूजयेदि' ति न विधिर्नापि लिङ्गकल्पः
श्रूयते । 'मध्याह्न' इत्यधिकरणकारकस्य ददर्शति म-
धानक्रियायामेवान्वयेऽर्चयन्तमिति लट्प्रत्ययस्य "वर्त्त-
मानसामीप्ये वर्त्तमानवदा" इत्यनुशासनवशेनानिश्चि-
तकालार्थतया मध्याह्नइतिभूतार्थवादगतस्य लिङ्गस्या-
न्यथा व्युपपादयितुं शक्यत्वेनाकिञ्चित्करत्वादुदय-
व्यापिन्येव ग्राह्या ।

"पूजाव्रतेषु सर्वेषु मध्याह्नव्यापिनी तिथिः ।

तया कर्माणि कुर्वीत हासवृद्धौ न कारणम्॥"

इति वचनारम्भस्तु चतुर्दशीक्षये निषिद्धत्रयोदशी-
युतचतुर्दश्यामेव तद्विधानार्थं वृद्धौ च 'मुहूर्त्तमपि
चेद्भादे' इत्यादिमुग्धवाक्योपोद्बलकशास्त्रमुपेक्ष्य
पूर्वदिन एव तद्विधानार्थमिति । जस्मन्तभास्करे तु
त्रिमुहूर्त्तव्यापिनी मुख्या द्विमुहूर्त्ताऽनुकल्पा । तन्मू-
ना पूर्वति । माधवीयव्रतार्कयोरप्येवम्, तन्मतमपि
हेयम् । उदये द्विमुहूर्त्तव्यापिर्मुख्यः कल्पो मुहूर्त्ता-
ऽनुकल्प इति जावालोत्तरिति रामप्रकाशः । तिथेर्द्वि-
मुहूर्त्तव्यापित्वेचटिकामात्रव्यापित्वेऽप्युदयसम्बन्धेना-
नन्तव्रतमित्येषा व्यवस्था गौडसम्मतार्पाति निर्णया-

मृते। युक्ता चैषा दिनद्वयेष्वौदयिकत्वे संपूर्णत्वात्पूर्वा-
क्षये च पूर्वति निर्णयसिन्धुभगवन्तभास्करादिसर्व-
निबन्धसिद्धान्तः । अत्र पूर्वाह्णे कदलीव्रतमुक्तं
व्रतार्कं ।

पू० १५—इन्दुलेयं पूर्णिमा माधवीयदीपिकयोः परा। निर्ण-
याऽमृतेऽत्र लोकपालपूजोक्ता पूर्वाण्हे । पूर्वाभाद्र-
पदायोगे सति विशेषतः ।

आश्विनकृष्णप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १—महालयारम्भः ।

द्वि० २—अत्राप्यशून्यशयनव्रतमेतन्निर्णयः श्रावणकृष्णद्विती-
यायां कृतोऽस्मकाभिस्तत्र द्रष्टव्यः ।

तृ० ३—अत्र ललितादेवीयात्रोक्ता काशीखण्डे—

“इषकृष्ण तृतीयायां ललितां प्रतिपूज्य वै ।

नारी वा पुरुषो वापि लभते वाञ्छितं फलम्॥”

इत्यत्र पूर्वाण्हमध्याह्नौ मुख्यानुकल्पौ । व्रतार्कत्र
बृहद्गौराव्रतमुक्तं चन्द्रोदयव्यापिन्याम् ।

च० ४—... ..

पं० ५—... ..

प० ६—इयं योगविशेषेण कपिला । तथा च वाराहे—

“नभस्ये कृष्णपक्षे तु रोहिणीपातभूतैः ।

युक्ता पृथी पुराणज्ञैः कपिला परिकीर्तिता ॥

आश्विनकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१३९)

व्रतोपवासनियमैर्भास्करं तत्र पूजयेत् ।

कपिलाश्च द्विजाभ्याय दत्वा क्रतुफलं लभेत् ॥ ” इति ।

अत्र नक्षत्रस्य इति शुक्लपक्षादिमासाभिप्रायम् । निर्ण-
यामृते हेमाद्रौ चैवम् । हस्तार्कस्तु फलातिशयार्थः ।

“संयोगे तु चतुर्णां वै निर्दिष्टा परमेष्ठिना ॥ ”

इति तत्रैवोक्तेः । इयमेव चन्द्रपथी सा चन्द्रोदयव्या-
पिनी ग्राह्या । उभयत्र तथात्वे पूर्वा । तदुक्तं भविष्ये-

“तद्वज्राद्रपदे मासि पञ्चमां पक्षे सिते तरे ।

चन्द्रपथीव्रतं कुर्यात्पूर्ववेधः प्रशस्यते ॥

चन्द्रोदये यदा पथी पूर्वाह्णे वा परेऽहनि ।

चन्द्रपथ्यसिते पक्षे सैवोपोष्या प्रयत्नतः ॥ ”

इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करभगवन्तभा-
स्कराः । .

सप्तमी ७-... ..

अ० ८-अत्र महालक्ष्मीव्रतं तत्र चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या
परदिने चन्द्रोदयादूर्ध्वं त्रिमुहूर्तव्यापित्वे पञ्चैव
कार्याऽन्यथा पूर्वैव ।

“पूर्वा वा परविद्धा वा ग्राह्या चन्द्रोदये सदा ।

त्रिमुहूर्तापि सा पूज्या परतश्चोर्ध्वगामिनी ॥ ”

इति मदनरत्ने निर्णयामृते च संग्रहोक्तेः ।

“अर्द्धरात्रमतिक्रम्य वर्तते योत्तरा तिथिः ।

तदा तस्यां तिथौ कार्यं महालक्ष्मीव्रतं सदा ॥”
इति वचनाच्च । माधवीयव्रतार्करामप्रकाशनिर्ण-
यामृतनिर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करभगवन्तभा-
स्करा अप्येवम् । व्रतार्केऽत्राशोकाष्टमीव्रतमुक्तं हेमा-
द्रावादित्यपुराणे—

“अष्टमीषु च सर्वासु पूजनीयाप्यशोकका ।
गन्धमाल्यनमस्कारधूपदीपान्नसम्पदा ॥
तस्मिन्नहनि वा भुङ्क्ते नक्तमिन्दुविवर्जितम् ।
भवत्यथ विशोका सा यत्र यत्राभिजायते ॥
अष्टमीषु च सर्वासु न चेच्छक्नोति वै मुने ॥
प्रौष्ठपद्यामतीतायां या स्यात्कृष्णाष्टमी द्विज ।
तत्र कार्यं व्रतं त्वेतत्सर्वकामफलप्रदम् ॥” इति ।
इदं नक्तव्रतमत्रेन्दूदयात्प्राग्व्रतकालः । अत्र महाल-
क्ष्म्यशोकाष्टम्युभयव्रतवतीनां प्रथममशोकपूजनं ततो
महालक्ष्मीपूजनादीदमेकदिन एवोभयप्राप्तौ ज्ञेयम् ।
तद्वितरत्वे तु तत्तत्कालव्यापिन्यौ ग्राह्ये ।

न० ९—अत्र देवीप्रबोध उक्तो रामप्रकाशे ।

द० १०—

ए० ११—

द्वा० १२—

त्र० १३—अत्र पिण्डरहितं श्राद्धमवश्यं कार्यम् । तदुक्तं
शातातपेन—

आश्विनरुक्णपक्षीयप्रतिपदादितिथि निर्णयः । (१४-१)

“पिण्डनिर्वापरहितं यत्तु श्राद्धं विधीयते ।

स्वधावाचनलोपोत्र विकिरस्तु न लुप्यते ॥

अक्षय्यदक्षिणां स्वास्तिसौमनस्ये तथास्तिवाति ॥”

हेमाद्रौ वृद्धपराशरः—

“युगादिषु मघायां च विषुवत्ययने तथा ।

भरणीषु च कुर्वीत पिण्डनिर्वपणं नहि ॥”

इति । अत्र गजच्छायायोगे फलातिशय उक्तः ।

तत्र गजच्छायामाह श्रुती रामप्रकाशे—

“रुक्णपक्षे त्रयोदश्यां मघास्विन्दुः करे रविः ।

यदा तदा गजच्छाया श्राद्धे पुण्यैरवाप्यते ॥”

तथा—

“मघायां पिण्डदानेन ज्येष्ठपुत्रो विनश्यति ॥”

इत्यादिवाक्यद्वयं मघांशे त्रयोदश्यतिरिक्तितिथि-

सम्बन्धे श्राद्धनिषेधविषयकं ज्येष्ठपुत्रवद्विषयं केवल-

नक्षत्रविहितश्राद्धनिषेधविषयकं वा बोध्यम् । मघायु-

क्तत्रयोदश्यां श्राद्धविधानस्यावश्यकत्वादिति रामप्र-

काशः । क्षयाहविषयकमिति दीपिका । अन्ये त्वपि-

ण्डकं श्राद्धमत्र कर्त्तव्यमित्याहुः ।

च०१४—... ..

अ०३०—... ..

आश्विनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः।

प्र० १—अत्र नवरात्रव्रतारम्भस्तत्र पूर्वाण्हव्यापिनी । तदुक्तम्

“आश्विनस्य सिते पक्षे नवरात्रमुपोषितः ।

सुस्रातस्तिलतैलेन पूर्वाह्णे पूजयेच्छिवाम् ॥”

इति । उभयदिने तत्त्वे ।

“न दर्शकलया युक्ता प्रतिपच्चण्डिकार्चने ।

उदये द्विमुहूर्तापि ग्राह्या सोदयगामिनी ॥”

इति निर्णयसिन्धुभगवन्तभास्करयोः । जस्मन्तभा-

स्करे तु त्रिमुहूर्तव्यापिनी गौडनिबन्धेमुहूर्तव्यापिनी।

एते पक्षा अमानिपेधपराः । यानि तु नृसिंहप्रासादे

द्वितीयायुतप्रतिपन्निपेधकवाक्यानि लिखितानि तानि

प्रतिपद्वृद्धिक्षयविषयाणीति तिथिवृद्धौ क्षये च

पूर्वा प्रतिपद्ग्राह्या । कलशस्थापने चित्रावैधृतिनिपेधो

भार्गवार्चनदीपिकायां देवीपुराणे—

“त्वाष्ट्रवैधृतियुक्ता चेत्प्रतिपच्चण्डिकार्चने ।

तयोरन्ते विधातव्यं कलशारोपणं गृहे ॥”

इति । चित्रावैधृतियुतापि द्वितीयायुता चेत्सैव ग्राह्ये

त्युक्तदुर्गोत्सवे—

“भद्रान्विता चेत्प्रतिपन्नु लभ्यते विरुद्धयोगैरपि

संयुता सर्ता। सैवाग्न्यराह्णे विबुधैर्विधेया श्रीपुत्रराज्या-

दिविवृद्धिहेतुः ॥” इति ।

यदा तु वैधृत्यादिपग्निहोत्रेण प्रतिपन्न लभ्यते तदोक्तं

तत्रैव कात्यायनेन—

आश्विनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१४३)

“प्रतिपद्याश्विने मासि भवो वैधृतिचित्रयोः ।

आयपादौ परित्यज्य प्रारभेन्नवरात्रकम् ॥”

भविष्ये पूर्वपादत्रयं त्यक्तम् । रुद्रयामले तु

सम्पूर्णप्रतिपदि चित्रावैधृतिसत्त्वे मध्यदिनेऽग्नि-

जिन्मुहूर्ते कलशस्थापनमुक्तं चित्रानिषेधमूलं

चिन्त्यम् । इदं कलशस्थापनं दिवैव न रात्रौ । तदुक्तं-

“न रात्रौ स्थापनं कार्यं न च कृन्नाभिषेचनम्”

इति । अत्र सूतकेषु अतं कार्यं ब्राह्मणभोजनादि

सूतकान्ते । मलमासे सत्ययं नवदुर्गोत्सवः शुद्धे कार्यं

इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करादिमतम् । इयं

स्नानदानयोरुदयव्यापिनी ।

द्वि० २-इयमुषाशिवाग्निपूजने पूर्वाह्णव्यापिनी दीपिकाया-
मुभयत्र तत्त्वे च परेत्यपि । इयं स्नानदानयोरुदय-
व्यापिनी ।

तृ० ३-... ..

च० ४-... ..

प० ५-इयमुषाङ्गललिता मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्यातत्रैव पूजा-
विधानात् । माधवीयेष्वेवम् । जस्मन्तभास्करेपि
दिनद्वये तत्सत्त्वेऽसत्त्वे वा पूर्वैत्यपि च युग्मवाक्यात्पूर्-
वविद्धेति निर्णयसिन्धुः । व्रतार्केऽप्येवम् ।

प० ६-अत्र सायंकाले ज्येष्ठर्षयुतायां पञ्चचां बिल्वाग्निमन्त्र-
णम् । मूलघृतसमस्यां पत्रिकाप्रवेशः । पूर्वाषाढा-

युताष्टम्यां पूजाहोमादि । उत्तराषाढायुतनवम्यां पू-
जावलिदानादि । श्रवणयुतदशम्यां विसर्जनम् । तत्त-
त्तिथौ तत्तन्नक्षत्राभावे केवलतिथौ कार्यमिति निर्ण-
यसिन्धुः ।

स०७—इयं देवीपूजायां परयुता ग्राह्या ।

“युगाद्या वर्षवृद्धिश्च सप्तमी पार्वतीप्रिया ।

स्वेस्तूदयमीक्षन्ते न तासु तिथियुग्मता ॥”

इति । निर्णयसिन्धावप्यौदयिकी युगाद्येत्याद्युक्त-

कृत्यतत्त्वार्णवोदाहृतवचनात् । भगवत्याः प्रवेशादि-

विसर्जान्ताश्च याः क्रियाः । तिथावुदयगामिन्याम्

इत्यादितिथितत्वे नन्दिकेश्वरपुराणाच्च । दुर्गाभ-

क्तितरङ्गिण्यामप्येवम् । उदये घटिकातो न्यूनत्वे

परेति व्रतोपवासेत्यादिदेवलोक्तेरिति गौडाः ।

दाक्षिणात्यास्तु युग्मवाक्यात्पूर्वं कुर्वन्ति । पत्रिका-

पूजा तु पूर्वाण्ह एव कार्या । अत्रैवमूलर्क्षं पुस्तकस्था-

पनमुक्तं रुद्रयामले—

“मूलकक्षे सुराधीश पृजनीया सरस्वती ।

पृजयेत्प्रत्यहं देवं यावद्वैष्णवमृक्षकम् ॥

नाध्यापयेन्न च लिखेन्नाधीयीत कदाचन ।

पुस्तके स्थापयेद्देवीं विद्याकामो द्विजोत्तमः ॥

मूलेनावाहयेद्देवीं श्रवणेन विसर्जयेत् ॥”

निर्णयसिन्धौ तु मूलश्रवणाद्यपादे स्थापनविमर्जने उक्ते ।

आश्विनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१४५)

अ० ८—महाष्टमीयं पर्युता ग्राह्या 'सप्तमीवे' संयुक्ते' त्या-
दिवचनात् ।

“सप्तमी कलया यत्र परतश्चाष्टमी भवेत् ।

तेन शल्यमिदं प्रोक्तं पुत्रपौत्रक्षयमदम् ॥”

इत्यादिवचनाच्च । यदा त्रिमुहूर्त्तन्यूनाष्टमी तदा पूर्वा
क्षये च पूर्वा इति जरुमन्तभास्करे । यदा त्रिमुहूर्त्त
सप्तमी तदा घटिकामात्राप्यौदयिकी ग्राह्या । 'व्रतो-
पवासे'त्यादिदेवलोक्तेः । माधवनिर्णयसिन्धुदीपि-
कागौडनिबन्धमदनरत्नेष्वप्येवम् । अत्र मूलक्षौ-
मवारसत्त्वेतिप्राशस्त्यम् ।

न० ९—महानवमीयं पूर्वविद्धा ग्राह्या युग्मवाक्यात् । 'श्रावणी
दुर्गनवमी' त्यादि पाद्मोक्तेश्चेति राजमार्तण्डे ।
जरुमन्तभास्करेऽप्येवम् । मूलादिनक्षत्रत्रयवती तु
महतीत्यादि मदनरत्ने लङ्घनात् । अत्र वेधश्च मुहूर्त्त-
त्रयेणैव ज्ञेयः । यद्यपि हेमाद्रौ मुहूर्त्तद्वयात्मापि वेधोक्ति
सोऽपि सूर्योदय एव सायं तु त्रिमुहूर्त्त एवातदुक्तं काल-
निर्णये—'त्रिमुहूर्त्तगा तु सकला सायम्' इति । माध-
वोऽपि 'सायन्तृत्तरया तद्वन्यूनया तु न विध्यते' इति ।
तेन त्रिमुहूर्त्तयोगे पूर्वानवमी पूर्वोक्तवचनात् । 'न कुर्या-
न्नवमी तात दशम्यान्तु कदाचन' इति स्कान्दे परा-
निषेधाच्च । त्रिमुहूर्त्तयोगाभावे तु निषिद्धापि परैव
कार्येति निष्कर्षः । अत्रैव बलिदानम् । रामप्रकाशे

महानवमी दुर्गापूजावाह्येतरकर्मणि पूर्वविद्धा ग्राह्ये-
 त्युक्तं 'वसुरन्ध्रयोरिति युग्मात् । 'श्रावणी' त्यादिपा-
 द्माच्च । अत्र नक्तोपवासयोः पङ्कदण्डन्यूनापि अष्ट-
 मीयुता नवमी ग्राह्या प्रधानकालव्यापित्वाद्वहुकालव्या-
 पित्वाच्च । पूजाबलिदानयोर्मुहूर्त्तमात्रापि परा । 'तिथा-
 बुदये'त्यादिवचनात् 'सूर्योदय' इत्यादिवचनाच्च । पारणा
 तु दशम्याम् । अत्राशौचेऽपि न त्यागः 'प्रारब्धे सूत-
 कं न स्यात्' इति वचनात् । सधवया विधवयापि रजो-
 दर्शने पारणा कार्येति निर्णयसिन्धुः । इयं मन्वादिः
 पूर्वाण्हव्यापिनी जरुमन्तभास्करे निर्णयामृते च ।
 अत्र रथनवमीव्रतं सौरव्रतञ्चोक्तं रामप्रकाशे ।

द० १०-विजयदशमीयं नक्षत्रोदयव्यापिनी विजयादेवीपूजना-
 दौ 'ईषत्सन्ध्यामतिक्रान्तः किञ्चिदुद्दिन्नतारकः' इति
 रत्नकोशात् । 'तारकोदय' इति चिन्तामणिवचनाच्च ।
 दिनद्वये तारकोदये तत्सत्त्वे पूर्वव 'नवमीशेषसंयुक्ते'
 त्यादि भृगूक्तेः । दिनद्वये तारकोदये तदसत्त्वे परदिन
 एकादशे पञ्चदशे वा मुहूर्त्ते यात्रा कार्या ।
 आश्विन सितपक्षे तु दशम्यां सर्वगशिषु ।
 सायंकाले शुभा यात्रा दिवा वा विजये क्षणे ।
 एकादशा मुहूर्त्तोऽपि विजयः परिकीर्तितः ।
 तत्र सर्वविधानध्या यात्रा विजयकाङ्क्षिभिः ।
 इति भृगूक्तेः । यदा पञ्चदिनञ्चापि श्रयणयुता

आश्विनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१४७)

तदापि यात्रायां परैवेति जस्मन्तभास्करः । अत्रा-
ऽपराह्ण एकादशी मुहूर्तो मुख्यः कर्मकालस्तत्रैव
पूजायुक्तेः । प्रदोषो गौणः । दिनद्वयेऽपराह्णव्यापित्वे
पूर्वा प्रदोषव्याप्तेराधिक्यात् । दिनद्वये प्रदोषव्यापि-
त्वे परा अपराह्णव्याप्तेराधिक्यात् । इदं शुद्धतिथा-
वन्यकालेऽपराह्णेतरकाले । श्रवणस्तु रोहिणीवद-
प्रयोजकः । दिनद्वयेऽपराह्णाऽस्पर्शं तद्व्याप्तौ वा
श्रवणयुता पूर्वा तत्रापि परदिनेऽपराह्णे श्रवण-
सत्त्वे स्वल्पापि परैवेति निर्णयसिन्धुः । दशम्या-
मेव प्रस्थानं कार्यं नत्वेकादश्याम् आलस्यादिना ।

“दशमीं यः समुद्दृश्य प्रस्थानं कुरुते नृपः ।

तस्य संवत्सरं राज्ञो न कापि विजयो भवेत् ॥”

इति स्कान्दात् । नवमीयुतत्वं श्रवणा सम्भवे तत्सम्भवे
तु दशम्यामेव प्रस्थानमपराजितापूजा चेति उक्तयश्श्रवणा-
भावे दशम्यामेवेति निर्णयामृते । दिनस्यैकादशपञ्च-
दशी मुहूर्तो विजयसंज्ञौ । तत्रैकादशी मुख्यस्तत्राऽपरा-
जितापूजनशमीपूजनयात्रादिकं कार्यं तदभावे गौणे
पञ्चदशे मुहूर्ते यात्रा कार्या मानसी यात्रा तु पारि-
णापिकतारकोदयरूपे विजये कार्या ।

“दशम्यां तु नरैः सम्यक् पूजनीयाऽपराजिता ।

ऐशानीं दिशमाश्रित्य त्वपराह्णे प्रयत्नतः ॥”

मृन्मयकलश्यामपराजितास्थापनपूजादिकमिति। उद-
ये किञ्चिद्दशमी एकादश्यामपराह्णे श्रवणं तदैकादश्यां
श्रवणयुतायां प्रस्थानं पूजा च कार्या इति रामप्रकाशः।
शमीपूजा प्रस्थानात्पूर्व परतो वेति च अपराजिता
पूजा पूर्वम् । इयं राज्ञां पट्टाभिषेके परा । अत्र
बुद्धावतारस्तत्र सायाह्नव्यापिनी रामप्रकाशे ।

ए०११—... ..

द्वा०१२—अत्र प्रातर्दलव्रतं संकल्पयेत् । इयं पञ्चनाभद्वा-
दशयुक्ता निर्णयामृते । अत्रैकादश्यामुपवासो द्वादश्यां
दानादि ।

त्र०१३—... ..

च०१४—इयं वाराही । अत्र पूर्वाह्णे पूजाव्रते त्वपराह्नव्यापिनी
मुख्या । प्रदोषोत्र गौणः ।

पु०१५—अत्र कौमुदीलक्ष्मीभूजनादि तत्र निशीथव्यापिनी ।

उभयत्र तत्त्वे पूर्वा युग्मवाक्यात् । इयमेव दीपि-
कामाधवीययोः परा, प्रदोषस्यारम्भकालत्वात्तद्व्या-
पेराधिक्यात् । प्रदोषोऽत्र सूर्यास्तादुपरि घटिकात्रया-
त्मा षण्मुहूर्तात्मा वा । अत्राश्वपतिकर्गं तत्र पूर्वाह्न-
व्यापिनी जस्मन्तभास्करे । अत्रैव वैष्णवाः शारद-
विष्णुत्मवमुदयव्यापिन्यां कुर्वन्ति । निर्णयामृते

कार्तिककृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१४९)

अत्र रात्रौ शिवोमास्कन्दनिकुम्भपूजोक्ता दिवा-
भोजननिषेधश्चातो रात्रिव्यापिनी । अत्राश्विनी-
नक्षत्रयुक्तायां घृतपूर्णस्वर्णपात्रदानमुक्तं पूर्वाह्णगा-
यां रामप्रकाशे । यद्दिने प्रदोषनिशीथव्यापिनी
पूर्णिमा तद्दिन एव लक्ष्मीपूजा, उभयव्याप्तेः । पूर्वदिने
निशीथव्यापिनी परदिने प्रदोषव्यापिनी तदा परा,
त्रिसन्ध्याप्तेः प्रदोषव्याप्तेश्च । पूर्वदिने निशीथे परदिने
न प्रदोषे तदा पूर्वेति रामप्रकाशः ।

कार्तिककृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः

प्र० १—इयं व्रतातिरिक्तोत्तरेति दीपिका ।

टि० २—अत्राप्यशून्यशयनव्रतमेतन्निर्णीतं श्रावणकृष्णद्वि-
तीयायाम् ।

तृ० ३—अत्र बृहद्गौरीव्रतं चन्द्रोदयव्यापि व्रतार्के । उभयदि-
ने तत्सत्त्वेऽसत्त्वे वीतरा ।

“रम्भाख्यां वर्जयित्वा तु तृतीयां द्विजसत्तम ।

अन्येषु व्रतकार्येषु गणयुक्ता प्रशस्यते ॥”

इति ब्रह्मवैवर्तात् । क्षये तु पूर्वा ‘मुहूर्त्तमात्रसत्त्वेपि
दिने गौरीव्रतं परे । परेहि नास्ति चेत्पूर्वविद्धापि’
इत्यादिमाधवोक्तेः ।

च० ४—इयं करकचतुर्थी चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । उभय-
दिने तत्त्वे पूर्वा निर्णयसिन्धौ । व्रतार्केऽप्येवम् ।

पं०५—अत्र पुत्रार्थिना श्राद्धं कार्यमिति जस्मन्तभास्करः ।

पं०६—अत्रापि शुक्लपक्षस्थपष्ठीवत्पूजानिर्णयः ।

सं०७—... ..

अ०८—इयमहोरी चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्येति जस्मन्तभास्करे । अत्रैव कालाष्टमीव्रतं तच्च पूर्ववन्निर्णयम् । अत्रैव व्रतार्केशोकव्रतमुक्तं हेमाद्रावादित्यपुराणे । अशोकापूजनोत्तरं—

“तस्मिन्नहनि वा भुङ्क्ते नक्तमिन्दुविशर्जितम् ।

भवत्यथ विशोका सा यत्र यत्राभिजायते ॥”

इति । विशेषस्त्वत्राश्विनरुष्णाष्टम्यामुक्त एव । अत्रैव पूर्वाह्णे राधाकुण्डे स्नानमुक्तं जस्मन्तभास्करे ।

न०९—... ..

द०१०—... ..

ए०११—... ..

द्वा०१२—इयं गोवत्सद्वादशी गोधूलिव्यापिनी ग्राह्या ।

“गोधूलिकालसहिता पुत्रसौभाग्यदायिनी ।”

इति । “गोधूलिं विविधां वदन्ति मुनयो नारीविवाहादिके हेमन्ते शिशिरे प्रयाति मृदुतां पिण्डीकृते भास्करे ॥

श्रीज्येष्ठास्तमिते च सन्तस्तमये भाग्नौ षोडश्यां

सूर्ये वास्तमुपागते च शुभदा वर्षाशरत्कालयोः ॥”

इति ज्योतिषाद्रौधूलिश्चास्तमयकालः । उभयदिने तत्त्वे

कार्तिककृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१५१)

पूर्वविद्धा । युग्मवाक्यात् । 'वत्सपूजा वटश्चैव कर्त्तव्या
प्रथमेहनि' इति निर्णयामृतेऽभिधानाच्चेति माधवीय-
निर्णयसिन्धुरामप्रकाशजस्मन्तभास्करभगव-
न्तभास्करप्रभृतिसर्वनिबन्धसिद्धान्तः । अत्र भोज-
नविशेषः—

“तद्दिने तैलपक्वं च स्थालीपक्वं युधिष्ठिर ।
गोक्षीरं गोघृतं चैव दधि तक्रं च वर्जयेत् ॥”
इति । नीराजनं चात्र ज्योतिर्निबन्धे आह ।
“आश्विने कृष्णपक्षे तु द्वादश्यादिषु पञ्चसु ।
तिथिपूक्तः पूर्वरात्रे नृणां नीराजनाविधिः ॥
नीराजयेद्युदेवांश्च विभान्गाश्च तुरङ्गमान् ।
ज्येष्ठाञ्छ्रेष्ठाञ्चघन्यांश्च मातृमुख्याश्च योपितः ॥”
इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः ।

प्र० १३—“कार्तिकस्यासिते पक्षे त्रयोदश्यां निशामुत्ते ।
यमदीपं बहिर्दद्यादपमृत्युर्विनश्यति ॥”

दीपदानमन्त्रश्च—

“मृत्युना पाशदण्डान्यां कालेन श्यामया सह ।
त्रयोदश्यां दीपदानात्सूर्यजः प्रीयतामिति ॥”
निर्णयसिन्धुनिर्णयामृतजस्मन्तभास्करस्थ-
स्कान्दे । अतः प्रभृति शुक्लद्वितीयान्तं यमपञ्चकं तत्र
यमुनायां तत्रापि मथुरायां स्नानदानयमतर्पणं निशा-

मुखे दीपदानञ्चोक्तं कार्तिकमाहात्म्ये । तत्र जीव-
त्पितृकेण सव्येन तदितरेणापसव्येन तर्पणं कार्यम् ।
अत्र गोत्रिरात्रव्रतारम्भः कर्त्तव्य इति रामप्रकाश-
स्थहेमाद्रौ स्कांदे । अत आरभ्य दिनत्रयं प्रदोषे
दीपदानम् ।

च ० १४—नरकचतुर्दशीयं चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्येति व्रतार्क-
निर्णयसिन्धुभगवन्तभास्करेषु । दिनद्वये पूर्वति-
तिथिदर्पणपृथ्वीचन्द्रोदयस्मृतिदर्पणेषु । दिनद्वये
तदभावेऽप्यरुणोदये सम्पूर्णं खण्डे वा दिनद्वये चतुर्दश्याः
साम्ये च पूर्वदिन एवाभ्यङ्गं कुर्यात् 'पूर्वाविद्धचतु-
र्दश्याम्' इति वचनात् । पूर्वदिन एव सत्त्वे सेव ग्राह्या-
दिनद्वयेऽसत्त्वेऽरुणोदयव्यापिनी ग्राह्या । 'पक्षे प्रत्यू-
पसमये' इत्युक्तेः । तदभावे तु चतुर्दशीहासे पूर्वद्युः
प्रवेश्य पूर्वह्नि त्रयोदशीमध्य एवाभ्यङ्गं कुर्या-
दिति दिवोदासः । परमत्र तैलाभ्यङ्गे चतुर्थ-
यामगामिनी मुख्या ।

“तथा कृष्णचतुर्दश्यामाश्विनेऽर्कदिपात्पूरा ।
यामिन्याः पश्चिमे यामे तैलाभ्यङ्गो विगिष्मते ॥”
इति रामप्रकाशे ॥

“मृगाङ्गोदयघोलायां त्रयोदश्यां यदा भवेत् ।
दर्शं च मङ्गलग्नानं दुःखगोकभयप्रदम् ॥”

कार्तिकरुक्मण्यक्षयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१५३)

इति कालादर्शं त्रयोदशीनिषेधाच्च । अत्र चतुर्दशी-
चतुर्थयामारुणोदयचन्द्रोदयानामुत्तरोत्तरस्य व्या-
प्यत्वाद्वारुणत्वमिति निर्णयसिन्धुः । अस्यामेव
ब्रह्मविष्णुशिवादिप्रीतये तत्तत्स्थानेषु प्रदोषे दीपा-
न्दयात् । दिनद्वये चन्द्रोदये चतुर्दश्यभावे त्रयोद-
श्यामेव चन्द्रोदये युक्तमिति व्रतार्कः । चन्द्रोदया-
नन्तरमभावे तत्रेति रामप्रकाशः । चतुर्दशीक्षये-
ऽपि पूर्वा । अत्र भौमवारचित्रासत्त्वे शिवपूजोक्ता
दीपिकायाम् ।

अ० ३०-अत्रापि प्रातरभ्यङ्गं कुर्यात् । 'प्रत्यूष' इत्यादि
कालादर्शे । अत्रैव पुष्करपुराणे पञ्चत्वगुदकस्नानमुक्तम् ।
तथा च-

"स्वातिस्थिते स्वातिन्दुर्यदि स्वातिगतो भवेत् ।

पञ्चत्वगुदकस्नायी कृताभ्यङ्गविधिर्नरः ॥

नीराजितो महालक्ष्मीमर्चयञ्छ्रियमश्नुते ॥"

अत्र बालवृद्धातुरान्विना दिवा भोजननिषेध उक्तो
भविष्ये । 'दिवा तत्र न भोक्तव्यमि'त्यादिना । किञ्चात्र
दधिक्षीरघृतादिभिः पार्वणश्राद्धमुक्तं दिवा प्रातर्वा
अपराह्णे रामप्रकाशे । आञ्जानन्तरमुल्काग्रहणमुक्तम् ।
उभयदिने प्रदोषव्याप्त्युल्कादानं परदिने । अत्रैव
प्रदोषे दीपदानं - क्ष्मीपूजा च-

“दीपान्दत्त्वा प्रदोषे तु लक्ष्मीं पूज्य यथाविधि ।
अलंकृतेन भोक्तव्यं नववस्त्रोपशोभिना ॥ ”

इति । दिनद्वये तत्र सत्त्वेऽसत्त्वे वा परोति जरुमन्तभा-
स्करः । रामप्रकाशे तु दिनद्वये प्रदोषव्याप्तिस्तदा परा ।

“दण्डैकरजनीयोगे दर्शः स्यात्तु परेऽहनि ।

तदा विहाय पूर्वद्युः परेहि सुखरात्रिका ॥ ”

इति । उभयदिनेपि न प्रदोषव्यापिनी तदा पूर्वा ।

‘अमावास्या यदा रात्रावि’त्यादिवाक्यात् । माध्वीये-
ऽप्येवम् । निर्णयसिन्धावपि दिनद्वये सत्त्वे परा ।
दिवोदासीये प्रदोषस्य कर्मकालत्वात् ।

“अर्द्धरात्रे भ्रमत्येव लक्ष्मीराश्रयितुं गृहान् ।

अतः स्वलंकृता लिप्ता दीपैर्जाग्रज्जनोत्सवाः ॥

सुधाधवलितः कार्याः पुष्पमालोपशोभिताः ॥ ”

इति ब्राह्मोक्तेश्च । प्रदोषोर्द्धरात्रव्यापिनी मुख्या ।

एकैकव्याप्तिं परैव । प्रदोषस्य मुख्यत्वादूर्द्धरात्रेऽनुष्ठेया-
भावाच्च । अत्रैवाऽपररात्रेऽलक्ष्मीनिस्तारणमुक्तं मद-
नरत्ने भविष्ये—

“एवं गते निर्शथि तु जने निद्रार्द्धलोचने ।

तावन्नगरनारीभिः शूर्पडिण्डिमवाद्भेः ॥

निस्तार्यते प्रहृष्टाभिरलक्ष्मीः स्वगृहाङ्गणात् ॥ ”

इति । अत्र पापवारे आयुष्मति योगे स्वातिनक्षत्रे
सन्ध्यानिश्यानिः ।

कार्तिकशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१५५)

“मानुभौमार्किवारे च कार्तिकेन्दुक्षयो भवेत् ।

आयुष्मान्त्स्वातिसंयुक्तो नृपनाशः पशुक्षयः ॥”

इति संग्रहोक्तेः । अत्र रामप्रकाशे कुबेरपूजनाद्युक्तं
प्रदोषव्यापिन्याम् ।

कार्तिकशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १—अत्र गोक्रीडनमुक्तं निर्णयामृते । अस्यामेव रात्रौ
बलिपूजोक्ता हेमाद्रौ भविष्ये—

“कृत्स्नतत्सर्वमेवेह रात्रौ दैत्यपतेर्बलेः ।

पूजां कुर्यान्नृपः साक्षाद्भूमौ मण्डलके शुभे ॥”

इत्यादि । तदेतत्पूर्वविद्धायां प्रकर्त्तव्यम्—

“पूर्वविद्धा प्रकर्त्तव्या शिवरात्रिर्बलेर्दिनम् ।”

इति हेमाद्रौ पाद्मोक्तेः । माधवीयेऽपि—

“बल्युत्सवं च पूर्वयुरुपवासवदाचरेत् ।”

इति । निर्णयामृतेऽपि—

“या कुहूःप्रतिपन्मिश्रा तत्र गाः पूजयेन्नृपः ।

पूजनात्रीणि वर्द्धन्ते प्रजा गावो महीपतिः ॥”

इति । तथा—

“मिश्रायां गोकुलक्रीडा स्वदेशो वै विनश्यति ।

प्रतिपद्यग्निकरणं द्वितीयायां तु गोर्चनम् ॥

छत्रच्छेदं करिष्येते विननाशं कुलक्षयम् ।”

इत्यादिदेवलवचनाच्च एते विधिप्रतिषेधाः पूर्वदिने

प्रतिपदः सायाह्नव्यापित्वे द्वितीयदिने चन्द्रदर्शन-

मन्तवे च ज्ञेयाः ।

“गवां क्रीडादिने यत्र रात्रौ दृश्येत चन्द्रमाः ।

सोमो राजा पशून्हन्ति सुरभीपूजकांस्तथा ॥”

इति पुराणसमुच्चयात् । द्वितीयदिने सायाह्न्यगपित्वे
तु परैव ग्राह्या ।

“वर्द्धमानतिथौ नन्दा यदा सार्द्धत्रियामिका ।

द्वितीया वृद्धिगामित्वादुत्तरा तत्र चोच्यते ॥”

इति । तथा—

“त्रियामगा दर्शतिथिर्भवेच्चैत्सार्द्धत्रियामाप्रतिपद्विवृद्धौ ।
दीपोत्सवे ते मुनिभिःप्रदिष्टे अतोऽन्यथापूर्वयुते विधेये ॥”

इति पुराणसमुच्चयादिति निर्णयामृतकारः ।

‘सार्द्धत्रियामिके’ त्यनेन चन्द्रदर्शनाभावे उक्तः ।

द्वितीयायाः पञ्चधा विभक्तचतुर्थीशरूपाऽपराह्ण-

व्याभावेव चन्द्रदर्शनासंभवात् । रामप्रकाशस्तु

दीपश्च उत्सवश्च दीपोत्सवं तस्मिन्निति अत्रोत्सवो

बल्युत्सवः नतु गोक्रीडादिस्तत्र दीपविधौ त्रियामगा

उत्सवविधौ च सार्द्धत्रियामा प्रतिपदित्याह, वयस्तु

एतद्वचनद्वयं पूर्वविद्धासंभवे वेदितव्यमिति ब्रूमः ।

दिनद्वये प्रतिपदः सायाह्न्यव्याध्यभावे तु पूर्वव । रात्रौ

बलिपूजाविधानेन कर्मकालत्वात्, परादिने चन्द्रोदये

च तन्निषेधादिति दिक् । मदनरत्ने तु प्रातर्घटिका-

मात्रघटीद्वयमिति प्रतिपत्सत्त्वे प्रातर्नारीनीराजनं सायं

मङ्गलमालिका पूर्वविद्धायां च गोक्रीडेति । अप्रातं

कार्तिकशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१५७)

कूटसमर्पणमप्येतन्निर्णीततिथावेव कुर्वन्ति वैष्णवाः ।
अत्रोदयव्यापिन्यां गोवर्द्धनपूजोक्ता निर्णयसिन्धौ
हेमाद्रौ स्कान्दे—

“प्रातर्गोवर्द्धनं पूज्य द्यूतं चापि समाचरेत् ॥”

इति । जस्मन्तभास्करेऽप्येवम् ।

द्वि० २—यमद्वितीयाऽपराह्णव्यापिनी ग्राह्या—

“ऊर्जे शुक्लद्वितीयायामपराह्णेऽर्चयेद्यमम् ।

स्नानं कृत्वा भानुजायां यमलोकं न पश्यति ॥” इति

हेमाद्रौ स्कान्दे । अत्र मध्याह्ने यममर्चयेदिति पाठस्तु

बहुग्रन्थविसंवादादुपेक्ष्य इति । दिनद्वये तत्सत्त्वेऽसत्त्वे

वा पूर्व्वेति हेमाद्रिजस्मन्तभास्करनिर्णयसिन्धुषु

भविष्ये—

“प्रथमा श्रावणे मासि तथा भाद्रपदे परा ।

तृतीयाश्वयुजे मासि चतुर्थी कार्तिके भवेत् ॥

श्रावणे कलुषा नाम तथा भाद्रे च निर्मला ।

आश्विने प्रेतसञ्चारा कार्तिके याम्यका सिता ॥”

इत्युक्ता प्रथमायां व्रतं द्वितीयायां सरस्वतीपूजा

तृतीयायां श्राद्धभूक्ता चतुर्थ्यामुक्तम् ।

“कार्तिके शुक्लपक्षस्य द्वितीयायां युधिष्ठिर ।

यमो यमुनया पूर्वं भोजितः स्वगृहेचितः ॥”

अतो यमद्वितीयेयं त्रिषु लोकेषु विश्रुता ।

अस्यां निजगृहे विप्र न भोक्तव्यं ततो नरैः ॥

स्नेहेन भगिनीहस्ताद्रोक्तव्यं पुष्टिबर्द्धनम् ।
 दानानि च प्रदेयानि भगिनीभ्यो विधानतः ॥
 स्वर्णालंकारवस्त्रान्नपूजासत्कारभोजनैः ।
 सर्वा भगिन्यः संपूज्या अभावे प्रतिपन्नकाः ॥
 पितृव्यभगिनीहस्तात्प्रथमायां युधिष्ठिर ।
 मातुलस्य सुताहस्ताद्वितीयायां तथा नृप ॥
 पितुर्मातुः स्वसुः कन्ये तृतीयायां तयोः करात् ।
 चतुर्थ्यां सहजायाश्च भगिन्या हस्ततः परम् ॥
 सर्वासु भगिनीहस्ताद्रोक्तव्यं बलवर्द्धनम् ॥”
 इति। रामप्रकाशे तु इयं यमद्वितीया भ्रातृद्वितीया
 च । तत्र दिनद्वयेऽपराह्लसत्त्वे पूर्वा पूर्वाऽपरा परेति ।
 अत्र भोजनमुख्यकालोऽष्टधाविभक्तदिनपञ्चमभाग
 इत्यपि तत्रैव। गौड निबन्धे तु कार्तिकसितद्वितीयायां
 यमुनयाऽपराह्ले यमोर्ध्वतो भोजितश्चातस्तत्र भोजनस्य
 पूजाङ्गत्वेन पृथक्काभावादपराह्लः प्रतिपद्विद्धो मुख्यो
 ‘द्वितीया प्रतिपद्युते’ति ब्रह्मवैवर्तादिति स्थितम् ।
 गौडास्तु ‘यमं च चित्रगुप्तं च यमदूतांश्च पूजयेत्।’
 इत्याहुः । अर्घदानमंत्रः—

“एहोहि मार्तण्डजपाशहस्तयमान्तकालोकधरामरेश ।
 भ्रातृद्वितीयांरुतदेवपूजां गृहाण चार्धभगवन्नमस्ते ॥”
 इति। ज्येष्ठाग्रजानेति वदेदिति स्मार्त्ताः। प्रणाममन्त्रः—

कार्तिकेशुकृपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१५९)

“धर्मराज नमस्तुभ्यं नमस्ते यमुनाग्रज ।

पाहि मां किंकरैः सार्धं सूर्यपुत्र नमोस्तुते ॥

यमस्वसर्नमस्तेऽस्तु यमुने लोकपूजिते ।

वरदा भव मे नित्यं सूर्यपुत्रि नमोस्तु ते ॥” इति ।

तृ०३-... ..

च०४-नागचतुर्थीकालादर्शजस्मन्तभास्करे च परा।इय-
मेव दूर्वाचतुर्थी मध्याह्नव्यापिनी । उज्जयदिने
तत्त्वे दूर्वाचतुर्थी पूर्वा 'नागचतुर्थी परा'क्षये उभे अपि
पूर्वं इति माधवः ।

प०५-... ..

प०६-स्वामिकार्तिकीयं पूर्वयुता व्रतार्कदीपिकामाधवी-
येषु । कालस्तु आपाठशुकृपष्ठयुक्त्स्क्रन्दघ्नते उक्तो
ब्रह्मव्यः ।

स०७-इयं कल्पादिः पूर्वाह्नव्यापिनी ।

अ०८-इयं गोपाष्टमी उदयव्यापिनी परेति जस्मन्तभा-
स्करः । नवमीयुता कर्त्तव्या सामान्यनिर्णयोक्त-
युग्मादिति रामप्रकाशः ।

न०९-इयं युगादिः पूर्वाह्नव्यापिनी जस्मन्तभास्करे ।
निर्णयसिन्धावप्येवम् । इयमेवाक्षयनवमी उदय-
व्यापिनी क्षये वृद्धौ च पूर्वा । अत्रैव विष्णुव्रतं त्रि-
रात्रमुक्तं हेमाद्रौ पात्रे 'कार्तिके शुक्लनवमीमवा-

प्ये' त्यादिना। सौवर्णहरिणा तुलस्या विवाहं कुर्यात्-
इत्युक्तम् । रामप्रकाशेप्येवमुदयव्यापिनी ।

“युगाद्या वर्षवृद्धिश्च सप्तमी पार्वतीप्रिया ।

रवेरुदयमीक्षन्ते न तत्र तिथियुग्मता ॥”

इति ।

द० ११:-अत्र रामप्रकाशस्थवराहपुराणे सार्वभौमव्रतमु-
क्तम् । तत्र दशदिक्षु बलिदानमर्द्धरात्रे भोजनमिति ।

ए० ११-अत्र भीष्मपञ्चकव्रतमुक्तं निर्णयसिन्धुस्थनारदीये-

“अतो नरैः प्रयत्नेन कर्त्तव्यं भीष्मपञ्चकम्”

इत्याद्युक्तेः । इयमेव देवबोधिनी रात्रिव्यापिनी

निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः पाद्मे-

“एकादश्यां तु शुक्लायां कार्तिके मासि केशवम् ।

प्रसुप्तं बोधयेद्रात्रौ श्रद्धाभक्तिसमायुतः ॥”

इति। एकादश्याः क्षये वृद्धौ च पूर्वा मन्त्रे रात्रिपदोपादाना-

दुत्तरादिने रात्रौ तदभावात्। अत्र वैष्णवानां क्षये द्वाद-

श्यामुपवासो वृद्धौ चोत्तरेहि। यच्च रामार्चनचन्द्रिका-

दिपु द्वादश्यां देवबोधनम्, यच्च ‘निद्रां त्यजति का-

र्तिक्रयामि’ति यमवचनेन पूर्णमायामुक्तं, तद्देशाचारा-

व्यवस्थाप्यम् । तद्विधिश्च-

“तत्रैव देवदेवस्य स्नानं पूर्वं महद्भवेत् ।

महापूजां ततः कृत्वा देवमुत्थापयेत्सुधीः ॥”

मन्त्रान्तरं वाराहपुराणे उक्ताः ‘ब्रह्मेन्द्रे’त्यादि ।

कार्तिकशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१६१)

“उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गोविन्द त्यज निद्रां जगत्पते ।

त्वयि सुप्ते जगन्नाथ जगत्सुप्तं भवेदिदम् ॥”

इत्यादयः । द्विजानां तु ‘इदं विष्णुर्विचक्रमे’ इत्यादि-

मन्त्रः । एवं देवमुत्थाप्य चातुर्मास्यव्रतसमाप्तिं कुर्या-

त् । भारते तु द्वादश्यां समाप्तिरुक्ता ।

द्वा० १२-अत्र नीराजनद्वादशीव्रतमुक्तं प्रतापमार्त्तण्डे-

“कार्तिके शुक्लपक्षस्य द्वादश्यां रजनीमुखे ।

सुप्तोत्थिते जगन्नाथे स्नात्वा शुक्लाम्बरः शुचिः ॥

जनयित्वा नवं वह्निं हुत्वा मन्त्रैर्द्विजोत्तमैः ॥” ।

विष्णुं संपूज्य लक्ष्म्यादिदेवतानां नीराजनं विधाय गोतु-

रङ्गादीनाञ्च ततःकुलाङ्गना वेश्या वा सिंहासनोपविष्ट-

नृपं नीराजयेयुः । ततः सैन्यनीराजनं तच्चारोग्यदीर्घायुः-

पुष्ट्यादिकलकम् । अत्रैव वैष्णवैर्विष्णुदेवालये

ध्वजारोपणं कार्यम् । इयं मन्वादिः पूर्वाह्णव्यापिनीति

निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः । अत्रैव रेवतीनक्ष-

त्रयोगरहितायां पारणं कार्यं यदा रेवतीयोगरहिता

द्वादशी सर्वथा न लभ्यते तदा रेवत्याश्वतृथपादं

वर्जयेदिति निर्णयसिन्धौ । अत्र निर्णयामृते योगे-

श्वरव्रतमुक्तं तत्रैकादश्यां व्रतं द्वादश्यां दानम् ।

च० १४-वैकुण्ठचतुर्दशीयं विष्णुपूजायां रात्रिव्यापिनी निर्ण-
यसिन्धुरामप्रकाशस्थहेमाद्रौ भविष्ये—

“कार्तिकस्य सिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप ।
सोपवासस्तु संपूज्य हरिं रात्रौ जितेन्द्रियः॥”

इति । दिनद्वये तत्र सत्त्वे परा सामान्यनिर्णयात् ।
‘दिवारात्रि व्रतं यच्च’त्याद्युक्तेश्चेति जस्मन्तभास्करे।
शेषं समानम्। अत्रैवारुणोदये विश्वेश्वरपूजनमुत्तरवाहि-
नीगङ्गास्नानादिमहिमा चोक्तः। निर्णयसिन्धुभगवन्त-
भास्करजस्मन्तभास्करस्थत्रिस्थलीसितौ सन-
त्कुमारसंहितायाम्—

“वर्षं च हेमलम्बाख्ये मासि श्रीमति कार्तिके ।

शुक्लपक्षे चतुर्दश्यामरुणाभ्युदयं प्रति ॥

महादेवतिथौ ब्राह्मे मुहूर्ते मणिकर्णिके ।

स्नात्वा विश्वेश्वरो देव्या विश्वेश्वरमपूजयत्॥”

इति । तत्पूर्वदिने चोपवासः । अत्र देव्येति सहार्थं
तृतीया। अस्यार्थः । विश्वेश्वरोऽत्रारुणोदये मणिकर्ण-
कायां स्नात्वा स्वनामकं लिङ्गं स्थाप्यापूजयदिति। अत्र
काशीखण्डे—

“कार्तिकस्य चतुर्दश्यां विश्वेशं यो विलोकयेत् ।

स्नात्वा चोत्तरवाहिन्यां न तस्य पुनरागतिः॥”

इति। फलमुक्तम्। दिनद्वयेऽरुणोदये पूर्वा जस्मन्तभा-

कार्तिकशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१६३)

स्फुरे'रुद्रव्रतेष्व'त्यादिवचनात् । उभयदिने तथा प्राप्तौ
संपूर्णत्वात्परेति रामप्रकाशः । अत्र कार्तिकव्रतो-
यापनमपि पादौ । रामप्रकाशे निर्णयामृते चयं
पापाणचतुर्दशी नक्तमत्र देवीपूजोक्ता ब्रह्मकूर्चवतश्च ।

पू० १५-इयं परा'अमापौर्णमास्यौ परे'इति कालनिर्णयोक्तेः ।

अत्र विशेषो हेमाद्रौ ब्राह्मे-

“पुण्या महाकार्तिकी स्याज्जिबेन्द्रोः कृत्तिकासु च ।”

किंच-

“प्राजापत्यं यदा कक्षं तिथौ तस्यां नराधिप ।

सा महाकार्तिकी प्रोक्ता देवानामपि दुर्लभा ॥”

इति । पादौ-

“विशाखासु यदा ज्ञानुःकृत्तिकासु च चन्द्रमाः ।

स योगः पञ्चको नाम पुष्करेष्वातिदुर्लभः ॥

पञ्चकं पुष्करे प्राप्य कपिलां यः प्रयच्छति ।

स हित्वा सर्वपापानि वैष्णवं लभते पदम् ॥”

इत्यादि । अत्रैव सायंकाले मत्स्यावतारो जात इत्युक्तं

पादौ कार्तिकमाहात्म्ये । अत्रैव सन्ध्यायां त्रिपुरो-

त्सव उक्तो भार्गवार्चनदीपिकायाम् ।

“पौर्णमास्यां तु सन्ध्यायां कर्तव्या त्रिपुरोत्सवः ।”

इति । दीपदानश्च सुरालये तदर्शनार्जिवमात्रस्य मुक्ति-

रिति च । अत्र वृषोत्सर्गातिप्रशस्तः । तदुक्तं मात्स्ये-

“कार्तिक्यां यो वृषोत्सर्गं कृत्वा नक्तं समाचरेत् ।

शैवं पदमवाप्नोति शिवव्रतादिदं स्मृतम् ॥”

इति । अत्रैव कार्तिकेयदर्शनमुक्तं काशीखण्डे—

“कार्तिक्यां रुत्तिकायोगे यः कुर्यात्स्वामिदर्शनम् ।

सप्तजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः॥”

इति । इयं मन्वादिः पूर्वाह्णव्यापिनी ॥

मार्गकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १—अत्रोदये रोहिणीनक्षत्रयोगे स्नानेनानेकशतसूर्यग्रहण-
स्नानजसमं फलमुक्तं रामप्रकाशे । गौडनिबन्धीय-
भविष्ये—

“रोहिण्या प्रतिपद्युक्ता मार्गे मासि सितेतरा ।

गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा॥”

इति । उभयपक्षीयोदयगामिप्रतिपदिपूर्वाह्ण एव व्रतवाना-
दिकार्यमुपवासातिरिक्तमुपवासस्य पूर्वविज्ञाविधानात् ।

द्वि० २—... ..

तृ० ३—अत्र सौभाग्यमुन्दरीव्रतं चतुर्थीयुतायां युग्मवाक्या-
दिति व्रतार्के । क्षये पूर्वति माधवीये ।

चतुर्थी४—.....

पञ्चमी५—.....

षष्ठी६—.....

सप्तमी७—.....

मार्गकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१६५)

अ० ८—अत्र कालाष्टमीव्रतमुक्तं जरुमन्तभास्करस्थका-
 शिखण्डे । तत्र रात्रिव्यापिनी ग्राह्या । दिनद्वये तत्र
 सत्त्वे पूर्वेति रुद्रव्रतेष्वित्याद्युक्तेरुत्तरेति केचित् ।
 प्रदोषे भैरवोत्पत्तेः । क्षये पूर्वैव । निर्णयसिन्धौ तु मध्या-
 ह्नव्यापिनी । शिवरहस्ये मध्याह्ने भैरवोत्पत्तेः श्रव-
 णात् । तथा च तत्रैव नित्ययात्रादिकं कृत्वा 'मध्या-
 ह्ने संस्थिते रवौ' इत्युपक्रम्य ब्रह्मणा रुद्रेऽवज्ञाते उक्तं
 "तदोग्ररूपादनवद्यान्मत्तः श्रीकालभैरवः ।
 आविरासीत्तदा लोकान्भीषयन्नखिलानपि ॥"
 इति । अत्रोपवास एव प्रधानमित्युक्तं तत्रैव—
 "उपोषणस्याङ्गभूतमर्घ्यदानमिह स्मृतम् ।
 तथा जागरणं रात्रौ पूजा यामचतुष्टये ॥"
 इति । सन्ध्यायामपि पूजोक्ता । पारणा तु प्रातरेव
 'यामत्रयोर्ध्वगामिन्यामि'त्याद्युक्तेः । दिनद्वयेशतः
 संपूर्णायां तद्व्याप्तौ पूर्वोक्तवचनात् । अत्रैव काल-
 तीर्थदिकलानतर्पणोत्तरं कालभैरवदर्शनं पूर्वाह्णे । अत्र
 रामप्रकाशे रुक्मिण्यष्टमीव्रतमुक्तं सप्तवर्षपर्यन्तम् ।
 तत्र चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या ।

न० ९—...
द० १०—...
ए० ११—...

द्वा० १२-... ..

त्र० १३-... ..

च० १४-... ..

अ० ३०-अत्र गौरीतपोव्रतं व्रतार्केऽङ्गिरसोक्तम् । तत्र मध्याह्नः पूजोपक्रमकालः । सायंकालो मुख्यः । अत्राष्टादशघटिका चतुर्दशी चेत्तदा 'भूतोष्टादशनाडीभिर्बुधयत्युत्तरां तिथिम्' इति माधवोक्तेः परा । क्षये वृद्धौ च पूर्वा उभयकालसत्त्वात् ।

मार्गशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १-अत्र रुद्रपूजोपवासौ पूर्वविद्धायां प्रदोषव्यापिन्यां माधवीये उक्तौ । अत्रैव धान्यव्रतमपि । अत्र विष्णुपूजनादि चोदयव्यापिन्याम् । अत्र प्रदोषोर्कास्तादुपरि घटित्रयात्मकाऽर्चयामो वा गृहस्थस्य । यतिविधवयोस्तु मुहूर्तानि दिनं प्रदोषः । उभयदिने तत्सत्त्वेऽसत्त्वे वा परेति माधवः ।

द्वि० २-अत्रोदयव्यापिन्यां सुवर्णदर्शनम् ।

तृ० ३-भविष्ये रत्नाख्येयं पूर्ववन्निर्णयोऽस्याः ।

च० ४-अत्र वर्षचतुष्टयसाध्यं वरदचतुष्टयाख्यं गणेशव्रतमुक्तं निर्णयामृते नक्तम् ।

पं० ५-इयमपि नागपञ्चमी—

“शुक्ले मार्गशिरे पुण्या श्रावणे या च पञ्चमी ।

मार्गशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१६७)

स्नानदानैर्बहुफला नागलोकप्रदायिनी ॥”

इति हेमाद्रौ स्कान्दात् । इयं नागपूजायां पञ्ची-
युता ग्राह्या ।

“पञ्चमी नागपूजायां कार्या पञ्चीसमान्विता ।

तस्यां तु तुपिता नागा इतरा सचतुर्थिका ॥”

इति मदनरत्नवचनादिति निर्णयसिन्धुजस्मन्त-
भास्करमाधवीयदीपिकाः। उपवासे तु पूर्वति श्रावण-
शुक्लपञ्चमीनिर्णये जस्मन्तभास्करे उक्तम् ।

प० ६—अत्र स्कन्दपूजोक्तमध्याह्ने। तद्रते तु सायाह्नव्यापिनी।
प्रतापमार्तण्डे उभयदिने तत्त्वे पूर्वविद्धा ‘कृष्णाष्टमी
स्कन्दपञ्ची शिवरात्रिश्चतुर्दशी। एताः पूर्वयुताः कार्या’
इति। माधवीयेऽप्येवम्। दीपिकाव्रतार्कयोरप्येवम्।
निर्णयसिन्धुस्थदिवोदासस्तु परेहि रात्रावाय-
याममध्ये पारणसम्भवे इदमन्यथोत्तरेति। इदमब्दपर्य-
न्तं पञ्चीपु कार्यम्। इयं चम्पापञ्चीति महाराष्ट्रेषु प्रसिद्धा
सोत्तरायुता ग्राह्या ‘पण्मुन्योरि’ति युगमवाक्यात् ।
‘पूर्वाह्णेदैविकं कुर्यादि’ति वचनादस्य च देवकर्मत्वात्।
अस्यां योगविशेष उक्तो ब्रह्माण्डपुराणे मल्लारि-
माहात्म्ये—

“मार्ग भाद्रपदे शुक्ला पञ्ची वैधृतिसंयुता ।

रविवारेण संयुक्ता चम्पेतीह प्रकीर्तिता ॥

विशाखाभौमयोगेन सा चम्पेतीह विश्रुता ॥”

इति मदनरत्ने पाठः ।

“मार्गशीर्षेऽमले पक्षे पष्ठ्यां वारंशुमालिनः ।

शततारागते चन्द्रे लिंगं स्यादृष्टिगोचरम् ॥” इति ।

इयं योगवशात्पूर्वा परा वेति निर्णयसिन्धुः । सप्तमी-

युतेति दिवोदासः । तदभावे तु सप्तमीयुतेति जस्म-

न्तभास्करः । रविवारशततारायभाव इत्यभावार्थः ।

सू० ७—इयं मित्रसप्तमी पूर्वाह्नव्यापिनी । उभयत्र तत्त्वे पूर्व-

युता दीपिकामाधवीयजस्मन्तभास्करेषु ।

अ० ८—अत्र रामप्रकाशस्थत्रह्यपुराणे महारिरूपमहादेव-

पूजोक्ता । अत्र वैधृतिरविवारयोगेऽतिप्राशस्त्यम् ।

एषा पूर्वा ।

“रुद्रव्रतेषु सर्वेषु कर्त्तव्या सम्मुखी तिथिः ।”

इति वचनात् ।

न० ९—इयं नन्दिनीनाम्न्युक्ता निर्णयामृते । अत्र देवी पूजा

व्रतं त्रिरात्रं भविष्योत्तरे । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

द० १०—... ..

ए० ११—... ..

द्वा० १२—अत्र निर्णयाऽमृते धरणीव्रतमुक्तं तच्चाहोरात्र-

साध्यम् ।

त्र० १३—इयमनङ्गवयोदगी । पुरा दग्धेन कामेन कृता । अन-

“अनङ्गो भगवान्निष्णुस्तेजामूर्तिरगोचरः ।

मार्गशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१६९)

स एव देवो येनास्यास्तेनानङ्गत्रयोदशी ॥”

इति। तत्र नद्यादौ स्नानं विधाय महादेवलिङ्गं पूजयेत्। ततो
होमस्ततो मधुमत्या सहितमनङ्गं पूजयेत्। ततो मधुप्रा-
शनमित्यादि वर्षपर्यंतं व्रतं कार्यं वर्षान्ते उद्यानमुमाम-
हेश्वरप्रतिमादानञ्च। अत्र यमाद्दर्शनव्रतं तत्र सूर्योपास-
कान्पञ्चाष्टौ वा द्विजान् यमनाम्ना तिलतैलेनाभ्यज्य
स्नापयेत् ततस्तान्प्राङ्मुखानुपवेश्य गुडापूषादिपक्वान्नं
भोजयेत् ततस्ताम्रपात्रस्थसुवर्णार्कप्रतिमाच्छादिकं
तेजो यमकिङ्करनाम्ना दद्यात् । अत्रैकभक्तं
नक्तमुपवासो वा तत्रैकभक्ते मध्याह्नः नक्ते प्रदोषः
उपवासेऽहोरात्रः पूजने पूर्वाह्नः कालः। एतद्व्रतफलं
विष्णुलोकप्राप्तिः। अत्र व्रतविशेषयोगविशेषेण कर्त्त-
व्यतोक्ता पद्मपुराणे ।

“यदा त्रयोदशी शुक्ला मन्दवारेण संयुता ।

आरब्धव्यं व्रतं तत्र संतानफलसिद्धये ॥

ऋणनिर्मोचनार्थं तु भौमवारेण संयुता ।

सौभाग्यश्रीसमृद्धयर्थं शुक्लवारेण संयुता ॥

आयुरारोग्यसिद्धयर्थं भानुवारेण संयुता ।

शान्तिसौमविशेषेण परा ग्राह्या त्रयोदशी ॥

अन्यथा तु प्रकर्त्तव्या पूर्वविद्धा सदा नरैः॥”

इति। निर्णयामृतदीपिकाजस्मन्तभास्कररामप्र-

काशेषु पूर्वविद्धा प्रदोषव्यापिनी । माधवीये त्वपरा-
ह्व्यापिनी परा च । अत्र विष्णुपूजा च पूर्वाह्णे ।
मत्स्यपुराणे तु सर्वमासीयपक्षद्रयगतासु त्रयो-
दशीषु कामपूजा विष्णुयात्रोत्सव उक्तो मध्याह्णे ।

च० १४-अत्र कपर्दीश्वरसन्निधौ स्नानात्पैशाच्यहानिः ।
सांवत्सरी तथात्रातस्तीर्थप्रतिग्रहजपापहानिस्तत्र परा
कुलधर्मव्रतादावपीति माधवीयजस्मन्तभास्कर-
निर्णयसिन्धुषु । अत्र निर्णयसिन्धुस्थत्रिस्थली-
सेतौ पिशाचमोचनतीर्थे श्राद्धमुक्तं तत्र तस्य प्राप्त-
पैशाच्यस्वपित्रायुद्देश्यकत्वे पार्वणत्वादपराह्व्या-
पिनी ग्राह्या । अज्ञातनामपिशाचायुद्देश्यत्वे त्वेको-
द्दिष्टत्वान्मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या । अत्र रामप्रकाशे
उपवासः शिवपूना स्वर्णवृषदानायुक्तं पूर्वाह्नव्या-
पिन्याम् ।

पू० १५-अत्र दत्तात्रेयोत्पत्तिस्तत्र 'प्रदोषव्यापिनीति वृद्धा' इति
निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः । अत्र कुसुम्भरक्त-
वस्त्रच्छत्रक्रांस्यपात्रस्थसौवर्णचन्द्रप्रतिमादानं सैन्ध-
वलवणदानं चोक्तं जस्मन्तभास्करे विष्णुधर्मो-
त्तरे । अत्र चन्द्रपूजा चन्द्रोदये समुवर्णलवणदान-
श्चोक्तं रामप्रकाशे । इयं मृगशिरोनक्षत्रयुक्ताऽति-
प्रशस्ता ।

पौषकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१७१)

पौषकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र०१-...
द्वि०२-...
तृ०३-...
च०४-...
पं०५-...
प०६-...
स०७-...
अ०८-...
न०९-...
द०१०-...
ए०११-...

द्वा०१२-अत्र सूरूपाद्वादशीवतं गुर्जरश्रस्तिद्धं व्रतार्के । तच्च
रात्रिव्यापि । पुष्यनक्षत्रयोगे पूर्वा परा वा ।

त्र०१३-...
च०१४-...

अ०३०-इयं कुहूः ।

पौषशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्रतिपदा१—... ..

द्वि०२- अत्र दर्पणदर्शनमुदयव्यापिन्याम् ।

तृ०३-... ..

च०४-... ..

पं०५-... ..

प०६-... ..

स०७-... ..

अ०८-इयं बुधवारयोगान्महाभद्रोक्ता जस्मन्तभास्करे
भविष्योत्तरे—

“पौषे मासि यदा देवि शुक्लाष्टम्यां बुधो भवेत् ।

तदा तु सा महापुण्या महाभद्रेति कीर्तिता ॥

तस्यां स्नानं जपो होमस्तर्पणं विप्रभोजनम् ।

मत्प्रीतये कृतं देवि शतसाहसिकं भवेत् ॥”

इति । भरणीनक्षत्रयोगे त्वतिथशस्तेति निर्णयामृतादौ

स्थितम् । अत्र निर्णयसिन्धौ कल्पतरौ भविष्ये

रोहिण्यार्द्रायोगे पुण्यतमत्वंमुक्तम् । रोहिण्यार्द्रायोग

इत्यस्यायमर्थः रोहिण्यार्द्रयोरुभयोरपि तत्र सत्त्वे

न त्वैकैकस्या योगे इति । रामप्रकाशोऽप्येवम् ।

न०९-... ..

द०१०-... ..

पौषशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१७३)

ए० ११-इयं मन्वादिः पूर्वाह्णव्यापिनी । अतो माघस्नानारम्भः
केपांचिन्मतेन ।

द्रा० १२-निर्णयामृतेऽत्र कूर्मद्वादशीव्रतमुक्तम् । तत्रैकादश्यां
रात्रौ होमपूजनादि द्वादश्यां प्रतिमादानम् । राम-
प्रकाशेऽप्येवम् । अन्येषां मतेनातो माघस्नाना-
रम्भः ।

त्र० १३-... ..

च० १४-... ..

पू० १५-अतो माघस्नानारम्भः । स्नानमरुणोदये प्रयागेऽतिपुण्यं
काश्युद्भवे प्रयागेऽपि समुद्रेऽपीति पृथ्वीचन्द्रोदये । नि-
र्णयामृतेऽत्र पुण्यनक्षत्रयुक्तयामलक्ष्मीनाशाय स्नानं
हरिशक्रतोमपुण्यबृहस्पतिपूजनं होमदानादि चोक्तम् ।
रामप्रकाशेऽप्येवम् । अत्र राजान्निपेक्ष्व ।

माघकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १-अतः प्रवृत्ति माघे मूलकनक्षत्रं न कार्यम् ।

द्वि० २-... ..

तृ० ३-अत्र सौभाग्यसुन्दरीव्रतमुक्तं व्रतार्के । तच्च युग्म-
वाक्याच्चतुर्थीयुतायां कार्यम् । माघवेन तु क्षये पूर्वे-
त्युक्तम् ।

च० ४-इयं गौरीचतुर्थी व्रतार्के पूर्वविद्धा 'गौर्याश्चतुर्थी
वश्येन पूजे' त्यादिवचनात् । भगवन्तभास्करे

प्रदोषव्यापिनी । गणेशव्रते मध्याह्नव्यापिनी ग्राह्या ।
 उभयदिने तत्सत्त्वे पूर्वा । उत्तरदिन एव मध्याह्नव्या-
 पित्वे परा । उभयसत्त्वे पूर्व्वेति माधवः । निर्णय-
 सिन्धावप्येवम् । अत्र संकष्टनाशनव्रतं तत्र चन्द्रो-
 दयव्यापिनी । 'चन्द्रायार्घ्वं निवेदयेदि'ति संकष्टचतुर्थी-
 कथास्थनारदीयोक्तेः । उभयदिने चतुर्थ्या चन्द्रो-
 दयसत्त्वेऽसत्त्वे च पूर्वा 'हेरम्बान्यचतुर्थिका परपुता'
 इति कालनिर्णयोक्तेः । 'मातृविद्धो गणेश्वर' इत्यादि-
 वचनाच्च । व्रतार्केऽप्येवम् ।

प०५—...
प०६—...
स०७—...
अ०८—...
न०९—...
द०१०—...
ए०११—...

आ० १२-इयं तिलद्वादशी पूर्व्वाल्लव्यापिनी ग्राह्या । अत्र तिलो-
 त्पत्तिर्जाताः—

"तिलतेलेन दोषाश्च देषा देवगृहेषु च ।

निवेदयेत्तिलानेव होतव्याश्च तथा तिलाः ॥

तिलान्दत्त्वा च विप्रेभ्यो भक्षयेच्च तिलांस्तथा ॥"

इति ।

माधकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१७५)

त्र० १३-... ..

च० १४-अत्र यमतर्पणमुक्तमर्कदयात्पूर्वं हेमाद्रिनिर्णयसि-
न्धुजस्मन्तभास्करेषु ।

अ० ३०-मौनेयमुदयज्यापिनी । अत्र सति सम्भवेऽर्द्धादयो
योगविशेषो मदनरत्ने भारते-

“अमार्कपातभवणैर्युक्ता चेत्पौषमाधयोः ।

अर्द्धादयः स विज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहैः समः॥”

इति ।

“दिवैव योगः शस्तोऽयं न तु रात्रौ कदाचन ।”

इति। निर्णयामृतजस्मन्तभास्करयोरप्येवम्। हेमा-
द्रिनिर्णयसिन्धुप्रभृतिभिस्तु इदमर्द्धमन्यनिबन्धे-
ष्वभावाद्भिर्णयामृतमात्रोक्तेर्निर्मूलमेवेत्युक्तम् । तेन
हेमाद्र्यादिमते तु रात्रावप्यर्द्धादयो भवति । केचिन्तु
‘किञ्चिदयूना महोदयः’ इत्याहुस्तदपि निर्मूलम् ।
निबन्धेष्वदर्शनात् । अत्र ब्रह्मविष्णुशिवप्रतिमा-
पूजनदानं तिलपर्वततिलपात्रसोपस्करशय्याग्रयदानं
स्वर्णधेनुदानमशक्तस्य तिलधेनुदानञ्च जस्मन्तभा-
स्करे । अत्र पायसपूर्णसुवर्णपात्रदानमप्युक्तं व्रताकै-
स्कान्दे । अत्रार्द्धादयव्रतमुक्तं तत्कालस्त्वर्द्धादययोग
सम्भवकाल एव । अत्राऽमावृद्धावुत्तरदिनेऽर्कपात
भवणसत्त्वे स्नानदानादिकार्यम् ।

“तिथीनामन्तिमो भागः स्थितिकर्मसुपूजितः ।”

इति माधवीयस्मृतेः ।

“मुहूर्तमात्राभावास्या प्रतिपद्यपि चेद्भवेत् ।

तद्वत्तमक्षयं ज्ञेयं पर्वशेषं तु पर्ववत् ॥ ”

इति जस्मन्त-भास्करस्थहरिहरभविष्योक्तेश्च ।

माघशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १—... ..

द्वि० २—अत्र भूमिजलदर्शनमुदयव्यापिन्याम् ।

तृ० ३—गुडलवणयोर्दानं पूर्वाह्णव्यापिन्यामुक्तं दीपिकाजस्मन्तभास्करयोः । ‘भाघे शुक्लतृतीयायां गुडस्य लवणस्य च’ त्यादिभविष्योक्तेः । इयं बुधश्रवणयोगेऽतिपुण्या दीपिकायाम् । अत्र रामप्रकाशस्थभविष्योत्तरे गौरीव्रतमुक्तम् । तत्कालस्तु भाद्रशुक्लतृतीयायां निर्णीतः ।

च० ४—इयं कुन्दचतुर्थी प्रदोषव्यापिनी ।

“माघशुक्लचतुर्थ्यान्तु कुन्दपुष्पैःसदाशिवम् ।

संपूज्य यो हि नक्ताशी स प्राप्नोति श्रियं नरः ॥ ”

इति निर्णयसिन्धौ कालादर्शं कौर्मात् । उत्तपदिने तत्त्वे परेति हेमाद्रिमाधवौ । इयमेव गौरीचतुर्थ्यपि प्रदोषव्यापिनी ।

“माघशुक्लचतुर्थ्यां तु नक्तग्रतपरायणाः ।

ये त्वां दुण्ढेऽचंयिष्यन्ति तेऽर्घ्याः स्युरमुद्रहाम् ॥ ”

इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोःस्कान्दात् ।

माघशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१७७)

‘माघमास’ इत्यादित्रिस्थलीसेतौ लङ्गनञ् । उभयदिने
तत्त्वे पूर्वविद्धा तिथिदर्पणभगवन्तभास्करमाधवी-
येषु । व्रतार्कजस्मन्तभास्करस्थकाशीखण्डे ऽत्र
तिलचतुर्थीव्रतमुक्तं नक्तव्यापिन्याम् ‘विधाय वार्षिकीं
यात्रामि’त्यारभ्य ‘नक्तव्रतपरायण’ इत्यन्तेन । दिनद्वये
तत्त्वेऽसत्त्वे वा पूर्वा ‘मातृविद्धो गणेश्वर’ इति जस्म-
न्तभास्करः । उभयदिने सत्त्वेऽसत्त्वे वा गौरीव्रते पूर्वा
शिवव्रते उत्तरेति माधवमतं युक्तम् । अत्रोदयव्या-
पिन्यां भौमवारयोगे स्नानादेरतिप्राशस्त्यम् ।

पं०५-इयं श्रीपञ्चमी पूर्वाह्नव्यापिनी । तदुक्तं निर्णयसिन्धु-
जस्मन्तभास्करस्थवाराहे-

माघशुक्लचतुर्थ्यां तु वरमाराध्य च श्रियः ।

पञ्चम्यां कुन्दकुसुमैः पूजां कुर्यात्समृद्धये ॥”

इति । दिनद्वये पूर्वाह्नव्यापित्वे ‘ऋण्णा पूर्वयुता
सिता परयुता स्यात्पञ्चमीति तिथिनिः’ इत्यादिकाल-
निर्णयोक्तेः । हेमाद्रिमतेऽप्येवम् । उभयदिने तत्त्वे
पूर्वा युग्मवाक्यादिति माधवजस्मन्तभास्करनिर्ण-
यामृतेषु । इयं चैत्रशुक्लपक्षे इति दिवोदासः । इयं
वसन्तपञ्चम्यपि । अत्र रतिकामयोः पूजा श्रीपञ्चमी-
वत्कालः ।

अ०७-माघशुक्लसप्तमी रथसप्तमी साअरुणोदयव्यापिनीग्राह्या।

“सूर्यग्रहणतुल्या तु शुक्ला माघस्य सप्तमी ।
अरुणोदयवेलायां तस्यां स्नानं महाफलम् ॥”
इति चन्द्रिकायां विष्णुक्तेः ।

“अरुणोदयवेलायां शुक्ला माघस्य सप्तमी ।
प्रयागे यदि लभ्येत कोटिमूर्यग्रहैः समा ॥”
इति संग्रहोक्तेश्चेति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्कर-
रयोः।दिनद्वयेऽरुणोदये सत्त्वेऽसत्त्वे वा पूर्वा सामान्य-
निर्णयात् ।

“अचला सप्तमी दुर्गा शिवरात्रिर्महत्तरा ।
द्वादशी वत्सपूजायां सुखदा प्राग्युता सदा ॥”
इति दिवोदासवचनाच्चेति जस्मन्तभास्करः ।
निर्णयसिन्धौ तु यत्पठ्युतत्वमुक्तं तद्यदा पूर्वेद्धिष-
टिकादद्या पठ्यी सप्तमी च परेद्युः क्षयवशादारुणोदयात्पूर्वं
समाप्यते तत्परं ज्ञेयम् । तत्र पष्ठ्यां सप्तमीक्षयं प्रवे-
श्यारुणोदये स्नानं कार्यमिति । मदनरत्नव्रतार्कयो-
रप्येवम् । तदिधिर्हेमाद्रौ भविष्ये—

“कृत्वा पष्ठ्यामेकभक्तं सप्तम्यां निश्चलं जलम् ।
रात्र्यन्ते चालयेथास्त्वं दत्वा शिरसि दीपकम् ॥”

इति । तथा जलं प्रक्रम्य ।

“न केन चाल्यते यावत्तावत्स्नानं समाचरेत् ।
सौपर्णे राजते ताप्रे पात्रेऽलाबुमयेऽथवा ॥

माघशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१७९)

तैलेन चर्तित्वा महाजनरञ्जिता ॥”

महारजनं कुसुम्भम् ।

“समाहितमना भूत्वा दत्त्वा शिरसि दीपकम् ।

भास्करं हृदये ध्यात्वा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥”

“नमस्ते रुद्ररूपाय” त्यादि मन्त्रत्रयं स्नानमन्त्रत्रयञ्च

तत्रैव । अर्घ्यदाने विशेष उक्तः सौरागमे—

“अर्कपत्रैः सबदरैर्बुद्धिर्वाक्षतसचन्दनैः ।

अष्टाङ्गविधिना चार्घ्यं दद्यादादित्यतुष्टये ॥”

इति । अत्र गुडघृतकाञ्चनसाहितदीपतिलदानमपि । अत्र

काशीखण्डे विशेषान्तरम् ।

“लोलार्कं रथसप्तम्यां स्नात्वा गङ्गातिसङ्गमे ।

सप्तजन्मकृतैः पापैर्मुक्तो भवति तत्क्षणात् ॥” इति ।

अत्र गर्गेण पद्मको योग उक्तः । तथा च—

“पृष्ठा च सप्तमीयोगे दारश्चेदंशुमाग्निः ।

योगोऽयं पद्मको नाम सहस्रार्कग्रहैः समः ॥”

तथा ।

“रविवारेण शुक्लायां सप्तम्यामुत्तरायणे ।

पुन्नामधेयनक्षत्रे पूजयेच्च दिवाकरम् ॥”

इति । पुन्नामधेयनक्षत्राणि हस्तानुराधापुष्यमृगश्रुतर्ष्वि-

नीशाद्रपदानामानि । अत्र रविरथयात्रां कृत्वा सरथं

रविं विप्राय दद्यात् । तथा च भविष्ये ।

“एवंविधं रथवरं रविवाजियुक्तं

हेमं च हेमशतदीधितिना समेतम् ।

दयाच्च माघसितसप्तमिवास्तरे यः

सोऽसङ्गचक्रगतिरेव महीं भुनक्ति॥”

इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करयोः । अत्र
जस्मन्तभास्करमतं युक्तम् । युग्मवाक्यात्पूर्वेति
माधवमतश्च । अस्या अचलजलस्नानादचलेति संज्ञा
रविसहितरथदानाद्रथसप्तमीति ।

“यस्मान्मन्वन्तरस्यादौ रथमाप दिवाकरः ।

गाघमासस्य सप्तम्यां सा तस्माद्रथसप्तमी॥”

इति हेमाद्रौ मत्स्यपुराणे विशेष उक्तः । अत्रारो-
ग्यव्रतं वर्षपर्यन्तं रामप्रकाशे तत्र नक्तं भोजनम् ।

इयं मन्वादिरपि शुक्रपक्षस्थत्वात्पौर्वाहिकी ।

अ०८-इयं भीष्माष्टमी । अत्र भीष्मतर्पणं श्राद्धञ्चोक्तं
निर्णयसिन्धुरामप्रकाशजस्मन्तभास्करभगवन्त-
भास्करेषु । इयं बुधवारयोगेऽतिप्रशस्तेति दीपिका ।

न०९-इयं महानन्दाऽस्यां स्नानदानादिपूर्वाह्णे कार्यम् । व्रतं
चेदष्टमीविद्यायाम् । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

द०१०-... ..

ए०११-अत्र माघव्रतोद्यापनमुक्तं जस्मन्तभास्करे पादौ ।
इयं भीष्मैकादशशुक्ला रामप्रकाशे । कालनिर्णयस्त्वे-
कादशीतुल्यः ।

माघशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१८१)

द्वा० १२—इयं वाराहद्वादशी । अत्र सर्वबीजपूरितसौवर्णादि-
पात्रे वराहरूपिणं देव संस्थाप्य तच्च पात्रं कलशो-
परि स्थापयित्वा रात्रावेकादश्यां संपूज्योषोष्य
जागरणादि कृत्वा द्वादश्यां ब्राह्मणाय दद्यादिति राम-
प्रकाशे । इयं भीष्मद्वादशी पूर्वयुता युग्मवाक्यादिति
निर्णयसिन्धौ । हेमाद्रावप्येवम् । इयं तिलद्वादश्युक्ता
निर्णयामृते । अत्र तिलैर्विष्णुपूजनहोमादि कार्यम् ।
रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

त्र० १३—इयं कल्पादिः पूर्वाह्णव्यापिनी ।

च० १४—अत्रानर्कोदये आरण्यत्याख्योक्ता निर्णयामृते तत्र
तिलमोदकदानादि कार्यम् । अनर्कोदये सूर्योदयात्प्रा-
क्कालोऽरुणोदयवेलेति यावत् । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

पू० १५—मार्घीयं परा । इयमेव योगविशेषान्महामार्घी ।
“मघास्थयोश्च जीवेन्दोर्महामार्घीति कथ्यते ॥”

इति निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करस्थहेमाद्रौ ब्राह्मे
तत्रैव ज्योतिषे—

“मेषपृष्ठे यदा सौरिः सिंहे च गुरुचन्द्रमाः ।

भास्करः श्रवणर्क्षे च महामार्घीति सा स्मृता ॥”

इति । अत्र मेषपृष्ठे इत्यत्र मेषराशाविति पाठो रामप्र-
काशे । सौरिः शनिः । अत्र स्नानदानादेर्महत्फलम् ।

निर्णयामृतेऽत्र शिवपूजनमधिकमुक्तम् । रामप्रकाशे-
ऽप्येवम् । अत्र कार्पासतिलकम्बलाजिनरत्नमोचक-
धेनूपानदानं सर्वकामदम् ।

फाल्गुनकृष्णपक्षीयप्रतिपदादि- तिथिनिर्णयः ।

प्र० १-...
द्वि० २-...
तृ० ३-...
च० ४-...
पं० ५-...

प० ६-अत्र योगवशात्पञ्चमयोगः तत्र तीर्थविशेषेण स्नान-
फलमुक्तं ब्राह्मे-

“फाल्गुने कृष्णपक्षे तु रविवारे रवौ घटे ।

गृहतिथ्यां वातमे च ध्रुवयोगे वणिज्यपि ॥

करणे पञ्चको योगः सरण्यां तीर्थराजके ।

काश्यां वा पुष्करक्षेत्रे स्नानात्पुण्यं प्रजायते ।

कोटिसूर्यग्रहाधिक्रयमन्यक्षेत्रे शताधिकम् ॥” इति ।

सप्तमी ७-... ..

अ० ८-अत्र सीतोत्पत्तिः ।

नवमी ९-.....

दशमी १०-.....

एकादशी ११-.....

द्वादशी १२-.....

त्रयोदशी १३-.....

फाल्गुनकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१८३)

च० १४-अत्र शिवरात्रिघटं तत्रार्द्धरात्रव्यापिनी चतुर्दशी आ-
ह्या तस्य लिङ्गाविर्भावकालत्वादिति सर्वनिबन्धसिद्धा-
न्तः । अर्द्धरात्रस्तु निर्णयसिन्धुमाधवीयमते रात्रि-
द्वितीययामान्त्यघटिमारभ्य तृतीययामाद्यवध्यन्तः ।

जस्मन्तभास्करे तु-

“भावकृष्णचतुर्दश्यामादिदेवो महानिशि ।

शिवलिङ्गतयोद्भूतः कोटिसूर्यसमप्रभः ॥”

अत्र महानिशीत्यनेन पूर्वार्द्धरात्रोत्तरार्द्धरात्रयोः स-
न्धिरूपो लघ्वक्षरोच्चारणोपलक्षितः सूक्ष्मकालो गृह्य-
ते । महती चासौ निद्र चेति विग्रहबलादर्थं निद्र
चेत्यभिधानात् । “महानिशम् तु विज्ञेया मध्यं मध्य-
मयामयोः” इति स्मरणात् । घटीद्वयचतुष्टयमध्यप्रहर-
द्वयादिपक्षास्तूक्तसन्धिरूपसूक्ष्मकाले पूजनासम्भवा-
त्तत्समीपवर्तिनि तस्मिन्काले पूजादेः साकल्पेन
निष्पत्त्यौचित्यादित्यर्थसमर्थकाः । यदा पूर्वदिने
प्रदोषनिशीथयोश्चतुर्दशी तदा पूर्वा । यदा पूर्वद्यु-
निशीथादूर्ध्वं प्रवृत्ता चतुर्दशी परेद्युः क्षयवशान्निशी-
थादवर्गिव समाप्ता तदा पूर्वद्युः, प्रदोषनिशीथव्याप्त्यो-
रुभयोरप्यसम्भवात्परेद्युरूपवासः प्रदोषव्याप्तेः । यदा
पूर्वद्युः प्रदोषादूर्ध्वं प्रवृत्ता चतुर्दशी परेद्युः क्षयवशा-
त्प्रदोषादवर्गिव समाप्ता तदा परेद्युर्व्याप्तिद्वयान्नावा-

तपूर्वेद्युर्निशीथव्याप्तैः सत्त्वात् । जयायोगाच्च पूर्वेषुरेवो-
पवासः । अत्रायं विवेकः सम्पन्नः । दिनद्वये निशीथ-
व्याप्तौ तदव्याप्तौ च प्रदोषव्याप्तिर्नियामिका, प्रदोष-
निशीथविधायकशास्त्रद्वयसाफल्यत् । तथा दिनद्वये
प्रदोषव्याप्तौ तदव्याप्तौ निशीथव्याप्तिर्नियामिका एकै-
कास्मिन्दिने एकैकव्याप्तौ जयायोगो नियामक इति
माधवीये । निर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करभगव-
न्तभास्करोष्वप्येवम् । हेमाद्रिमदनरत्नगौडनिब-
न्धेषु दिनद्वये निशीथव्याप्तौ पूर्वैति ।

“अर्द्धरात्रात्पुरस्ताच्चेज्जयायोगो यदा भवेत् ।
पूर्वविद्दैव कर्त्तव्या शिवरात्रिः शिवप्रियैः ॥”
इति पाद्मात् ।

“महतामपि पापानां दृष्टा वै निष्कृतिः पुरा ।
न दृष्टा कुर्वतां पुंसां कुहूयुक्तां तिथिं शिवाम् ॥”
इति स्कान्दाच्च ।

“निशाद्वये चतुर्दश्यां पूर्वा त्याज्या शुद्धा परा ।”
इति कामिकवचनासङ्गतेः ।

प्रदोषव्याप्तेराधिक्याच्च । दिनद्वये निशीथव्याप्तौ परेति
माधवमतं युक्तं प्रतिभाति । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।
पाद्मादिवाक्यन्तु परदिने महानिशेकदेशव्याप्तिपरम् ।
अथ च—

फाल्गुनरुष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१८५)

“परात्परतरं नास्ति शिवरात्रिव्रतात्परम् ।
न पूजयति शक्त्येशं रुद्रं त्रिसुवनेश्वरम् ॥
जन्तुर्जन्मसहस्रेषु भ्रमते नात्र संशयः ॥”
इति स्कान्दात् ।

“सौरो वा वैष्णवोऽन्यो वा देवतान्तरपूजकः ।
न पूजाफलमाप्नोति शिवरात्रिवहिर्मुखः ॥”

इति पाद्माञ्च । सर्वेषामेतद्रतकर्त्तव्यताया आवश्यक-
त्वेन दिनद्वये निरीधव्याधौ परेति माधवादिमतं
वैष्णवैः स्वीकार्यम् ।

तथा च—

“भाषाऽसिते भूतदिनं हि राज-
न्नुपैति योगं यदि पञ्चदश्या ॥
जयाप्रयुक्तां न तु जातु कुर्या-

च्छिवस्य रात्रिं प्रियरुच्छिवस्य ॥”

इति वचनात् । ‘निशाद्वय’ इत्यादिकामिकवचनाच्च
सैवैहेमाद्रादिमतमित्येवं समाहिते न कश्चिद्विरोधः ।
चुद्धौ क्षये च पूर्वोक्तपकालव्याप्तेर्जयायोगाच्च ॥
अत्र रविसोममौषवारशिवयोगयोगेऽतिमाशस्त्यम् ।
अथ पारणम् । अत्र यदा यामत्रयादवगिच चतुर्दशी
समाप्यते तदा तिथ्यन्ते पारणम्, यदा चतुर्दशी यामत्र-
यमतिक्रामति तदा चतुर्दशीमध्ये पूर्वाह्ने पारणमिति
हेमाद्रिमाधवमतम् । कमलाकरस्तु सर्वप्रकारेषु

तिथिमध्य एव पारणेति ब्रूते । अलाभे तु चतुर्दश्या
अमायामेव पारणमुक्तं जस्मन्तभास्करस्थ-
तिथितत्त्वे 'शिवे' त्यादिवचनात् । शेषमत्र निब-
न्धेऽयोऽवगन्तव्यम् ।

अ० ३०—इयममा युगादिर्मन्वादिश्चाऽपराह्णव्यापिनी जस्म-
न्तभास्करे । इयं च कुम्भादित्यशतर्क्षयोगाद्वारुणी ।
अत्र दत्तं तिलान्नं पितॄणां वर्षायुतं तृप्तिकरम् ।
अत्रैव प्रदोषव्यापिन्यां शिवपूजा चोक्ता रामप्रकाशे ।

फाल्गुनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः

प्र० १—... ..

द्वि० २—अत्र छागदर्शनं फुलहा चोदयव्यापिन्याम् ।

तृ० ३—... ..

च० ४—अत्र मासचतुष्टयसाध्यं वैनायकव्रतमुक्तं निर्णयामृते ।
तच्च नक्तव्यापि तृतीयाविद्धम् ।

पञ्च० ५—... ..

षष्ठी० ६—... ..

स० ७—अत्र कामदत्ततमीव्रतमुक्तं रामप्रकाशे भविष्यो-
त्तरे-तत्रोपवासः सूर्यपूजाऽहर्निशं तदुत्कीर्तनं प्रातर-
ष्टम्यां पुनः सूर्यपूजनं होमदानादि च ।

न० ८—अत्र निर्णयामृते लक्ष्मीपूजा दीपदानं चोक्तं प्रदोष-
समये । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

नवमी० ९—... ..

दशमी० १०—... ..

फाल्गुनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१८७)

ए० ११-आमलक्येकादशीयं भविष्योत्तरे—

“फाल्गुने मासि शुक्लायामेकादश्यां जनार्दनः ।
वसत्यामलकीवृक्षे लक्ष्म्या सह जगत्पतिः ॥
ततः सम्पूजयेद्देवं शक्त्या कुर्यात्प्रदक्षिणम् ॥”

द्वा० १२-अत्र पुष्यनक्षत्रबुधवारयोगे गोविन्दद्वादशी पापा-
पहा । तथा च गौडग्रन्थे—

“फाल्गुने शुक्लपक्षे तु पुष्यर्क्षे द्वादशी बुधे ।
गोविन्दद्वादशी नाम महापातकनाशिनी ॥” इति ।
अत्र गङ्गास्नाने मन्त्रः पद्मपुराणे ।

“महापातकसंज्ञानि यानि पापानि सन्ति मे ।
गोविन्दद्वादशीं प्राप्य तानि मे हर जाह्नवि ॥”
पुराणान्तरेऽत्र विशेष उक्तः—

“यदा चापे जीवो जवति घटराशौ दिनमाणि—
यदा तारानायः स्वभवनगतः फाल्गुनसिते ॥

यदा कर्क द्वेदश्यां गुरुभसहितः शोभनयुत—

स्तदा गोविन्दारूपो हरेदिवस एषोऽतिसुभगः ॥”

इति । इयं योगवशाज्जिर्णया । अर्को रविवारः । गुरुभं
पुष्यः । निर्णयामृते चेयं नृसिंहद्वादशी । तत्रैकाद-
श्यामुपवासो द्वादश्यां प्रतिमादानम् । इयमेवामलकी ।
अत्रामलकवृक्षविष्णुपूजोपवासः द्वादश्यां विभोजना-
दि । रामपकाशेऽप्येवम् ।

त्रयोदशी १३-... ..

चतुर्दशी १४-... ..

पू० १५-अत्र दोलोत्सव उक्तो जस्मन्तभास्करे ब्राह्मे-

“नरो दोलागतं दृष्ट्वा गोविन्दं पुरुषोत्तमम् ।

फाल्गुन्यां संयतो भूत्वा गोविन्दस्य पुरं व्रजेत् ॥”

इति । तत्रेयं पूर्वाह्नव्यापिनी परा ।

“पूर्णिमाप्रतिपत्सन्धौ दोलयेन्मधुसूदनम् ॥”

इति रामप्रकाशस्थस्कान्दात् । इयं मन्वादिः ।

पूर्वाह्नव्यापिनी स्नानादौ परा उपवासे पूर्वा अत्रैव

होलिका । सा च सायाह्नव्यापिनी ग्राह्या ।

“सायाह्ने होलिकां कुर्यात्पूर्वाह्ने क्रीडनं गवाम् ॥”

इति वचनादिति निर्णयामृत उक्तम् । ज्योति-

निबन्धे तु-

“प्रतिपद्भूतभद्रासु पार्विता होलिका दिवा ।

संवत्सरं च तद्राष्ट्रं पुरं दहति साद्रुतम् ॥

प्रदोषव्यापिनी ग्राह्या पूर्णिमा फाल्गुनी सदा ।

तस्यां भद्रामुखं त्यक्त्वा पूज्या होला निशामुखे ॥”

इति नारदवचनात्प्रदोषव्यापिनीत्युक्तम् । हेमाद्रौ

मदनरत्ने च भविष्ये । “अस्यां निशागमे पार्थ

संरक्ष्याः शिरावो गृहे” इत्यादिना तत्रैव तद्विधानाच्च ।

तेनेयं पूर्वविद्धा ‘जावनी दुर्गनवमी कूर्वा चैव कृता-

शनी । पूर्वविद्धे’ त्यादिवृद्धमत्र ह्येव सौक्तेः ।

फाल्गुनशुक्लपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (३८९)

दिनद्वये प्रदोषव्याप्तौ परैव पूर्वदिने भद्रासत्त्वात्, तत्र च होलिकानिषेधात् । तदुक्तं निर्णयामृते मदनरत्ने च पुराणसमुच्चये—

“भद्रायां दीपिता होला राष्ट्रमङ्गं करोति वै ।
नगरस्य च नैवेद्या तस्मान्नां परिवर्जयेत् ॥”

तथा—

“भद्रायां द्वे न कर्त्तव्ये भावणी फाल्गुनी तथा ।
भावणी नृपतिं हन्ति ग्रामं दहति फाल्गुनी ॥”

तथा—

“दिनार्द्धात्परतोऽपि स्यात्फाल्गुनी पूर्णिमा यदि ।
रात्रौ भद्रावसाने तु होलिका दीप्यते तदा ॥”

इति । यदा तु पूर्वदिने चतुर्दशी प्रदोषव्यापिनी परदिने च पूर्णिमा क्षयवशात्सायाह्नात्प्रागेव समाप्यते तदा पूर्व-
दिने संपूर्णरात्रौ भद्रासत्त्वान्न च तन्निषेधात्परेहनि प्रतिपद्येव कुर्यात् ।

“सार्द्धयामत्रयं वा स्याद्वितीयदिवसे यदा ।
प्रतिपद्वर्द्धमाना तु तदा सा होलिका स्मृता ॥”

इति भविष्यवचनादिति निर्णयामृतमदनरत्नज-
स्मन्तभास्करभगवन्तभास्कराः । अन्ये तु तस्यां
भद्रामुखं त्यक्त्वेति—

“प्रदोषव्यापिनी न स्याद्यदा पूर्वदिने तदा ।

भद्रामुखं वर्जयित्वा होलिकायाःप्रदीपनम् ॥”

इति नारदवचनात्,

“निशागमे प्रपूज्येत होलिका सर्वदा बुधैः ।

न दिवा पूजयेद्दुष्टं पूजिता दुःखदा भवेत् ॥”

इति दिवोदासीये वचनात्,

“यामत्रयोर्ध्वयुक्ता चेत्प्रतिपत्तु भवेत्तिथिः ।

भद्रामुखं परित्यज्य कार्या होला मनीषिभिः ॥”

इति विद्याविनोदेऽभिधानाच्च, भद्रामुखं विहाय पूर्व-
दिन एव कार्येत्याहुः। भद्रामुखं तु । ‘नाढ्यस्तु पञ्चवदन
गलकस्तथैक’ इति रत्नमालोक्तं ज्ञेयम्। शिष्टाचारो-
प्येवमेवेति निर्णयसिन्धुः । अत्रास्मिन्मीमांसित-
मेतत् निर्णयामृतादयः, ‘सार्द्धयामत्रयं वा स्या-
दि’त्यादिभविष्यवचनमात्रमवलम्ब्य होलिकां परां
मानयतो न मान्यास्तत्प्रदर्शितपद्धतौ गर्तद्वयसत्त्वात्।
किन्तु गर्तद्वयमित्याकांक्षायामाह ‘न दिवा पूजयेद्दु-
ष्टामि’ त्यादिदिवोदासवचनकुहालखनितो दिवा-
निपेधरूप एकः ‘वह्नौ वह्निं परित्यजेद्दि’ त्यादि-
भविष्यवचनावदारितः प्रतिपन्निपेधरूपो द्वितीयः ।
ननु हेमाद्रिदिवोदासनिर्णयसारगौडनिबन्धकाल-
निर्णयदीपिकादर्शिते पठ्यपि भद्रारूपो महागर्तो-
स्त्येव । सत्यम् ।

“पृथिव्यां यानि कार्याणि शुभानि त्वशुभानि वा ।

फाल्गुनशुक्लपक्षीयभतिपदादितिथिनिर्णयः । (१९१)

तानि सर्वाणि सिध्यन्ति विष्टिपुच्छे न संशयः ॥”

इति ज्योतिर्लहोक्तेः ।

“भद्रामुखं वर्जयित्वा होलिकायाः प्रदीपनम् ।”

इति देवर्षिनारदवचनस्य च तत्र सोपानतया सत्त्वेन तदुल्लङ्घनपाताञ्च भेतव्यमिति । न च ‘सार्द्ध-
यामत्रयं वा स्यादिति वचनात्सार्द्धयामत्रयात्मिकायां
पूर्णिमायां प्रतिपद्वृद्धेः प्रक्षेपेण सायं पूर्णिमैव, सत्ये-
वमुक्त्यर्तद्वयोत्तरगतायास्तु तस्या दिवानुष्ठेयबहुकाल-
साध्यकुलधर्माहोलोत्सवगोकीडादिविषयकत्वात् ।
कमलाकरोपि निर्णयसिन्धौ निर्णयामृतादिमतं
पूर्वं प्रदर्श्य पूर्वविद्धाविधायकवचनान्ते शिष्टाचारोऽ-
प्येवमेवेति लिखन्हेमाद्र्यादिमतं सम्पनुत इति प्रतीमः ।
अत्र चेच्चन्द्रग्रहणं तदा ततोर्वाह्निशि भद्रावर्जपूर्णि-
मायां होलिकादीपनम् । अथ परेह्नि अस्तोदयस्तदा
पूर्वदिने भद्रावर्जरात्रिचतुर्थयामे विष्टिपुच्छे वा होला
कार्या । ग्रहोत्तरं प्रतिपत्सत्त्वात्तत्पूर्वञ्च दिवा-
होलानिषेधादिति दिवोदासचन्द्रप्रकाशौ ।
वस्तुतस्तु परदिने प्रदीपे पूर्णिमासत्त्वे कर्मकालस्पर्-
शं चतुर्थयामादिमौणकालग्रहणे मानासावाद्रद्राहा-
वाच्च ग्रहणकाल एव होलिका कार्येति निर्णयसिन्धुः ।
फाल्गुनस्याधिकत्वे शुद्ध एव होला कार्या ।

चैत्रकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः ।

प्र० १-अत्र वसन्तोत्सवस्तत्रौदायिकी ग्राह्या । 'प्रवृत्ते मधु-

मासे तु प्रतिपद्युदिते रवौ।' इति भविष्योक्तेः । दिन-

द्वये तथात्वे पूर्वा-

"वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च ।

पूर्वविद्धैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वदा बुधैः ॥"

इति वृद्धवशिष्टोक्तेः । अत्र विशेषो हेमाद्रौ भविष्ये-

"चैत्रे मासि महाबाहो पुण्ये तु प्रतिपदिने ।

यस्तत्र श्वपचं स्पृष्ट्वा स्नानं कुर्यान्नरोत्तमः ॥

न तस्य दुरितं किञ्चिन्नाधयो व्याधयो नृप ॥"

इति । तथा-

"प्रवृत्ते मधुमासे तु प्रतिपद्युदिते रवौ ।

कृत्वा चावश्यकार्याणि सन्तर्प्य पितृदेवताः ॥

वन्दयेद्धोलिकाभूतिं सर्वदुःखोपशान्तये ॥"

मन्त्रश्च-

"वन्दितासि सुरेन्द्रेण ब्रह्मणा शङ्करेण च ।

असत्त्वं पाहि नो देवि विभूतिर्भूतिदा भव ॥"

इति । अत्र तैलाम्बुज्जो नित्यः-

"वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च ।

"तैलाम्बुज्जन्मकुर्वाणो निरयं प्रतिपद्यते ॥"

इति वृद्धवशिष्टोक्तेः ।

चैत्रकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१९३)

“नृत्यगीतविनोदैश्च कुर्यात्काममहोत्सवम् ।

एवं कुर्वन्नवामोति यावत्संवत्सरं सुखम् ॥

दिव्यं नीराजनं तद्धि सर्वरोगविनाशनम् ॥”

इति । तथा—

“गोमहिष्यादि यत्किञ्चित्सर्वं शृण्वेन्नृप ।”

इति । अत्र चूतकुसुमप्राशनं पुराणसमुच्चये उक्तम् ।

“वृत्ते तु वारसमयेऽसितपञ्चदश्यां

प्रातर्वसन्तसमये समुपस्थिते च ।

संप्राश्य चूतकुसुमं सह चन्दनेन

सत्यं हि पार्थ पुरुषोऽथ समाः सुखी स्यात् ॥”

इति । मन्त्रस्तु—

“चूतमग्र्यं वसन्तस्य माकन्द कुसुमं तव ।

सचन्दनं पिबाम्यद्य सर्वकामार्थसिद्धये ॥”

इति हेमाद्रिमाघवनिर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्कर-

मतम् । निर्णयामृतरामप्रकाशयोरप्येवम् ।

दि० २—अत्रोदयव्यापिण्यां राज्ञो नृत्यगीताद्युत्सव उक्तो

भगवन्तभास्करजस्मन्तभास्करयोर्भविष्ये ।

“ततः प्रातर्द्वितीयायां पुत्रभिन्नादिसंयुतम् ।

उपविश्वासने रम्ये पीरजानपदैः सह ॥”

इति ।

तृ०३—... ..

च०४—इयं गणेशव्रते चन्द्रोदयव्यापिनी । उभयदिने तत्स-
त्त्वेऽसत्त्वे वा पूर्वा निर्णयसिन्धौ मदनरत्ने च दीपि-
कायाम् । माधवीयेऽत्र मध्याह्नकाल उक्तः । स च
सिद्धविनायकव्रतविषयः । तत्रापि एकैकव्याप्तौ
कर्मकालनिर्णयः । उभयदिने तत्सत्त्वे पूर्वा, उभयदि-
ने तदसत्त्वे विनायकव्रते पूर्वान्यत्र परे ति ।

पं०५—इयं रङ्गपञ्चमी पूर्वाह्नव्यापिनी ग्राह्या ।

प०६—... ..

स०७—... ..

अ०८—इयं कालाष्टमी व्रते सायंकालव्यापिनी ग्राह्या 'कृष्णा-
ष्टमी' इत्यादिनारदीयात् । उभयदिने तत्सत्त्वे पूर्वा
'अष्टमी रुष्णपक्षे च रुष्णपक्षे चतुर्दशी । पूर्वविद्धैव
कर्त्तव्या' इत्यादिवचनात् । शतिलापूजनादौ पूर्वाह्नव्या-
पिनी नवमीयुता 'रन्ध्रयोरिति' युग्मवाक्यात् 'अष्टमी
नवमीविद्धे'त्यादिकालनिर्णयस्थत्रह्यपुराणवचना-
द्याक्षये पूर्वा 'परोक्षि नास्ति चेत्पूर्वविद्धा' इत्यादिवचनात्
वृद्धावपि पूर्वा सम्पूर्णत्वात् । माधवनिर्णयामृतदु-
र्गावतीप्रकाशजस्मन्तभास्करा अप्येवम् । सत
आरभ्यापादकृष्णाष्टम्यन्ताम् चतसृष्वपि तिथिषु

चैत्रकृष्णपक्षीयप्रतिपदादितिथिनिर्णयः । (१९५)

अयमेव निर्णयः । समस्या वृद्धावपि नवमीयुता
ग्राह्या उक्तवचनाभ्याम् ।

न० १-... ..

द० १०-... ..

ए० ११-... ..

झ० १२-... ..

त्र० १३-इयं योगवशाद्धारुणी महावारुणी महामहावारुणीति ।

अत्र गङ्गास्नानान्महाफलमुक्तं जस्मन्तभास्करे
ब्रह्माण्डे—

“वारुणेन समायुक्ता मधौ कृष्णत्रयोदशी ।

गङ्गायां यदि लभ्येत शतसूर्यग्रहैः समा ॥”

इति । वारुणं शततारा । जस्मन्तभास्करमैथिल-
निबन्धे तु शनिवारयोगे महावारुणी शुभयोगसाहित्ये
महामहावारुणीत्युक्तम् । तथा च तत्रैव—

“शनिवारसमायुक्ता सा महावारुणी स्मृता ।

गङ्गायां यदि लभ्येत कोटिसूर्यग्रहैः समा ॥

शुभयोगसमायुक्ता शनी शतभिषा यदि ।

महामहोति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत् ॥”

इति । रामप्रकाशे रात्रौ तादृशयोगे स्नानं नेत्युक्तम् ।
अत्र शिवसन्निधौ गङ्गास्नानात्प्रेतो न जायते तत्रो-
दयव्यापिनी । सरस्वतीस्तोत्रपाठादावपीति 'चैत्रकृष्ण-
त्रयोदश्यामि' त्यादिभविष्यवचनात् । इयं शिवव्रते
प्रदोषव्यापिनी दिनद्वये तत्सत्त्वेऽसत्त्वे वा पूर्वा राम-
प्रकाशे ।

"त्रयोदशी तु कर्त्तव्या द्वादशीसहिता मुने ।"

इति माधवीयनिर्णयसिन्धुजस्मन्तभास्करेषु ।
दिनद्वये तत्सत्त्वे क्षये च शुक्लपक्षे पूर्वा । दिनद्वये
तत्सत्त्वे कृष्णपक्षे परेति । अत्र शनिसोमवारयोगेऽ-
तिप्रशस्तेयम् ।

च० १४-अत्र काममहोत्सव उक्तो देवीपुराणे-

"चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां चरेत्काममहोत्सवम् ॥

जुगुप्सितोक्तिभिस्तत्र गीतवाद्यादिभिर्नृणाम् ।

भगवांस्तुष्यते कामः पुत्रपौत्रसमृद्धिदः ॥"

इति । अत्रैव शिवसन्निधौ गङ्गास्नानात्प्रेतत्वानवाप्तिः
'चैत्रकृष्णे'त्यादिवचनात् । अत्र सोमवारसत्त्वेऽतिप्रश-
स्त्यमत्र पूर्वाह्णव्यापिनी ग्राह्या । उभयत्र तत्त्वे क्षये च
पूर्वेति दीपिकामाधवीययोः । रामप्रकाशेऽप्येवम् ।

अ० ३०-अमेयं मन्वादिरपराह्णव्यापिनी ग्राह्या ।

"पूर्वाह्णे तु सदा ग्राह्याः शुक्ला मनुयुगादयः ।

“देवे कर्मणि पित्र्ये च रुप्णे चैवापराह्लिकी ॥”

इति गालवोक्तेः । किञ्च सर्वमासीयामासु सोमवारसत्त्वे
स्नानादेः सूर्यग्रहणसमं फलमुक्तं रामप्रकाशे शङ्खेन ।
चतुर्दशीपुष्पाप्यमा सोमवारयुता ग्राह्या ।

“सिनीवाली कुहूर्वापि यदि सोमदिने भवेत् ।

गोसहस्रफलं दद्यात्स्नानं यन्मौनिना कृतम् ॥”

इति रामप्रकाशे व्यासोक्तेः । अत्र भौमवारयोगे-
नापि मौनिनाऽब्राह्मणोदयमारभ्य स्नानकालपर्यन्तं
भाव्यम् । रामप्रकाशे गौडग्रन्थवृत्तस्मृतेरब्राह्मणोदये
कर्तोयाजलस्नानात्सूर्यग्रहणशतस्नानजं फलं भवति ॥

एवं निरूपितमिदं ग्रहनं तु काल-

तत्त्वं विचार्य वचनैश्च नयेश्च सम्यक् ।

तद्दोषदृष्टिमपहाय विवेचनीयं

विद्वद्भिरित्यविरतं प्रणतोस्मि तेषु ॥ १ ॥

मरीचिरासीत्परमेष्ठिसूनुस्तस्यात्मजः कश्यपनामधेयः ॥

तदङ्गजातो मुनिकार्यपाल्यस्तदन्ववापे बुधदेवशर्मा २

श्रीदेवशर्मवंशे द्विवेदविद्योगिराजो मूव ।

तद्वेदसूनुवर्यो लक्ष्मणपूर्वः प्रसादार्यः ॥ ३ ॥

सुधीमतस्ततो जातः कृष्णचन्द्रः सुधीमतः ।
 यद्विद्यादानमालक्ष्य विधू यन्नामनि स्थितौ ॥ ४ ॥
 जातेन कृष्णचन्द्राद्वैरवदत्तेन रुक्मिण्याम् ।
 दीव्यादिष्टरूपातः कृतोऽनिशं धर्मदीपोयम् ॥ ५ ॥
 इति श्रीष्टिकाएथपुरवास्तव्यद्विवेदोपनामककृष्णचन्द्र-
 शर्मसूनुरुक्मिणीगर्भजभैरवदत्तशर्मसमुद्भयोतितो धर्म-
 प्रदीपः सम्पूर्णः ।

इदं पुस्तकं खेमराजश्रीकृष्णदासश्रेष्ठिना गोविन्दशास्त्रिद्वारा सम्यक्पारिशील्य
 मुम्बय्यां स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” (स्टीम्) मुद्रालये
 मुद्रयित्वा प्रकाशितम् ।

पुस्तक मिलनेका ठिकाना—
 खेमराज श्रीकृष्णदास,
 “श्रीवेङ्कटेश्वर” छापाखाना खेतवाड़ी—बम्बई.

विक्रय्यपुस्तकोंकी संक्षिप्त-सूची ।

धर्मशास्त्रग्रंथाः ।

नाम.	कौ.—द.—भा.
मनुस्मृति सटीक कुल्लूकभट्टकृत संस्कृत टीका सहित जिल्दबैथी	२-०
मनुस्मृति सान्पय भाषाटीका ग्लेज	२-८
तथा रफ्	२-०
वतराज अतिउत्तम टिप्पणीसहित जिस्में वर्षभर की सबतिथियोंके व्रत उद्यापन निर्णय कथा हैं	४-०
वतराजटिप्पणीसहित रफ्	३-०
निर्णयामृत (अनेक प्राचीन ग्रंथोंसे शुद्धहुवा है)	१-१२
याज्ञवल्क्यस्मृति मिताक्षरा पं० मिहिरचंदकृत पद, योजना, भावार्थ और तात्पर्यार्थटिप्पणी तथा भाषाटीकासहित	५-०
निर्णयसिंधु टिप्पणीसहित अत्युत्तम	३-०
तथा रफ्कागज	२-८
अष्टादशस्मृति उत्तम शुद्ध मोटा अक्षर	२-०
विवादार्णवसेतु (धर्मशास्त्र व न्याय राजनीति)	२-०
बृहत्पाराशरीस्मृति. (धर्मशास्त्र)	१-०
पाराशरीस्मृतिका उत्तरखंड	०-४

नाम.

की.-र.-भा.

प्रपंचसारविवेक (इस जन्ममें मनुष्यका अवश्य कर्त्तव्यकर्म)	१-०
दयानन्दतिमिरभास्कर भाषाटीका पं० ज्वालाप्रसादजीकृत (दयानन्दमतखण्डन)	३-०
विवादचिन्तामणि	१-४
क्षौरनिर्णयसटीक.	०-४
क्षौरनिर्णय मूल	०-१
तिथिनिर्णय	०-२
प्रायश्चित्तेश्वर	०-१०
धर्मराजका लेखा	०-८
आशौचनिर्णय.	०-२
भवाब्धिसेतु भाषाटीकासहित	०-१२
वर्णविवेकचंद्रिका.	०-२
स्मृत्यर्थसागर माध्वसंप्रदायी धर्मशास्त्र वैष्णवोंकी परमोपयोगी	१-४
शुद्धिविवेक (सूतकोप्ति शुद्धिका निर्णय)	०-८
दानचंद्रिका	०-१०
शान्तिसार (सब प्रकारकी शान्ति हैं)	१-४
गंगास्थित्यनिर्णय भाषाटीका	०-२
आचारार्क.	०-१२

नाम.

की.—ह.—भा.

आचारादर्श	०-१२
श्राद्धविवेक (इसमें सब श्राद्धोंकी विधिहैं)	...	०-१२
प्रतिष्ठामयूख	०-६
आशौचनिर्णय भाषाटीका	०-४
सनातनधर्मदीपक भाषा (उदाहरणों समेत सना- तन धर्ममण्डन)	०-८
मातृकाविलास (अकारसे लेकर सर्व अक्षर- मात्रोंका अर्थ और तिनसे विस्तारपाकर बने हुए अनेकप्रकारके वाणीमयसर्व मंत्र शास्त्र, व्याकरणशास्त्र, संगीतशास्त्र, नीति- शास्त्र, राजनीतिशास्त्र, धनुर्वेदशास्त्र, युद्धव- र्णन आदि अनेक २ शास्त्रोंका स्वरूप वर्णित है...	२-८
श्राद्धप्रकाश (सब श्राद्धोंकी पद्धतियां हैं)	...	३-०
शान्तिप्रकाश (समंत्रक अनेक प्रकारकी शान्ति पद्धतियां एकत्रित हैं)	१-४

कर्मकाण्ड ग्रंथाः ।

संस्कारभास्कर (यजुर्वेदी सब संस्कारोंकी विधि प्रयोग और मंत्र सहित)	२-१२
जन्मदिनपूजापद्धति	०-२

(२०२)

जाहिरात ।

की,—ह,—आ.

नाम.

गोदानपद्धति	०-१॥
पूजापंकजभास्कर	२-०
सकामशिवपूजन विधान जा.टी.*	०-४
स्वस्तिवाचन (पुण्याहवाचन	०-१॥
दशकर्मपद्धति (दशोसंस्कार)	०-७
वासिष्ठीहवनपद्धति	०-४
लंबोदरीहवनपद्धति	०-४
एकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोग	०-२
पार्वणश्राद्धप्रयोग	०-२
उपाकर्मपद्धति (श्रावणीयजुर्वेदकी)	०-८
कर्मविपाकचरणगत रफ १० आना ग्लेज	०-१२
कर्मविपाकजापार्टीका	१-४
वेदोक्तवास्तुपद्धति	०-६
व्रतोपापनकौमुदी	०-१२
दानसंग्रह सब प्रकारके दानकी विधि हैं	१-४
कुंडवैशति (कुंडके बीस ग्रंथ हैं)	०-१२
सर्वदेवप्रतिष्ठासंग्रह पं० रामलालजी पट्टयात्री कृत (प्रतिष्ठा करानेका ऐसा ग्रन्थ आज तक अन्यत्र नहीं छपा)	३-०
विवाहपद्धति मूल चढे अक्षरोंकी	०-६

नाम.

की.—घ.—भा.

यज्ञोपवीत मूल	०—२
तथा भाषाटीका	०—८
नवयहविवाहपद्धति भाषाटीकासह	१—४
वैवाहपंचावली (नोतनी अर्थात् चिनतीमें कहने योग्य दोनों पक्षके श्लोक भाषाटीका	०—१२
ज्येष्ठाशांति	०—१॥
पञ्चकशांति	०—२
नवयहविधानपद्धति	०—४
जलोत्सर्गप्रकार वापी, कूप, तडाणादिका	१—१२
तुलसीविवाहपद्धति	०—२
शूद्रविवाहपद्धति	०—२
अन्त्येष्टचर्क—यजुर्वेदीय प्रेतहृत्यका अत्यन्त उतयोर्गी ग्रन्थ	२—०
शूद्रश्राद्धपद्धति	०—६
पार्वणश्राद्धपद्धतिभाषाटीका	०—४
एकोद्दिष्टश्राद्धपद्धति भाषाटीका	०—३
नवयहकाण्डी (नित्यपूजाविधनपद्धति)	०—२
वरदगणेशपूजा	०—१॥
वृद्धिश्राद्ध (नान्दीमुक्त)	०—४
संख्यायजुर्वेदी मूल १॥ आ० और भाषाटीका	०—१॥

नाम.

की.—र.—आ.

श्राद्धप्रकाश (जिसमें गौड ब्राह्मणोंके श्राद्धोंसे लेकर शूद्र श्राद्धों पर्यंत श्राद्धमात्रके निर्णय और पद्धतियां कही हैं	३-०
सन्ध्यावन्दन तीन टीकाओं समेत	०-६
सन्ध्यावैष्णवी	०-१
क्षत्रियसन्ध्या	०-१
वैश्यसन्ध्या	०-१
कात्यायनी तर्पण	०-१ ॥
नित्यकर्मपद्धति	०-२
नारायणवलि... ..	०-६
कुशकण्डिकाभाष्य	०-४
सर्वपूजा	०-२
शिवार्चनपद्धति [वेदोक्त]	०-४

संपूर्ण पुस्तकोंका “बड़ा सूचीपत्र” अलग है. आध
आनेका टिकट भेजकर भंगालीजिये.

पुस्तकोंके मिलनेका दिवाना—

सेमराज श्रीकृष्णदास,

“श्रीवेङ्कटेश्वर” छापाखाना—मम्पट.